

கழக வெளியீடு: ௧௪௭௨

௨

களவியற் காரிகை

★

புறத்திரட்டு, யாப்பருங்கலம், பெருந்தேவனார்-
பாரத வெண்பா ஆகியவற்றின்

பதிப்பாசிரியர்

புலவர் இரா இளங்குமரன்

ஆய்ந்து பதிப்பித்தது.

★

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
1/140, பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே), சென்னை-1

1973

இராமு இளங்குமரன் (1930)

© 1973

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.

கிளை நிலையங்கள் :

திருநெல்வேலி-6 மதுரை-1 கோயமுத்தூர்-1
கும்பகோணம்

Ed 1 May 1973

17840

P31, Jx7
N73

KALAVIARK KAARIKAI

Appar Achakam, Madras-1. (-/8)

பதிப்புரை

“புதியன கண்ட போழ்து விடுவரோ புதுமை பார்ப்பார்” என்றார் கலைச்சுவைக் கற்பகமும் கவிச்சக்கரவர்த்தியுமாகிய கம்ப நாடர். அன்னாரின் வாய்மொழிக்கோ ரெடுத்துக்காட்டா யிந்நாள் கலைப்புதுமைச் சுவை மாந்திக் கழிபேரீன்பமுற் றேமாப்புடன் னாழ்பவர்களுட் குறிப்பிடத்தக்க வொருவராகத் திகழ்பவர் மதுரைத் திருநகர்ப் புலவர் திரு. இரா. இளங்குமரனவர்களாவார்.

‘களவியற் காரிகை’ யென்னும் பெயரால் அகப்பொருள் தழுவிய *புதுநூ லொன்றிருப்பதறிந்தவுடனே அதனைப் பேரார் வத்துடன் பெற்றார் நம்மிளங்குமரனார். பெற்று நோக்கியபோ தஃதாதிமந்தழுவில்லா வரும் பரம்பொருள் போன்று முதலும் முடிவுஞ் சிதைந்து இடைப்பகுதி மட்டுமே யெஞ்சியிருக்கக் கண்டார். எஞ்சிய பகுதியை யோதியவள்வானே யதன் விஞ்சிய சுவை நெஞ்சைப் பிணித்தது. எனவே, எவ்வாற்றினு முயன்று அதனைச் செப்பஞ் செய்து தமிழுலகிற்களித்தல் வேண்டுமென வுறுதி பூண்டார்.

சின்னாள் கருத்தான்றி நூலதனை யோகிய பின்றை யாப்பருங் கலத்துக்குத் துணை நூலாக யாப்பருங்கலக் காரிகை யியற்றப் பட்டமை போன்று, இறையனார் களவியலுக்குத் துணை நூலாக வியற்றப்பட்ட நூலஃதெனத் தேர்ந்தார். நூற்பாவானியன்ற யாப்பருங் கலத்துக்குத் துணை நூலாகக் காரிகை (கட்டளைக் கலித் துறை) யாப்பிலியற்றப்பட்ட யாப்பருங்கலக்காரிகை போன்று, நூற்பாவானியன்ற இறையனார் களவியலுக்குத் துணையாகக் காரிகை யாப்பிலியற்றப்பட்ட நூல் களவியற் காரிகை யெனத் தெளிந்தார்.

யாப்பருங்கல வாசிரியரும், யாப்பருங்கலக்காரிகை யாசிரியரு மொருவரே யாவார். இறையனார் களவியல், இறையனார் என்பாரால் இயற்றப் பட்டதென அறிவோம். ஆனால், களவியற் காரிகையின் ஆசிரியர் இன்னாரென்றறிய விபலவில்லை. களவியற் காரிகை யென்னுமிப பெயர்தானும் இதன் முனைய பதிப்பாசிரியராகிய அறிஞர் திரு ச. வையாபுரிப் பிள்ளையவர் களால் வழங்கப்பட்டதேயாகும்.

*புதுமையாகக் கண்டுணரப்பட்ட நூல்.

இறையனார் களவியலுக்குத் துணையாக வமைந்த நூலே களவியற் காரிகை யென்பது தெளிந்தவுடன், அதன் சிதைந்த பகுதிகளை யொருவாறு செப்பஞ் செய்து கிரப்பிவிடலாமென்னும் துணிவு தோன்றிற்று. அங்ஙனமே, இறையனார் களவியலை வலி காட்டியாகக் கொண்டு முன்னும் பின்னும் அடியோடு சிதைந்த பகுதிகளன்றி இடையிடையே நேர்ந்துள்ள சிதைவுகளையும் சீர்ப் படுத்திச் செம்மை யுறுத்தினார்.

அகப்பொருட் பிரிவினவாகிய களவு, கற்பென்னும் பாகுபாடுக ளிரண்டும் கொண்ட விற்கூல் களவுப் பகுதியை விரிவாகவும் கற்புப் பகுதியைச் சுருக்கமாகவு முரைக்குமுகத்தான் தலைமை பற்றிக் களவியற் காரிகை யெனப் பெயர் பெற்றதாகும். இறை யனார் களவிய லென்னும் பெயருமித்தகைத்தேயாம்.

இந்நூலுரையின்கண் மேற்கோளாக வெடுத்தாளப்பட்டுள்ள சுவை கெழுமிய செய்யுள்கள் பல பிறவகையானறியப்படாதன வாகிய அகத்திணை, அரையர்கோவை, இன்னிசைமலை, கண்டனலங்காரம், கிளவித்தெளிவு, கிளவிமலை, கிளவிவிளக்கம், கோயிலந்தாதி, சிற்றெட்டகம், நறையூரந்தாதி, பல்சந்தமலை, வங்கர்கோவை யென்னும் புதுநூல்களைச் சாரந்தனவாகும். முன்னமே யறியப்பட்ட பாண்டிக்கோவை, எட்டுத்தொகை நூல்களுள் நெடுந்தொகை, குறுந்தொகை ஆகியவற்றில் காணப்படாச் செய்யுள்கள் சிலவும் இந் நூலுரையின்கண் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாற்றான் பயிலா நூல்களின் செய்யுள்கள், பயின்ற நூல்களிற் பயிலாச் செய்யுள்கள் சில வற்றைப் புதியனவாகப் பெற்று நுகரும் பெரும்பேறு நமக்கெய்து வதாயிற்று. இத்தகு விழுமிய நூலைத் தமிழ் மகளுக்குப் புத்தணிகலனாகப் படைக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றமை குறித்துப் பெருமிதங் கொள்ளுகின்றோம்.

தஞ் சுவையுணர்வுக்கு விருந்தாவதனையே பயனாகக் கருதி அரிதின் முயன்று, இந்நூல் பொலிவுபெறத் தக்கவாறு செப்பஞ் செய்து தந்த புலவர் திரு இரா. இளங்குமரனவர்கட்கு எங்கள் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்நூலை முதன்முதல் பதிப்பித்த அறிஞர் திரு ச. வையா புரிப் பிள்ளை யவர்களையும் அவர்கள் பதிப்புக்கு உதவியாகத் தம்மிடமிருந்த ஒரே கையெழுத்துப் படியினை மறாமல் கொடுத்தவிய சென்னை அரசினர் தொன்னூல் கிலையத்தினரையும் கினைவு கூர்கிறோம். இத்தகு முயற்சிகளின அருமையுணர்ந்த தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஒல்லுந் திறத்தானெல்லா மெங்களுக்குதவுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

நூற்பெயர்

களவு என்பது பலபொருள் ஒருசொல். அச்சொல் ஈண்டுக் களவு, கற்பு என்னும் கைகோள் இரண்டினுள் களவினைக் குறிப்பதாம். கைகோள் எனினும் ஒழுக்கம் எனினும் ஒக்கும்.

உலகியலில் பொதுவாகக் கடிந்து கூறப்பெறுவது களவு. அது பொருட் களவாம். “உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வீவம் எனல்” என்று நெஞ்சத்தால் நினைத்தலும் களவே என்று கூறிக் களவின் சிறுமையை வெளிப்படுத்துகிறது அறநூல். அக் களவு அவ்வாறாக இக்களவு எத்தகைத்தோ எனின் இறையனார் களவியல் சீரிய விளக்கம் தருகின்றது :

“களவு கொலை காமம் இணைவிழைச்சு என்பனவன்றோ சமயத்தாரானும் உலகத்தாரானும் கடியப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றன்றாலோ இதுவெனின் அற்றன்று. களவு என்னுஞ் சொற்கிட்டுக் களவு தீதென்பதூஉம், காமம் என்னுஞ் சொற்கேட்டுக் காமம் தீதென்பதூஉம், அன்று. மற்று அவை நல்ல ஆமாரும் உண்டு. என்கை, ஒரு பெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து நஞ்சுண்டு சாவல் என்னும் உள்ளத்தளாய் நஞ்சு கூட்டி வைத்து, விலக்குவாரை இல்லாத போழ்து உண்பல் என்று நின்றவிடத்து, அருளுடையான் ஒருவன் அதனைக் கண்டு, இவள் இதனை உண்டு சாவாமற் கொண்டு போய் உகுப்பல் என்று, அவளைக் காணாமே கொண்டுபோய் உகுத்திட்டான்; அவனும் சனநீக்கத்துக்கண் நஞ்சுண்டு சாவான் சென்றான்; அது காணாளாய்ச் சாக்காடு நீங்கினான். அவன் அக்களவினான் அவளை உய்யக் கொண்டமையின் நல்லாழிற் செல்லும் என்பது. மற்றும் இதுபோல்வன களவாகா; நனமை பயக்கும் என்பது.

இனிக் காமம் நன்றாமாரும் உண்டு. சுவர்க்கத்தின்கண் சென்று போகந் துய்ப்பல் என்றும் உத்தர குருவின்கண் சென்று போகந் துய்ப்பல் என்றும் நன்றானல் கற்று வீடுபெறுவல் என்றும் தெய்வத்தை வழிபடுவல் என்றும் எழுந்த காமம் கண்டாயன்றே! மேன்மக்களாலும் புகழப்பட்டு மறுமைக்கும் உறுதி பயக்கும் ஆதலின், இக்காமம் பெரிதும் உறுதியுடைத்து என்பது.”

இனி, உரையாசிரியர் இளம்பூரணவடிகள் தொல்காப்பியக் களவியல் உரைக்கண் “இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின்

களவியல் என்னும் பெயர்த்து. களவொழுக்கம் உணர்த்தினமை யாற் பெற்ற பெயர். அஃதாதல் ஈண்டு உரைக்கின்றதனால் பயனின்றும்; களவென்பது அறம் அன்மையின் எனில், அற்றன்று; களவு என்னும் சொற் கண்டுபெயல்லாம் அறப்பாற் படாது என்றல் அமையாது. களவாவது, பிறர்க்குரிய பொருள் மறையிற் கோடல். இன்னதன்றி ஒத்தார்க்கும் மிக்கார்க்கும் பொதுவாகிய கன்னியரைத் தமர் கொடுப்பக் கொள்ளாது. கன்னியர் தம் இச்சையினால் தமரை மறைத்துப் புணர்ந்து பின்னும் அறநிலை வழாமல் நிறறலால் இஃது அறமெனப்படும்." என்று கூறுவதும், ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் அதே களவியல் உரைக்கண் "இவ்வோத்துக் களவு கற்பு என்னும் கைகோள் இரண்டினுள் களவு உணர்த்தினமையிற் களவியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று; பிறர்க்குரித்தென்று இருமுது குரவரால் கொடை எதிர்த்த தலைவியை அவர் கொடுப்பக் கொள்ளாது, இருவரும் கரந்த உள்ளத்தோடு எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்த களவாதலின் இது பிறர்க்குரிய பொருளை மறையிற் கொள்ளுங் களவன்றாயிற்று. இது வேதத்தை 'மறைநூல்' என்றற் றீபாலக் கொள்க" என்று கூறுவதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துவனவாம்.

இம்மை இன்பங்காட்டி மறுமை இன்பங் கூட்டுவதாக வஞ்சித்துச் செல்வது கொண்டு களவியலாயிற்று என்று இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர் காரணங் காட்டி விளக்கு கின்றார் :

"கடுத் தினனாதானைக் கட்டிபூசிக் கடுத்தீற்றியவாறு போலவும், கலங்கற் சின்னீர் தெருளாமையான் உண்பானை அறிவுடையான் ஒருவன் பேய்த்தேரைக் காட்டி 'உதுக்காணய், நல்லதொரு நீர் தோன்றுகின்றது, அந்நீர் பருகாய், இச்சேற்று நீர் பருகி என் செய்தி' என்று கொண்டு போய் நன்னீர் காட்டி ஊட்டியது போலவும் தான் ஒழுகா நின்றதோர் இணைவிழைச்சி னுள்ளே மிக்கதோர் ஒழுக்கங் காட்டினான். காட்டவே கண்டு, 'இது பெறுமாறு என்னை கொல்லோ?' என்னும்; எனவே, மக்கள் பாட்டினனும் வலியானும் வனப்பானும் பொருளானும் பெறலாவது அன்று; தவஞ்செய்தால் பெறல் ஆம்.

என்னை,

'வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்'

என்பதாகலான் என்பது. அதுகேட்டு, இனி யானுந் தவஞ் செய்து இதனைப் பெறுவல் என்று அதன்மாட்டு வேட்கையால்.

தவஞ்செய்யும்; செய்யா நின்றானைப், 'பாவீ, இதன் பரத்ததோ வீடுபெற்றநின்பம்?' என்று வீடுபெற்றநின்பத்தை விரித்துரைக்கும். அதுதான் பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காட்டு அவலக் கவலைக் கையாற்றின் நீங்கி மணியினது ஒளியும், மலரினது நாற்றமும், சந்தனத்தது தட்டமும் போல உள்நின்று எழுதரும் ஒரு பீரின்ப வெள்ளத்தது என்பது கேட்டு அதனை விட்டு வீடுபெற்றநின்ப கண்ணே அவாவி நின்று, தவமும் ஞானமும் புரிந்து வீடு பெறுவானும் என்பது. அவனை வஞ்சித்துக்கொண்டு சென்று நன் நெறிக்கண் நிறீஇனமையின் களவியல் என்னும் குறி பெற்றது."

இக்களவின் இலக்கணத்தை "ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின், ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின், ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும்" கண்டு கூடும் கூட்டமென்று ஆசிரியர் தொல்காப் பியனார் கூறுவர். இக்கருத்தைக் "களவாவது பிணி, மூப்பு, இறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மையராய் உருவும், திருவும், பருவமும், குலனும், குணனும், அன்பும் முதலியவற்றால் தம்முள் ஒப்புமையுடையராய் தலைமகனும் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமின்றிப் பால் வகையால் தாமே எதிர்ப் பட்டுப் புணர்ந்து வருவது" எனப் பரிமேலழகர் திருக்குறள் களவியலில் விரித்தெழுதுகின்றார். பாலது ஆணையால் (ஊழால்) இஃதியல்வதாகலின் தெய்வப் புணர்ச்சி, இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலிய குறியீடுகளையும் களவுப் புணர்ச்சி பெறுவதாயிற்று. ஆதலால், பழிப்புக் குரியதொன்றன்று இஃது என்பது போதரும்.

களவொழுக்கம் பற்றிக் கூறும் நூல் களவியல் ஆகும். இறையனார் அகப்பொருளுக்குக் களவியல் என்றும், இறையனார் களவியல் என்றும் பெயருண்மை அறிந்ததே. இனி, ஒரு நூலில் களவியல் இலக்கணம் கூறும் ஒரு பகுதியும் களவியல் எனப் பெயர் பெறும் என்பது தொல்காப்பியக் களவியலாலும், நம்பி யகப்பொருட் களவியலாலும் தெளிவாம். களவொழுக்கத்திற்கு இலக்கியமாக அமைந்த ஒரிலக்கியப் பகுதியும் 'களவியல்' என்று பெயர் பெறுவது திருக்குறட் களவியலால் விளங்கும். இவ்விடங் களில் எல்லாம் 'இயல்' என்பது நூலின் உட்பிரிவாகிய 'ஒத்து' என்னும் பொருளதாம். இதன் இலக்கணம்,

"நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஒரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது
ஒத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்"

என்னுந் தொல்காப்பிய நூற்பாவான் அறியக் கிடக்கிறது.

களவியல் என்னும் பெயரே சாலுமாகவும் களவியற் காரிகை எனல் வேண்டுமோ எனின் வேண்டும் என்பதாம். இந்நூற்கு மூன்னூலான இறையனார் அகப்பொருள் 'களவியல்' எனப் பெயர் பெறும் ஆதலால், அப்பெயரையே அதன் பின்பு நூற்குச் சூட்டுதல் மயக்கத்திற்கு இடனாம். ஆதலால், தெளிவு கருதிக் 'களவியற் காரிகை' எனல் வேண்டும் என்பது.

இனிக் காரிகை என்பதன் பொருள் யாதோ எனின் கூறுதும்: களவு போலவே காரிகை என்பதும் பலப்பொருள் ஒரு சொல்லாம். அவற்றுள் அழகு, பெண், கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் மூன்று பொருள்கள் குறிப்பிடத் தக்கனவாம். இம்மூப் பொருளும் ஒருக்கமையச் செய்யப் பெற்றது களவியற் காரிகை. திட்டமிட்ட அழகிய பகுப்பும், அந்தாதி அமைப்பும் உடையது; ¹பெண்ணை முன்னிலைப்படுத்துக் கூறுவது; கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்தது. மகடுஉ முன்னிலை யுடையதும், கட்டளைக் கலித்துறையால் அமைந்ததும் ஆகிய யாப்பிலக்கண நூல் யாப்பருங்கலக் காரிகை எனப் பெயர் பெற்றது போல இது 'களவியற் காரிகை' எனப் பெயர் பெற்றது. 'காரிகை' என்பதே அமையாதோ எனின், அப்பெயரைக் கூறியவாற்றால் சொள்ளப் பெறுவது ²யாப்பருங்கலக் காரிகையே ஆதலால், இப் பெயர் வேண்டும் என்பது.

களவியற் காரிகை என்னும் நூற்பெயர்த் தகவினை அறிந்தோம். ஆயின், களவியலும், கற்பியலும் கூறும் நூற்குக்

1. மதிநதல் வேய்த்தீதாட் சிறு கோங்கரும்பாபென் முலைப்பின் துடியிடையே (24) அஞ்சனந்தோய் கயற்கண்களால் மதன் சக்கரங் காக்கும் கதிர்முகத்தாய் (29) குடங்கை வென்ற விழியாய் (31) புடைவாளும் குவிமுலையாய் (45) விரையார் குழலாய் (49) குளங் கொண்ட நன்மொழிக் கொம்பே (50) துடியிடையே (52).

2. "கந்த மடிவில்.....தாழ்குழலே"

என்பது காரிகை.....காரிகை யாப்பிற்கும்.....'எனவும்' இந்நூல் யாவராற் செய்யப்பட்டதோவெனின் ஆரியம் என்னும் பாரிரும் பெளவத்தைக் காரிகை யாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருத்தவத்தப் பெருந்தன்மை அமிதசாகரர் என்னும் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்டது" எனவும் குணசாகரர் கூறுவதாலும் (யா. கா. 1) இக் காரிகை இயற்றியதற்குப் புலவர் முற்றுட்டாகக் காரிகைக் குளத்தூர் என்று பெயரிட்டு ஒருரையே வழங்கியதாகக் கவ்வெட்டால் அறியப் பெறுதலாலும் காரிகை என்பது கட்டளைக் கலித்துறையையும், யாப்பிலக்கணம் கூறும் இவ்வொரு நூலையும் குறித்தல் புலப்படும். வீரசோழியம் காரிகை யாப்பில் அமைந்ததாயினும் 'காரிகை' என்ற அளவில் அதனைச் சுட்டாமல் வீரசோழியக் காரிகை என்றே கூறவேண்டி யுள்ளமையும் கருத்தத்தக்கது.

களவியல் எனக் குறியிட்டது தகுமோ எனின் தகும் என்பதாம். அது மிகுதியால் பெற்ற பெயராம். “முதலால் கருத்தன்” எனத் தொடங்கும் நூற்பாவின் (நன். 49) உரைக்கண் மிகுதியால் பெயர் பெற்றது களவியல் என்று உரைகாரர் பலரும் உரைத் தமை அறியத் தக்கது. அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் முப்பாலும் மொழியும் முப்பால், ‘அறம்’ என ஆன்றோரால் வழங்கப் பெறுவதாலும், பிற மரங்களும் உளவேனும் புளியந் தோப்பு, மாந்தோப்பு என்று கூறும் வழக்குண்மையாலும் தெளிக.

முற்பகுதியும் பிற்பகுதியும் இடைப் பகுதி சிலவும் சிதைத்து போன இந்நூற் பெயர் தானும் அறியக் கூடாது ஒழிந்தது. நூலாசிரியர் பெயரும் உரையாசிரியர் பெயரும் அறியக்கூடவில்லை. தொன்னூல் நிலையத்தில் இருந்த ஒரோ வேர் கையெழுத்துப் படிபைக் கொண்டு அரிதின் முயன்று முதற் பதிப்பை வெளியிட்ட பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் சூட்டிய பெயரே ‘களவியற் காரிகை’ என்பதாம்.

“இவ்வரிய நூலுக்கு இப்போது கிடைத்துள்ளது ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியேயாகும். இது சென்னை அரசாங்கத் தாரது தொன்னூல் நிலையத்திலுள்ளது. இப் பிரதியின் இறுதியில் எழுதப் பெற்றுள்ள ஆங்கிலக் குறிப்பினால் இஃது ஆழ்வார் திருக்கரி மலையப்ப பிள்ளைக் கவிராயருக்குரிய ஏட்டுப் பிரதியினின்றும் நாதமுனிப்பிள்ளை என்பார் 12-6-1920இல் பிரதி செய்ததென அறியக்கிடக்கின்றது. இப் பிரதி குறைப் பிரதியே; இதன்கண் நூலின் முதலும் இறுதியும் காணப்படவில்லை. அன்றியும், வாசிப்போர் பயனடையக்கூடாத வண்ணம் பிழை பொதிந்தும் இதழ்கள் முறை பிறழ்ந்தும் பலவாறாகக் கேடுற்றிருக்கின்றது. இடையிடையே செய்யுள்களும் வாக்கியத் தொடர் களும் மறைந்து போய்விட்டன. எனவே, எத்துணை முயன்றாலும் முழுவதும் இதனைச் செப்பஞ் செய்தல் இயலாத தொன்றும். ஆயினும், கிடைத்த அளவில் தானும் இந்நூற் பகுதி மிகவும் பயன்படக்கூடியதாய் இருத்தலின் ஒருவாறு செப்பஞ் செய்து இப்போது வெளியிடப் பெறுகின்றது....

யாப்பருங்கலக் காரிகை யாப்புக்குரிய செய்திகளையெல்லாம் கலித்துறைச் செய்யுளால் விளக்குவது போல இந்நூல் அகப் பொருட் செய்திகளை அந்தாதித் தொடையில் அமைந்த கலித் துறைச் செய்யுள்களால் சுருங்க உரைக்கின்றது. இதன் உரை மிகவும் பாராட்டற்பாலது. இறையனார் களவியற் சூத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்த்துபட்ட அகப்பொருட் செய்திகட்

கெல்லாம் அரிய மேற்கோள்கள் காட்டி விரிந்து செல்கின்றது. தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்கள் தவிரப் பிற நூல்களில் இருந்து மேற்கோள் தருமிடங்களில் அந் நூல்களின் பெயர்களையும் இவ்வரசு சுட்டி உணர்த்துகின்றது.

இந்நூலின் பெயர் புலப்படவில்லை. தொன்னூல் நிலையக் கையெழுத்துப் பிரதியில், 'இறையனாகப் பொருட்டுறை: சங்கச் செய்யுளாக உதாரணமெழுதியது' எனக் காணப்படுகின்றது. இது நூல் இனனதென உணர்வதற்கு அதன் புறத்தே எழுதி வைக்குந் தலைக்குறிப்பு எனவே கொள்ளற்பாலது. நூற் பெயரன்று என்பது திண்ணம். இப்போது கொடுக்கப் பெற்றுள்ள 'களவியற் காரிகை' என்னும் பெயர் என்றோர் படைத்துக் கொள்ளப்பட்டதேயாகும்" எனும் முன்னுரைப் பகுதியால் நூலின் சிறப்பும் அதன் சிதைபாடும் நூற் குறியீட்டமைதியும் விளங்கும்.

நூற் பொருள் .

களவு கற்பு என்னும் அகப்பொருள் பகுதி இரண்டனுள் களவுப் பகுதியே அகப்பொருள் நூல்களில் விரிந்து கிடப்பது. அவ்வாறே களவியற் காரிகையிலும் களவுப் பகுதி விரிந்துள்ளது எனலாம்.

புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்பன அன்பின் ஐந்திணை உரிப் பொருள்கள். இவற்றுள் களவியலில் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமுமே பெருவரவிற்று என்பது தெள்ளிதின் உணரக் கிடப்பதாம்.

களவிற் கூட்டம் முக்கட் கூட்டம் எனப் பெறும். முக்கட் கூட்டமாவது இயற்கையால் கூடும் கூட்டம் (இயற்கைப் புணர்ச்சி), தோழனால் கூடும் கூட்டம், தோழியால் கூடும் கூட்டம் என்பன. இக் கூட்டங்களின் விளைவாகத் தோன்றுவதே கற் பொழுக்கம். அதனால்,

“முக்கட் கூட்டம் முதலா நான்கும்
தொக்கியல் ஒழுக்கம் கற்பெனத் தோன்றும்” (21)

என்று 'தமிழ்நெறி விளக்கம்' கூறிற்று.

நான்கும் தொக்கிய ஒழுக்கமாவது அறத்தொடு நிலை, உடன் செல்வு, சேயிடைப் பிரிவு, ஆயிடைப் பிரிவு என்பன. இவை கற்பொழுக்கத்தின் கூறுகளாம். இவற்றுள் சேயிடைப் பிரிவு என்பது சேய்மைக் கண்ணே பிரிந்து செல்லுதல். அவை கல்விப்

பிரிவு, காத்தற் பிரிவு, பகைதணிவினைப் பிரிவு, உற்றுழிப் பிரிவு, பொருள்வயிற் பிரிவு என்னும் ஐந்துமாம்.

ஆயிடைப் பிரிவு என்பது தன் ஊரும் சேரியும் நகரும் இடமீகப் பிரிவது; அது பரத்தையிற் பிரிவு என்னும் ஒன்றுமேயாம்.

அ + இடை = ஆயிடை. சுட்டு செய்யுட்கண் நீண்டு வருதலை,

“நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே”

—தொல். எழுத்து. 206

என்னும் இலக்கணத்தானும், “ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து” என்றும், “ஆயிரு திணையின் இசைக்குமள சொல்லே” என்றும் வரும் எடுத்துக் காட்டுக்களானும் இனிதின் அறியலாம். ஆயிடை என்பது சேயிடைக்கு முரணாய் அண்மை சுட்டி நின்றது.

களவிற புணர்ச்சி கூட்டக் கூடுதல் இன்றித் தொடங்கும். அதனால், கூட்டக் கூடுதல் களவிற்கு இல்லை. ஆயின், அக்கூட்டம் யாங்ஙனம் நிகழ்ந்ததோ எனின்,

“அதுவே,

தானே அவளே தமிழர் காணக்

காமப் புணர்ச்சி இருவயின் ஒத்தல்”

—இறையனார் களவியல். 2

என்னும் நெறியால் கூட்டம் நிகழ்ந்ததாம். அதனால் அன்றே முக்கட் கூட்டத்துள் முதற் கூட்டத்தை ‘இயற்கைப் புணர்ச்சி’ என்றும் ‘தெய்வப் புணர்ச்சி’ என்றும் ஆன்றோர் கூறினர்.

தெய்வம் என்பது ஊழ். ‘பால்வரை தெய்வம்’ என்பதும் அது. தெய்வம், ஊழ் என்னும் பொருட்டாதலைத்,

“தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சிகள்

மெய்வருத்தக் கூலி தரும்”

என்னும் குறளானும் (615) அதற்குப் பரிமேலழகர் வரைந்த உரையானும் அறிக.

இயற்கைப் புணர்ச்சி இன்றித் தோழனிற் கூட்டமோ தோழியிற் கூட்டமோ நிகழா. களவியலில் தோழனின் பங்கு ஒரு சிறு பகுதியேயாம்; கற்பியல்லோ இதனினும் சுருங்கியதாம். ஆனால், தோழியின் பங்கு பெரும் பகுதியாம். பகற்குறி, இரவுக்குறி, உடன்போக்கு வரைவு, இல்லறம் ஆகிய அனைத்து நிகழ்ச்சி

களிலும் அவள் பங்கே மிகுதி. அவள், வழி வழி உரிமையுடைய ளராகவும், செவிலியின் மகளாகவும், “உடன் பிறந்து உடன் வளர்ந்து, நீர் உடன் ஆடிச் சீர் உடன் பெருகி, ஓல் உடன் ஆட்டப் பால் உடன் உண்டு, பல் உடன் எழுந்து சொல் உடன் கற்றுப், பழமையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் உடையவள்” ஆகவும் இருத்தலால் அவளுக்கு அத்துணைச் சிறப்புரிமை அகப்பொருளில் உண்டாயிற்றும். அவள் அறிவுக் கூர்ப்பும் உரையாட்டுத் திறமும் செயற் சீர்மையும் அகப்பொருளுக்குப் பேரழகும் சுவையும் பெருவாழ்வும் ஊட்டுவன வாம்.

இனி இக்களவியற் காரிகையின் முற்பகுதியில் பத்துக் காரிகைகள் இல்லை. 22 ஆம் காரிகை வரையிலான பகுதியும் பெரிதும் சிதைந்துபட்டன. அதன்மேல் 36 முதல் 42 வரையிலான காரிகை சிதைந்து படினும் 54 ஆம் காரிகை வரையிலான உரைப்பகுதி பெரும்பாலும் உளது. இடையிடை சிற்சில ஈடுகளே சிதைந்தன. 54 ஆம் காரிகைக்கு மேற்பட்டவை அறவே அழிந்துபட்டன. ஆயினும், கிடைத்த அளவில்,

“பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
தொடைபுணர் தருவிலை நன்கலம்”

அமைந்தாற்போல அமைந்து பொலிவுடன் திகழ்கின்றது.

களவியற் காரிகையில் காட்டப் பெற்றுள்ள மேற்கோள் பாடல்கள் அரியன; சுவை மிக்கன; தமிழின் பரப்பைக் காட்டுவன. வரலாற்றுக்கு வளமாக உதவுவன. நாம் இழந்து விட்ட நற்றமிழ்ச் செல்வங்கள் இவையெனக் காட்டி நலிவும் ஊட்டுவன.

இறையனார் களவியல் உரையில் மிகுதியும் மேற்கோளாக ஆளப் பெற்றுள்ள கோவைப் பாடல்கள் பாண்டிக் கோவையைச் சேர்ந்தன என்பதை அறிவித்ததுடன், அந்நூலில் காணக் கிடைக்காத அரிய பல பாடல்களைத் தந்ததும் இக்களவியற் காரிகையேயாம். பாண்டிக்கோவைப் பதிப்பில் இன்னும் இடம் பெறாத சில பாடல்களும் இந் நூற்கண் உள. சங்கத் தொகையில் காணாத சில பாடல்களையும் அத்தொகைப் பாடலாகக் காட்டியுள்ளது. இவற்றை ஆங்காங்குக் காட்டியுள்ளாம். பாண்டிக் கோவை போலவே அகத்திணை, அரையர்கோவை, இன்னிசை மாலை, கண்டனலங்காரம், கிளவித்தெளிவு, கிளவிமாலை, கிளவி

விளக்கம், கோயிலந்தாதி, சிற்றெட்டகம், நறையூர் அந்தாதி, பல்சந்தமாலை, வங்கர்கோவை முதலிய நூல்களின் பெயர்களையும் சில பல பாடல்களையும் இலக்கிய உலகுக்கும், இலக்கிய வரலாற்று உலகுக்கும் வழங்கி 'வரையாது வழங்கும் வள்ளலென்' வாகை சூடி நிற்பது இக் களவியற் காரிகையாம்.

பதிப்பு

இனி, இப் பதிப்பில் மேற்கொள்ளப் பெற்ற செப்பங்கள் சில சூறிப்பிடத்தக்கன.

முதற் பதிப்பில் சிதைவுடன் காணப் பெற்ற பல மேற்கோள் பாடல்கள் பல்வேறு நூல்களின் துணையால் செப்பப்படுத்தவும்¹ நிறைவு செய்யவும் பெற்றுள்ள.

காரிகையிலும் உரைநடையிலும் எழுத்து, அசை, சீர் முதலியனவும் தொடர், கிளவி விளக்கம் முதலியனவும் விடுபெற்ற நிருந்த பகுதிகள் தக்க வண்ணம் தேர்ந்து புதிதாக அமைக்கப் பெற்றுள்ள.

காரிகைக் கருத்தையும் கிளவிக் கருத்தையும் உட்கொண்டு களவியற் காரிகை உரையாசிரியர் நெறியில் உரிய இடங்களில் அவர் மேற்கொண்ட நூல்களின் இகவாமல் மேற்கோட் பாடல்கள் தேர்ந்து இணைக்கப் பெற்றுள்ள. இவ்வகையில் இணைக்கப் பெற்ற

1. களவியற் காரிகையிற் சிதைந்துள்ள 16, 17 ஆம் மேற்கோள் நூற்பாக்களும் விடுபெற்ற பகுதியும் வீரசோழிய உரையில் பின் வருமாறு அறியக் கிடக்கின்றன:

“குடவரைக் குறிஞ்சியும் குணகடல் நெய்தலும்
கடவ தாகும் களவிற் குரித்தே”

“இருதிணைத் தொழிலும் இயன்று தம்முள்
ஒருதிணைக் கோதல் ஒழிந்தன இயல்பே”

“நன்னில மருதமும் தொன்னில முல்லைபும்
துன்னருங் கற்பொடு தோன்றும் தொடர்ந்தே”

“இடைநிலைப் பாலை இருபாற்கு முரித்தே
படர்கொடி முல்லையின் பாற்படு மியற்றே”

“ஒருவயிற் றணத்தலும் பொருள்வயிற் பிரிதலும்
கருதிய களவிற் குண்மை யான”

கிளவி விளக்கம் ஐம்பதும், மேற்கோட் பாடல்கள் நூற்று மூப்பத்து நான்கும் ஆம். முதற் பதிப்பில் மேற்கோட் பாடல்கள் 416 இருந்தன. இப்பதிப்பில் 650 பாடல்கள் உள். இவற்றுள் “பொன்னும் மணியும்” என்னும் திருக்கோவைப் பாடல் (189) ஒன்றும்பட்டும் உரையாசிரியரால் இருமுறை எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

பாடல், உரை ஆகியவற்றில் நிரப்பப் பெற்ற பகுதி பிறைக் குறிக்குள்ளும், கிளவி விளக்கம் மேற்கோள் பாடல் ஆகிய இணைப்புகள் இருதலைப் பகரக் குறிக்குள்ளும் அமைத்து ஆங்காங்குக் குறிட்டும் எழுதப் பெற்றுள்ள.

புதிய திருத்தங்களோ, மாற்றங்களோ, பாடவேறுபாடுகளோ காட்டப்பெற்றுள்ள இடங்களில் எல்லாம், முதற் பதிப்பில் இருந்தது இன்னது என்பது அடிக்குறிப்பாக அவ்வப் பக்கத்தில் ‘மு.ப.’ என்னும் குறிப்புடன் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

மேற்கோட் பாடல்கள் கிடைக்கும் அளவிலேனும் மூல நூல்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடவேறுபாடும் காட்டப் பெற்றுள்ள.

மேற்கோட் பாடல்கள் அனைத்திற்கும் வரன்முறையே எண்கள் தந்தும், அவற்றுக்குக் குறிப்புரை எழுதிப் பின்னிணைப் பாசச் சேர்த்தும் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இந்நூலின் முதற் பதிப்புக்குத் தம்மிடம் இருந்த ஒரோ ஒரு கையெழுத்துப் படியினை உதவிய தொன்னூல் கிளையத் தினர்க்கும், அதனை அரிதின் முயன்று பதிப்பித்து உதவிய அறிஞர் திரு. ச. வையாபுரிப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல்., அவர்கட்கும் ஸன்றியுடையேம்.

“எத்துணை அரிய நூல்களை நாம் இழந்து விட்டோம் என்பதைக் கணக்கிடவும் முடியவில்லை.....எஞ்சி நிற்கும் நூல்களையேனும் போற்றி.....தமிழ் மக்கள் என்னும் பெயர்க்குத் தகுதியுடையவராக நம்மைச் செய்து கொள்ளுதல் நமக்குரிய முதற் கடமையாகும்” என்று முதற் பதிப்பாசிரியர் கூறியதற்கு ஏற்பக் கையில் கிட்டிய அளவிலேனும் களவியற் காரிகை அழிந்து படாது கன்னித் தமிழின் கவின் மிக்க அணிகலமாகத் திகழ்வ தற்கு உறுதுணையும் தூண்டலுமாய் அமைந்து இவ்விரண்டாம் பதிப்பைக் கழக வழியாக வெளிக் கொணர்ந்த ஆட்சியாளர், தாமரைச் செல்வர் திருமிகு வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களுக்கு உள்ளார்ந்த ஸன்றியுடையேம்.

அருளகம், }
24-4-73 }

தமிழ்த் தொண்டன்,
இரா. இளங்குமரன்.

உள்ளுறை

	பக்கம்
ஆராய்ச்சி முன்னுரை	7
களவியற் காரிகை பொருளடைவு	17
க. அகப்பொருள்	க
உ. களவொழுக்கம்	கக
ங. தோழியாலாய கூட்டம்	சச
ச. கற்பொழுக்கம்	கஉச

பின் நினைப்பு

நூற்பா அகர வரிசை	ககடு
மேற்கோள் செய்யுள் அகர வரிசை	ககச
களவியற் காரிகையில் அமைந்துள்ள மேற்கோள் நூல்களும் பாடல் எண்களும்	களடு
மேற்கோள் நூற் குறிப்பு	களச
களவியற் காரிகையில் சிதைவடைந்துள்ள முற்பகுதி	கஅச
சிறப்புப் பெயர் அகர வரிசை	ககந
மூலநூல் அகப்படாத பாடல்களுக்குக் குறிப்புரை	ககக

—————

களவியற் காரிகை

பொருளடைவு

பொருள்	பக்கம்	பொருள்	பக்கம்
க. அகப்பொருள்	க	(5) உளங்கவன் றுரைத்தல்	உக
முதற்பொருள்	உ	(6) இடம் வினாதல்	"
கருப்பொருள்	ங	(7) இடத்தியல் புரைத்தல்	ஙக
குறிஞ்சி	ச	(8) குறிவழிச் சேறல்	உஉ
நெய்தல்	"	(9) இடங்கண்டு துணிதல்	ஙங
பாலை	"	(10) வியத்தல்	ஙச
முல்லை	சு	(11) நிலை கூறு கிளவி	ஙஊ
மருதம்	"	(12) அவயவந் தேறுதல்	ஙச
உரிப்பொருள்	எ	(13) பொழில்கண்டு வியத்தல்	ஙள
பருவங்கள்	அ	(14) திருவென உரைத்தல்	ஙஅ
எண் வகை மணம்	க	(15) ஆற்றான் கிளத்தல்	ஙக
உ. களவொழுக்கம்	கக	(16) மருங்கிணைதல்	ச0
களவொழுக்க வகை	"	(17) புணர்ச்சி மகிழ்தல்	சக
1. அகப்புறம்	"	(18) இருத்தல்	சஉ
காட்சி	"		
ஐயம்	கச		
தெளிதல்	"		
2. இயற்கைப் புணர்ச்சிக் கிளவித் தொகை (7)	கச	ங. தோழியாலாய கூட்டம்	சச
(1) நயப்பு	"	அ. மதியுடம்படுத்தல்	"
(2) பிரிவுணர்த்தல்	கள	மதியுடம்படுத்தல் கிளவித் தொகை (5)	சஊ
(3) இடமணித்தென்றல்	கஅ	(1) பதிவினாதல்	சச
(4) எய்துகற் கருமை	கக	(2) வேழம் வினாதல்	சஎ
(5) உயிரென வியத்தல்	உ0	(3) கலைவினாதல்	"
(6) பாங்கியை யுணர்தல்	உக	(4) வழிவினாதல்	சஅ
(7) பாங்கனை நினைதல்	உஉ	(5) வாய்மொழிக்கிரங்கல்	சக
3. பாங்கனாலாய கூட்டம் (இடந்தலைப்பாடு)	உங	தோழியாலாய கூட்டக் கிளவித் தொகை (82)	
இடந்தலைப்பாட்டின் கிளவித் தொகை (18)		ஆ. பகற்குறி	ஊ0
(1) உற்றது வினாதல்	"	(1) அயிர்த்தல்	ஊங
(2) உற்றதுரைத்தல்	உச	(2) சுனையாட்டுரைத்தல்	ஊச
(3) கழறல்	உஊ		
(4) கழற்றெதிர் மறை	உச		

- (3) சுனைவியந்துரைத்தல் ௩௪
(4) பிறைதொழுக என்றல் ௩௫
- (5) தகையணங் குறுத்தல் ௩௬
(6) நடுங்க நாட்டம் ௩௭
(7) குறையுணர்வு ௩௮
(8) இருவரும் உள்வழி ௩௯
அவன் வரவுணர்தல் ௪௦
- (9) கரவு நாட்டம் ௪௧
(10) சேட்படுத்தல் ௪௨
(11) மறையேன் என்றல் ௪௩
(12) கூறென விடுத்தல் ௪௪
(13) அறியேன் என்றல் ௪௫
(14) குறியாள் கூறல் ௪௬
(15) அரியளாம் எனல் ௪௭
(16) குலமுறை கிளத்தல் ௪௮
(17) நகைத்துரையாடல் ௪௯
(18) தழை மறுத்துரைத்
தல் ௫௦
- (19) குறிப்பறிந்தேற்றல் ௫௧
(20) மடற்றிறங் கூறல் ௫௨
(21) மடல் வெளிப்படுத்தல் ௫௩
- (22) மடல் விலக்கல் ௫௪
(23) எழுதரிது என்றல் ௫௫
(24) சேட்படைக்கு அழிதல் ௫௬
- (25) அருளுடையாள் என்றல் ௫௭
௫௮
- (26) தழைகோடல் ௫௯
(27) குறிப்பறிவுறுத்தல் ௬௦
(28) வலிதாகச் சொல்லிக்
குறைநயப்பித்தல் ௬௧
- (29) மெலிதாகச் செல்லிக்
குறைநயப்பித்தல் ௬௨
- (30) நாடுண்டு கூறல் ௬௩
(31) முகம்புகு கிளவி ௬௪
(32) நயந்தமை கூறல் ௬௫
(33) இடங்காட்டல் ௬௬
(34) இடத்துய்த்தல் ௬௭
(35) இடத்துய்த்தகறல் ௬௮
(36) எதிர்ப்படுத்தல் ௬௯
(37) கோலங் செய்துரைத்
தல் ௭௦
- (38) உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் ௭௧
(39) கொண்டு நீங்கல் ௭௨
(40) வாய்விடு கிளவி ௭௩
- (41) பொழுதினுக் கிரங்கல் ௭௪
(42) படருறு கிளவி ௭௫
(43) வருந்துதல் கிளத்தல் ௭௬
- (44) இன்றறிந்தேன் எனல் ௭௭
(45) குடித்திறங் கூறல் ௭௮
(46) இறச்செறிவுரைத்தல் ௭௯
(47) சிறைப்புறக் கிளவி ௮௦
(48) வெளிப்படவுரைத்
தல் ௮௧
- (49) கணியெனவுரைத்
தல் ௮௨
(50) நனைகெடச் செய்திலம்
எனல் ௮௩
- (51) ஏறுவிடுத்தல் ௮௪
(52) குளொன நினைதல் ௮௫
(53) புனங்கண்டழிதல் ௮௬
- இ. இரவுக்குறி
- (54) இரவிடங் காட்டல் ௮௭
(55) வரவுணர்ந்துரைத்தல் ௮௮
(56) தாய் துயில் அறிதல் ௮௯
(57) இரவுக்குறி யுய்த்தல் ௯௦
(58) நீங்குதல் உரைத்தல் ௯௧
(59) குறியெதிர்ப்படுத்தல் ௯௨
(60) திங்கட் குரைத்தல் ௯௩
(61) அன்னத் தொலி
யுரைத்தல் ௯௪
- (62) கடலொலி யுரைத்
தல் ௯௫
(63) இரவுக்குறி கழிதல் ௯௬
- ஈ. வரைதல் வேட்கை ௯௭
- (64) கழிபடர் கிளவி ௯௮
(65) கையறு கிளவி ௯௯
(66) ஆறுபார் துற்ற
அச்சக் கிளவி ௧௦௦
- (67) பகல்வரல் என்பது ௧௦௧
(68) இரவு வரல் என்பது ௧௦௨
(69) இரவும் பகலும் வர
வொழி என்பது ௧௦௩
- (70) தன்னுட் கையா
றெய்திடு கிளவி ௧௦௪
- (71) கடலொடு கவலல் ௧௦௫
(72) ஆற்றாமை கூறல் ௧௦௬
(73) வரைவது கிளத்தல் ௧௦௭

- (74) குறிப்புரை ககசு (18) முரசினுக்கு இரங்கல் ககக
 (75) இல்ல துரைத்தல் ககஎ (19) முரசு வினா தல் கச0
- (உ) உடன்போக்கு வலித்தல்
- (76) அலர் அறிவுறுத்தல் ககஅ 2. வரைபொருட் கேகல்
 (77) அயன் மணமுரைத் ககசு கிளவித்தொகை (3) கசக
 தல் ககசு (1) இயற்பழித்தல் ,,
 (78) மணமுரசு அறை கஉ0 (2) இயற்பட மொழி ,,
 தல் கஉ0 தல் கசஉ
 (79) பரிசங் கிளத்தல் ,, (3) தணப்பிடர் ஒழித் கசக
 (80) உடன்போக்குரைத் கஉக தல் கசக
 (81) செலவுடன்படுத் கஉஉ
 தல் கஉஉ
 (82) செலவமுங்குவித் கஉச
 தல் கஉச
- ச. கற்போழுக்கம் கஉசு
- கற்பொழுக்க வகை ,,
1. வெளிப்படை நிலை
- வெளிப்படை நிலைக் கிளவித் ,,
 தொகை (19)
- (1) பூத்தரு புணர்ச்சி கஉஅ
 (2) புனல் தருபுணர்ச்சி கஉக
 (3) களிறுதருபுணர்ச்சி கக0
 (4) கட்டுவிக் கேட்டல் ககக
 (5) கட்டுவி கூறல் ,,
 (6) வெறியெடுத்தல் ,,
 (7) வெறியினுக் கழி ககஉ
 தல் ககஉ
 (8) அறிவுறக் கிளத்தல் ,,
 (9) தலைமகள் அறத்தொடு ககக
 நின்றல் ககக
 (10) வெறிவிலக்கு ,,
 (11) முருகற் குரைத்தல் ககக
 (12) செவிலி அறத்தொடு ககக
 நின்றல் ,,
 (13) நற்றாய் அறத்தொடு ககசு
 நின்றல் ககசு
 (14) வரைவு மறுத்தல் ககஎ
 (15) பரிசுமொடு வரு ககஅ
 தல் ககஅ
 (16) வரைவு மலிவுரைத் ககசு
 தல் ,,
 (17) வரைவுடன்படுத் ககக
 தல் ககக
- (18) முரசினுக்கு இரங்கல் ககக
 (19) முரசு வினா தல் கச0
2. வரைபொருட் கேகல்
 கிளவித்தொகை (3) கசக
 (1) இயற்பழித்தல் ,,
 (2) இயற்பட மொழி ,,
 தல் கசஉ
 (3) தணப்பிடர் ஒழித் கசக
 தல் கசக
3. உடனிலைச் செலவு கிளவித்
 தொகை (27) கசசு
- (1) கையடை கசசு
 (2) சுரத்துய்த்தல் ,,
 (3) விருந்து விலக்கல் கசஅ
 (4) பதியளவுரைத்தல் கசக
 (5) தோழியை வினா தல் கக0
 (6) செவிலி இரங்கல் ககக
 (7) மென்மை கூறல் ,,
 (8) நற்றாய் குரைத்தல் ககஉ
 (9) நற்றாய் இரங்கல் ககக
 (10) செஞ்சுடர்ப் பரவல் ,,
 (11) கருமகட் குரைத் ககசு
 தல் ககசு
 (12) பின்செலவவித்தல் ககக
 (13) சுரத்து இரங்கல் ,,
 (14) புறவெரடுரைத் ககக
 தல் ககக
 (15) அடிச் சுவடுரைத்தல் ,,
 (16) சுரத்திறம் வினா தல் ககஎ
 (17) ஐயம் உரைத்தல் ,,
 (18) சேர்விட முரைத் ககஅ
 தல் ககஅ
 (19) செவிலியை ஆற்றல் ககக
 (20) துடரகத் தணித் கக0
 தல் கக0
 (21) வரவுமுக்குறுத்தல் ,,
 (22) கிளைபது மகிழ்ச்சி ககக
 (23) வேலனை வினா தல் ,,
 (24) ஈன்றப் புகழ்த்தல் கசஉ
 (25) மணங்கந் குரைத்தல் ,,
 (26) கற்புநிலை விளம்பல் கசக
 (27) மகள் நிலை கூறல் கசசு

களவியற் காரிகை

க. ¹ அகப்பொருள்

[களவியற் காரிகையின் முதல் இருபத்திரண்டு சூத்திரங்கள் (நூற்பாக்கள்) சிதைவுற்றுள்ளன. அவற்றுள் முதற் பன்னிரண்டு நூற்பாக்களில் முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் ஐந்து திணைகளுக்கும் கூறப் பெற்றிருந்தன என்பது இடையிடையே ²சிதைவுடன் கிடைத்துள்ள பகுதிகளால் புலப்படுகின்றது. அப் பகுதிகளையும் மேலுள்ள பிற பகுதிகளையும் நோக்குங்கால் களவியற் காரிகை இறையனார் அகப்பொருட் கருத்தையும், உரையையும் பெரிதும் தழுவிச் செல்லுதல் வெளிப்படுகின்றது. ஆதலால், இறையனார் அகப்பொருளில் உள்ளவாறு முதல் கரு உரிப்பொருள்கள் இம்முதற் பகுதியில் உரைக்கப் பெறுகின்றன. களவியற் காரிகையில் கிடைத்துள்ள பாலைத்திணைக் கருப்பொருளுடன், இறையனார் அகப்பொருள் உரைக்கும் பாலைக் கருப்பொருளை ஒப்பிட்டுக் கண்டு இவ்விணைப்பின் பொருத்தம் அறிக. ³அகப்பொருள் கற்பார்க்கு முதல் கரு உரிப்பொருள்கள் அறிதலின் இன்றியமையாமையையும் உணர்க.]

1. களவியற் காரிகையால் மிகுதியும் பாராட்டப் பெறும் தமிழ்நெறி விளக்கப் பொருளியலில் முதல், கரு, உரிப் பொருள்களைக் கூறும் பகுதி அகப்பொருள் எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளமையால் இப்பகுதிக்கு இப்பெயர் சூட்டப்பெற்றது.

2. சிதைவடைந்துள்ள பகுதிகளைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க.

3. "முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை"

—தொல். அகத்திணை. 3.

என்னும் நூற்பாவையும் அதன் உரையையும் காண்க.

முதற் பொருள்

முதல் இரண்டு வகைப்படும், நிலமும் ¹பொழுதும் என. என்னை ?

- (1) “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே”

—தொல். அகத்திணையியல். 4.

என்றாகலின்.

குறிஞ்சிக்கு நிலம், மலையும் மலைசார்ந்த இடமும், பொழுது, கூ. திரும் யாமமும் முன்பனியும்.

நெய்தற்கு நிலம், கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும், பொழுது, எற்பாடு.

பாலைக்கு நிலம் இல்லை.

- (2) “நடுவண் ஐந்திணை நடுவண் தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே”

—அகத்திணையியல். 2.

என்றார் தொல்காப்பியனார் ஆகலின்.

பொழுது, நண்பகலும், வேனிலும், பின்பனியும். நிலம் இன்றிப் பொழுதினான திணையாமோ எனின், ²குறிஞ்சியும் முல்லையும் அடுத்த நிலமே காலம் பற்றிப் பாலை நிலமாம் என்பது.

முல்லைக்கு நிலம், காடும் காடு சார்ந்த இடமும். பொழுது, காரும் மாலையும்.

மருதத்திற்கு நிலம், பழனமும் பழனஞ் சார்ந்த இடமும். பொழுது, வைகறை யாமம்.

1. பொழுது இரண்டு வகைப்படும். அவை பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும். பெரும்பொழுது எவை என்பதையும், அவற்றுக்குரிய மாதங்களையும் 14ஆம் மேற்கோள் நூற்பாவிற்கு காண்க.

சிறுபொழுது மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், எற்பாடு, நண்பகல் என்பன. (தொல். அகத்திணை. 6-9)

ஐவகைச் சிறுபொழுதென்பார் நாத் கவிராச நம்பி.

“மாலை யாமம், வைகறை, எற்படு
காலை, வெங்கதிர் காயுநண் பகலெனக்
கைவகைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்”

—நம்பியகப்பொருள் 12.

2. “முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய நறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்”

—சிலப்பதிகாரம் 11: 64-66.

அஃது என்னை? பெறுமாறு எனின்,

- (3) “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”
- (4) “காரு மாலையு முல்லை”
- (5) “குறிஞ்சி
கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர்”
- (6) “பனியெதிர் பருவமும் உரித்தென மொழிப”
- (7) “வைகுறு விடியல் மருதம்”
- (8) “எற்பாடு
நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும்”
- (9) “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே”
- (10) “பின்பனி தானும் உரித்தென மொழிப”

—அகத்திணையியல் 5-12.

மருதத்திற்கும் நெய்தற்கும் பெரும்பொழுது சொல்லிற்றின்மையின் அறுவகை¹ இருதாவும் உரிய எனக் கொள்க. இவை முதல்.

கருப் பொருள்

கரு என்பது தெய்வமும் உணவும் மாவும் மரமும் புள்ளும் பறையும்² செய்தியும் யாமும் முதலாக உடையது.

என்னை?

- (11) “தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப”

—அகத்திணையியல் 20.

என்றாராகலின். அவை அம்முறையானே சொல்லுதும்.

1. இருது - இரண்டு திங்கள் கொண்ட ஒரு பருவம்.

“வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
இருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்”

—நம்பியகப் பொருள் 41.

2. செய்தி - தொழில்.

களவியற் காரிகை

குறிஞ்சிக்குத், தெய்வம் - முருகவேள்.

உணு - ¹ஐவன நெல்லும், திணையும்.

மா - புலியும், பன்றியும், யானையும்.

மரம் - அகிலும், ²ஆரமும், திமிசும், தேக்கும், வேங்கையும்.

புள் - சீளியும், மயிலும்.

பறை - வெறியாட்டுப் பறையும், தொண்டகப் பறையும், குரவைப் பறையும்.

செய்தி - தேன் அழித்தலும், கிழங்கு அகழ்த்தலும், குன்றம்³ஆடுதலும், திணக்கிளி கடித்தலும்.

யாழ் - குறிஞ்சியாழ்.

பிறவும் என்றதனால்,

தலைமகள் பெயர் - சிலம்பன், வெற்பன், பொருப்பன்.

தலைமகள் பெயர் - கொடிச்சி, குறத்தி.

நீர் - அருவிநீரும், சுனைநீரும்.

ஊர் - சிறுகுடியும், குறிச்சியும்.

பூ - குறிஞ்சியும், காந்தளும், வேங்கையும், சுணைக்குவளையும்.

மக்கள் பெயர் - குறவர், இறவுளர், குன்றவர் எனப்படும்.

நெய்தற்குத்,

தெய்வம் - வருணன்.

உணு - மீன்விலைப் பொருளும், உப்புவிலைப் பொருளும்.

மா - சுறாவும், முதலையும்.

மரம் - புன்ணையும், ³ஞாழலும், ⁴கண்டலும்.

புள் - அன்னமும், அன்றிலும், மகன்றிலும்.

பறை - மீன்கோட் பறையும், நாவாய்ப் பறையும்.

1. ஐவன நெல் - மலைநெல்.

"ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி"

—புறநானூறு 159.

2. ஆரம் - சந்தனம்.

"குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி

ஆரம் ஆதலின் நறும்புகை யயலது"

—புறநானூறு 108.

3. புலிககக் கொன்றை.

4. தாழை.

செய்தி - மீன் விற்றலும், உப்பு விற்றலும், ¹அவை படுத்தலும்.

யாழ் - விளரியாழ்.

‘பிறவும்’ என்றதனால்,

தலைமகள் பெயர் - துறைவன், கொண்கன், சேர்ப்பன்.

தலைமகள் பெயர் - நுளைச்சி, பரத்தி.

நீர் - மணற் கிணறும், உவர்க் கழியும்.

பூ - வெள்ளிதழ்க் கைதையும், நெய்தலும்.

ஊர் - கலமேறு பட்டினமும், சிறுகுடியும், பாக்கமும்.

மக்கள் பெயர் - பரதர், பரத்தியர், நுளையர், நுளைச்சியர் எனப் படும்.

தொல்காப்பியனார் பாலைக்கு நிலம் வேண்டிற்றிலர். வேண்டாமை யின் தெய்வமும் வேண்டிற்றிலர்.

பிறர், ²பகவதியையும் ஆதித்தனையும் தெய்வம் என்று வேண்டுவர்.

உறை - ஆறலைத்தனவும், ஊரெறித்தனவும்.

மா - வலியழிந்த யானையும், புலியும், செந்நாயும்.

மரம் - இருப்பையும், ஓமையும்.

புள் - கழுகும், பருந்தும், புறவும்.

பறை - பூசற்பறையும், ஊரெறிபறையும், நிரைகோட்பறையும்.

செய்தி - நிரை கோடலும், ³சாத்தெறிதலும், குறையாடலும்.

பண் - பஞ்சரம்.

பிறவும் என்றதனால்,

தலைமகள் பெயர் - மீளி, விடலை, காளை.

1. மீன்பிடித்தலும், உப்பு எடுத்தலும்.

2. தாழை.

3. களவியற் காரிகை தரும் பாலைக் கருப்பொருள்:

இச் சூ.....வெனின் பாலைக்குக் கருவறிவித்தலைக் கருதிற்று. வரலாறு: தெய்வம் பகவதியும் ஆதித்தனும்; மா வலியழிந்த செந்நாயும் வலியழிந்த யானையும்; மரம் இருப்பையும் ஓமை.....பருந்தும் புறவும்; பறை பூசற்பறையும் ஊரெறிபறையும்; செய்கை நிரை கோடலும்.....ம்; யாழ்பாலையாழ்; பண் பஞ்சரம்; தலைமகள் பேர் மீளி-விடலை காளை; தலைமகள்.....ம் பாதிரிப் பூவும்; நீர் அறு நீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச் சீனையும்; அந்நிலத்து மக்கட்பேர்.....கரு. (கக)

4. வணிகர் கூட்டத்தை அலைத்துக் கவர்தல்.

தலைமகள் பெயர் - எயிற்றி, பேதை.

பூ - மரம்பூவும், குரம்பூவும், பாதிரிப்பூவும்.

நீர் - அறுநீர்க்¹ கூவலும், அறுநீர்ச்சீனையும்.

ஊர் - கொல் குறும்பு.

மக்கள் பெயர் - எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர் எனப்
படும்.

முல்லைக்குத்,

தெய்வம் - ²வாசுதேவன்.

உணு - வரகும், சாமையும்.

மா - முயலும், சிறுமானும்.

மரம் - கொன்றையும், குருந்தும்.

புள் - கானங்கோழியும், மயிலும், சிவலும்.

பறை - ஏறுகோட் பறையும், முரசும்.

செய்தி - வரகுக்குக் களைகட்டலும், அவை அறுத்தலும், கடா
விடுதலும், நிரை மேய்த்தலும்.

பண் - முல்லை.

பிறவும் என்றதனால்,

தலைமகள் பெயர் - குறும்பொறை நாடன்.

தலைமகள் பெயர் - சிழத்தி, மனைவி.

பூ - முல்லையும், தோன்றியும்.

நீர் - கான்யாறு.

ஊர் - பாடியும், சேரியும்.

மக்கள் பெயர் - இடையர், இடைச்சியர், ஆயர், ஆய்ச்சியர் எனப்
படும்.

மருதத்துக்குத்,

தெய்வம் - இந்திரன்.

உணு - செந்நெல்லும், வெண்ணெல்லும்.

மா - எருமையும், நீர்நாயும்.

மரம் - வஞ்சியும், காஞ்சியும், மருதும்.

1. கிணறு.

2. கண்ணன்.

புள் - நீர்க் கோழியும், தாராவும்.

பறை - மணமுழவும், நெல்லரி கிணையும்.

செய்தி - நெல்லரிதலும், அவை கடாவிடுதலும், பயிர்க்குக் களை கட்டலும்.

யாழ் - மருதயாழ்.

பிறவும் என்றதனால்,

தலைமகன் பெயர் - ஊரன், மகிழ்நன்.

தலைமகன் பெயர் - கிழத்தி, மனைவி.

பூ - தாமரைப் பூவும், செங்கழுநீர்ப் பூவும்.

நீர் - மனைக் கிணறும், பொய்கையும்.

மக்கள் பெயர் - கடையர், கடைசியர், உழவர், உழத்தியர்.

ஊர் - பேரூர் எனப்படும்.

உரிப்பொருள்

இனி, உரிப்பொருள் ஆவது திணைக்கு உரிய பொருள் என்றவாறு. அவை யாவையோ எனின், புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல், அவற்றின் நிமித்தம் என இவை. என்னை?

(12) “புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் இவற்றி னிமித்த மென்றிவை தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”

—அகத்திணையியல் 16.

என்றாராகலின். அவற்றுள்,

புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சி;

பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும் பாலை;

இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் மூல்லை;

இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் நெய்தல்;

ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் மருதம்.

புணர்தலை கொல்லோ குறிஞ்சி எனின், புணர்தலை அன்று. பிரிவச்சமும், ¹வன்புறையும், தலைமகன் நீங்கினவும், பாங்கற்கு உரைத் தனவும், பாங்கள் கழறினவும், தலைமகன் எதிர்மறுத்தனவும், பாங்கள் எதிர்ந்தனவும், தலைமகளைக் கண்டனவும், ஆற்றாணயினவும், தலைமகன் சென்றனவும், தலைமகன் ²தலைப் பெய்தனவும் இத்தொடக்கத்தன

1. வற்புறுத்தல்.

2. ஒன்றாய்க் கூடுதல்.

வெல்லாம். தலைமகட்கும் தோழிக்கும் இவ்வகையானே நோக்கி¹ விசுற்பிக்க. ²இறப்பவும் பலவாம். அவையெல்லாம் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமுமாய் அடங்கும். ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க.)

* * * * * (க-கஉ)

இவற்றுள், கரு மயங்கியும் வரப்பெறும். என்னை?

(13) “உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே”

—தொல். அகத்திணையியல் 15.

என்றார் ஆகலின்.

* * * * * (ககஉ)

(14) “காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனில் என்றும்
கிருமூ வகைய பருவம் அவைதாம்
ஆவணி முதலா விரண்டிரண் டாக
மேவிய திங்கள் எண்ணினர் கொளவே”

—திவாகரம். தொகுதி. 1.

என்னு மிலக்கணத்தால், ஆவணியும் புரட்டாசியும் கார் ;

ஐப்பசியும் கார்த்திகையும் கூதிர் ;

மார்கழியுந் தையும் முன்பனி ;

மாசியும் பங்குனியும் பின்பனி ;

சித்திரையும் வைகாசியும் இளவேனில் ;

ஆனியும் ஆடியும் வேனில் ;

என அறுவகைப் பட்ட வாறும் கண்டு கொள்க.

இனி மூவகைப்பட்ட நான்கு திங்கட் கூடியதொரு பருவமாக என்றவாறு. என்னை?

(15) “ஈரிரு திங்கட் பருவ மொன்றாக
மூவகை மியற்றாய் மொழிகுவ ருளரே”

என்றாகலின்.

அவை வருமாறு : ஆவணியும் புரட்டாசியும் ஐப்பசியும் கார்த்திகையும் கொண்டது கார் ;

மார்கழியும் தையும் மாசியும் பங்குனியும் கொண்டது பனி ;

சித்திரையும் வைகாசியும் ஆனியும் ஆடியும் கொண்டது வேனில்.

1. வேறுவேறாக விரித்துக்காட்ட.

2. மிகவும்.

... .. (கசு)

இன்னு முன் சொன்ன நிலங்களைக் குறிஞ்சியும் நெய்தலும் கள வென்றும் ¹இவையிரு திணைகளையும் இயல்பென்றும் உரைப்பாரும் ஆளர். “உடனிலைப் பாலை களவும் இயல்புமாம்”

என்னை?

(16) “குடவரை குறிஞ்சியும் குணகடல் நெய்தலும்

... ..

ஒருதனிக் காதல் ஒழிந்தன இயல்பே”

(17) “உடனிலைப் பாலை இருவீற்று முரித்தே”

என்றாகலின்.

... .. (கசி)

[பதினானாம் நூற்பா முதல் இருபத்தொன்றாம் நூற்பா முடிய எண்வகை மணமும் அவற்றிற் குதாரணமும் அறிவித்தன என்பது விளக்கமாகின்றது. அவ்விளக்கணம் இறையனார் களவியல் உரையைத் தழுவிச் செய்யப் பெற்ற, செய்யுள் வடிவுடைய தென்பது சிதைவுடன் கிடைத்துள்ள பகுதியால் அறியக் கிடக்கின்றது. ஆதலால், இறையனார் அகப்பொருளில் கூறப்பெறும் எண்வகை மணம் பற்றிய செய்தி இவண் தரப்பெறுகின்றது.]

பிரமம் என்பது ²நாற்பத் தெட்டியாண்டு பிரமசரியங் காத்தாற்குப் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தானே அணிகலன் அணிந்து கொடுப்பது. கொடாவிடின் ஓர் இருதுக் காட்சி ஒருவனைச் சாராது கழிந்த விடத்து ஒரு பார்ப்பனக் கொலையோடு ஒக்கும் என்பது. இதனை அறநிலை என்றுணர்வது.

பிரசா பத்தியம் என்பது, மைத்துன கோத்திரத்தான் மகள் வேண்டிச் சென்றால் மருது கொடுப்பது. இதனை ஒப்பு என்று உணர்வது.

ஆரிடம் என்பது, ஆவும் ஆனேறும் பொற்கோட்டுப் பொற்குளம் பினவாகச் செய்து அவற்றிடை நீரிற் கொடுப்பது. இதனைப் பொருள்கோள் என உணர்வது.

1. மூலையும் மருதமும்.

2. களவியற் காரிகையார் குறிப்பும் இஃதாதலை,

“இருப...ண் டெழிற்பிர மங்காத்தவற்

கொருபதின் மேவீரன் டாண்டின டன்னை யுவந்தளித்

தருள்வ தறநிலை ய... யதனைப்

பெருமறை யோன்கொலை யொன்றோடொப் பாமென்று

பேசினரே”

என்னும் சிதைவுற்றுள்ள நூற்பாவானறிக.

தெய்வம் என்பது வேள்வி ஆசிரியற்கு வேள்வித் தீமுள் வைத்துக் கொடுப்பது. இதனைத் தெய்வம் என்று வழிபடப்பட்டது.

காந்தர்வம் என்பது, இருவர் ஒத்தார் தாமே கூடும் கூட்டம்-இதனை யாமோர் கூட்டம் என்று உணர்வது.

அசுரம் என்பது, கொல்லேறு கொண்டான் இவனை எய்தும், வில் லேற்றினான் இவனை எய்தும், ¹திரிபன்றி எய்தான் இவனை எய்தும், மாலை குட்டப்பட்டான் இவனை எய்தும் என இவ்வாறு சொல்லிக் கொடுப்பது. இஃது அரும்பொருள் வினை நிலை என்பது.

இராக்கதம் என்பது, அவள் தன்னினுந் தமரினும் பெருது ²வலிந்து கொள்வது.

பைசாசம் என்பது, மூத்தாள் மாட்டும் துயின்றாள் மாட்டும் களித்தாள் மாட்டும் சார்வது. இது பேய்நிலை எனப்படும்.) (கசு-உக)

... ..

[³இருபத்திரண்டாம் நூற்பாவுரை, களவு, கற்பு பற்றிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் பலவற்றை மேற்கொண்டு தடைவிடை களுடன் செல்கின்றது. (உஉ)

அகப்பொருள் முடிந்தது

-
1. "ஆசுரமாவது, கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி எய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியன செய்து கோடல்"

—தொல். களவு. 1. கச்.

"அருந் திரிபன்றி எய்த அருமகன்"

—சீவக. 2177.

திரிபன்றி யாவது ஒரு பொறி.

2. இதனை வலிநிலை என்பார் பொருளியலுடையார். (தமிழ்நெறி விளக்கம். 14)

3. இப் பகுதியைப் பின்னிணைப்பு I இல் காண்க.

உ. களவொழுக்கம்

களவொழுக்க வகை

உக. தெய்வப் புணர்ச்சியும் பாங்கனிற் கூட்டஞ் செவிலிதஞ்சு
தையற் புணர்ச்சிப் பகற்குறி தானு மீரவினிற்சார்ந்
துய்தற் குறியும் வரைவு கடாவுடன் போக்குணர்வு
(மெய்யுற் றியல்பா லமையுங்)களவொழுக்க காமென்பரே.

இச்சூத்திரம் என்(னுதலிற்றே) எனின், ¹தமிழ் தெந்
வினக்கத்திற் பொருளியனுடையாரும் களவொழுக்கம் ஆறுவகைப்
படும் என்றார். அவையறிவித்தலைக் கரு(திற்று. அவையாவ)ன :
தெய்வப் புணர்ச்சியும். பாங்கற் கூட்டமும், தோழியாலாய
கூட்டத்திற் பகற்குறியும், இரவுக்குறியும், வரைவுகடாதலும்,
உடன்போக்கு வலித்தலும் என அவ(ற்றை) அறிந்து கொள்க.
(உக.)

1. அகப்புறம்

உச. காட்சியோ டையந் தெளித லெனத்தனி கட்டுரைத்த
வேட்கையின் மூன்று மொருதலைக் காமமென(மி)குந்தோர்
மாட்சிமை தோன்று (மதியாற் சொன்னார்)கள் மதிநுதல்வேய்த்
தோட்சிறு கோங்கரும் பாமென் முலைப்பூண் டுடியிடையே.

(இச்சூத்திரம்) என் (னுதலிற்றே) எனின், ஒருதலைக் காம
மென்னும் அகப்புற (முணர் த்துதல் றுதலிற்று. என்னை?

(18) “காட்சி முதலாக் கலவியின் ஒருதலை
வேட்கையிற் றேன்றுதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிய தாகும்”

என்றாரகலின். என்னை?

காட்சி யையந் தெளிதலென. இவற்றுள் காட்சி என்பது:

1. களவொழுக்கம் தெய்வப் புணர்ச்சியும், பாங்கற் கூட்டமும்,
தோழியிற் கூட்டத்துப் பகற்குறியும், இரவுக் குறியும், வரைவு கடா
தலும், உடன்போக்கு வலித்தலுமென ஆறும். பொருளியல். 14.

“மால்வரை புரையு மாடக் கூடல்
ஆல வாயிற் பால்புரை பசங்கதிர்க்
குழவித் திங்களைக் குறுங்கண்ணி யாகவுடைய
அழலவிர சோதி அருமறைக் கடவுளாற்”

செய்யப்பட்ட பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டிறம் (புரிந்தொ)முகு (மோ)ங்கிய தலைமகன், தெய்வம் இடை சிற்கப் பான்மையால் உய்க்கப் பட்டுக் “கற்கந்தும்” எறிபோத்தும் கடுங்கண்யானையும் தறுகட் பன்றியும் கருவ(ரையும் இருசிலனும் பெருவிசும்பும் அணையர் ஆளி மொய்ப்பினர் அரிமான் துப்பினர் பற்பல் நூரூயிரவர் கூர்வேல் இனையர் தற்குழச் செல்வன். தலைமகனும், உடன்பிறந்து உடன் வளர்ந்து நீர் உடனடிச் சீருடன் பெருகி ஓல் உடனாட்டப் பாலுடன் உண்டு, பல்லுடன் எழுந்து சொல்லுடன் கற்றுப் பழமையும் பயிற் றியும் பண்பும் நன்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும் உடையார் பற்பல் நூரூயிரவர் கண்ணும் மனமும் கவரும் ஒன்னுதல் மகளிர் தற்குழத் தாரகை நடுவண் தண்மதிபோலச் செல்வாள்.

ஒருவர் ஒருவரின் முன்னர்த் தழைவிழைதக்கன தொடுத்தும் என்று, கண்ணி தண்ணறு நாற்றத்தன செய்தும் என்றும், போது மேதக்கன கொய்தும் என்றும், மயிலொடு மாருடுதும் என்றும், குயிலொடு மாறு கூவுதும் என்றும், அருவியாடி அஞ்சனை குடைதும் என்றும், வாசமலர்க் கொடியில் ஊசலாடுதும் என்றும், அப்பாலுள்ளார் இப்பாலுள்ளார் கொல்லோ என்றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார் கொல்லோ என்றும் இவ்வகை சினைத்துப் பிரிப.

இவ்வகை அவளைத் தமிழளாய்ப் பிரிபவோ எனின், எட்டியுஞ் சுட்டியுங் காட்டப்படுங் குலத்தன் அல்லளாகலானும், பான்மை அவ்வகைத்தாகலானும் பிறவாறு சிணையார் பிரிப. ஆயின், இவ்வகைப் பட்ட ஆயத்திடை மேனூன் பிரிந்து பயின்றறிபாதாள் தமிழளாய் சிற்குமோ எனின் சிற்கும்; தான் பயின்ற இடம் தன் ஆயத்தினோடு ஓக்கும் ஆகலான்.

யாங்ஙனம் சிற்குமோ எனின், சந்தனமும் சண்பகமும் தேமாவும் தீம்பலவும் ஆசினியும் அசோகும் கோங்கும் வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து, நாகமும் திலகமும் நறவும் நந்தியும் மாதவியும் மல்லிகையும் மொளவலொடு மணங்கமழ்ந்து, பாதிரியும் பாவை ஞாழலும் பைங் கொன்றையும் பிணியவிழ்ந்து, பொரிப்புள்ளும் புன்காகமும் முருக்கொடு முகைசிறந்து, வண்டறைந்து தேனூர்ந்து வரிக்குயில்கள் இசைபாடத், தண்டென்ற) விடைவிராய்த் தனிபவரை முனிவு செய்யும் பொறிவது நடுவணதோர் மாணிக்கச் செய்குன்றின்மேல் விசும்பு துடைத்துப் பசும் பொன் பூத்து, வண்டு துவைப்பத் தண்டேன் துளிப்பதோர் வெறியறு

1. இறையனார் அகப்பொருள் : 1. ஆக்கியோன் பெயர்.
2. பொருளதிகாரம் என்றது இறையனார் அகப்பொருளை.
3. இறையனார் அகப்பொருள் : 2. காட்சி. கற்கந்து-கற்றுான்.
4. கொல்புலி.
5. ஓலி. “கறங்கு வெள்ளருவி ஓலின் துஞ்சும்” —கலி. 42 : 3.

நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்; கண்டு பெரிய (தோர் காத்த களிகூர்ந்து தன் செம்மலர்ச் சிறடிமேற் சிலம்பு கிடந்து சிலம்பு புடைப்ப, அம்மணிக் கொம்பர் நடைகற்பதென நடந்து சென்று நாண்மலர் கொய்தாள்; கொய்து மரகத விளிம்படுத்த மாணிக்கச் சனை மருங்கின தோர் மாதவி வல்லி மண்டபத்துப் போதுறு கொழுநிறழிழ்க் கடிக்குருக்கத்திக் கொடிப்பிடித்துத் தகடுபடு பசம்பொற் சிகரங்களின் முக்கு தொடுத்து நான்று வந்திழிதரும் அருவி, பொன்) கொழித்து மணிவரையி மரகதத்தொடு வயிரமுந்தி, அணிகளரும் ஆடகப் பாரை மேல் அதிர்சூரல் முரசின்கண் இரட்ட வண்டுந் தேனும் யாழ்முரல வரிக் குயில்கள் இசைபாடத் தண்டாது தவிசுபடப் போர்(த்த தோர்) பளிக் குப்பாரை மணித்தலத்துமிசை நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்(போலத் தன் கோலக் கலாவங் கொளவிரித்து முனை இள ஞாயிறு இளவெயில் எறிப்ப ஓர் இளமயில் ஆடுவது கோக்கி நின்றாள்.

அப்பால், தலைமகனும் பற்பல் நூறுயிரவர் கூர்வேலினையொடு குளிர்மலைச்சாரல் வேட்டம்போய் விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்த தோர் கடுமாவின் பின் ஓடிக்காவல் இளைமரைக் கையகன்று டெடுமான் தேரொடு பாகனை நிலவுமணற் கானியாற்று நிற்கப்பணித்துத் தொடுகழல் அடியதிரச் சுருளிருந் குஞ்சி பொன் ஞாணிற் பிணித்துக் கடிக்கழற் நறுங்கண்ணிமேல் கொண்டு வண்டு மணையர அஞ்சாந்தின் நறுநாற்றம் அகன் பொழிலிடைப் பரந்து நாற அடுசிலையொடு கணையேந்தி வடிவு கொண்ட காமன்போலச் சென்று அவள் நின்ற இரும் பொழில் புகும். அஃதியாங்ஙனமோ எனின், வடகடலிட்ட ஒருநுகம் ஒருதுளை தென்கடலிட்ட ஒருகழி சென்று கோத்தாற் போலவும் வெங்கதிர்க் கனலியும் தண்கதிர் மதியமும் தம்கதி வழுவித் தலைப் பெய்தாற்) போலவும் தலைப்பெய் தொருவர் ஒருவர் நிமித்தமாகத் தமிழராய் எதிர்ப்படும். என்னை?

- (19) "சுரும்பின பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுமகிழ்ந் தன்று"

—வெண்பாமாலை 11, 1.

என்றாரகலின். அதற்குச் செய்யுள்:

- (20) "திருவளர் தாமரை சீர்வளர்
காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங்
காந்தன்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி
னெல்கி யனநடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக்
கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே"

—திருக்கோவையார் 1.

- (21) "பூமரு கண்ணினை வண்டாப்
புணர்மென் முலையரும்பாத்
தேமரு செவ்வாய் தளிராச்
செருச்செந் நிலத்தைவென்ற

மாமரு தானையெங் கோன்வையை
வார்பொழி *லேர்மணந்த
காமரு பூங்கொடி கண்டே
களித்தவெங் கண்ணிணையே”

—பாண்டிக் கோவை 1.

ஐயம் - ¹ ஐயமாக வுள்ளது.

தெளிதல் - தலைமகளைக் கண்ணிமைத்தன் முதலாகிய கருவிகளால்
மானிடமெனத் தெளிதல். என்னை?

(22) “மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்
தூய்மலர்க் கோதையைத் துணிவுரைத் தன்று”

—வெண்பாமாலை 11 : 3.

என்றூராகலின். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(23) “பாயும் விடையரன் நிலையன்
னுள்படைக் கண்ணிமைக்குந்
தோயு நிலத்தடி தாமலர்
வாடுந் துயரமெய்தி
யாயு மனனே யணங்கல்ல
ளர்மா முலைசுமந்து
தேயு மருங்குந் பெரும்பனைத்
தோளிச் சிறுநுதலே”

—திருக்கோவையார் 3.

(பா. வே.) *லேர் கலந்த.

1. ஐயத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுத் தரப்பெறவில்லை. எடுத்துக்
காட்டு வருமாறு :

“போதோ விசும்போ புனலோ பணிக ளதுபதியோ
யாதோ வறிகுவ தேது மரிதி யமன்விடுத்த
தூதோ வனங்கள் துணையோ விணையிலி தொ லலைத்திலலை
மாதோ மடமயி லோவென நின்றவர் வாழ்பதியே”

—திருக்கோவையார் 2.

“உரையுறை தீந்தமிழ் வேந்தன் உசிதன்தென் னுட்டொளிசேர்
விரையுறை பூம்பொழில் மேலுறை தெய்வங்கொல் அன்றி
[விண்டோய்
வரையுறை தெய்வங்கொல் வானுறை தெய்வங்கொல் நீர்மணந்த
திரையுறை தெய்வங்கொல் ஐயந் தருமித் திருநுதலே”

—பாண்டிக் கோவை 2

- (24) “தொடிவா னரமங்கையன்றிமைக்
குங்கண்கள் தோயுநிலத்
தடிவா னரந்த மலரும்
புலரும் அயன்தலையைத்
தடிவா னரன் (செறி) தாழ்சடை
யோன்றில்லை யூசல்வல்லிக்
கொடிவா னரம்புரி யும்பொழில்
வாய்வந்த கோல்வளையே”

—தில்லையந்தாதி.

- (25) “பாவடி யானைப் பராங்குசன்
பாழிப் பகைதணித்த
தூவடி வேன்மன்னன் கன்னித்
துறைச்சரும் பார்சுவனைப்
பூவடி வான்நெடுங் கண்ணு
மிமைத்தன பூமிதன்மேற்
சேவடி தோய்வகண் டேன் தெய்வ
மல்லளிச் சேயிழையே”

—பாண்டிக்கோவை 3.

- (26) “திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
*இருநிலமுஞ் சேவடியுந் தோயும்—அரிபரந்த
போகித முண்கண் இமைக்கும்
ஆகு மற்றிவள் அகலிடத் தணங்கே”

—வெண்பாமாலை 11 : 3.

- (27) “கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிகுணங்கு போழ்வா விலவம்பூ
மின்ன் நுழைமருங்குல் மேதகு சாயலாள்
என்ன் பிறர் மகளா மாறு”

—பழம்பாட்டு.

- (28) “அணங்கென்ன லாமோ அடியிரண்டு மண்மேல்
இணங்குங் குழையுடனே ஏறிப்—பிணங்கிக்
குவளை விழியிமைக்குங் கொய்மலர்த்தார் வாடும்
இவளை மடநெஞ்சே யாம்”

—கிளவித் தெளிவு.

- (29) “கைக்கிளை (மிக்க) பெருந்திணை என்றாங்
கத்திணை பிரண்டும் அகத்திணைப் புறனே”

என்றமையால் *இவை மூன்றும் அகப்புறமானபடி அறிக. (உச)

அகப்புறம் முடிந்தது.

(பா. வே.) *இருநிலஞ்.

1. காட்சி, ஐயம், தெளிதல்.

2. இயற்கைப் புணர்ச்சி

உரு. இடையா நயப்புப் பிரிவையணர்ந்தல் இடமணித்(தென் ற்)டைமாறல் எய்தற் கருமை யுயிரே யேனவியத்தல் படையார் விழிப்பாங் கியையுணர் தல்பாங் கணைநினைதல் அடைவான வேழ வகையே புணர்ச்சியென் றுக்கினரே.

என் - னின், உரைத்த முறைபானே இயற்கைப் புணர்ச்சி எழுவகைப்பட்ட கிளவியாம் என்பது அறிவித்தலைக் கருதிற்று. என்னை? நயப்பும், பிரிவுணர்ந்தலும், இடமணித் தெனறலும், எய்துதற் கருமையும், உயிரென வியத்தலும், பாங்கியை யுணர் தலும், பாங்கனை நினைதலும் என்றவாறு, அவையாவன:

நயப்பு எ - து, இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் தலைமகள் கேட்ப விருப்பரைத் தயர்வு நீக்குதல். என்னை?

(30) “அழிவுபட ரெவ்வங் கூர ஆயிழை
பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று”

—வெண்பாமாலை 10 : 6.

என்றாகலின். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(31) “கூம்பலங் கைத்தலத் தன்பரென்
பூடுரு கக்குனிக்கும்
பாம்பலங் காரப் பரன்றில்லை
யம்பலம் பாடலரிற்
தேம்பலஞ் சிற்றிடை யீங்கிவள்
தீங்கனி வாய்கமழும்
ஆம்பலம் போதுள வோவளி
காணும் மகன்பணையே”

—திருக்கோவையார் 11.

(32) “வேறும் மெனநின் றிகல்மலைந்
தார்விழி ஒத்து விண்போ
யேறுந் திறங்கண்ட கோன்றென்
பொதியி விரும்பொழில்வாய்த்
தேறுந் தகையவண் டேசொல்லு
மெல்லியல் செந்துவரவாய்
நாறுந் தகைமைய வே*யரக்
காம்பல் நறுமலரே”

—பாண்டிக்கோவை 4-

(பர. வே.) *யணி யாம்பல்.

- (33) “கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே” —குறுந்தொகை 2.
- (34) “கழுநீர்பூத் தோரு(ருவக் காம)ருபூந் தொண்டை
முழுநீர முத்த மரும்பி—யெழுநீர்
இளம்பிறையுஞ் சூடி யெழிற்கமல முண்டேல்
விளம்புவாய் நீவண்டே வேறு. —கிளவிமாலை.
- (35) “உள்ள படியுரையும் வண்டினங்காள் ஓடைதொறுந்
தெள்ளி நறவந் திசைபரக்கும்—வெள்ள
வயல்கிடந்த தாமரைமேல் மையெழுதுஞ் செய்ய
கயல் கிடந்த துண்டாகிற் கண்டு” —கிளவித் தெளிவு.

பிரிவுணர்த்த லென்பது தலைவியை நீங்க நி(ன்ற தலைவன் நி)ன்னிற்
பிரியேன் பிரியினு மாத்றேன் என்பதுபடச் சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

- (36) “சிந்தா மணி¹ தென் கடலமு தந்தில்லை யானருளால்
வந்தா லிகழப் படுமே மடமான் விழிமயிலே
யந்தா மரையன்ன மேநின்னை யானகன் றுற்றுவுனோ
சிந்தா குலமுற்றென் னோவென்னை வாட்டந் திருத்துவதே”
—திருக்கோவையார் 12
- (37) “மின்னிற் பொலிந்தசெவ் வேல்வலத்
தால்விழி யொத்தெதிர்ந்த
மன்னற்கு வானங் கொடுத்தசெங்
கோன்மன்னன் வஞ்சியன்னாய்
நின்னிற் பிரியேன் பிரியினு
மாற்றேன் நெடும்பணைத்தோள்
பொன்னிற் ²பசந்துமெய் வாடவென்
னாங்கொல் புலம்புவதே”
—பாண்டிக்கோவை 10
- (38) “இனையல் வாழி பிரிவொன் றிலனே
நனைமலர் நறும்பூங் கோதை
³அமையே னின்னையா னகன்ற ஞான்தே”
—பொருளியல் 1.

1. தெண். 2. பசந்தொளி.

3. முதற் பதிப்பு : அமைவெனு...கா னகன்ற ஞான்தே.

- (39) “குவளை நாறுங் குவையிருங் கூந்தல்
ஆம்பல் நாறுந் தேம்பொதி துவர்வாய்க்
குண்டீர்த் தாமரைக் கொங்கி னன்ன
நுண்பஃ ¹றுத்தி மா அ யோயே
நீயே, அஞ்ச லென்றவென் சொல்லஞ் சலையே
யானே, குறுங்கா லன்னங் குவவுமணற் சேக்குா
கடல்கூழ் ²மண்டலம் பெறினும்
விடல்கு மலனே நின்னுடை நட்பே”
—குறுந்தொகை 300.
- (40) “நின்னிற் பிரிந்தியா னாற்றுவனோ நின்மேனி
பொன்னிற் பசந்து புலம்புவதென்—தன்னின்
மயிர் பிரிந்தா லென்னாகும் மானமா மாயும்
உயிர் பிரிந்தா லென்னும் உடம்பு” —கிளவித் தெளிவு .
- இடமணித் தென்ற லென்பது பிரிய நினைந்த தலைமகன் இடம்
அணித்தென்றல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :
- (41) “வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்றில்லை
யம்பல வன்மலயத்
திருங்குன்ற வாணர் இளங்கொடி
யேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப்
பருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள
பத்தொளி பாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம் வெண்ணிறக் கஞ்சக
மேய்க்கும் கனங்குழையே”
—திருக்கோவையார் 15 .
- (42) “பாவனை ³யுந்தமிழ் வேந்தன்
பராங்குசன் பாழிவென்ற
வேவனை வெஞ்சிலை யான்வஞ்சி
யன்னா யிணையலெம்மூர்த்
தூவண மாடச் சுடர்தோய்
நெடுங்கொடி துன்னிநும்மூர்
ஆவண வீதியெல் லாநிழல்
பாயநின் றண்வருமே” —பாண்டிக்கோவை 13.
- (43) “நிலவென விளங்கிய நின்(பா)யொளி யாரத்
திளமுலை பாராட்டி யிரங்குவ தெவனோ
வறுமையொடு சென்றாற் கருள்முகங் காட்டி

மறுப்பதை யறியா வெ(ரு) வற்
கறத்தொடு புகழென வணியநம் மூரே”

¹—பொருளியல்.

- (44) “இணையல் வாழி யெம்மூர் மலர்ந்த
பழனத் தாமரை கெழீஇய வண்டுநின்
கண்ணென மலர்ந்த காமர் சுணைமலர்
²நண்ணி நாளு நலனுக ரும்மே” —சிற்பெட்டகம்.
—(பொருளியல். மேற். 15)

- (45) “நெடுவே றுடக்கியநீர் நீக்குமதி காதல்
வடிவே றுடக்கியநீர் மாதோ—நெடுவேய்க்
கணமா மழைக்குவட்டெங் கார்வரைப்பூஞ் சாரல்
மணநாறு நும்வரைமேல் வந்து” —அகத்திணை.

- (46) “நின்னுடைய கூந்தல் நிறத்தால் நிரைவனையா
யென்னுடைய ஒரு மிருளாகு—நின்னுடைய
முத்தனைய வெள்ளை முறுவலா வென்மலைய
மத்தனையும் வெள்ளைநில வாம்” —கிளவித் தெளிவு.

எய்துதற் கருமை யென்பது புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன், ஆய
வெள்ளத்துட் கண்ட தலைமகளை அரியள் என்பது படச் சொல்லுதல்.
என்னை?

- (47) “கொய்தழை அல்குல் கூட்டம் வேண்டி
யெய்துதற் கருமையின் இறப்பப் புகழ்ந்தன்று”
—வெண்பாமாலை 11 : 7.

என்றாகவின். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (48) “புணர்ப்போ னிலனும் விசம்பும்
பொருப்புந்தன் பூங்கழலின்
துணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந்தொல்
லோன்றில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்
இணர்ப்போ தணிகுழ வேழைதன்
னீர்மையிற் நீர்மையென்ற
புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ
வறியேன் புகுந்ததுவே”
—திருக்கோவையார் 17.

1. கிடைத்துள்ள பொருளியற் பகுதியில் இப்பாடல் இடம் பெற்றிலது.

2. நறுங்கண்ணி.

- (49) “இருநிலங் காரண மாக
நறையாற் றிகன்¹ மலைந்த
பொருநில வேந்தரைப் பொன்னுல
காள்வித்த பூமுகவேற்
பெருநிலங் காவலன் தென்புன
டைன்ன பெண்ணணங்கின்
திருநலஞ் சேர்ந்ததெல் லாங்கன
வேயென்று சிந்திப்பனே”

—பாண்டிக் கோவை 18.

- (50) “கலைமதி வாய்மைக் கலுழ்பா வழிவருங் கற்பமைந்த
தலைமைய ரேழ்பெருந் தேரங்க மும்பெற் ²(றந்தமுறு)
மலையன மாமதில் வச்சிர நாடன்ன வாணுதல்தன்
முலையினை தோய்ந்ததெல் லாங்கன வேயென்று முன்னு
[வனே”

—பல்சந்தமாலை.

- (51) “மனவே ரல்குன் மடந்தை கூட்டங்
³கனவோ தெரியின் யாவதும்
நனவே ⁴யெனினு நண்ணலோ வரிதே”

—பொருளியல் 3.

உயிரென வியத்தல் என்பது தலைவியினிடத்து வைத்த ஆதரவின்
விகுதியாலே தனதுயிரென வியத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (52) “நேயத்த தாய்நென்ன லென்னைப்
புணர்ந்துநெஞ் சந்நெகப்போய்
ஆயத்த ⁵தாயமு தாயணங்
காயர னம்பலம்போற்
றேயத்த ⁶தாயின்றென் சிந்தைய
தாய்த்⁷ தெரிந் தாற்பெரிது
மாயத்த ⁸தாகிய தோவந்து
நின்றதென் மன்னுயிரே”

—திருக்கோவையார் 39.

- (53) “இன்னுயிர் கண்டறி வாரில்லை
யென்ப ரிகன்மலைந்தார்
மன்னுயிர் வான்சென் றடையக்
கடையலுள் வென்றுவையந்

1. மலைந்தார். 2. மு. ப: ற ந க த ச ச. 3. கனவே தேரின்.
4. யாயினு. 5. தாயயிழ். 6. தாயென்றன்.
7. தெரியிற் பெரிதும். 8. தாகி யிதோவந்து.

தன்னுயிர் போனின்று தாங்குமெங்
கோண்கொல்லித் தாழ்பொழில்வாய்
என்னுயிர் ஆயத் திடையிது
வோநின் நியங்குவதே”

—பாண்டிக் கோவை 21.

- (54) “புல(ன)ன் றென்ப வின்னுயிர் ²அதுவே
அலர்முலை ³யாகந் தாங்கி
நிலவொளி மதியென நிலவுமென் னுயிரே”

—பொருளியல் 4.

- (55) “கொன்னிலையோர் யாக்கைக்குக் கூடுயிரோ வொன்
[நென்பர்
என்னுயி ரோரிரண்டா யான்கண்டேன்—மின்னுகலைப்
பைம்மலைத்த வல்குற்றுப் பாடகக்காற் றென்றென்று
வெம்முலைத்து வேல்போல் விழித்து” —அகத்திணை.

- (56) “என்னுயிர் நாண்கண் டிளமுலையும் வேய்த்தோளும்
பொன்றிறமுங் கொண்டு புனமயில்போல்—மன்னி
வயங்குகின்ற நெய்தல்வாய் வ(ன்னாட)ன் வெற்பில்
இயங்குகின்ற தாயத் திடை” —கிளவி விளக்கம்.

- (57) “கண்ணினாற் றம்முயிரைக் கண்டறிவா ரில்லென்பர்
கண்ணினால் என்னுயிரைக் கண்டேனான்—கண்ணினால்
மாடுக்குஞ் சாயல் மயிலொக்கும் நன்மொழியால்
தேடுக்கும் என்றன் திரு” —கிளவித் தெளிவு.

பாங்கியை யுணர்ந்த லென்பது தலைமகளைத் தனதுயிரென (வியந்து
பாராட்டி நின்ற தலைமகன், தலைமகள் தன் காதற்ரூழியைப் பல்கால்
கடைக் கண்ணால் பார்ப்பது)ணர்ந்து இவன்போலும் இவட்குச் சிறந்தா
ளென(வும் இதுவும் எனக்கோர் சார்பா மெனவும் உளம்) வைத்து
எனக் கெவ்விடத்தும் தோழி என் ஆருயிர் என்பது. அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

- (58) “உயிரொன் றுளமுமொன் றென்றே
சிறப்பிவட் கென்னொ⁴டென்பை
பயில்கின்ற சென்று செவியுற
நீள்படைக் கண்கள்விண்வாய்ச்
செயிரொன்று முப்புரஞ் செற்றவன்
றில்லைச்சிற் றம்பலத்துப்
பயில்கின்ற கூத்த னருளென
லாகும் ⁵பணிமொழியே” —திருக்கோவையார் 18.

1. மு. ப : புல... ன்றென்ப. 2. இதுவே.

3. மு. ப : யாயத் தாங்க, 4. டென்னப்.

5. பணி மொழிக்கே.

1* * * *

- (59) “நோக்கினும் பிறர்முகம் நோக்காள் சாரினும்
பூக்குழல் மடந்தை தோள்சா ரும்மே
யன்ன தலையளி யுடைமையின்
இன்னுயிர்த் ²தோழியிவ் வேந்திழை யிவட்கே”
—பொருளியல் 20.

பாங்களை நினைதல் என்பது இவ்வகைப் பாங்கிய யுணர்ந்து
ஆற்றுகிய தலைவன் பாங்களை நினைந்து ஆற்றுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

- (60) “பூங்களை யார்புனற் றென்புலி யூர்புரிந் தம்பலத்து
ளாங்கெனை யாண்டுகொண் டாடும்பி ரானடித்
[தாமரைக்கே
பாங்களை யானன்ன பண்பனைக் கண்டிப் பரிசுரைத்தா
லீங்கெனை யார்தடுப் பார்மடப் பாவையை யெய்துதற்கே”
—திருக்கோவையார் 19.

- (61) “கயலணி யார்கழற் காவல
ரோடக் கடையல்வென்ற
வயலணி வேலரி கேசரி
யொ(ன்னு) ரென(வழுங்கே)
னுயிரனை யான்றனைக் கண்டுரை
செய்தா லொழிதலுண்டே
குயின்மொழி யாடனைச் சென்றியா
னின்னமுங் கூடுதலே” —பாண்டிக் கோவை 23.

- (62) “உடையை வாழி நெஞ்சே யிடைக்கொண்
டமுங்க லோம்புமதி தழங்கொலி மிகுநீர்
²வழுத்தார் காக்கும் புணையின்
விழுத்துணை சான்ற மிகுபெருங் கிளையே”
—பொருளியல் 6.

இவையெல்லாம்,

1. * * * பாண்டிக் கோவையைச் சேர்ந்ததாய் இவ்விடத்தின்
சிதைவுடன் காணப்பெறும் செய்யுள் :

“.....காட்டுஞ்செ.....பொழில்குழ்
கோழியும் வானவன்.....
.....கொண்டவன் வண்டறைதார்ப்
பூழியன் மாறழை காரனை யாள்படைப் போர்விழியே”

2. தோழி யேந்திழை.

3. மு. ப : வழுத்தார் காக்கு மாபுனை

விழுத்துணைக் கான்ற மிகுபெருங்கிளையே.

(63) “அதுவே,
தானே யவளே தமிழர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னெத்தல்”

—இறையனார் களவியல் 2.

என்னும் இலக்கணத்துள் கண்டு கொள்க.

(௨௫)

இயற்கைப் புணர்ச்சி முற்றம்.

3. பாங்குலாய கூட்டம் (இடந்தலைப்பாடு)

26. ஆக்கிய சீருற் றதுவினா வாங்கவ னுற்றதுரை
வாக்கினி யான்முன் கழற லதனை யேதீர்மறுத்தல்
தாக்கமர் பாங்கன் றனதுளந் தானே தனைவரைத்தல்
வீக்கமழ் தாழ்பொழில் சூழிடந் தன்னை வினவுதலே.
27. வினவுந் தகைமை யிடத்தியல் கூறல் மிகவிளங்கச்
சோனான் குறிவழிச் சேற லிடங்கண்டு தான்துணிதல்
(வினை)கொண் டிறைவனைத் தானே வியத்தல் எழில்சிறந்த
வனிநின் றிடுநிலை கூறல் அவயவந் தேறுதலே.
28. தேறும் பொழில் தனைக் கண்டு வியத்தல் திருவேயெனல்
மாறும் படியன்றி யாற்றான் கிளத்தல் மருங்கணைதல்
ஊறும் புணர்ச்சி மகிழ்த லிருத்தலென் றெண்புலவோர்
கூறுங் கிளவிகள் ஈரொன் பதுபாங்கன் கூட்டிடமே.

இச் சூத்திரம் மூன்றும் என்னுதலிற்றோ வெனின், பாங்கற் கூட்டம் பதினெட்டு வகைப்பட்ட கிளவியாம் என்ப தறிவித்தலைக் கருதிற்று. என்னை?

(1) உற்றது வினாதலும், (2) உற்றதுரைத்தலும், (3) கழறலும், (4) கழற்றெதி ருரைத்தலும், (5) உளங்கவன் றுரைத்தலும், (6) இடம் வினாதலும், (7) இடத்தியல் புரைத்தலும், (8) குறிவழிச் சேறலும், (9) இடங்கண்டு துணிதலும், (10) இறைவனை வியத்தலும், (11) நிலை கூறு கிளவியும், (12) அவயவந் தேறலும், (13) பொழில் கண்டு வியத்தலும், (14) திருவென வுரைத்தலும், (15) ஆற்றன் கிளத்தலும், (16) மருங்கணைதலும், (17) புணர்ச்சி மகிழ்தலும், (18) இருத்தலும் என்றவாறு.

1. அவற்றுள், உற்றது வினாதல் என்பது பிரிந்த தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு பாங்கன் வினாதல். அதற்குச் செய்யுள்:

- (64) “சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்ப
லத்துமென் சிந்தையுள்ளு
முறைவா னுயர்மதிற் கூடலி
னாய்ந்தவொண் டந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி
யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ
லாம்புகுந் தெய்தியதே”

—திருக்கோவையார் 20.

- (65) “நீடிய பூந்தண் கழனிநெல் வேலி நிகர்மலைந்தார்
ஒடிய வாறுகண் டொண்சுடர் வைவேல் உறைசெறித்த
ஆடியல் யானை யரிகே சரிதெவ்வர் போலமுங்கி
வாடிய காரண மென்னைகொல் லோவுள்ளம்
[வள்ளலுக்கே”

—பாண்டிக் கோவை 24.

- (66) “முன்னினை முடிப்பதொன் றுளதுகொல் மூவகை
நுண்ணிய பனுவலின் நுழைந்துகொல்
என்னைகொல் வாடிய தண்ணனின் எழிலே”

—பொருளியல் 7.

2. உற்றது உரைத்தல் என்பது உற்றது வினாவிய பாங்கனுக்குத் தலைவன் தான் உற்றது உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் :

- (67) “கோம்பிக் கொதுங்கிமே யாமஞ்சூ
குஞ்சரங் கோளிழைக்கும்
பாம்பைப் பிடித்துப் படங்கிழித்
தாங்கப் பனைமுலைக்கே
தேம்பற் றுடியிடை மான்மட
நோக்கிதில் லைச்சிவன்றாள்
ஆம்பொற் றடமலர் குடுமென்
னாற்ற லகற்றியதே”

—திருக்கோவையார் 21.

- (68) “அனையார் அரவின் குருளை
அணங்க அறிவழிந்து
துனையார் நெடுங்கைக் களிறு
நடுங்கித் துயர்வதுபோல்

1. 65 முதல் 68 முடியவுள்ள எடுத்துக் காட்டுப் பாடல்களும் உற்றதுரைத்தல்களின்னும் கிளவி விளக்கமும் புதியனவாய் இணைக்கப் பெற்றன.

வளையார் முனையெயிற் றூர்மன்னன்
மாறன்வண் கூடலன்ன
இளையார் ஒருவர் அணங்கரைந்
¹தாம்மெய் இளைக்கின்றதே”)

—பாண்டிக் கோவை 27.

(69) “வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே
தனையவிழ் நறுமலரே தனியவள் திரியிடமே
வளைவளர் இளநகையே முழுமதி புரைமுகமே
இளையவள் இளமுலையே எனையிடர் செய்தவையே”

—சிலப்பதிகாரம்—கானல்வரி 16.

(70) “சிறுவெள் ளரவின் அவ்வரிக்க் குருளை
கான யானை யணங்கி யாஅங்
கிளையள் முனைவாய் எயிற்றள்
வளையுடைக் கையளெம் மணங்கி யோளே”

—குறுந்தொகை 119.

(71) “எலுவ சிறுஅ ரேமுறு நண்ப
²புலவ தோழ கேளா யத்தை
மாக்கடல் நடுவண் எண்ணுட் பக்கத்துப்
பகுவெண் டிங்கள் தோன்றி யாங்குக்
கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்
புதுக்கோள் யானையிற் பிணித்தற்று லெம்மே”

—குறுந்தொகை 129.

* * * * *

(72) “அன்பு(ருவந் தாங்கி) அரிசிதறி நீளியவாய்க்
கொன்பயிலும் வேல்போற் குழைபொருதுந்—தன்பெரிய
மைக்கொண்ட காவி மலர்விழியா லென்னறிவைக்
கைக்கொண்ட தோரிளமான் கன்று”

—கிளவித் தெளிவு.

3. கழறலென்பது தலைவனுக் குற்றது கேட்ட பாங்கள் சொல்லு
தல். அதற்குச் செய்யுள் :

1. தால்யா னினைகின்றதே. 2. புலவர்.

3. இவ்விடத்தில் ஒரு பாடல் சிதைவடைந்துள்ளது.

“.....னகூத்த.....

ளரும்பக் குரும்பைமுலை அன்னத்தை யின்சொற்
கரும்பைப் பெரும்புனத்தே கண்டு—தெரிந்துமுப்ப”

(73) “உளமாம் வகைநம்மை யுய்யவந்
தாண்டுசென் றும்பருய்யக்
களமாம் விடமமு தாக்கிய
தில்லைத்தொல் லோன்கயிலை
வளமாம் பொதும்பரின் வஞ்சித்து
நின்றொர்வஞ் சிம்மருங்குல்
இளமான் விழித்ததென் றேவின்றெம்
மண்ண விரங்கியதே” —திருக்கோவையார் 22.

(74) “ஆய்கின்ற தீந்தமிழ் வேந்தன்
அரிகே சரியணிவான்
ரேய்கின்ற முத்தக் குடைமன்னன்
கொல்லியஞ் சூழ்பொழில்வாய்
ஏய்கின்ற ஆயத் திடையொ
ரிளங்கொடி கண்டெனுள்ளந்
தேய்கின்ற தென்ப ¹தழகிதன்
ரேவென் சிலம்பனுக்கே”
—பாண்டிக் கோவை 30.

(75) “பொருந்தா தம்ம புணையிழை ²யரிவை
முருந்தேர் முறுவல் நோக்கின்
வருந்தின னென்பது பெருந்தகை பெரிதே.
—பொருளியல் 8”

(76) “தேனகு முல்லை சொரிய விடைநின்று
மீனகு வாண்மதிபோல் வெண்கூதம்—தான்விரியும்
கானக நாட கடனோ மடனோக்கி
யான திணையு மெனல்”
—இன்னிசை மாலை.

(77) “தேயு மருங்குலாள் சேலனைய கண்கண்டு
நீயு நெறிதளர்ந்து நின்றியா—லாயு
மறிவெங்கே யல்லா லருங்குணங்க ளான
செறிவெங்கே திண்சிலம்பா செப்பு”
—கிளவித் தெளிவு.

4. கழற்றெதிர்மறை யென்பது பாங்கன் கழறத் தலைமகன் எதிர்
மறுத்தல். அதற்குச் செய்யுள் :

(78) “சேணிற் பொலிசெம்பொன் மாளிகைத்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மாணிக்கக் கூத்தன் வடவான்
கயிலை மயிலைமன்னும்

1. தழகிய தொன்றே. 2. மடந்தை.

பூணிற் பொலிகொங்கை யாவியை
யோவியப் பொற்கொழுந்தைக்
காணிற் ¹கழறலை கண்டிலை
மென்றோட் கரும்பினையே”

—திருக்கோவையார் 23.

- (79) “மண்கொண்டு வாழ்² வலித்துவந்
தார்தம் மதனழித்துப்
புண்கொண்ட நீர்மூழ்கப் பூலந்தை
வென்றான் புகாரனைய
பண்கொண்ட சொல்லம் மடந்தை
முகத்துப்பைம் பூங்குவளைக்
கண்கண்ட பின்னை யுரையீ
ருரைத்தவிக் கட்டுரையே”

—பாண்டிக்கோவை 34.

- (80) “விண்டலங் கெஃகொடு வேண்ட
டெதிர்நின்ற வேந்தவித்திம்
மண்டலங் காக்கின்ற மான்தேர்
வரோதயன் வஞ்சியன்னுள்
குண்டலஞ் சேர்ந்த மதிவாண்
முகத்த கொழுங்கயற்கண்
கண்டிலிர் கண்டால் உரையீர்
³உரைத்தவிக் கட்டுரையே”

—பாண்டிக் கோவை 33.

- (81) “நிணங்கொள் புலாலுணங்க னின்றபுள்
ளோப்புதல் தலைக்கீடாகக்
கணங்கொள் வண்டார்த்துலாங் கன்னி
நறுஞ்ராமல் கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானல்
மன்னிமற் றுண்டோர்
அணங்குறையும் என்ப தறியேன்
அறிவேனேல் அடையேன் மன்னே”

—சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி 9.

- (82) “அம்ம வாழி கேளிர் முன்னின்று
கண்டனி ராயிற் கழறலிற் மன்னே
நுண்டாது பொதிந்த செங்காற் ⁴கொழுமுகை
முண்டகங் கெழீஇய மோட்டுமண லடைகரைப்

1. கழறலை- 2. வலித்துடன் றூர் தம்.
3. கழறியவிக். 4. குறுமுகை,

பேளய்த் ¹தலைஇய பிணரரைத் தாழை
யெயிறுடை நெடுந்தோடு காப்பப் பலவுடன்
வயிறுடைப் போது வாவிதின் ²விரியப்
புலவுப்பொரு தழித்த பூநாறு பரப்பின்
இவர்திரை தந்த ஈர்ங்கதிர் முத்தம்
³கவர்நடைப் புரவிக் கால்வடுத் தபுக்கு
நற்றேர் வழுதி கொற்கை முன்றுறை
வண்டுவாய் திறந்த வாங்குகழி நெய்தற்
போதுபுறங் கொடுத்த வண்கண்
மாதர் வாண்முகம் மதைஇய நோக்கே”

—நெடுந்தொகை 130.

- (83) “இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக
நிறுக்க லாற்றினே நன்றுமற் றில்ல
ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கிற்
கையி லாமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்
பரந்தன் நிந்நோய் ⁴மொண்டுகொளற் கரிதே”

—குறுந்தொகை 58.

- (84) “நயனு ⁵நன்று நாணுநன் குடைமையும்
பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலும்
⁶நும்மிலும் அறிவென் மன்னே தம்மென
வெதிர்த்த ⁷துத்தி யேரிள வனமுலை
விதிர்த்துவிட் டன்ன அந்நுண் ⁸மருங்குல்
ஐம்பால் வகுத்த கூந்தற் செம்பொற்
⁹றிருநுதல் பொறித்த தேம்பா யோதி
முதுநீர் இலஞ்சி பூத்த குவளை
யெதிர்மலர்ப் பிணையல் ¹⁰அன்னவள்
அரிமதர் மழைக்கண் காணு லுங்கே” —நற்றிணை 160.

11* * * *

- (85) “(காண்குவி ராயிற் கழறலிற் மன்னே
பூண்புனை வளரிள வனமுலை
மாண்குழை மாதர் மடங்கெழு நோக்கே”

—பொருளியல் 9

1. தலைய. 2. வீரீஇப். 3. கவர்ப்பிப். 4. நோன்றுகொளற்.
5. நண்பு. 6. நும்மினும் உடையென் மன்னே. 7. தித்தி.
8. சுணங்கின், 9. திரிநுதற் பொலிந்த. 10. அன்ன விவள்.
11. 85 முதல் 90 முடியவுள்ள எடுத்துக் காட்டுக்களும், உளங்கவன்
றுரைத்தல் இடம் வினாதுல் என்னும் கிளவி விளக்கங்களும் புதியளவாக
இணைக்கப் பெற்றன.

5. உளங்கவன்றுரைத்தல் என்பது தலைமகள் தனது ஆற்றாமையின் கழற்றெதிர் மறுத்துரைப்பக் கேட்ட பாங்கள் கவன்றுரைத்தது. அதற்குச் செய்யுள் :

(86) “விலங்கலைக் கால்விண்டு மேல்மே
லிடவிண்ணு மண்ணுமுந்நீர்க்
கலங்கலைச் சென்றவன் றுங்கலங்
காய்கமழ் கொன்றைதுன்றும்
அலங்கலைச் சூழ்ந்தசிற் றம்பலத்
தானரு ளில்லவர்போல்
துலங்கலைச் சென்றிதென் னேவள்ள
லுள்ளந் துயர்கின்றதே”

—திருக்கோவையார் 24.

(87) “வன்தாட் களிறு கடாஅயன்று
வல்லத்து மன்னவியச்
சென்றான் கருங்கயல் சூட்டிய
சென்னிச்செம் பொன்வரைபோல்
நின்றான் நிறையும் அறிவுங்
கலங்கி நிலைதளரும்
என்றால் தெருட்டவல் லாரினி
யாரிவ் விருநிலத்தே”

—பாண்டிக் கோவை 35.

(88) “புலந்துறை போகிய நெஞ்சுநிறை யழிந்து
கலங்குவ தாயின் மாதோ
சிலம்பனை யாரோ தெளிக்குநர் பிறரே”

—பொருளியல் 10.

6. இடம் வினாதல் என்பது உளங்கவன்றுரைத்த பாங்கள் “எவ்விடத்து? எத்தன்மைத்து? நின்றாற் காணப்பட்ட உரு?” என்று தலைவனை வினாவுதல். அதற்குச் செய்யுள் :

(89) “நின்னுடை நீர்மையும் நீயுமிவ்
வாறு நினைத்தெருட்டும்
என்னுடை நீர்மையி தென்னென்ப
தேதில்லை யேர்கொண்முக்கண்
மன்னுடை மால்வரை யோமல
ரோவிசும் போசிலம்பா
என்னிடம் யாதியல் நினையின்
னேசெய்த ஈர்ங்கொடிக்கே”

—திருக்கோவையார் 28.

- (90) “வல்விச் சிறுமருங் குற்பெருந்
தோள்மட வார்வடிக்கண்
புல்விப் பிரிந்தறி யாதமந்
தாரத்தெங் கோன்புனனாட்டு
அல்லித் தடந்தா மரைமல
ரோஅவன் தண்ணளியார்
கொல்லிக் குடவரையோஅண்ணல்
கண்டதக் கொம்பினையே”
—பாண்டிக் கோவை 36.
- (91) “கரங்குவித்த கண்ணா (கனிந்துரையாய் தெவ்வர்
வரங்குவித்த சொல்லி வழியொழுகி வீழ்)
அரங்குவித்த செவ்வேலா யஞ்சாத நின்னை
இரங்குவித்த மாத ரிடம்” —¹இன்னிசை மாலை.
- (92) “²வாழ்ப்பதி யாவது கொல்லோ வரன்புகழ்ச்
குழ்கழ லண்ண னெஞ்சம்
ஆழ்துய ரெய்த வணங்கிய வணங்கே”
—பொருளியல் 11.
- (93) (“உம்பரோ நாகர் உலகோ இருங்கடல்கு)
ழிம்பரோ யாதோ விடம்வடிவு—கொம்பரோ
வண்ண மயிலோ கிளியோ மலைநாட
(எண்ணங் கவர்ந்த எழில்)”—³கிளவித் தெளிவு (உசு)

1. இவ்விடத் தமைந்துள்ள இன்னிசைமாலைப் பாடல் சிதைந்
துள்ளது:

“கரங்குவித்த கண்ணாகா நண்ணுதல்.....
.....
அரங்குவித்த செவ்வேலா யஞ்சாத நின்னை
இரங்குவித்த மாத ரிடம்”

2. மு. ப.:

“.....
.....ழ வண்ணல் நெஞ்ச
மாழ்துய ரெய்த வணங்கிய வணங்கே” —பொருளியல்.

3. கிளவித் தெளிவுப் பாடல் ஒன்று சிதைந்துள்ளது :

“.....
ழிம்பரோ யாதோ விடம்வடிவு—கொம்பரோ
வண்ண மயிலோ கிளியோ மலைநாட
.....”

7. இடத்தியல் புரைத்தல் என்பது பாங்கற்குத் தலைமகள் கண்ட இடமும் வடிவும் உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் :

(94) “விழியாற் பிணையாம் விளங்கிய
லான்மயி லாமிழற்று
மொழியாற் கிளியா முதுவா
னவர்தம் முடித்தொகைகள்
கழியாக் கழற்றில்லைக் கூத்தன்
கயிலைமுத் தமலைத்தேன்
கொழியாத் திகழும் பொழிற்கெழி
லாமெங் குலதெய்வமே”

—திருக்கோவையார் 29.

(95) * * * * * —¹கோயிலந்தாதி.

(96) “அடிவண்ணந் தாமரை யாடர
வல்கு லரத்தமங்கை
கொடிவண்ண நுண்ணிடை கொவ்வைச்செவ்
வாய்கொங்கை கோங்கரும்பின்
படிவண்ணஞ் செங்கோற் பராங்குசன்
கொல்லிப் ²பனிவரைவாய்
வடிவண்ண வேற்கண்ணி னுலென்னை
வாட்டிய வாணுதற்கே” —பாண்டிக் கோவை 38.

(97) “திருமா முகந்திங்கள் செங்கய
லுண்கண்செம் பொற்சுணங்கேர்
வரமா முலைமணிச் செப்பிணை
வானவன் கானமுன்னக்
குருமா நெடுமதிற் கோட்டாற்
றரண்கொண்ட தென்னன்கன்னிப்
பெருமான் வரோதயன் கொல்லியஞ்
சாரலப் பெண்கொடிக்கே”
—பாண்டிக் கோவை 39.

(98) “குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளிர்ப் புரையுஞ் சாயலன்

1. கோயிலந்தாதிப் பாடல் ஒன்று சிதைந்துள்ளது :

“ஓத்த மயிற்குலமு மெழிற்குளரி வாணகைக்கு
முத்த மயிற்கில முல்லைகொலோ.....
..... ந்குலவாளிற் கொய்த வரங்கர் குன்றிற்
சுத்த மயிற்குல மாயியல் பார்க்கிலத் தூய்நகைக்கே”

2. பைம்பூம் பொழில்வாய்.

ஐயள் அரும்பிய முலையள்
செய்ய ¹வாயள் மார்பினள் சுணங்கே”
—ஐங்குறுநூறு 255.

- (99) “இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மாரணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைத் தோளி கூடலு மணங்கே
அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே
திருதுதற் பொறித்த திலதமு மணங்கே”
—காரிகைச் செய்யுள்.
- (100) “அம்ம் பவள்ள வரிநெடுங்க ணய்வஞ்சி
கொம்ம் பவள்ள கொடிமருங்குல் கோங்கின்
அரும்ம் பவள்ள முலையொக்குமே ஒக்கும்
கரும்ம் பவள்ளவாயிற் சொல்” —பழம்பாட்டு.
- (101) “காதுடனே காதுங் கயவிரண்டுஞ் செங்கமலப்
போதுடனே நின்று புடைபெயரத்—தாதுடனே
வண்டாடுஞ் சோலை மயில்போல் வரிப்பந்து
கொண்டாட நான்கண்டேன் கொம்பு”
—கிளவித் தெளிவு.
- (102) “கொங்கை அரும்பாக் குழலளகம் வண்டாக
அங்கை தளிரா அலர்விழியாத்—திங்கள்
குளிநுந் தரளக் குடைக்கண்டன் கொல்லி
ஒளிதருங் கொம்பொன் றுளது” —கண்டனலங்காரம்.
- (103) “முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு”
—திருக்குறள் 1113.

8. குறிவழிச் சேறல் என்பது இடத்தியல் புரைப்பக் கேட்ட-
பாங்கள் அவ்விட நோக்கிச் சேறல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (104) “குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத்
தில்லையெங் கூத்தப்பிரான்
கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங்
காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச் சிலம்பகண் டியான்போய்
வருவன்வண் பூங்கொடிகள்
பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை
நண்ணும் பளிக்கறையே”
—திருக்கோவையார் 30.

(105) “பொன்னங் களைகழற் பூழியன்
பூலந்தைப் போர்மலைந்த
தென்னன் பொதியிற் செழும்புனங்
காக்குஞ் சிலைநுதற்பூ
ணன்னந் தனையா ரணங்கிளை
யாடமைத் தோளியையேழ்
மன்னுங் கடலமு தந்தனைக்
கண்டு வருகுவனே” —பாண்டிக் கோவை 40.

(106) “தோகை மயிலைச் சுரும்பார் குழலணங்கைப்
பாகை யனையமொழிப் பைந்தொடியை—யோகைமிகுஞ்
சோலைக்கண் வெற்ப துடியிடையை யான்கண்டு
மலைக்கு முன்னே வர. —பழம்பாட்டு.

9. இடங்கண்டு துணிதல் என்பது தலைமகள் கூறின குறிவழிச்
சென்ற பாங்கள் இடத்தெதிர்ப்பட்டுத் துணிதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

(107) “வடிக்கண் ணிவைவஞ்சி யஞ்சு
மிடையிது வாய்பவளந்
துடிக்கின்ற வாவெற்பன் சொற்பரி
சேயான் ரெடர்ந்துவிடா
வடிச்சந்த மாமல ரண்ணல்விண்
னோர்வணங் கம்பலம்போற்
படிச்சந் தமுமிது வேயிவ
ளையப் பணிமொழியே” —திருக்கோவையார் 32.

(108) “தண்டா தலர்கண்ணி யண்ணறன்
னுள்ளந் தளர்வுசெய்த
வண்டார் குழலவ ளேயிவள்
மாளீர் மணற்றிமங்கை
விண்டா ருடற்குன்ற மேறி
விழிகட்² கமுகுறங்கக்
கண்டான் பொதியி லிதுவே
யவன்சொன்ன கார்ப்புனமே”
—பாண்டிக் கோவை 42.

(109) “சினமும ழிந்து செருவிடைத்
தோற்றதெவ் வேந்தர்கள்போய்க்
கனவும் படிக்கடை யற்செற்ற
வேந்தன் கருங்குழலார்

மனமும் வடிக்கண்ணுந் தங்குமந்
தாரத்தெம் மன்னன்கொல்லிப்
புனமு¹ மிதுவே யிவளே
யவன்கண்ட பூங்கொடியே²

—பாண்டிக் கோவை. 43.

(110) ²“வேங்கை யொள்வீ காந்தளொடு கமழும்
பூந்தண் சாரலு மிதுவே யேந்திலை
அயில்வேல் அண்ணல் கூறிய
மயிலேர் சாயல் வண்ணமு மிதுவே”

—பொருளியல் 13.

(111) * * * * —³சிறற்றெட்டகம்.

(112) * * * * —⁴(?)

10. வியத்தல் என்பது குறியிடத்துச் சென்ற பாங்கள் தலைவனை வியத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(113) “குவளைக் களத்தம் பலவன் குரைகழற் போற்கமலத்
தவளைப் பயங்கர⁵ மாக்கிதின் றுண்ட வவயவத்தின்
இவளைக்கண் டிங்குநின் றங்குவந் தத்துணை யும்பகர்ந்த
கவளக் களிற்றண்ண லேதிண்ணி யானிக் கடவிடத்தே.

—திருக்கோவையார் 33.

(114) “இருநெடுந் தோளண்ண லேபெரி
யான்வல்லத் தேற்றதெவ்வர்
வருநெடுந் தானையை வாட்டிய
கோன்கொல்லி மால்வரைவாய்த்

1. மிதுவிவ ளேயவன் தான்கண்ட பூங்கொடியே.

2. மு. ப: வேங்கை யொள்வீ காந்தள் கமழும்
பூந்தண் சாரலு மிதுவே யேந்திலை
யயில்வேல.....யல் வண்ணமு மிதுவே”

3. சிறற்றெட்டகப் பாடல் ஒன்றும், பிறிதொன்றும் சிதைந்துள்.

“எ...வாட்ட.....யளிவ் வாட்ட

மவ்வாட்டந் தேர்வாட்டு.....ட்டு

மிங்கிவன் றுனிங் கிவளு மிவ்வையி

னின்றவனற றுண்மைக் களவு”

—சிறற்றெட்டகம்.

4.டபைந் தடமுமிப் பனித்தடமே
கொந்தரும்பு.....கமிவளே களிவண்டு மேவும்
சுரிசு.....

—.....

5. மாகசின்.

திருநெடும் பாவை யனையவள்
செந்தா ¹மரைமுகத்த
கருநெடுங் கண்கண்டு மாற்றிவந்
தாமெம்மைக் ²கண்ணுதற்கே.

—பாண்டிக் கோவை 44.

((115) ³“நோதக வுடைத்தே நெஞ்ச மதிமிசை
மாதர் குவளை மலர்மலர்ந் (தன்ன)
கருந்தடங் கண்கண் டாற்றிய
பெருந்தகை யண்ணலைக் கழறினன் பெரிதே”

—பொருளியல் 14.

((116) “கண்ணு முகமுங் கதிர்முலையுங் கண்டக்கால்
(எண்ணந் தவறார் எவருளரோ)—வெண்ணுதிற்றந்
செவ்வண்ண வேலினான் சித்தந் தளராதே
யெவ்வண்ண மாற்றின னீங்கு” —கிளவித் தெளிவு.

11. நிலைகூறு கிளவி என்பது பாங்கள் குறியிடத்துச் சென்று
தலைமகள் நிலைமை கண்டு தலைமகற்குக் கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

((117) “பணந்தா முரவரைச் சிற்றம்
பலவர்பைம் பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங் ககன்ற பொருகரி
யுன்னிப் புனத்தயலே
மணந்தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண்
பரப்பி மடப்பிடவாய்
நிணந்தாழ் சுடரிலை வேலகண்
டேனென்று நின்றதுவே”

—திருக்கோவையார் 34.

((118) “மின்னே ரொளிமுத்த வெண்மணன்
மேன்விரை நானுபுன்னைப்
பொன்னேர் புதுமலர் தாய்ப்பொறி
வண்டு முரன்றுபுல்லா

1. மரைமுகத்துக். 2. கண்ணுற்றதே.

3. மு. ப: “நோதக வுடைத்தே நெஞ்ச மதிமிசை

“மாதர் குவளை மலர்ந்த

“அருந்தகைக் கண்கண் டாற்றிய

பெருந்தகை யண்ணலைக் கழறினன் பெரிதே”

மன்னே ரழிய மணற்றிவென்
 ருன்கன்னி வார்துறைவாய்த்
 தன்னேரி லாத தகைத்தின்
 நியான்கண்ட தாழ்பொழிலே”

—பாண்டிக்கோவை 39.

(119) “மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டேர்
 வரகுணன் தொண்டியின்வாய்க்
 கண்டலந் தண்டுறைக் கண்டதொன்
 றுண்டு கனமகரக்
 குண்டலங் கெண்டை யிரண்டொடு
 தொண்டையுங் கொண்டொர்திங்கள்
 மண்டலம் வண்டலம் பக்கொண்டல்
 தாழ வருகின்றதே”

—பழம்பாட்டு.

(120) “ஆய்தளிர் பொதுளிய வீததை (தண்சினைக்)
 காய்கதிர் நுழையாக் கடிபொழில்
 யாவயி னோரும் விழைவுறுந் தகைத்தே”

—பொருளியல் 15.

(121) “(கோலக் கிளிவிளக்கிக் கொண்டல் நடையருளி)
 நீல விழிபரப்பி நிற்குமால்—வேலனகண்
 அல்லித் திருமங்கை கோமான் அருட்கண்டன்
 கொல்லிப் புனத்தயலோர் கொம்பு”

—கண்டனலங்காரம்.

(122) “செய்ய முலைமேல் வடந்திகழ்த் திக்கெல்லாம்
 வெய்ய குவளை விழிபரப்பிப்—பைய
 அளிவிளங்கு வல்லிபோ லங்கொருவர் (மின்னி)
 ஒளிவிளங்க நின்ற ருளர்”

—கிளவித் தெளிவு.

12. அவயவந் தேறுத லென்பது குறிவழிச் சென்று மீண்ட
 ஶாங்கன் தலைவி நிலை கூறத்தலைமகன், (தலைமகள் அவயவங்களை நினைந்து
 அவள் என் உயிரே எனத் தேறுதல்). அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(123) “எயிற்குல மூன்றிருந் தீயெய்த
 வெய்தவன் தில்லையொத்துக்
 குயிற்குலங்³ கொண்டதொண் டைக்கனி
 வாய்க்குளிர் முத்தநிரைத்

1. மு. ப : ஆய்தளிர் பொதுளிய வீததை.....

2. மு. ப : கோல விளக்கிளிகற கொண்டா...லலருளி.

3. கொண்டு தொண்.

தயிற்குல வேல்கம லத்திற்
கிடத்தி யனநடக்கு
மயிற்குலங் கண்டதுண் டேலது
வேன்னுடை மன்னுயிரே”

—திருக்கோவையார் 36.

- (124) “பொதியிலந் தேன்மலைப் பூழியன்
பூலந்தை போர்மலைந்தான்
பதிவளங் கொண்டு பவளத்
திடைநித் திலம்பதித்து
மதியிடந் தன்னிற் (குவகை
செ)லுத்தியோர் வஞ்சிநின்ற
அதிசயங் கண்டனை யேயது
வேயென தாருயிரே”

—பாண்டிக்கோவை 51.

- (125) “வண்டே நியகுழலும் வாளைபாய் வள்ளையிளந்
தண்டே நியகுழையுந் தாழ்வடமும்—கொண்டே
யிளவேய் நிகரிருந்தோள் ஏந்திழையை மாணிற்
(களவேய் விழியை அறி)”

—பழம்பாட்டு.

13. பொழில் கண்டு வியத்தலென்பது இவ்வகை அவயவந்
தெளிந்த தலைமகள் றுன்புகுந்த பொழில் கண்டு வியத்தல்). அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

- (126) “காம்பிணை யாற்களி மாமயி
லாற்கதிர் மாமணியால்
வாம்பிணை யால்வல்லி யொல்குத
லான்மன்னு மம்பலவன்
பாம்பிணை யாக்குழை கொண்டோன்
கயிலைப் பயில்புனமுந்
தேம்பிணை வார்குழ லாளெனத்
தோன்றுமென் சிந்தனைக்கே”

—திருக்கோவையார் 38.

- (127) “துனிதா னகலமண் காத்துத்
தொடுபொறி யாய¹கொண்டந்
பனிதாழ் ²பருவரை மேல்வைத்த
பஞ்சவன் பாழிவென்ற
குனிதாழ் சிலைமன்னன் கூடலன்
னாளுது கூடலைப்போ
லினிதா யெனதுள்ள மெல்லாம்
குளிர்வித்த தீர்ப்பொழிலே”

—பாண்டிக்கோவை 58.

(128) “தனிமை நெஞ்சத்து முனிவுகண்¹ ண்கற்றலின்
வினைமாண் பாவை யன்ன
புனையிழை மாதரும் போன்றதிப் பொழிலே”
—பொருளியல்¹ 16.

(129) “குழைமுகத்தாற் கொங்கை மலையு மருங்கால்
விழியரிய நாட்டத்தால் வேனற்—பொழிலெல்லாம்
புல்லார் புறங்கண்ட கண்டன் புகார்னைய
நல்லாளே யாகு நமக்கு” —கண்டனலங்காரம்.

(130) “முருக்கின் புதுமலரால் முல்லை நகையால்
நெருக்கியெழுஞ் செவ்விள நீராற்—குருக்கொடியால்
ஆன்ற குழைமுகத்தால் நானயந்த நன்னுதலைப்
போன்ற துயர்பூம் பொழில்” —கிளவித் தெளிவு.

14. திருவென உரைத்த லென்பது பொழிலகத் தெதிர்ப்பட்ட
தலைவன் தலைமகனைத் திருவென் றயிர்த்துச் சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(131) “காவிநின் றேர்தரு கண்டர்வண்
டில்லைக்கண் ணூர்கமலத்
தேவியென் றேயையஞ் சென்றதன்
றேயறி யச்சிறிது
மாவியன் றன்னமென் னோக்கிநின்
வாய்திற வாவிடினென்
னுவியன் றே²யமு தேயணங்
³கேகட்டழிகின்றதே” —திருக்கோவையார் 41.

(132) “மேவியொன் னாரைவெண் மாத்துவென்
⁴ரூன்(திரு) மாறை(யின்)வாய்த்
தேவியென் றேநின்னை யானினைக்
கின்றது சேயரிதாய்க்
காவிவென் றுயகண் ணையல்லை
மேயொன் றுகட்டுரையாய்
ஆவிசென் றுற்பெயர்ப் பாரினி
யாரிவ் வகலிடத்தே” —பாண்டிக்கோவை 49.

(133) “தெய்வ மாக வையுறு நெஞ்சம்
பொய்யா தாயினின் செவ்வாய் திறந்து

1. டகற்றலின். 2. யமிழ். 3. தேயின் றழிகின்றதே.

4. ரூன்கன்னி வீழ்பொழில்வாய். மு. ப. : ரூன்...மாறைவாய்த்.

கிளிபுரை கிளவியாம் பெறுக
வொளியிழை மடந்தை யுயிர் பெயர்ப் பரிதே”

—பொருளியல் 17.

- (134) “செய்ய மலரிற் றிருமகளே யென்றுன்னை
யைய முறுகின்றே னல்லையேல்—உய்ய
உரைதந் தருளாய் உயிர்வருமோ போனால்
விரைதந்த மேனியாய் மீண்டு” —கிளவித் தெளிவு.

15. ஆற்றூன் கிளத்த லென்பது இவ்வகை சொல்லக் கேட்டு
நாணிணற் கண் புதைத்தாளுக்குத் தலைமகள் கூறுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

- (135) “தாழ்ச்செய் தார்முடி தன்னடிக்
கீழ்வைத் தவரைவிண்ணோர்
குழ்ச்செய் தானம் பலங்கை
தொழாரினுள் ளந்துளங்கப்
போழ்ச்செய் யாமல்வை வேற்கண்
புதைத்தபொன் னேயென்னை நீ
வாழ்ச்செய் தாய்சுற்று முற்றும்
புதைநின்னை வாணுதலே”

—திருக்கோவையார் 43.

- (136) “செய்தவம் பே(சுதற் சீர்)வல்ல
கொல்லத் திருவரங்கன்
கைதவம் பேசெய்யக் காய்ந்த
பிரான்கதி ரோன்மகளை
வைதவம் பேசிய வாலியு
மாம¹ (ரமுமுருவ)
எய்தவம் பேயன்ன கண்மட
வீர்புதைத் தென்பயனே” —கோயிலந்தாதி.

- (137) “அரும்புடைத் தொங்கற்செங் கோலரி
கேசரி கூடலன்ன
சுரும்புடைக் கோதைநல் ²லாயெமக்
குத்துயர் செய்யுமென்றுன்
பெரும்படைக் கண்புதைத் தாய்புதைத்
தாய்க்குநின் பேரொளிசேர்
கரும்புடைத் தோளுமன் றூவெனை
யுள்ளங் கலக்கியதே” —பாண்டிக்கோவை 53.

(138) “நாட்டம் புதைக்கின்ற தென்ன
மடந்தை நவகண்டமே
லீட்டம் புகழ்வின்னன் மேவா
ரென விங்ஙன் யான்வருந்த
வாட்டம் பயின்றங் ககிலின்
குழம்பணிந் தாகமெங்கும்
வேட்டந் தெரிகின்ற கொங்கைக
ளென்னை மிகைசெய்தவே” —பல்சந்த மாலை.

(139) “சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளா யாழநின்
றிருமுக ¹மிறைஞ்சினை நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிகிற் றுங்குத லெளிதோ
²கொடுங்கோ ழிரும்புறம் நடுங்கக் குத்திப்
புலிவினை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்
றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணை ³கதுங் வல்ல நண்ணர்
ஆண்டலை ⁴மதில ராகவும் முரசுகொண்
டோம்பரண் கடந்த அடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூட லன்னநின்
கரும்புடைத் தோளு முடையவா லணங்கே”
—நற்றிணை 39.

(140) “காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி
¹பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளும் அணங்குமா லெம்மே”
—பொருளியல் 18.

(141) “கண்டு நிலைதளர்ந்தேன் காத்தருளும் கார்வரைமேற்
புண்டரிகம் வைத்தான் புகாரணையீர்—வண்டின்
கிளையலம்பு கார்நீழற் கெண்டைமேல் வைத்த
வகையலம்பு செந்தா மரை” —கண்டனலங்காரம்.

(142) “வந்தென் னுடலி னுயிர்வாங்க வாணுதலாய்
சந்த வனமுலையே சாலாதோ—பைந்தளிரால்
நின்கண் புதைத்தனையே நின்வடிவே லாம்புதைய
வென்கண் புதைத்தருளா யின்று” —கிளவித் தெளிவு.

16. மருங்களைதல் என்பது (நாணிஹற் கண் புதைக்க) இவ்வகை சொல்லி ஆற்றுவாய் தலைமகன், தலைமகட்குக் குழலுங் கோதைபுந் திருத்துவாராய்ச் சென்று அணைதலைச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. மிறைஞ்சி. 2. கொடுங்கே. 3. கதுவ.
4. மதில ராக. 5. மு. ப : பூவிரிந் தன்ன கூந்தலும்.

- (143) “கோலத் தனிக்கொம்பர் உம்பர்புக்
கஃதே குறைப்பவர்தம்
சீலத் தனகொங்கை தேற்றகில்
லேஞ்சிவன் நிலையன்னுள்
நாலொத்த நேரிடை நொய்ம்மையெண்
ணுதுதண் டேனசையாற்
சாலத் தகாதுகண் டர்வண்டு
காள் கொண்டை சார்வதுவே”

—திருக்கோவையார் 45.

- (144) “நாமே யிடையுள்ள வாறறி
வாமினி நாங்கள் சொல்ல
லாமே மருதன் மருத
வனத்தன்ன மன்னவரைப்
பூமே லணிந்து பிழைக்கச்செய்
தாரொரு பொட்டுமிட்டார்
தாமே தளர்பவ ரைப்பார
மேற்றுதல் தக்கதன்றே”

—திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை 15.

*

*

*

- (145) [1 “தேந்தண் பொழிலணி சேவூர்த்
திருந்தார் திறலழித்த
வேந்தன் விசாரிதன் தெவ்வரைப்
போன்மெலி விக்குமென்றுன்
பூந்தடங் கண்புதைத் தாய்புதைத்
தாய்க்குன் பொருவில்செங்கேழ்க்
காந்தள் விரலுமன் றேவெம்மை
யுள்ளங் கலக்கியதே”

—பாண்டிக்கோவை 54.

17. புணர்ச்சி மகிழ்தல் என்பது தலைவியை மெய்தொட்டுப் பயின்ற தலைவன் அவ்வின்புற் சொல்லி மகிழ்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (146) “நீங்கரும் பொற்கழற் சிற்றம்
பலவர் நெடுவிசம்பும்
வாங்கிருந் தெண்கடல் வையமு
மெய்தினும் யான்மறவேன்

1. 145 முதல் 151 முடியவுள்ள எடுத்துக் காட்டுக்களும், புணர்ச்சி மகிழ்தல், இருத்தல் ஆகிய கிளவி விளக்கங்களும் புதியனவாக இணைக்கப் பெற்றன.

தீங்கரும் பும்மமிழ் துஞ்செழுந்
 தேனும் பொதிந்துசெப்புங்
 கோங்கரும் புந்தொலைத் தென்னையு
 மாட்கொண்ட கொங்கைகளே”

—திருக்கோவையார் 46.

(147) “கையேர் சிலைமன்ன ரோடக்
 கடையற்றன் கண்சிவந்த
 நெய்யே ரயில்கொண்ட நேரியன்
 கொல்லி நெடும்பொழில்வாய்
 மையேர் தடங்கண் மடந்தைமெல்
 லாகம் புணர்ந்ததெல்லாம்
 பொய்யே யினிமெய்ம்மை யாயினு
 மில்லை புணர்திறமே” —பாண்டிக்கோவை 20.

(148) “ஒடுங்கீரோதி ஒண்ணுதற் குறுமகள்
 நறுந்தண் நீரள் ஆரணங் கினளே
 இனையள் என்றவட் புனையளவறியேன்
 சிலமெல் லியவே கிளவி
 அணைமெல் லியல்யான் முயங்குங் காலே”
 —குறுந்தொகை 70.

18. இருத்தல் என்பது புணர்ந்து நீங்கிய தலைவன் தலைவியை ஆயத்துய்த்துப் பிரிவாற்றாது வருந்தியிருத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(149) “பொய்யுடை யார்க்கரன் போலக
 லும்மகன் றற்புணரின்
 மெய்யுடை யார்க்கவன் அம்பலம்
 போல மிகநணுகும்
 மையுடை வாட்கண் மணியுடைப்
 பூண்முலை வாணுதல்வான்
 பையுடை வாளர வத்தல்குல்
 காக்கும்பைம் பூம்புனமே”
 —திருக்கோவையார் 48.

(150) “கோடல் எதிர்முகைப் பசவீ முல்லை
 நாறிதழ்க் குவளையொ ட்டைப்பட விரைஇ
 ஐதுதொடை மாண்ட கோதை போல
 நறிய நல்லோள் மேனி
 முறியினும் வாய்வது முயங்கற்கு மினிதே”
 —குறுந்தொகை 62.

(151) “பெருமலர்ப் பிரிந்த திருமக ளம்மலர்
அருங்கவி நெய்தச் சென்று சேர்ந்தாங்
கிருங்கலத் தொன்மனை பொலியப்
பெருந்தகைத் தோளி பெயர்ந்தனை சென்மே”
—பொருளியல் 19.7

(152) “சேயன் ஆண்மைத் திருமுடித் தென்னன்
(ஆய்பொருட் சீரன்) புடனரு டருமேல்
இன்னுங் குறுகுவன் இரும்பொழி விடமே”
—பழம் பாட்டு.

¹இவை யெல்லாம்,

(153) “ஆங்கனம் புணர்ந்த கிழவோன் தன்வயிற்
பாங்க நேரிற் குறிதலைப் பெயலும்
பாங்கிலன் தமிழோ ளிடந்தலைப் படலுமென்
றுங்க விரண்டே தலைப்பெயன் மரபே”
—இறையனார் அகப்பொருள் 3.

என்னுள் சூத்திரத்துட் கண்டு கொள்க.

உஅ).

இடந்தலைப்பாடு முற்றும்.

ந. தோழியாலாய கூட்டம்

அ. மதியுடம் படுத்தல்

29. இயற்றுஞ் செழுந்தழை யுங்கண்ணி
 யங்கோண் டிகுளையிடத்
 தயற்பின் செலவைக் குறையுற
 லென்றுநல் லஞ்சனந்தோய்
 கயற்கண் களால்மதன் சக்கரங்
 காக்குங் கதிர்முகத்தாய்
 நயத்தண் டமிழ்ப்பொருட் பாவோர்
 நயந்தங் சியம்பினரே.

என் - எனின், இரந்து குறையுற்ற இடத்துக் குறையுறுதல்
 என்னுங் கிளவி ஒன்றும். அது வருமாறு :

குறையுறுதல் என்பது இடந்தலைப்பீட்ட தலைமகன் தழையுங்
 கண்ணியும் கொண்டு தோழி பின்னிலை முனியாது இரந்து
 நின்றல். என்னை?

- (154) “அந்தழை அல்குல் அணிநலம் புணரா
 வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட இரந்தன்று”

—வெண்பாமாலை 11 : 9.

என்றாகலின். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (155) “தேமென் கிளவிதன் பங்கத்
 திறையுறை தில்லையன்னீர்
 பூமென் றழையுமம் போதுங்கொள்
 ளீர்தமி யேன்புலம்ப
 வாமென் றருங்கொடும் பாடுகள்
 செய்துநுங் கண்மலராங்
 காமன் கண்கொண் டலை¹செய்ய
 வோமுற்றக் கற்றதுவே” —திருக்கோவையார் 90.

(156) “மண்ணகங் காலால் அளந்தவன்
மாறன் மலர்ப்பொழில்குழ்
கண்ணகன் காவிரி நாடனை
யீரிக் கமழ்நறவத்
தண்ணறும் போதுந் தழையுங்கொள்
ளீரென்னிற் றண்டியெம்மேல்
எண்ணுமைங் காம சரம்படும்
பட்டால் எளிவரவே” —பாண்டிக்கோவை 52.

(157) “நகுதா மரைமலர் சூழ்வாவி
சூழ்வச்ர நாடர்தங்கள்
வகுதா புரியன்ன வாணுத
லீர்மற்ற வார்தழையு
மிகுநாண் மலர்களுங் கொண்மின்கள்
கொள்ளா விடின்தவந்
தொகுகாம னைங்கனை யாலெம
தாவி துவக்குண்ணுமே” —பல்சந்தமாலே.

(158) “கண்ணி தகைசிறந் தனவே தண்ணென்
பூந்தழை செவ்விய போலும் வாங்கிருங்
கூந்தலும் அல்குலும் பொவிய
வேந்தினிர் கொண்மின்யாம் விழைகுவம் பெரிதே”
—பொருளியல் 22.

இதற்கிலக்கணம்,

(159) “புணர்ந்த பின்றை யாங்கன மொழுகாது
பணிந்த மொழியாற் றேழி தேளத்து
இரந்து குறையுறுதலும் கிழவோன் மேற்றே”
—இறையனார் அகப்பொருள் 5.

என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கண்டு கொள்க.

(மதியுடம் படுத்தல் கிளவித் தொகை)

30. நயந்து குறையுற் றவன்வாழ் பதிவினா யாணர்மிக்க
கயந்தங்கு வேழம் வினாதல் இனமான் கலைவினாதல்
²முயன்ற பரும வழிவினா வாயின் மொழிக்கீரங்கல்
வயந்தந்த வஞ்ச மதியுடம் பாடென வைத்தனரே.

என்-னின், மதியுடம் படுத்தல் ஐவகைப்பட்ட கிளவியாம்
என்பதறிவித்தலைக் கருதிற்று. என்னை?

1. மு. ப: வேத்தினி [ரணி] மின்யாம் விழைகுவம் பெரிதே.
2. மு. ப: முயன்றன பரும.

(1) பதிவினாதலும், (2) வேழம் வினாதலும், (3) கலைவினாதலும், (4) வழி வினாதலும், (5) வாய்மொழிக் கிரங்கலும் என.

1. அவற்றுள், பதிவினாதல் என்பது, இரந்து குறையுற்ற தலைமகன் தோழியுடைய கவர்த்து நின்ற அறிவை ஒருவழிப் படுப்பான் (யான் வேண்டும் வழி கூறீர் ஆயினும் நும்பதி கூறுதல் பழியன்று அது கூறுவீரமின் என்று) சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு.

(160) “தாரென்ன வோங்குஞ் சடைமுடி
மேற்றனித் திங்கள்வைத்த
காரென்ன வாருங் கறைமிடற்
றம்பல வன்கயிலை
யூரென்ன வென்னவும் வாய்திற
வீரொழி வீர்பழியேற்
பேரென்ன வோவுரை யீர்விரை
யீர்ங்குமற் பேதையரே” —திருக்கோவையார் 56.

(161) “அறையார் கழல்மன்ன ராற்றுக்
குடியமர் சாய்ந்தழியக்
கறையார் அயில்கொண்ட கோன்¹ கன்னிக்
கார்ப்புனங் காக்கின்றவான்
பிறையார் சிறுநுதற் பெண்ணை
ரமுதன்ன பெய்வளையீர்
மறையா துரைமின் எமக்குநம்
பேரொடு வாழ்பதியே” —பாண்டிக்கோவை 62.

(162) “அருவி யார்க்கும் பெருவரை நண்ணிக்
கன்றுகால் யாத்த மன்றப் பலவின்
வேர்க்கொண்டு ² தூங்குஞ் சிறுசுளைப் பெரும்பழங்
குழவிச் சேதா மாந்தி யயலது
வேப்பயில் இறும்பின் ஆமறல் பருகும்
பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாதெனச்
சொல்லவுஞ் சொல்லீ ராயிற் கல்லெனக்
கருவி மாமழை வீழ்ந்தென எழுந்த
செங்கேழ் ஆடிய செழுங்குரற் சிறுதினைக்
கொய்ப்புனங் காவலு நுமதோ
கோடேந் தல்குல் நீடோ ளீரே” —நற்றிணை 213.

1. கொல்லிக் கார்ப்புனங் காப்புகின்றவான்..

2. தூங்குங் கொழுஞ்சுளை.

- (163) “செய்யவாய் நுண்மருங்குற் சிற்றிடைப் பேரமைத்தோட்
பையர வல்குற் பணைத்தேந்தும்—வெய்யமுலைக்
காரே துவர்வாய்க் கருங்கூந்தற் காரிகையீர்
ஊரேது சொல்லீர் உமக்கு” —கிளவித் தெளிவு.

2. வேழம் வினாதல் என்பது தலைமகளுந் தோழியும் ஓரிடத்
திருப்பச் சென்று தன்குறை யறிவிப்பான் சில வேழம் போந்தன
வுளவோ என்று சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (164) “இருங்கனி யாயின் நியானிறு
மாப்பவின் பம்பணிவோர்
மருங்கனி யாவன லாடவல்
லோன்றில்லை யான்மலையீங்
கொருங்கனி யார்ப்ப வுமிழ்மும்
மதத்திரு கோட்டொருநீள்
கருங்கனி யார்மத யானையுண்
டோவரக் கண்டதுவே” —திருக்கோவையார் 52.

- (165) “வருமால் புயல்வண்கை மானறேர்
வரோதயன் மண்ணளந்த
1 திருமால் வளவஞ்சி யன்னவஞ்
சீறடிச் சேயிழையீர்
கருமால் வரையன்ன தோற்றக்
கருங்கைவெண் 2 கோட்டுப்பைங்கட்
பொருமால் களிஞென்று போந்ததுண்
டோநும் புனத்தயலே” —பாண்டிக்கோவை 64.

- (166) “செம்முகு மானதர் செங்குங்கு மப்புயர் சீர்திறந்த
மைம்மலி வாசப் பொழில்வாய் மதியன்ன வாணுதலீர்
மும்மத மாரி பொழியப் பொழிமுகில் போல்முழங்கிக்
கைம்மலை தான்வரக் கண்டதுண் டோநும் கடிபுனத்தே”
—பல்சந்தமாலை.

- (167) “சீத விரைக்கனகச் செந்தா மரைப்பொகுட்டு
மாதனையீ ரம்போடு வந்ததோ—சோதிப்
பொருதாரை வேற்கண்டன் பூபால தீபன்
கருதாரி னிங்கோர் களிறு” —கண்டனலங்காரம்.

3. கலைவினாதல் என்பது தலைமகளுந் தோழியும் இருந்த இடத்துச்
சென்று சிலமான் போந்தன உளவோ எனச் சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

1. திருமா லவன்வஞ்சி.
2. கோட்டசெங்கட், பெருமால்.

(168) “கருங்கண் ணையைறி யாமைநின்
 ரூன்றில்லைக் கார்ப்பொழில்வாய்
 வருங்கண் ணையைவண் டாமும்
 வளரிள வல்லியன்னீர்
¹பொருங்கண் ணையை கண்பொரு
 புண்புண ரிப்புனத்தின்
 மருங்கண் ணையதுண் டோவந்த
 தீங்கொரு வான்கலையே” —திருக்கோவையார் 53.

(169) “சிலைமாண் படைமன்னர் செந்நிலத்
 தோடச் செருவினைத்த
 கொலைமா ணயின்மன்னன் றென்புன
 னுடன்ன கோல்வனையீர்
 இலைமாண் பகழியி ²னேவுண்டு
 தன்னினத் துட்பிரிந்தோர்
 கலைமாண் புகுந்ததுண் டோவுரை
 யீருங்கள் கார்ப்புனத்தே”
 —பாண்டிக்கோவை 24.

(170) ³“அம்பு முகங் கிழித்த வெம்புண் வாய
 கலைமாண் போந்தன உளவோநும்
 மடமா னோக்க மரீஇயின படர்ந்தே” —பொருளியல் 24.

(171) ⁴“நறைபரந்த சாந்த மறவெறிந்த நாளால்
 உறையெதிர்த்து வித்தியலு மேனற்—பிறையெதிர்த்த
 தாமரை போன்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணிரோ
 வேமரை போந்தன வீண்டு” —⁵திணைமாலை நூற்.

(172) “தத்திச் சிலைத்தெழுந்து தார்குருதி மெய்சோர
 இத்திக்கில் இந்தப் புனத்திடையே—தித்தித்தேன்
 போந்தனைய சோர்குழலீர் யானெய்த போதொருமான்
 போந்ததே இவ்வழியே புக்கு” பழம்பாட்டு.

4. வழி வினாதல் என்பது நும் ஊர்க்கு வழி சொல்லுயின் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. இருங்கண் ணைய. 2. நேறுண்டு.

3. மு. ப : “அம்புமுகங் கிழித்த புண்வாய்க் கலைமாண்
 போந்தன உளவோ வுரையீர்
 மாமட னோக்க மரீஇயின படர்ந்தே”

—பொருளியல்.

4. நறைபடர். 5. மு. ப : திணைமொழி.

(173) “சிலம்பணி கொண்டசெஞ் சீறடி
பங்கன்றன் சீரடியார்
சூலம்பணி கொள்ள வெணைக்கொடுத்
தோன்கொண்டு தானணியுங்
கலம்பணி கொண்டிட மம்பலங்
கொண்டவன் கார்க்கயிலைச்
சிலம்பணி கொண்டநுஞ் சீறூர்க்
குரைமின்கள் சென்னெறியே”
—திருக்கோவையார் 54-

(174) “வெல்லுந் திறநினைந் தேற்றார்
விழிஞுத்து விண்படரக்
கொல்லின் ¹மலிந்தசெவ் வேல்கொண்ட
கோன்கொல்லிச் சாரலின்றேன்
புல்லும் பொழிலிள ²வேங்கையின்
கீழ்நின்ற பூங்கொடியீர்
செல்லு நெறியறி யேனுரை
யீர்நுஞ் சிறுகுடிக்கே”
—பாண்டிக்கோவை 55-

(175) “உரைமின் நீர்மன் னெமக்கே வரையிடை
யரும்படர்க் கவலை நீந்திப்
³பெருந்துய (ரகுப்பம் பெய)ர்தரு நெறியே”
—பொருளியல் 25-

5. வாய்மொழிக்கு இரங்கல் என்பது இவ்வகை பலவும் வினாவ
வுரைபெறுது நின்ற தலைமகள் வருந்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :-

(176) “இரத முடைய நடமாட்
டுடையவ ⁴ரெம்முடையர்
வரத முடைய வணிதில்லை
யன்னவ ரிப்புனத்தார்
விரத முடையர் விருந்தொடு
பேச்சின்மை மீட்டதன்றேற்
சரத முடையர் மணிவாய்
திறக்கிற் சலக்கென்பவே”
—திருக்கோவையார் 56-

(177) “தன்னும் புரையு மழையுரு
மேறுந்தன் றுனை ⁵முன்னாத்
துன்னுங் கொடியிசை யேந்திய
கோன்கொல்லிச் சூழ்பொழில்வாய்

1. மலைந்த. 2. குழலீர்.
3. மு. ப: பெருந்துய.....ர்தரு நெறியே.
4. ரெம்முடைய. 5. முன்னால்.

மின்னுங் கதிரொளி வாண்முகத்
 தீரென் வினாவுரைத்தால்
 மன்னுஞ் சுடர்மணி ¹போந்துகு
 மோநுங்கள் வாயகத்தே” —பாண்டிக்குகோவை 57.

- (178) “விந்தா சனிகொண்கன் வேந்தரி
 லாண்பிள்ளை வென்றிவெற்பிற்
 கொந்தார் தினைப்புனங் காவனிற்
 பீர்வழி கூறுமென்று
 வந்தார் சிலர்க்கு வழியறி
 வாரொரு வார்த்தைசொன்னாற்
 சிந்தாது காணும் பவழச்செவ்
 வாயிற் றிருமுத்தமே” —வங்கர் கோவை.

இவ்வகை பிறவும் வந்தன வெல்லாம்,

- (179) “இரந்து குறையுருது கிழவியுந் தோழியும்
 ஒருங்குதலைப் பெய்த செவ்வி நோக்கிப்
 பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப்
 புதுவோன் போலப் பொருந்துவ கிளந்து
 மதியுடம் படுத்தற்கு முரிய வென்ப”

—இறையனார் அகப்பொருள் 6.

என்னுஞ் குத்திரத்துட் கண்டு கொள்க.

(கூ0)

மதியுடம் படுத்தல் முற்றும்.

தோழியாலாய கூட்டக் கிளவித் தொகை

31. உடன்படு தோழி யயிர்த்தன்
 றரைத்தல் சுனையாட்டுதல்
 அடர்ந்தேதிர் நன்சுனை யின்வியப்
 பம்புலி யவ்வணங்கு
 நடம்பயி லுஞ்சுனை தன்னை
 மிகுத்தல் நடுங்கநாட்டம்
 குடங்கையை வென்ற விழியாய்
 குறையை யுறவுணர்வே.

1. போதரு மோவுங்கள்.

32. உறவாய் இருவ ரிடத்து
முரவோன் வரவுணர்தல்
தீறமார் வகைமைக் கரவுநாட்
டஞ்சேட் படுத்தலந்த
விறலா ரவனை மறையே
லேனக்கூ றெனவிடுத்தல்
அறலார் குழலை அறியேன்
எனல்குறி யாள் கூறலே.

33. 1* * *

34. மறுத்தாள் குறிப்பறிந் தேற்றல்
மடற்றிறங் கூறுதல்பின்
வேறுப்பார் மடலை வேளிப்படுத்தல்
தல்லம் மடல்விலக்கல்
சேறுப்பா லெழுதரி தேயேன்
றலச்சேட் படைக்கழிதல்
ஓறுத்தா ளருளின் றுடையளா
னாளென் றுரைத்ததுவே.

35. 2* * *

36-42. 3* * *

31—42. இச் சூத்திரங்கள் என் - னின், (1) தோழி அயிர்த் துரைத்தலும், (2) சுனையாட்டுரைத்தலும், (3) சுனைவியந்துரைத்தலும், (4) பிறைதொழு கென்றலும், (5) தகையணங் குறுத்

1. மு. ப:

.....
.....கையுறை பறைசீர்

மாறுந் தகைத்தா நகைத்துரை யாடல் தகை(ழை)

[மறுப்பே.

2. மு. ப: உரைக்கத் தருந்தழை கோடல்குறிப்பை அறிவுறுத்தல்
விரைப்பொற் குழலை வலிதாக் குறையப் பித்தல்மிக்க
வரைக்குற்ற கொங்கை

3. மு. ப:

தலும், (6) நடுக்க நாட்டமும், (7) குழையுணர்வும், (8) இருவரு முள்வழி அவன்வர வுணர்த்தலும், (9) கரவு நாட்டமும், (10) சேட்படையும், (11) மறையேன் எனலும், (12) க.நேன விடுத் தலும், (13) அநியேன் எனலும், (14) குநியார் கூறலும், (15) அரியளரம் எனலும், (16) குலமுறை கிளத்தலும், (17) நகைத் துரை யாடலும், (18) தழைமுறுத்தலும், (19) குறிப்பறிந் தேற்ற லும், (20) மடற்றிறங் கூறலும், (21) மடல்வெளிப் படுத்தலும், (22) மடல் விலக்கலும், (23) எழுதரிது என்றலும், (24) சேட் படக்கு அழிதலும், (25) அருளுடையள் என்றலும், (26) தழை கோடலும், (27) குறிப்பறிவுறுத்தலும், (28) வலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தலும், (29) மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப்பித் தலும், (30) நரனொடு கூறலும், (31) முகம் புகுதலும், (32) நயந் தமை கூறலும், (33) பகற்குறியிடங் காட்டலும், (34) இடத் துயத்தலும், (35) இடத்துய்த்து அகறலும், (36) எதிர்ப்படலும், (37) கோலஞ் செய்து உரைத்தலும், (38) உண்மகிழ்ந்து உரைத் தலும், (39) கொண்டு நீங்கலும், (40) வாய்விடு கிளவியும், (41) பொழுதுகண் டிரங்கலும், (42) படருறு கிளவியும், (43) வருந் துதல் கிளத்தலும், (44) இன்றறிந்தே னென்றலும், (45) குடித் திறங் கூறலும், (46) இற்செறி வுரைத்தலும், (47) சிறைப்புறக் கிளவியும், (48) வெளிப்பட உரைத்தலும், (49) கணியென உரைத்தலும், (50) நனைகெடச் செய்தில மென்றலும், (51) ஏறு விடுத்தலும், (52) குளைந கிளைத்தலும், (53) புனங்கண் டழி தலும், (54) இரவிடங் காட்டலும், (55) வரவுணர்ந் துரைத்தலும், (56) தாய்துயி லறிதலும், (57) இரவுக்குறியுய்த்தலும், (58) குறி யுய்த் தகறலும், (59) குறியெதிர்ப் படலும், (60) திங்கட்கு உரைத்தலும், (61) அன்னத்தொலியுணர்த்தலும், (62) கடலொலி கூறலும், (63) இரவுக்குறி கழிதலும், (64) கழிபடர் கிளவியும், (65) கையறு கிளவியும், (66) அச்சக் கிளவியும், (67) பகல்வரல் என்றலும், (68) இரவு வரல் என்றலும், (69) இரவும் பகலும் குறிவாரல் என்றலும், (70) தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவியும், (71) கடலொடு கவலலும், (72) ஆற்றமை கூறலும், (73) வரைவு கிளத்தலும், (74) குறிப்புரைத்தலும், (75) இல்ல துரைத்தலும், (76) அலரறிவித்தலும், (77) அயன்மணம் உரைத்தலும், (78) மணமுர சறைதலும், (79) பரிசங் கிளத் தலும், (80) உடன்போக் குரைத்தலும், (81) செலவுடன் படுத் தலும், (82) செலவழுங்குவித்தலும், எனப்படும் என்றவாறு.

ஆ. பகற்குறி

1. அவற்றுள் அயிர்த்தல் என்பது இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த கலைமகள் கண்கலப்பு வேறுபாடு கண்ட தோழி அயிர்த்துரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(180) “நிருத்தம் பயின்றவன் சிற்றம்
பலத்துநெற் நித்தனிக்கண்
ஒருத்தன் பயிலும் கயிலை
மலையி னுயர்குடுமித்
திருத்தம் பயிலும் சுணைகுடைந்
தாடிச் சிலம்பெதிரகூய்
வருத்தம் பயின்றுகொல் லோவல்லி
மெல்லியல் வாடியதே” —திருக்கோவையார் 62.

(181) “கந்தா ரடுகளி யானைக்
கழல்நெடு மாறன்கன்னிக்
கொந்தா டிரும்பொழில் வாய்ப்பண்ணை
யாயத்துக் கோலமென்பும்
பந்தா டலினடி நொந்துகொல்
¹பைங்கழ லெம்மன்னமேல்
வந்தா டலினடி நொந்துகொல்
வாணுதல் வாடியதே” —பாண்டிக்கோவை 79.

(182) “புனையிழை யாயமொடு பூம்பந் தெறியவும்
நனைமலர் ஞாழல் ஒள்வீ கொய்யவும்
வருந்தினள் கொல்லோ மடந்தை
²பரந்தன்று மாதோ பண்புகெழு நிறனே”
—பொருளியல் 21.

(183) “கண்ணுஞ் செவ்வரி பரந்தன்று நுதலும்
நுண்வியர்ப் பொறித்து வண்டார்க் கும்மே
வாங்கமை மென்றோண் மடந்தை
யாங்கா யினள்கொல் என்னுமென் நெஞ்சே”
—³சிற்றெட்டகம்.

(184) “குன்றின் சுனையிற் குளித்தோ குளிர்காவில்
ஒன்ற மலர்கொய்ய வோடியோ—வன்றாயின்
மற்றின்றூ துண்டோ மலர்வல்லி வாடியதின்
நெற்றினு லாமா நிகு” —கிளவித் தெளிவு.

1. பைங்குழல் வெண்மணல் மேல்.
2. மு. ப : பிரிந்தன்று.
3. தொல். பொருள். களவியல். 24. மேற். இளம்.

(185) “கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட்பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. —திருக்குறள் 1272”

2. சுனையாட்டுரைத்தல் என்பது நெருநல் நிண்ணை நீங்கி மேதக்க
தோர் சுனையாடினேற்கு ஆயிற்றுகாதே இவ்வேறுபாடு எனத் தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(186) “மதிமர பாந்திரு மாமர பிற்றிகழ் மாறனெங்கோ
னதிசெய பாண்டிய னாமரி கேசரி யானைதங்கும்
பொதியிலி னாங்குனை நீங்கிய போதொரு பூஞ்சனைவாய்
விதியது தான்கொடு போய்ப்புன லாட்டு வினைவித்ததே”
—பாண்டிக்கோவை 85”

3. சுனைவியந்துரைத்தல் என்பது சுனையாடினார்க்கு இந்நீர்மை
பெறலாம் எனின் யானுங் குடைவேன் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(187) “செந்நிற மேனிவெண் ணீறணி
வோன்றில்லை யம்பலம்போல்
அந்நிற மேனிநின் கொங்கையி
லங்கழி குங்குமமு
மைந்நிற வார்குழல் மாலையுந்
தாதும் வளாய்மதஞ்சே
ரிந்நிற மும்பெறின் யானுங்
குடைவன் இருஞ்சனையே”
—திருக்கோவையார் 69”

(188) “தேர்மன்னு வாட்படை செந்நிலத்
தோடச் செருவினைத்த
போர்¹மன்னு தென்னன் பொதியிற்
புனமா மயில்புரையும்
ஏர்மன்னு காரிகை எய்தலுண்
டாமெனின் யானுநின்போல்
நீர்மன்னு நீல நெடுஞ்சனை
யாடுவன் நேரிழையே” —பாண்டிக்கோவை 84”

(189) “பையுண் மலைப் பழுமரம் படரிய
நொவ்வுப்பறை வாவல் நோன்சிறை யொக்கு
மடிசெவிக் குழவி தழீஇப் பையாந்
திடுகவின் மடப்பிடி யெவ்வங் கூர
வெந்திற லாளி வெரீஇச் சந்தின்
பொரியரை மிளிரக் குத்தி வான்கேழ்
உருவ வெண்கோ டுயக்கொண்டு கழியுங்

கடுங்கண் யானைக் காலில வொற்றலிற்
கோவா வாரம் வீழ்ந்தெனக் குளிர்கொண்டு
பேள நாறுந் தாழ்நீர்ப் பனிச்சுனைக்
கோனே ரெல்வளை தெளிர்ப்ப நின்றபோல்
யானு மாடிக் காண்மோ தோழி
வரைவயிறு கிழித்த நிழல்திகழ் நெடுவேல்
திகழ்பூண் முருகன் தீம்புனல் அலைவாய்க்
கமழ்பூம் புறவிற் கார்பெற்றுக் கலித்த
வொண்பொறி மஞ்சை போல்வதொர்
கண்கவர் காரிகை பெறுதலுண் டெனினே”

—¹நெடுந்தொகை

(190) “ஆடுஞ் சுனையாதா(ன் ஆ)டீனர் ஆகாதே
கோடையிலு மந்நீர் குளிர்த்திருக்கும்—நீடுபுகழ்க்
கொற்றத் (திருவார் குலவேந்தன் தென்குடந்தை
வெற்பிற் குளிர்சுனை நீர்” —(?)

(191) 2* * * — (?)

(192) “அடியுறு பைங்காந்தள் செங்காந்தள் அங்கைக்
கொடியின்டயே யாமுங் குடைதும்—படிமுனையிற்
சேந்தவேற் கண்டன் சிலம்பிற் பனிச்சுனை நீர்
ஈந்தவேற் கண்டன் எழில்” — கண்டனலங்காரம்.

(193) 3* * * —(?)

4. [⁴பிறைதொழுக என்றல்ஊன்பது பிறையைக் காட்டித் தான்
தொழுது நின்று நீயும் இதனைத் தொழுவாயாக வெனத் தோழி தலை
மகளது புணர்ச்சி நினைவறியா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(194) “மைவார் கருங்கண்ணி செங்கரங்
கூப்பு மறந்துமற்றப்
பொய்வா னவறிற் புகாதுதன்
பொற்கழற் கேயடியேன்

1. இப்பாடல் நெடுந்தொகைப் பதிப்பில் இடம் பெற்றிலது.
2. மு. ப: “வெதததன யோமிக் குடந்தை தொண்ணூறுக...”
3. மு. ப: ஓடியொளித்து.....
.....விண்டோய்”

4. 194 முதல் 202 முடியவுள்ள மேற்கோள்களும், பிறைதொழுக
என்றல், தகையணங்குறுத்தல், நடுங்க நாட்டம், குறையுணர்வு ஆகிய
கிளவி விளக்கங்களும் புதியனவாக இணைக்கப் பெற்றன.

உய்வான் புகவொளிர் தில்லைநின்
 ருன்சடை மேலதொத்துச்
 செவ்வா னடைந்த பசங்கதிர்
 வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே”

—திருக்கோவையார் 67.

(195) “திருமால் அகலஞ்செஞ் சாந்தணிந்
 தன்னசெவ் வானகட்டுக்
 கருமா மலர்க்கண்ணி கைதொழத்
 தோன்றிற்றுக் காண்வந்தொன்றார்
 செருமால் அரசகசச் செந்நிலத்
 தட்டதென் தீந்தமிழ்நர்
 பெருமான் தனது குலமுதல்
 ஆய பிறைக்கொழுந்தே” —பாண்டிக்கோவை 87.

(196) “முன்னுந் தொழத்தோன்றி முள்ளெயிற்றாய் அத்திசையே
 இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேகாண்—மன்னும்
 பொருகனிமால் யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
 பெருகொளியான் மிக்க பிறை” —¹ (?)

5. தகையணங்குறுத்தல் என்பது தலைவியை வரையணங்காகச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் :

(197) “மண்தான் நிறைந்த பெரும்புகழ்
 மாறன்மந் தாரமென்னும்
 தண்தா ரவன்கொல்லித் தாழ்சுனை
 யாடிய தானகன்றாள்
 ஒண்தா மரைபோல் முகத்தவள்
 நின்னோ டுருவமொக்கும்
 வண்டார் குழலவள் வந்தால்
 இயங்கு வரையணங்கே” —பாண்டிக்கோவை 88.

(198) “அம்ம வாழி வெம்முலை யணங்கே
 நிலனோ விசம்போ நீரோ வரையோ
 அலமருந் தளிக்கோ லஞ்சிறைச் சேவல்
 உளிவாய்ப் பட்டகொடி இனியன் தொண்டித்
 தண்கயத் தலர்ந்த செந்தா மரையோ
 யாவ தாகநின் னுறைபதி தானே
 மாயிருஞ் சிலம்பின் மடமகள் மாவின்
 தண்டளிர் புரையு மேனி வண்டுகொளச்
 சொரிமது விழிந்த பின்னருங் கூழை

1. தொல். களவியல், 23. நச். மேற்கோள்.

நின்னே போலும் இன்னிசைத் தேமொழி
யென்னினைக் குறுமகட் பிரிந்தவென்
இன்னல் நெஞ்சத் தொன்றுதெரி விலனே”

—¹(?)

6. நடுங்கநாட்டம் என்பது தலைவியை நடுங்கச் செய்து உண்மை அறிதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(199) “ஆவா இருவர் அறியா
அடிதில்லை அம்பலத்து
மூவா யிரவர் வணங்கநின்
ரேனையுன் னரின்முன்னித்
தீவா யுழுவை கிழித்ததந்
தோசிறி தேபிழைப்பித்
தாவா மணிவேல் பணிகொண்ட
வாறின்றெ ராண்டகையே”

—திருக்கோவையார் 72.

(200) “கலவா வயவர் களத்தூர்
அவியக் கணையுதைத்த
கொலையார் சிலைமன்னன் கோன்றெடு
மாறன்தென் கூடலன்ன
இலவார் துவர்வாய் மடந்தைநம்
ஈரம்புனத் தின்றுகண்டேன்
புலவார் குருதி அனாந்தவெண்
கோட்டோர் பொருகளிறே”

—பாண்டிக்கோவை 90.

(201) “பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை அறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நீலக் கண்ணாய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு”

—⁵(?)

7. குறையுணர்வு என்பது தலைவன் இரந்து பின்னிற்றல் எற்றிற்கு என்று தோழி உணர் தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(202) “மெய்யே இவற்கில்லை வேட்டையின்
மேன்மன மீட்டிவளும்
பொய்யே புனத்தினைக் காப்ப
திறைபுலி யூரனையாள்

1. நம்பியகப் பொருள். 139. மேற்கோள்.
2. கணையுதைத்த ; கணையுதைத்த, குலைவார்.
3. இறையனார் அகப்பொருள். 6. மேற்.
நம்பியகப்பொருள். 139. மேற்.

மையேர் குவளைக்கண் வண்டினம்
வாமுஞ்செந் தாமரைவாய்
எய்யே மெனினும் குடைந்தீன்பத்
தேனுண் டெழில்தருமே”

—திருக்கோவையார் 66.ஈ

- (203) “விரையா டியகண்ணி வேந்தன்
விசாரிதன் கொல்லிவிண்டோய்
வரையா டியபுனங் காவலு
மானின் வழிவரவும்
நிரையா டியகுழ லாட்கு
மிவற்கு நினைப்பினில்லை
யுரையா டுகண்ணி னாலுள்ளத்
துள்ளது மொன்றுளதே” —பாண்டிக்கோவை 81.

- (204) “ஏனல் காவல் இவளும் அல்லள்
மான்வழி ¹வரு(வோ) னிவனு மல்லன்
நரந்தங் கண்ணி யிவனோ டிவளிடைக்
கரந்த வுள்ளமொடு கருதியது பிறிதே
நம்முள் நாணினர் போலத் தம்முள்
மதுமறைந் துண்டோர் மகிழ்ச்சி போல
யுள்ளத் துள்ளே மகிழ்ப
சொல்லு மாடுப கண்ணி னானே” —²நற்றிணை (?)

- (205) “பூத்த வேங்கை வியன்சினே ஏறி
மயிலின மகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே”
—பொருளியல் 27.

- (206) “பூண்ட குழையும் புனங்காக்கும் போல(ளவ்)
வாண்டகையும் மான்றேடு வானல்லன்—பாண்டொடுத்த
புள்ளோட்டுந் தார்க்கண்டன் பூம்புகார் அன்றாக்கீகிங்
குள்ளோட்டம் கண்களிலே யுண்டு”
—கண்டனலங்காரம்.

8. இருவரும் உள்வழி அவன்வர வுணர்தல் என்பது தலைமகன் சொல்வேறுபாடு கண்டதோழி துணிந்துணர்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. மு. ப : வருகு னிவனு.

2. இப்பாடல் நற்றிணைப் பதிப்பில் இடம்பெற்றிலது. நற்றிணை ஒன்பதடிச் சிற்றெல்லையுடையதாகலின் இது நற்றிணைச் செய்யுள் ஆகா தென்க.

- (207) “பல்லில னுகப் பகலைவென்
 ருேன்றில்லை பாடலர்போ
¹லெல்லிய னுகத் தொடேனம்
 வினாவின் யாவன்கொலாம்
 வில்லில னுகத் தழைகையில்
²வேட்டங்கொண் டாட்டமெய்யோர்
 சொல்லில³ னுகத்த வாகட
 வானிச் சுனைப்புனமே” —திருக்கோவையார் 60-
- (208) “மழையும் புரைவண்கை வானவன்
 மாறன்மை தோய்பொதியில்
 வழையுங் கமழு மணிநெடுங்
 கோட்டுவண் சந்தனத்தின்
 தழையும் விழைதரு கண்ணியு
 மேந்தித்தண் பூம்புனத்தி
 னுழையும் ⁴பிரிய லுருனறி
 யேனிவ னுள்ளியதே” —பாண்டிக்கோவை 82-
- (209) “கையது செயலையந் தழையே வினாய
 தெய்புண் வாய மாவே கைவிட்
 டகலா னம்மவீவ் வகன்புனந்
 தகையோ னுள்ளிய தறியலம் பெரிதே”
 —பொருளியல் 26-
- (210) “வில்வேறு பட்ட படியே வினைவேறு
 சொல்வேறு பட்டபடி தோற்றுவிக்க—மல்வேறு
 போகாத தோளும் பொலிவறிய நம்புனம்விட்
 டேகாத தென்கொ லிவர்” —கிளவித் தெளிவு-

9. கரவுநாட்டம் என்பது தோழி தலைமகளையும் தலைமகனையும்
 நோக்கித் தன் மதியுடம் படுத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

- (211) “காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே
 மணிகலந் தாங்கிருவ
 ராகத்து னோருயிர் கண்டனம்
 யாமின்றி யாவையுமா

1. எல்லில. 2. வேட்டை. 3. னுகற்ற.

4. பிரியலு ருனறி யேனிவ.

5. மு. ப: கையது செம்மலந் தழையே வினாவது
 தெய்ய புண்வாய் மாவே கைவிட்
 டகலா னம்மவீவ் வகன்புனந்
 தகையோ னுள்ளிய தறியோம் பெரிதே-

மேகத் தொருவன் இரும்பொழி
 லம்பல வன்மலையிற்
 ரோகைக்குந் தோன்றற்கு ¹மொன்றூ
 யினவின்பத் துன்பங்களே”

—திருக்கோவையார் 71.

(212) “செறிந்தார் கருங்கழற் றென்னவன்
 செந்நிலத் துச்செருவில்
 மறிந்தார் புறங்கண்டு நாணிய
 கோன்கொல்லிச் சாரல்வந்த
 நெறிந்தார் கமழ்குஞ்சி யானே
 டிவளிடை நின்றதெல்லா
 மறிந்தேன் பலநினைந் தென்னையொன்
 ரேயிவ ராருயிரே”

—பாண்டிக்கோவை 70.

(213) “சீத மணமும் நறுமலரும் சேர்ந்ததுபோல்
 காதன் மிகவும் கலந்தனர்கள்—ஆதலினால்
 திண்டிறற்கை வில்லிக்குஞ் செந்தா மரைமுகத்திவ்
 வொண்டொடிக்கு மொன்றே யுயிர்”

—பழம்பாட்டு.

இவையெல்லாம் முன்னுற வுணர்தல் (இறையனார் அகப்பொருள் 7)
 என்னு மிலக்கணத்துட் கண்டு கொள்க.

10. சேட்படுத்தல் என்பது இப்புனம் மிகவும் காவலுடைத்து ;
 சீர் இயங்கன்மின் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(214) “முனிதரு மன்னையு மென்னையர்
 சாலவு மூர்க்கரின்கே
 தனிவரு மிந்நிலத் தன்றைய
 குன்றமுந் தாழ்சடைமேற்
 பனிதரு திங்கள் அணியம்
 பலவர் பகைசெகுக்குங்
 குனிதரு திண்சிலைக் கோடுசென்
 றுன்சடர்க் கொற்றவனே”

—திருக்கோவையார் 98.

(215) புல்லா வயவர் நறையாற்
 றழியப் பொருதழித்த
 வில்லான் விளங்குமுத் தக்குடை
 வேந்தன் வியனிலத்தோ
 ரெல்லாம் இறைஞ்சநின் றோன்கொல்வி
 மல்லலஞ் சாரலிங்கு
 நிலலா தியங்குமின் காப்புடைத்
 தையவிந் நீள்புனமே”

—பாண்டிக்கோவை 117.

1. மொன்றூய் வருமின்பத்.

- (216) “நண்ணுத லரிதே தண்ணென்¹ சரரல்
ஏண்ணிய குறையென் றுளதெனின்
நண்ணுது முடித்தி அண்ணல் நீயே”

—பிராருளியல் 28.

11. மறையென் என்பது தோழி தலைமகளை நின்குறையென்னை
மறையா தொழிதி எனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (217) “பண்டா வியலு மிலைவளர்
பாலகன் பார் கிழித்துத்
தொண்டா வியலுஞ் சுடர்க்கழ
லோன்றெல்லைத் தில்லையின்வாய்
வண்டா வியலும் வளர்பூந்
துறைவ மறைக்கினென்னைக்
கண்டா வியலுங் கடனில்லை
கொல்லோ கருதியதே”

—திருக்கோவையார் 105.

- (218) “மின்னை மறைத்தசெவ் வேல்வலத்
தால்விழி ஞுத்துளொன்றார்
மன்னை மறைத்தவெங் கோன்வையஞ்
சூழ்பொவ நீர்ப்புலவந்
தன்னை மறைத்திள ஞாழல்
கமமுந்தண் பூந்துறைவா
வென்னை மறைத்த விடத்திய
லாதுகொ லெண்ணியதே”

—பாண்டிக்குவை 119.

- (219) “கடிகமழ் கண்ணி நெடுவரை யாயத்து
²வடிவே லண்ணல்நீ மறைப்பின்
முடியா தாகு முன்னிய வினையே”

—பொருளியல் 31.

12. கூறென விடுத்தல் என்பது தோழி தலைமகளை நின்குறையே
சென்றுரை எனச் சொல்லியது. அதற்குச் செய்யுள் :

- (220) “அந்தியின் வாயெழி லம்பலத்
தெம்பர னம்பொன்வெற்பிற்
பந்தியின் வாய்ப்பல வின்சுளை
பைந்தே னெடுங்கடுவன்

1. மு. ப : புனத்துள்.

2. மு. ப : வடிவே லண்ணல் என்னை மறைப்பின்
முடியா தாகுநீ முன்னிய வினையே.

மந்தியின் வாய்க்கொடுத் தோம்புஞ்
சிலம்ப மனங்கனிய
முந்தியின் வாய்மொழி நீயே

*மொழிசென்றெம் மொய்குழற்கே”

—திருக்கோவையார் 99.

(221) “சேயே எனநின்ற தென்னவன்
செந்நிலத் தேற்றதெவ்வர்
போயே விசம்பு புகச்செற்ற
கோனந்தண் பூம்பொதியில்
வேயே யனையமென் றூளிக் கு
நின்கண் மெலிவுறுநோய்
நீயே யுரையாய் விரையா
ரலங்கல் நெடுந்தகையே” —பாண்டிக்கோவை 121.

(222) “பொன்னியல் சுணங்கின் மென்முலை அரிவைக்கு
மின்னிவ ரொளிவே லண்ணல்
நின்னுறு விழுமங் கூறுமதி நீயே” —பொருளியல் 36.

13. அழியேன் என்றல் என்பது தோழி தலைமகனை நீ சொல்லு
கின்றவளை நானறியேனெனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

(223) “விண்ணிறந் தார்நிலம் விண்டவ
ரென்றுமிக் காரிருவர்
கண்ணிறந் தார்தில்லை யம்பலத்
தார்கழுக் குன்றினின்று
தண்ணறுந் தாதிவர் சந்தனச்
சோலைப்பந் தாடுகின்றூர்
எண்ணிறந் *தார்பலர் யார்கண்ண
தோமன்ன நின்னருளே”
—திருக்கோவையார் 107.

(224) “பொறிகெழு கெண்டைபொன் மால்வரை
மேல்வைத்திப் பூமியெல்லா
நெறிகெழு செங்கோ னடாநெடு
மாறனெல் வேலிவென்றான்
வெறிகமழ் பூங்கண்ணிக் கானல்
வினாயாட் டயரநின்ற
செறிகுழ லார்பலர் யார்கண்ண
தோவண்ணல் சிந்தனையே”

—பாண்டிக்கோவை 123.

(225) 1“[வாங்கிருஞ் சிலம்பில் வண்டல் அயரும்
தேங்கமழ் கூந்தல் மகளிருள்
யாங்கா கியதோ வேந்தநின் னருளே”

—பொருளியல் 29.

14. குறியாள் கூறல் என்பது தலைவன் கையுறை பாராட்டி நின்ற நிலைமைக்கண் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாது மற்றொன்று சொல்லி நீங்குவது. அதற்குச் செய்யுள் :

(226) “மன்னன் வரோதயன் வல்லத்தொன்
னூர்கட்கு வான்கொடுத்த
தென்னன் திருமால் குமரியங்
கானல் திரைதொகுத்த
மின்னுஞ் சுடர்ப்பவ ளத்தரு
கேவிரை நாறுபுன்னைப்
பொன்னந் துகள்சிந்தி வானவிற்
போன்றதிப் பூந்துறையே”

—பாண்டிக்கோவை 125.

(227) “தூய்மை சான்ற தொல்குடித் தோன்றிய
வாய்மை நாவின் மதிதரன் போல
உயர்தவ முனிவர் சாரப்
பெயரா நிலையதிப் பிறங்குபெரு மலையே”

—பொருளியல் 31.]

(228) “தெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் குடாள்
பொறிமாண் வரியலவன் ஆட்டலு மாட்டாள்
சிறுதுதல் வேரரும்பச் சிந்தியா நின்றாட்
கெறிநீர்த்தன் சேர்ப்பயான் என்சொல்லிச் செல்கோ”

—பழம்பாட்டு.

(229) 2“அலவ னூட்டலு மாட்டா ளாயமொடு
மலர்பூங் கானல் வண்டலு மயராள்
ஒவியப் பாவை ஒத்தனள்
யாதுகொல் அண்ணல்யான் சொல்லு மாறே”

—பொருளியல் 34.

15. அரியளாம் என(ல் என்பது) தலைமகள் எமக்குப் பெரியள் ; யாம் குற்றேவல் மகளிர் ; ஆகலால், அவள் நமக்கு அரியள் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. 225 முதல் 227 முடியவுள்ள மேற்கோள்களும் குறியாள் கூறல் என்னும் கிளவி விளக்கமும் புதிதாய் இணைக்கப் பெற்றன.

2. மு. ப : அலவனோ டாடலு மாடாண் மாடு.

(230) உட்புலம் பும்புனற் பூலந்தைப்
 போரிடைப் பூழியர்கோன்
 உட்புலம் போடுசெல் லச்செற்ற
 வேந்தன் உறந்தையன்னுள்
 கட்புல மாச்செலுந் தெய்வங்கண்
 டாய்கமழ் பூஞ்சிலம்பா
 வட்கில னாகியெவ் வாறு
 மொழிவனிம் மாற்றங்களே”

—பாண்டிக்குகைவை 130.

(231) “நெருநலு முன்னுள் எல்லையு மொருசிறைப்
 புதுமை யாதலிற் கிளத்தல் நாணி
 நேரிறை வளைத்தோளுன் தோழி செய்த
 ஆருயிர் வருத்தம் கனையா யோவென
 எற்குறை யறுதி ராயிற் சொற்குறை
 யெம்பதத் தெளியளோ மடந்தை
 யின்ப வாழ்க்கையள் இவள்மன் எமக்கே”

—²பொருளியல். (?)

16. குலமுறை கிளத்தல் என்பது தலைமகனை நீர் உயர்ந்த குலத்
 துள்ளீர்; நும் குலத்துக்கு ஆகோம் எனத் தோழி சொல்லுதல்.
 அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(232) “தெங்கம் பழங்கமு கின்குலை
 சாடிக் கதலிசெற்றுக்
 கொங்கம் பழனத் தொளிர்குளிர்
 நாட்டினை நீயுமைகூர்
 பங்கம் பலவன் பரங்குன்றிற்
 குன்றன்ன மாபதைப்பச்
 சிங்கந் திரிதரு சீறூர்ச்
 சிறுமி³யென் றேமொழியே”

—திருக்கோவைபார் 100.

(233) “நடைமன்னு மென்றெமை நீர்வந்து
⁴நண்ணல்நன் னீர்வளநாட்
 டிடைமன்னு செல்வர் நுமரெமர்
 பாழி⁵யிகல்வினைத்த

1. னைச் செல்லுந்
2. இச்செய்யுள் பொருளியற் பதிப்பில் இடம் பெற்றிலது.
3. யெந் தேமொழியே. 4. நண்ணன்மின்.
5. யிகலழித்த.

படைமன்னன் தொல்குல மாமதி
 போற்பனி முத்திலங்கு
 குடைமன்னன் கோடுயர் கொல்வியஞ்
 சாரற் குறவர்களே” —பாண்டிக்கோவை 132.

(234) “இவளே,

¹கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
 நீர்நிறப் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு
 மீனெறி பரதவர் மகளே; நீயே,
 நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க்
 கடுந்தேர்ச் செல்வர் காதன் மகளே;
 நிணச்சுரு வறுத்த வுணங்கல் வேண்டி
 யினப்புள் ளோப்பு மெமக்குநல னெவனோ
 புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ
 பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
 நும்மொடு புரைவதோ வன்றே
 யெம்ம னோரிற் செம்மலு முடைத்தே”

—நற்றிணை 45.

(235) “நிலையிருங் குட்டத்தின் நெடுந்திமில் இயக்கி
 வலையில் தந்த வாடும்ன் உணங்கல்
 விலையோ விலையென வேட்பக் கூறி
 நெல்லொடு பெயரும் நிரம்பா வாழ்க்கை
 வேட்டக் கிளையொடு வினவுதிர் எனினே
 பூட்டுவிற் புரையும் புருவவாண் முகத்துப்
 பிறைகிடந் தன்ன நுதலிவள்
 இறைவனைப் பனைத்தோள் எய்தலோ அரிதே”

—சிறற்றெட்டகம்.

(236) “திருந்தா வாழ்க்கைச் சிறுகுடி எமக்குப்
 பெருந்தகை அண்ண னின்னிடைப்
 பொருந்திய கேண்மையும் புரைவதோ வன்றே”

—பொருளியல் 39.

(237) “சேரி வலைஞர் திறைகொணர்ந்த மீனுணங்கல்
 மூரி வலையுணங்கு முன்றில்வாய்—நீரெங்கள்
 தேங்கோதை தோள்சேரச் சேருமோ சேர்ப்பரே
 பூங்கோதை யோடும் புலால்”

—(?)

(238) “புதிய நறுங்குவளைப் பூமுடிப்பார் கானல்
 முதியனவு முண்டகப்பூ மோவார்—அதிகன்

தலைக்குலத்தீர் நீர்நாங்கள் தாழ்குலத் தோமுந்
(நிலைக்குலத்திற் கொவ்வமோ நேர்) —(?)

17. நகைத்துரையாடல் என்பது ¹[குலமுறை கிளத்திய தலை மகனைத் தோழி நகையாடி மறுத்துரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(239) “சிலையொன்று வாணுதல் பங்கன்சிற
றம்பல வன்கயிலை
மலையொன்று மாமுகத் தெம்மையர்
எய்கனை மண்குளிக்குங்
கலையொன்று வெங்கனை யோடு
கடுகிட்ட தென்னிற்கெட்டேன்
கொலையொன்று திண்ணிய வாரையர்
கையிற் கொடுஞ்சிலையே”

—திருக்கோவையார் 101.]

(240) “ * * * * *

²(வேழம் வினவி வெருவர லொன்றின்றி
வீழும் ஒருகணையா(ல்) வீடுவிப்பர்—கேழல்
தசையுடைத்த அம்பினெடும் போந்ததே சால
விசையுடைத்து நீர்பிடித்த வில்” —பழம்பாட்டு.

18. தழைமறுத் துரைத்தல் என்பது தலைமகள் கையுறை கொணர்ந்த தழையை இவ்விடத் துள்ளதன் றெனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(241) “எழில்வாய் இளவஞ்சியும்விரும்
பும்மற் நிறைகுறையுண்
டழல்வாய் அவிரொளி அம்பலத்
தாடு³மெஞ் சோதியந்தீங்
குழல்வாய் மொழிமங்கை பங்கன்குற்
றலத்துக் கோலப்பிண்டிப்
பொழில்வாய் தடவரை வாயல்ல
தில்லையிப் பூந்தழையே” —திருக்கோவையார் 94.

1. நகைத்துரையாடல் கிளவி விளக்கமும் 239 ஆம் மேற்கோள் பாடலும் இணைக்கப் பெற்றன.

2. மு. ப :

.....

.....ருகணையா...வீடுவிப்பர்—கேழல்

தசையுடைத்த வம்பினெடும் போந்ததே சால

விசையுடைத்து நீர்பிடித்த வில்.

—பழம்பாட்டு.

3. மஞ்சோதி.

(242) “வேனக நீண்டகண் னாளும்
 விரும்புஞ் சுரும்பரற்றுந்
 தேனக ¹நீண்டவண் டார்கண்ணி
 யாய்சிறி துண்டுதெவ்வர்
 வானக மேறவல் லத்துவென்
 றுன்கொல்லி மால்வரைவாய்க்
 கானக வாணருங் கண்டறி
 யாரிக் கமழ்தழையே” —பாண்டிக்கோவை 137.

(243) “மானெழி லண்ணல் ²வாங்குதும் யாமே
 சேணுயர் சிலம்பின் யாங்கணும்
 காணல மன்னோவிக் கமழ்பூந் தழையே”
 —பொருளியல் 41.

19. குறிப்பறிந் தேற்றல் என்பது எம்பெருமாட்டி குறிப்பறிந்
 தல்லது இத்தழை கொள்ளேம் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
 வருமாறு:

(244) “யாழார் மொழிமங்கை பங்கத்
 திறைவன் எறிதிரைநீர்
 ஏழாய் எழுபொழி லாயிருந்
 தோனின்ற தில்லையன்ன
 சூழார் ³குழலெழத் தொண்டைச்செவ்
 வாய்நவ்வி சொல்லறிந்தாற்
 றுழா தெதிர்வந்து கோடுஞ்
 சிலம்ப தருந்தழையே” —திருக்கோவையார் 93.

(245) “துடியார் இடைவடி வேற்கண்
 மடந்தைதன் சொல்லறிந்தாற்
 கடியார் கமழ்கண்ணி யாய்கொள்வல்
 யான்களத் தூரில்வென்ற
⁴வடியார் இலங்கிலை வேன்மன்னன்
 வானே றணிந்தவென்றிக்
 கொடியான் மழைவளர் கொல்லியஞ்
⁵சாரலிக் கொய்தழையே”
 —பாண்டிக்கோவை 138.

(246) “மாமலைச் சிலம்ப மயிலேர் சாயல்
 தேமொழி நிலைமை தெரிந்தபின்
 பூமென் தண்டழை ⁶கொள்ளுவன் புரிந்தே”
 * * * —பொருளியல் 42.

-
1. விண்டவண். 2. மு. ப: வாங்கலம் யாமெஞ்.
 3. குழலெழிற் றெண்டை. 4. வடிவார்
 5. சாரலிற். 6. மு. ப: கொள்ளுவன்.

(இவையெல்லாம்),

- (247) “குறையுறுங் கிழவனை யுணர்ந்த தோழி
சிறையறக் கிளந்து சேட்பட நிறுத்தலும்
என்னை மறைத்தல் எவனா கியரென
முன்னுறு புணர்ச்சி முறைமுறை செப்பலும்
மாயப் புணர்ச்சி அவனோடு நகாஅ
நீயே சென்று கூறென விடுத்தலும்
அறியாள் போறலும் குறியாள் கூறலும்
படைத்துமொழி கிளவியும் குறிப்புவேறு கொளலும்
அன்ன பிறவும் தலைப்பெயல் வேட்கை
முன்னுறு புணர்ச்சிக் குரிய வென்ப”

—இறையனார் அகப்பொருள் 12.

என்னுஞ் சூத்திரத்தள்ளும்,

- (248) “முன்னுற வுணரினும் அவன்குறை யுற்ற
பின்ன ரல்லது கிளவி தோன்றது”

—இறையனார் அகப்பொருள் 9.

என்னுஞ் சூத்திரத்தள்ளும் கண்டுகொள்க.

20. மடற்றிறங் கூறல் என்பது தோழி தழை மறுப்பதற்கு ஆற்றுகிய தலைமகள் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (249) “காய்சின வேலன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து
வீசின போதுள்ள மீனிழந் தார்வியன் நென்புலியூ
ரீசன சாந்து மெருக்கு மணிந்தோர் கிழிபிடித்துப்
பாய்சின மாவென வேறுவர் சீறூர்ப் பனைமடலே”

—திருக்கோவையார் 74

- (250) “படலே நியமதில் மூன்றுடைப்
பஞ்சவன் பாழிவென்ற
அடலே றயில்மன்னன் தெம்முனை
போல்மெலிந் தாடவர்கள்
கடலே நியகழி காமம்
பெருகிக் கரும்பணையின்
மடலே றுவர்மற்றுஞ் செய்யா
தனவில்லை மாநிலத்தே”

—பாண்டிக்குகை 92.

- (251) “மாவென மடலும் ஊர்ப பூவெனக்
குவிமுகிழ் எருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப

மறுகின் ஆர்க்கவும் படுப
பிரிது மாகுப காமங்¹காழ்க் கொளினே”

—குறுந்தொகை 17.

(252) “கொண்டதோர் காதற் குணமுடியாக் கொள்கைத்தேற்
குண்டுநீர் வேலைக் குவலயத்தோர்—வண்டின்
கணங்காட்டுங் கூந்தலாய் (கையகத்துக் கொள்ளார்)
மணங்காட்டுங் காந்தள் மலர்” —அகத்திணை.

(253) “மங்கையர்தங் கண்ணால் மயங்கினார் வெள்ளெலும்புந்
துங்க வெருக்குந் தொடுத்தணிந்—தங்கமெலாம்
வெந்தேறு சாம்பல் மிகவணிந்து வீதிதொறும்
வந்தேறி யூர்வர் மடல்” —கிளவித் தெளிவு.

21. மடல் வெளிப்படுத்தல் என்பது இவ்வகை யுலகினி²யல் கூறி
ஆற்றுகிய தலைவன் தான் மடலேறப் போதலை வெளிப்படுத்தல்.
அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(254) “கழிகின்ற வெண்ணையும் நின்றநின்
கார்மயில் தன்னையும்யான்
கிழியொன்ற நாடி யெழுதிக்கைக்
கொண்டென் பிறவிகெட்டின்
றழிகின்ற தாக்கிய தாளம்
பலவன் கயிலையந்தேன்
பொழிகின்ற சாரணுஞ் சீறூர்த்
தெருவிடைப் போதுவனே”

—திருக்கோவையார் 76.

(255) “பொருநெடுந் தாணைப்புல் லார்தம்மைப்
பூலந்தைப் போர்தொலைத்த
செருநெடுஞ் செஞ்சுடர் வேல்நெடு
மாறன்தென் னுடனையாய்
அருநெடுங் காமம் பெருகுவ
தாய்விடின் ஆடவர்கள்
கருநெடும் பெண்ணைச்செங் கேழ்மட
லூராக் கருதுவரே”

—பாண்டிக்கோவை 93.

22. மடல் விலக்கல் என்பது மடலேறல் வெளிப்படுத்த தலைவனைத்
தோழி நும் அருளால் அது கூடாதென மறுத்துரைத்து விலக்குதல்.
அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. காழ் கொளினே.

2. மடல் வெளிப்படுத்தல் முதல் தழைகோடல் ஈறாக உள்ள
கிளவி விளக்கங்களும் 254 முதல் 271 முடியவுள்ள மேற்கோள் பாடல்
களும் புதிதாக இணைக்கப்பெற்றன.

(256) “நடனும் வணங்குந்தொல் லோனெல்லை
நான்முகன் மாலறியாக்
கடனும் உருவத் தரன்தில்லை
மல்லற்கண் ணார்ந்தபெண்ணை
உடனும் பெடையொடொண் சேவலும்
முட்டையுங் கட்டழித்து
மடனும் புனைதரின் யார்கண்ண
தோமன்ன இன்னருளே”
—திருக்கோவையார் 77.

(257) “பலமன்னு ¹புள்ளினம் பார்ப்புஞ்
சினையும் அவையழிய
உலமன்னு தோளண்ணல் ஊரக்
கொளாய்கொல் ஒலிதிரைசூழ்
நிலமன்னன் நேரியன் மாறன்
நெடுங்களத் தட்டதிங்கட்
குலமன்னன் கன்னிக் குலைவளர்
பெண்ணைக் கொழுமடலே”
—பாண்டிக்கோவை 96.

(258) “வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளையும் பலவே
அவையினும் பலவே சிறுகருங் காக்கை
அவையினும் அவையினும் பலவே குவிமடல்
ஒங்கிரும் பெண்ணை மீமிசைத் தொடுத்த
தூங்கணங் குரீஇக் கூட்டுள சினையே”
—²(?)

(259) “கொள்ளலி ரம்ம வருளினி ராதலிற்
புள்ளின் பெருங்கிளை யலற
வள்ளிதின் விரிந்த மாப்பனை மடலே”
—பொருளியல் 43.

23. எழுதரிது என்றல் என்பது தலைவியின் உருவத்தைக் கிழியில்
எழுதுதல் அரிது எனத் தோழி தலைவனிடம் கூறுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(260) “யாமும் எழுதி எழின்முத்
தெழுதி இருளின்மென்பூச்
சூழும் எழுதியொர் தொண்டையுந்
தீட்டியென் தொல்பிறவி

ஏழும் எழுதா வகைசிதைத்
தோன்புலி யூரிளமாம்
போழும் எழுதிற்றெர் கொம்பருண்
டேற்கொண்டு போதுகவே”

—திருக்கோவையார் 79.

- (261) “விற்றான் எழுதிப் புருவக்
கொடியென்றிர் தாமரையின்
முற்ற முகைநீர் எழுதி
முலையென்றிர் மொய்யமருட்
செற்றார் படச்செந் நிலத்தைவென்
றுன்தென்னன் கூடலன்னுள்
சொற்றான் எனக்கிள்ளை யோநீர்
எழுதத் துணிகின்றதே” —பாண்டிக்கோவை 99.

- (262) “எளிதோ அம்ம ஒளியிழை மடந்தை
கிளிபுரை கிளவியு நடையும்
இளமென் சாயலும் எழுதுமா றுமக்கே”
—பொருளியல் 44.

24. சேட்படைக்கு அழிதல் என்பது தலைவன் கருதியதை மறுத்துத் தோழி அயலே விலக்குதற்கு வருந்துதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (263) “குன்றக் குறவன் காதல் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தல் தண்டழைக் கொடிச்சி
வளையள் முளைவாள் எயிற்றள்
இளையள் ஆயினும் ஆரணங் கினளே”
—ஐங்குறுநூறு 256.

- (264) “நயனின் மையிற் பயனிது என்னாது
பூம்பொறிப் பொலிந்த அழலுமிழ் அகன்பைப்
பாம்புயிர் அணங்கி யாங்கும் ஈங்கிது
தகாஅது வாழியோ குறுமகள் நகாஅது
உரைமதி உடையுமென் உள்ளஞ் சாரல்
கொடுவிற் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சூன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த ஆயிழை மழைக்கண்
உறாஅ நோக்க முற்றவென்
பைதல் நெஞ்ச முய்யு மாறே”
—நற்றிணை 75.

- (265) “தொடலைக் குறுமகள் தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்குந் துயர்”
—திருக்குறள் 1135.

25. அருளுடையாள் என்றல் என்பது நின்குறை முடித்துத் தருவேன் தலைவி அருளுடையாள் என்று தோழி கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(266) “பைந்நா ணரவன் படுகடல்
வாய்ப்படு நஞ்சமுதாம்
மைந்நாண் மணிகண்டன் மன்னும்
புலியூர் மணந்தபொன்னிம்
மொய்ந்நாண் முதுதிரை வாயா
னமுந்தினு மென்னின்முன்னும்
இந்நா ளிதமுது வார்முழ
லாட்கென்கண் இன்னருளே”

—திருக்கோவையார் 81.

(267) “ஓங்கும் பெரும்புகழ்ச் செங்கோல்
உசிதன் உறுகலியை
நீங்கும் படிவென்ற கோன்வையை
வாய்நெடு நீரிடையான்
தாங்கும் புணையொடு தாமுந்தண்
பூம்புனல் வாயொழுகின்
ஆங்கும் வருமன்ன தாலின்ன
நாளவள் ஆரருளே”

—பாண்டிக்கோவை 100.

(268) “தலைப்புணைக் கொளினே தலைப்புணைக் கொள்ளும்
கடைப்புணைக் கொளினே கடைப்புணைக் கொள்ளும்
புணைகை விட்டுப் புனலோ டொழுகின்
ஆண்டும் வருகுவள் போலும் மாண்ட
மாரிப் பித்திகத்து நீர்வார் கொழுமுகைச்
செவ்வெரிந் உறமுங் கொழுங்கடை மழைக்கண்
துளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோளே”

—குறுந்தொகை 222.

26. தழைகோடல் என்பது தலைவன் தந்த தழையைத் தோழி ஏற்றுக் கொள்ளுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(269) “தோலாக் கரிவென்ற தற்குந் துவள்விற்கு
மில்லின் தொண்மைக்
கேலாப் பரிசுள வேயன்றி
யேலேம் இருஞ்சிலம்ப
மாலார்க் கரிய மலர்க்கழ
லம்பல வன்மலையிற்
கோலாப் பிரசமன் னாட்கைய
நீதந்த கொய்தழையே”

—திருக்கோவையார் 110.

(270) 1“கைந்நிலத் துச்சிலை யாற்கணை சிந்திக் கறுத்தெதிர்ந்தார்
செந்நிலத் துப்படச் சீறிய கோன்செழுந் தண்பொதியில்
இந்நிலத் திம்மலை மேலவொவ் வாவிருந் தண்சிலம்பா
எந்நிலத் தெம்மலை மேலஇச் சந்தனத் தீர்ந்தழையே”
—பாண்டிக்கோவை 145.

(271) “அடுந்திறல் வேழம் அகற்றி யெம்வயிற்
கடுந்துயர் ஒழித்தனை ஆதலின் மடந்தை
கண்ணு மேனியும் புரையும்
தண்ணறுங் குவையொடு தழைதந் தீமே”
—பொருளியல் 46.]

27. குறிப்பறி வறுத்தல் என்பது தானறிந்த படியைத்
தலைமகட்குப் புலனாகாமை மறைத்துத் தலைமகளுழைச் சென்று
சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(272) “வரிசேர் தடங்கண்ணி மம்மர்கைம்
மிக்கென்ன மாயங்கொலோ
வெரிசேர் தளிரன்ன மேனிய
னீர்ந்தழையன்புலியூர்ப்
புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல்
பூங்கணை வேள்கொலென்னத்
தெரியே முரையான் பிரியான்
ஒருவனித் தேம்புனமே” —திருக்கோவையார் 83.

(273) “கொடியார் நெடுமதிற் கோட்டார்
றரண்கொண்ட கோன்பொதியிற்
கடியார் புனத்தயல் வைகலும்
காண்பன் கருத்துரையான்
அடியார் கழல னலங்கலங்
கண்ணியன் மண்ணளந்த
நெடியான் சிறுவன்கொ லோவறி
யேனோர் நெடுந்தகையே”
—பாண்டிக்கோவை 109.

(274) “வண்டுளர் பூந்தார் வளங்கெழு
செம்பூட்சேய் வடிவேபோலத்
தண்டளிர்ப் பிண்டித் தழையேந்தி
மாவினவித் தணந்தோன்யாரே
தண்டளிர்ப் பிண்டித் தழையேந்தி
வந்துநம்
பண்டைப் பதிவினவிப் பாங்கு
படமொழிந்து படர்ந்தோனன்றே” —பழம்பாட்டு.

- (275) “கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போன ரவர்நம்
மையல் மனம்விட் டகல்வா ரல்லர்”
- (276) “கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
நீநல் கென்றே நின்ற ரவர்நம்
மானேர் நோக்கம் ¹மறந்தார் அல்லர்”
- (277) “அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
²நின்னேர் நோக்கி நின்ற ரொருவர்
³நின்றார் அவர்நம் நெடுங்கண் விட்டுப்
⁴பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர்”

—சிலப்பதிகாரம். கானல்வரி 43, 44, 45.

- (278) “செம்மல் ஒருவன் செறியூந் தழையேந்தி
மம்மர் பெருகி வனப்பழித்து—நம்முடைய
நன்பும் புனமகலான் நாமதற்குச் செய்வதுமற்
றென்பூங் குழலாய் இயம்பு” —கிளவித்தெளிவு.

28. வலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தல் என்பது என்னையும்
நோக்கி அவனையும் நோக்கித் தம்முணர் வொழியப் போனார் ஒரு(வ)
ரெனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (279) “நீகண் டனையெனின் வாழலை
நேரிழை யம்பலத்தான்
சேய்கண் டனையன்சென் றுங்கோ
ரலவன்றன் சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண் டனையதொர் நாவற்
கனிநனி நல்கக்கண்டு
பேய்கண் டனையதொன் றுகிநின்
ருளப் பெருந்தகையே” —திருக்கோவையார் 84.

- (280) “பாடுஞ் சிறைவண் டறைபொழிற்
பாழிப்பற் றுவரசு
ரோடுந் திறங்கண்ட கோன்⁵ கொல்லிக்
கான லுறுதுணையோ

-
1. மறப்பார். 2. நென்னல் நோக்கி.
3. நென்னல் நோக்கிநின்றார் அவர்நம். 4. பொன்றழி.
5. கன்னிக்.

டாடு மலவற் புகழ்ந்தென்னை
நோக்கி ¹அறிவொழிய
நீடு நினைந்துசென் ருனென்ன
லாங்கொர் நெடுந்தகையே”

—பாண்டிக்கோவை 110.

(281) ²“[நெருந லிவ்வழிப் பெடைபுறந் தஞஉம்
அலவன் றன்னையு மென்னையு நோக்கி
நொந்தனன் பெயர்ந்த துறைவன்
வந்திலன் மாதோ வருந்துமென் மனனே”

—பொருளியல் 49.

29. மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல் என்பது ஒரு பெரியோன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதஞ் செய்கின்றிலன். இஃதென்ன மாயங்கொல்லோ; அறிகின்றிலேன் எனத் தோழி அதற்கு நொந்து கூறாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(282) “நண்ணிய போர்மன்னர் வான்புக
நட்டாற் றமர்வினாத்த
மண்ணிவர் செங்கோல் வரோதயன்
வையைநன் னுடனையாய்
கண்ணியன் தண்ணந் தழையன்
கழலன் கடுஞ்சிலையன்
எண்ணிய தியாதுகொல் லோவக
லானிவ் விரும்புனமே”

—பாண்டிக்கோவை 104.

(283) “வளையணி முன்கை வாலெயிற் ³றமர்நகை
யினாய ராடுந் தளையவிழ் கானற்
⁴குறுந்துறை வினவி நின்ற
⁵நெடுந்தோ எண்ணற் கண்டிகும் யாமே”

—ஐங்குறுநாறு 198.

(284) “பருவர னெஞ்சம் மேவல் தவிராது
செருவேல் உதியன் சேண்விளங்கு முசிறிக்
கருங்கழி காவியொடு கலாஅங் கருதிய
பெருங்கண் மாயோளே நாங்கடி கொண்ட
செந்தினை கவர்ந்த பைங்கண் வேழங்

1. அறிவழிய.

2. 281 முதல் 285 முடியவுள்ள மேற்கோள் பாடல்களும், மெலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தல் கிளவி விளக்கமும் புதிதாக இணைக்கப் பெற்றன.

3. நின்னகை. 4. விருந்தென, 5. நெடுந்தே ரண்ணல்,

கருவரைப் பிரசங் கையின் வாங்கி
 ஈயினம் இரிய வீசி
 வயவுப் பிடியின் வாயுறக் கொடுத்த
 செவ்வி நோக்கி
 உருகு நெஞ்சமொடு நீடுநினைந்
 தருகுசென் ஞமலியும் என்னையு நோக்கிக்
 கழலொலி கரப்ப ஒதுங்கி
 நிழலென நிற்பன் ஒருநினை நினைந்தே”

—¹ (?)

(285) “அன்னொ யொருவரென் பொய்யம்மொழி நசைஇ
 இன்னு மிவ்வழி வருகுவர்
 என்னை யாமவர்க் கியம்புவ தினியே”

—பொருளியல் 47.

இவையெல்லாம்)]

(286) “உள்ளத் துணர்ச்சி தெள்ளிதிற் கரந்து
 கிழவோள் தேளத்துக் குறையுறாஉ முளவே
 குறிப்பறி வுறாஉங் காலை யான”

—இறையனார் அகப்பொருள் 10.

என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கண்டு கொள்க.

30. நானொடு ² கூறலென்பது (மெ)விதாகச் சொல்லக் கேட்ட
 தலைமகள் தனதாற்றாமையிற் சொற்பிறவாது நிற்ப முன்னின்றற்றமை
 நீங்க நானுவந்தடையத் தலைமகள் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
 வருமாறு :

(287) “சங்கந் தருமுத்தி யாம்பெற
 வான்கழி தான்கெழுமிப்
 பொங்கும் புனற்கங்கை தாங்கிப்
 பொலிகலிப் பாறுலவு
 துங்க மலிதலை யேந்தலி
 னேந்திழை தொல்லைப்பன்மா
 வங்க மலிகலி நீர்தில்லை
 வானவ னேர்வருமே”

—திருக்கோவையார் 85.

(288) “கணிநிற வேங்கையுங் கொய்துங்
 கலாபம் பரப்பிநின்று
 மணிநிற மாமயி லாடலுங்
³ கண்டும்வல் லத்துவென்ற

1. நம்பியகப் பொருள். 148. மேற்கோள்.

2. மு. ப. சூடி. 3. காண்டும்.

துணிநிற வேல்மன்னன் தென்னர்
பிரான்சுடர் தேய்ப்பொதியில்
அணிநிற மால்வரைத் தூநீர்
அருவியும் ஆடுதுமே” —பாண்டிக்கோவை 112.

(289) “காணய் தேழிநம் மேனற் றண்புனம்
¹பேணு மன்னர் பெயர்புறங் கொடுத்தென
²வல்வேற் றுனை வவ்வலிற்
செவ்வாய்ப் பாசிசனங் கவர்ந்துகொண் டனவே”
—பொருளியல் 48.

(290) “வெள்ளிய வள்ளத்து ளேந்தும் விரைச்சுண்ணத்
துள்ளகத்தி னெண்பவளம் வைத்தாங்குத்—தெள்ளுநீர்க்
கானலெல்லாம் பூக்குமே புன்னை களிவண்டு
பானலெல்லாம் பாடுந் துறை” —கிளவிமாலை.

(291) “வங்கமு மீனெறியு மாக்களு மீன்கறவும்
பொங்குந் திரையும் பொருகடலு—மிங்கிவை
தேர்த்திரளுங் காலானும் திண்களிறும் வெண்பரியும்
போர்க்களமும் போலும் பொலிந்து”
—கிளவித்தெளிவு.

இதனை ‘அறியாள் போன்று குறியாள் கூற’லென்று சொல்லுவாரு முளர்.

31. முகம்புகு கிளவி என்பது தேழி தலைமகளது உடன் பாட்டான் முகங்கண்டு உள்புகு குரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(292) “தவளத்த நீறணி யுந்தடந் தோளண்ணல் தன்னெருபால்
அவளத்த னாமக னாந்தில்லை யானன் றுரித்ததன்ன
கவளத்த யானை கடிந்தார் கரத்தகண் ணூர்தழையுந்
துவளத் தகுவன வோசரும் பார்குழற் றுமொழியே”
—திருக்கோவையார் 112.

(293) “பன்னிய தீந்தமிழ் வேந்தன்
பராங்குசன் பாழிவென்ற
மன்னிய சீர்மன்னன் கொல்லிநம்
வார்புனம் கட்டழித்துத்

1. மு.ப: பேணு மன்ன போய்ப் புறங்கொடுத்தென.
2. வல்வேற்றுனை வெள்வரிச்.

தின்னிய வந்த களிறு
கடிந்த சிலம்பன்றந்த
பொன்னியல் பூண்மணங் கைவர
வோமற்றிப் பூந்தழையே”

—பாண்டிக்கோவை 105.

- (294) “சிலம்பில் மேய்ந்த சிறுகோட்டுச் சேதா
வலங்குலைக் காந்தள் தீண்டித் தாதுசுக்
கன்றுதாய் மருளுங் குன்ற நாடன்
உடுக்குந் தழைதந் தனனே யாமஃ
துடுப்பின் யாயஞ் சுதுமே கொடுப்பிற்
கேளுடைக் கேடஞ் சுதுமே யாயிடை
வாடுப கொல்லோ தாமே யவன்மலைப்
போருடை வருடையும் பாயாச்
குருடை அடுக்கத்த கொயற்கருந் தழையே.

—நற்றிணை 359.

- (295) “(தந்தோன்) மேனாள் வெந்திறற் களிற்றின்
உறுதுய ரொழித்துய்த் தோனே நிறனழிந்து
வாடுப கொல்லோ மடந்தை
கோடுயர் அடுக்கத்த கொயற்கருந் தழையே”

—பொருளியல் 51.

- (296) “வாடத் தகுமோ மதுவுண்டு வண்டினமும்
ஆடற் சிறுசுரும்பு மல்லனவுங்—கூடப்
பொருகின்ற வார்குழையாய் (பொற்புறக்) கட்டித்
தருகின்றேன் பைம்பூந் தழை” —கிளவித் தெளிவு.

32. நயந்தமை கூறல் என்பது தலைமகட்குத் தழைக்கொடுத்த
தோழி பெயர்த்துத் தலைமகற்குச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் :

- (297) “பாசத் தனையறுத் தாண்டுகொண்
டோன்றில்லை யம்பலஞ்சூழ்
தேசத் தனசெம்மல் நீதந்
தனசென்றி யான்கொடுத்தேன்
பேசிற் பெருகுஞ் சுருங்கு
மருங்குல் பெயர்ந்தரைத்துப்
பூசிற் நிலளன்றிச் செய்யா
தனவில்லை பூந்தழையே”

—திருக்கோவையார் 115.

1. பூண்மங்கை வாடுப. 2. அவையாம், உடுப்பின்.
3. கேளிடைக். 4. வாடல.
5. மு. ப :மேனாள். 6. ரதுவொழித்.

(298) “சிலைமிசை வைத்த புலியும்
கயலுஞ்சென் றோங்குசெம்பொன்
மலைமிசை வைத்த பெருமான்
வரோதயன் வஞ்சியன்னாள்
முலைமிசை வைத்துமென் றோண்மேட்
கிடாயுமொய் பூங்குழல்சேர்
தலைமிசை வைத்துக்கொண் டாளண்ணல்
நீதந்த தண்டழையே” —பாண்டிக்கோவை 114.

(299) “செங்கையில் வாங்கித் திருமுடி
சேர்த்தி விழியிலொற்றிக்
கொங்கையின் மேல்வைத்துக் கொண்டுநின்
றூர்கும ரித்துறையுங்
கங்கையு மாடுங் கடகளிற்
றூன்வங்கர் காவலவன்
பொங்கெயில் குழ்தடந் தைப்பொருப்
பாதந்த பூந்தழையே” —வங்கர்கோவை.

(300) “தந்துநீ யளித்த தண்டழை காண்டலும்
வந்தன ளெதிர்தந்த மடந்தை நெஞ்சம்
மண்மிசை விளங்கிய வழத்தூர் மதிதரன்
நுண்ணிய தமிழின் நுழைபொருள் துளித்த
வாய்மொழி யமிழ்த மடுத்தவர் மனமென
யானிலை பெற்றன் நியானறிந் திலனே”
—பொருளியல் 52.

(301) “சேர்க்கு முலைமேற் சிறியோர் பெரும்பொருள்போல்
பார்க்கு மறைக்கும் பலகாலும்—கார்க்கொடையால்
வன்கைக் கலிகடந்த வன்னை நெய்தல்வாய்
நின்கைத் தழைவாங்கி நின்று” —கிளவி விளக்கம்.

(302) “வட்ட முலையில் மலர்க்கண்ணில் வார்முழலில்
பட்ட படியைப் பகர்வதோ—மட்டுவிரி
கந்தநறுங் கூந்தற் கனங்குழைக்குக் காவலநீ
தந்தநறுஞ் சாரற் றழை” —கிளவித் தெளிவு

இவையெல்லாம்,

(303) “தன்னுட் குறிப்பினை யருகுந் தோழிக்கு
முன்னுறு புணர்ச்சியின் அருகலு முண்டே”
—இறையனார் அகப்பொருள் 11.

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கண்டு கொள்க.

1. நுண்ணியிற் பனுவ னுழைபொருள் நுனித்த.

33. இடங்காட்டல் என்பது நயந்தமை கூறிய தோழி தலைமகற்குக் குறிப்பினுற் பகற்குறி இடங்காட்டுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(304) “வானுழை வாளம் பலத்தரன்
குன்றென்று வட்கிவெய்யோன்
ருனுழை யாவிரு ளாய்ப்புற
நாப்பண்வண் டாரகைபோற்
றேனுழை நாக மலர்ந்து
திகழ்பளிங் கான்மதியோன்
கானுழை வாழ்வுபெற் றுங்கெழில்
காட்டுமொர் கார்ப்பொழிலே”

—திருக்கோவையார் 116.

(305) “மருள்போற் சிறைவண்டு பாட
நிலவன்ன வார்மணல்மேல்
இருள்போற் கொழுநிழற் பாயறிந்
தார்கட்கின் நீர்ந்தமிழின்
பொருள்போல் இனிதாய்ப் புகழ்மன்னன்
மாறன் ¹பொதியிலர்கோ
னருள்போற் ²குளிர்ந்தன்ன முந்துன்னு
நீர்த்தெங்க ளாடிடமே” —பாண்டிக்கோவை 162.

(306) “ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச்
சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாரே
இரைதேர் வெண்குரு கல்லதி யாவதுந்
³துன்னலோ வின்றே பொழிலே யாமெங்
⁴கூழைக் கெருமண் கொணர்கம் சேறும்
ஆண்டும் வருகுவள் பெரும்பே தையே”
—குறுந்தொகை 113.

(307) “தழைகெழு சிணைய பன்மரந் துவன்றிய
மழைதவழ் பும்பொழில் யாவரும்
விழைதகைத் ⁵தம்ம வியன்புன மருங்கே”
—பொருளியல் 59.

(308) “தாது விரிபொழிலும் தண்டுறையும் புண்டரிகப்
போது விரிகழுநீர்ப் பொய்கைகளு—மீது
நெருக்குங் குருகினழு நெஞ்சுருக நம்மை
யுருக்குந் தனியிடமொன் றுண்டு” —கிளவித் தெளிவு.

1. பொதியிலின்கோ. 2. சுரந்தன்ன. 3. துன்னல்போகின்றூற்.
4. மு. ப: கூழைக் கெருமணஞ் சேறும்.
5. மு. ப: கழைகெழு திண்சிணைப். 6. தம்மவெம்.

(309) “குருகு பெடையென்று கோலப் பணிலத்
தருகணையும் பூங்காவிற் ருகு—முருகவிழும்
பூந்தண்டார்க் கண்டன் புனனாட் டியர்செல்வ
யாந்தண்டா வாழு மிடம்” —கண்டனலங்காரம்.

34. இடத்துய்த்தல் என்பது தலைமகற்குத் தோழி யிடங்காட்டி
யீண்டுந் தோழி தலைமகளுழைச் சென்று அவளைத் தலைமகன் மின்று
விடத்துச் செலவிடுத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(310) புயல்வளர் ஊசன்முன் னாடிப்பொன்
னேபின்னைப் போய்ப்பொலியும்
அயல்வளர் குன்றினின் றேற்று
மருவி திருவுருவிற்
கயல்வளர் வாட்கண்ணி போதரு
காதரந் தீர்த்தருளுந்
தையல்வளர் மேனியன் அம்பலத்
தான்மலைத் தண்புனத்தே”
—திருக்கோவையார் 117.

(311) “ஏனலுங் காத்துச் சிலம்பெதிர் கூவி யிளமரப்பூங்
கானமுங் காணுதும் போதரு நீதண் கமழ்மதத்த
கானகஞ் சேர்களி வேழப் படைகங்கை மங்கைவென்ற
மீனவன் கோலப் பொழில்சூழ் பொதியிலெம் வெற்
[பிடத்தே”
—பாண்டிக்கோவை 94.

(312) “வண்டறை பூங்கா மயிலாட லுஞ்சிறந்த
வெண்டுவலை வாளுருவி வீழ்தலுங்—கண்டருள்
மாந்தளிரின் சீர்மலைந்த வண்சீ றடிமடவாய்
போந்தருள்க நம்பைம் புனத்து” —பழம்பாட்டு.

35. இடத்துய்த் தகறல் என்பது தலைமகளைத் தோழியிடத்
துய்த்துத் தலைமகளை யெதிர்ப்படுவள் என்னும் இடத்துத் தான்
விங்குதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(313) “நரல்வே யினநின தோட்குடைந்
துக்கநன் முத்தஞ்சிந்திப்
பரல்வே யறையுறைக் கும்பஞ்
சடிப்பரன் நிலையன்னாய்
வரல்வேய் தருவனிங் கேநிலுங்
கேசென்றுன் வார்குழற்கீர்ங்
குரல்வேய் அளிமுரல் கொங்கார்
தடமலர் கொண்டுவந்தே”
—திருக்கோவையார் 119.

(314) “அஞ்சிறை வண்டறை காந்தளம்
 போதுசென் நியாந்தருவன்
 பஞ்சறை சேரல்கு லாய்வரற்
 பாற்றன்று பாழியொன்றார்
 நெஞ்சறை யாச்¹செற்ற வேன்மன்னன்
²சாரல் நெடுவரைவாய்
 மஞ்சறை சோலை வளாய்த்தெய்வ
 மேவு வரையகமே” —பாண்டிக்கோவை 164.

(315) “முல்லை மலர்நின் முடிமலராக் கொண்டியான்
 ஒல்லை வருவன் ஒருபொருப்பன்—நில்லைநக
 ராரணங்கே யிங்கேநில் அங்கே வரின்மன்னுஞ்
 சூரணங்கே செய்யுந் தொடர்ந்து” —கிளவித் தெளிவு.

36. எதிர்ப்படுதல் என்பது தலைமகளைப் பகற்குறியிடத்து
 கிறுத்தித் தோழி நீங்கத் தமியளாய் நின்ற தலைமகளைத் தலைமகன் எதிர்ப்
 படுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(316) “படமா சுணப்பள்ளி யிக்குவ
³டாக்கிய பங்கயக்கண்
 நெடுமா லெனவென்னை நீநினைந்
 தோநெஞ்சத் தாமரையே
 யிடமா யிருக்கலுற் றேதில்லை
 நின்றவ னீர்ங்கயிலை
 வடமார் முலைமட வாய்வந்து
 வைகிறிற் வார்பொழிற்கே”
 —திருக்கோவையார் 120.

(317) “பங்கய நாண்மலர் தான்வறி தாகப் படித்தலமே
 லிங்கிரு பாதங்க ளோவ நடந்துவந் திப்பொழில்வாய்த்
 தங்கிய காரண மென்னீ நினைந்து தடவரைவாய்ச்
 செங்கயல் தாம்வைத்த தென்னவ னுட்டன்ன
 [சேயிழையே”
 —பாண்டிக்கோவை 72.

(318) “நடந்த தெங்குநின் ரெங்கின
 நடப்பது நம்மையோ கமலத்து
 மடந்தை யென்பது வந்தது
 வரவொரு வாசகந் தந்தாலோ

கடந்த ருங்களிற் றண்ணல்சீ
வலவன் களவழி நன்னாட்டில்
தொடர்ந்து வண்டினம் பின்வர
முன்வரும் துடியிடை மடவீரே” —பழம்பாட்டு.

37. கோலஞ்செய்து உரைத்தல் என்பது எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்த தலைமகன் தலைமகளைக் குழலுங் கோதையுந் திருத்த ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தலைவன் உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(319) “அளிநீ டளகத்தி னட்டிய
தாது மணியணியு
மொளிநீர் சுரிசுழற் சூழ்ந்தவொண்
மாலையுந் தண்ணறவுண்
களிநீ யெனச்செய் தவன்கடற்
றில்லையன் னாய்கலங்கல்
தெளிநீ யணையபொன் ¹னேபன்னு
கோலந் திருநுதலே” —திருக்கோவையார் 122.

(320) “கொடியார் நுணுகிடை தான்புனை
கோல மெனக்குலவும்
படிநான் புனைந்தனன் பாவாய்
வருந்தல் பறந்தலைவாய்
வடிவா ரிலங்கையில் மன்னரை
வென்ற வழுதிசெம்பொன்
அடிநாண் மலரினை சூடா
மடந்தையர் போலயர்ந்தே”
—பாண்டிக்கோவை 73.

(321) “பேதுறல் வாழிநின் காதற் றோழி
கைபுனை ²கோலமென மெய்பெற் றன்றே
ஐயம் யாவதும் இன்றிப்
பெய்பூங் கோதை பெருங்கவின் கொளவே”
—பொருளியல் 54.

38. உண்மகிழ்ந் துரைத்தல் என்பது இவ்வகை கோலஞ்செய்தற்கு ஆற்றாளாகிய தலைமகளை ஆற்றுவீத்துத் தலைவன் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(322) “செழுநீர் மதிக்கண்ணிச் சிற்றம்
பலவன் திருக்கழலே
கெழுநீர் மையிற்சென்று கிண்கிணி
வாய்க்கொள்ளும் கள்ளகத்த

கழுநீர் மலரிவன் யானதன்
கண்மரு விப்பிரியாக்
கொழுநீர் நறப்பரு கும்பெரு
நீர்மை யளிகுலமே” —திருக்கோவையார் 123.

(323) “பூவார் கணியும் புரவியும் திங்களும் வெங்கடேவும்
தேவா தியவிவை தம்முடன் சேரப் பிறந்தெழுந்த
மூவா மருந்திவ ளாங்குது தன்னை முகந்துமுன்னு
ளோவா தருந்து மவர்களே யானென்ன உன்னுவனே”
—பழம்பாட்டு.

(324) “மணிநீர்ப் பொய்கை யணிபெற நிவந்த
தாமரை யனையளித் தாமலர்க் கண்ணி
1 ஞாயிற் றனையன் யானே யாவதும்
வெஞ்சொல் யான்வியந் துரைப்பவும்
மெஞ்சாக் கவினிவ ணெய்த லானே” —பொருளியல் 55.

39. கொண்டு நீங்கல் என்பது இவ்வகை யுணர்த்துந் தலைமகள்
நீங்கின விடத்துத் தோழி தலைமகளைக் கொண்டு நீங்குதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(325) “பொன்னனை யான்றில்லைப் பொங்கர
வம்புன் சடைமிடைந்த
மின்னனை யானருள் மேவலர்
போன்மெல் விரல்வருந்த
மென்னனை யாய்மறி யேபறி
யேல்வெறி யார்மலர்கள்
இன்னன யான்கொணர்ந் தேன்மணந்
தாழ்குழற் கேய்வனவே” —திருக்கோவையார் 125.

(326) “வில்வளர் தானை விறன்மிகும்
வேணுட் டரசர்மெம்மைக்
கல்வளர் கானம் புகச்செற்ற
கைதவன் கார்ப்பொழில்வாய்
மெல்விரல் நோவ மலர்பறி
யாதொழி நீவிரைத்தேன்
அல்வளர் கூந்தற்கி யான்கொணர்ந்
தேன்மலர் ஆயிழையே” —பாண்டிக்கோவை 75.

(327) “நறும்பூங் கண்ணியும் பெருந்தண் கோதையும்
நகைவாய்ப் பிணையலும் முகைவாய்ச் சூட்டும்

புனைந்தனை யருளல் வேண்டும்
சினங்கெழு கானவன் செழுமட மகளே”

—பொருளியல் 56.

40. வாய்விடு கிளவி என்பது இவ்வகை செல்லாநின்ற காலத்துப் பகற்குறி வந்தொழுகா நின்ற தலைமகனைக் காணும் பொழுதிற் காணும் பொழுது பெரிதாகலின் ஆற்றுகிய தலைமகள் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(328) “ஏர்ப்பின்னை தோண்முன் மணந்தவ
னேத்த வெழிறிகமுஞ்
சீர்ப்பொன்னை வென்ற செறிகழ
லோன்றில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னை பொன்னவிழ் முத்த
மணலிற் கலந்தகன்றூர்
தேர்ப்பின்னைச் சென்றவென் னெஞ்சென்
கொலாமின்று செய்கின்றதே”

—திருக்கோவையார் 273.

(329) “பொருமா ¹மணிமுடிப் பூலந்தை
மன்னரைப் பூவழித்த
குருமா மணிவண்ணன் கோநெடு
மாறன் குமரி²முன்னீ
ரருமா மணிதிகழ் கானலின்
வாய்வந் தகன்றகொண்கள்
றிருமா மணிநெடுந் தேரொடுஞ்
சென்றதென் சிந்தனையே” —பாண்டிக்கோவை 166

(330) ³“வருவது கொல்லோ தானே வாரா
தவணுறை யேவ லிசைவது கொல்லோ
புனவர் கொல்லையிற் புகவரு மஞ்சை
பொன்னினர் வேங்கை மிசைவண் டாலக்
கவைமிசை யிருந்து குருவி வருந்துறப்

1. மணிமுடி மன்னரைப் பூலந்தை. 2. முக்கீ.

3. ஐங்குறு நூற்றில் இச் செய்யுள் அமைத்துள்ளவாறு :

“வருவது கொல்லோ தானே வாரா
தவணுறை மேவளி னமைவது கொல்லோ
புனவர் கொள்ளியிற் புகல்வரு மஞ்சை
இருவி யிருந்த குருவி வருந்துறப்
பந்தாடு மகளிரிற் படர் தரும்
குன்றுகெழு நாடனெடு சென்றவென் னெஞ்சே.”

பந்தாடு மகளிரிற் றேன்றுங்
குன்றுகெழு நாடனெடு சென்றவென் னெஞ்சே”

—ஐங்குறுநூறு 295.

- (331) “குறுநிலைக் குரவின் ¹சிறுசுனை நறுவி
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறுஉம் கவின்பெறு காலை
யெல்வளை நெகிழ்த்தோர்க் கல்ல ²லுறீஇச்
³சென்றவெ னெஞ்சஞ் செய்வினைக் ⁴கசாவா
வொருங்கு வர⁵னசைஇ வருந்துங் கொல்லோ
அருளா ராகவின் அழிந்திவண் வந்து
தொன்னல மிழந்தவென் பொன்னிறம் நோக்கி
யேதி லாட்டி யிவளெனப்
போயின்று கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே”

—நற்றிணை 56.

- (332) “அடும்பின் மென்கொடி துமியக் கடும்பகற்
¹கொடுங்கழி மருங்கின்வந் தகன்ற
நெடுந்தே ரண்ணல்பின் சென்றதென் னெஞ்சே”

—பொருளியல் 57.

- (333) “எவ்விடத் தென்செய்த தென்றறியேன் இப்போதைக்
கிவ்விடத்தி லென்னுழைவந் தெய்தாதே-வெவ்வினையேன்
இன்னலே கூர இனிதளித்தார் தேரின்பின்
நென்னலே போனவென் நெஞ்சு” —கிளவித் தெளிவு.

41. பொழுதினுக்கு இரங்கல் என்பது இவ்வகை சொல்லி ஆற்ற
ளாகிய தலைமகள் அந்திப் பொழுது கண்டு இரங்கல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

- (334) “பகலோன் கரந்தனன் காப்பவர்
சேயர்பற் றற்றவர்க்குப்
புகலோன் புகுநர்க்குப் போக்கரி
யோனெவ ரும்புகலத்
தகலோன் பயில்தில்லைப் பைம்பொழிற்
சேக்கைகள் நோக்கினவா
மகலோங் கிருங்கழி வாய்க்கொழு
மீனுண்ட அன்னங்களே”

—திருக்கோவையார் 188.

1. சிறுநனை. 2. லுறீஇயர். 3. சென்ற.
4. குசாவா. 5. னசையொடு.
6. மு. ப : கொடுங்கழி மருங்கின் வந்தருள்.

(335) “வெய்யவன் போயினன் மேவிப்
புணர்ந்தவர் விட்டகன்றார்
உய்யநெஞ் செவ்வகை பொன்றையுங்
காண்ப னெலிகடல்குழ்
வையகங் காவலன் மாறன்
குமரியின் வாயிரைதேர்
நொய்யவண் டோகைவண் டானமுஞ்
சேக்கைக ணோக்கினவே”

—பாண்டிக்கோவை 76.

(336) “போகக் கடவன புள்ளென்
றிருந்திலம் போந்துதுணை
யாகக் கடவன வென்றிருந்
தேமகி லாண்டமெல்லாந்
தியாகக் கொடிகொண்ட கண்டன்
புகாரிற்றஞ் சேக்கைதொறு
மேகத் தொடங்கின வேயந்தி
வாயெம்மை யிட்டுவைத்தே”

—பழம்பாட்டு.

(337) “பொழுதுகண் டாய்புகு கின்றது
போதநம் பொய்யற்கெம்மைத்
தொழுதுகொண் டாளென்று சொல்லுகண்
டாய்தொல்லை நூல்வரம்பை
முழுதுகண் டான்முனிந் தார்தம
தென்னைமுன் னிக்குறும்பிற்
பழுதுகண் டானந்தி மல்லையங்
கானற் பணிக்குருகே”

—நந்திக் கலம்பகம் 4.

(338) “ஆய்கதிர்ச் செல்வன் அத்தஞ் சேர்ந்தென
நோய்கூர் ¹நெஞ்சின ளுழப்பப்
போயின மாதோ புள்ளினம் பிரிந்தே”

—பொருளியல் 59.

42. படருறுகிளவி என்பது இவ்வகை சொல்லி ஆற்றுகிய
கலைமகள் தனது உள்ளக் கவலை கண்டு தோழி சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(339) “பொன்னு மணியும் பவழமும்
போன்று பொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ் சடையோன் புலியூர்
விரவா தவரினுண்ணோய்

1. மு. ப. : நெஞ்சி னுழைப்பப்.

இன்னு மறிகில வாலென்னை
பாவ மிருங்கழிவாய்
மன்னும் பகலே மகிழ்ந்திரை
தேரும்வண் டானங்களே”

—திருக்கோவையார் 189.

(340) “அன்னம் புரையு நடையாள்
புலம்பெய்த வத்தமென்னும்
பொன்னஞ் சிலம்பு கதிரோன்
மறைத்தலும் போயினவாற்
றென்னன் திருமால் கழனெடு
மாறன் றிருந்துசெங்கோல்
மன்னன் குமரிக் கருங்கழி
மேய்ந்தவண் டானங்களே”

—பாண்டிக்கோவை 167.

(341) “மாலை மணந்து காலைப் பிரியுங்
காதல ருடையையோ ¹கறைநீங்கு மதியம்
யிரவே யாயி னல்லை பகலே
மெல்லியற் கொடிச்சி ருதலினும்
புல்லென் றணையால் நோகோ யானே”

—பொருளியல் 60.

43. வருந்துதல் கிளத்தல் என்பது நீர்வரையா தொழியின்
எம்பெருமாட்டி வருந்துவள் ; வரைவுணர்ந்து மிடத்து நீர் வருந்துதிர் ;
ஆதலால், இரண்டானும் எனக்கே மிக வருத்தமுடத் தெனத் தோழி
சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(342) “மன்னுந் திருவருந் தும்வரை யாவிடி னீர்வரைவென்
றுன்னு மதற்குத் தளர்ந்தொளி வாடுதி ரும்பரெல்லாம்
பன்னும் புகழ்ப்பர மன்பரஞ் சோதிசிற் றம்பலத்தான்
பொன்னங் கழல்வமுத் தார்புல னென்னப் புலம்புவனே”

—திருக்கோவையார் 131.

(343) “வரையா விடிண்மதி வாணுதல் வாடும் வரைவுரைத்தால்
விரையா டியகண்ணி வேந்தநீ வாடுதி விண்டெதிர்ந்த
நிரைதா ரரைசரை நெல்வேலி வென்ற நெடுத்தகைசீர்
உரையா தவரென யானே புலம்புத லுற்றனனே”

—பாண்டிக்கோவை 77.

44. இன்றறிந்தேன் என்பது இதற்குமுன் னல்லது கடவுளாக
வல்லது நீனையேன் எனச் சொல்லுதல். இவனை மக்களுள் ஒருமகன்
என்பது இன்றறிந்தேன் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வரு
மாறு :

1. மு. ப : கறையியங்கு மதியே.

(344) “மாடஞ்செய் பொன்னக ¹ருந்நிக
ரில்லையிம் மாதர்க்கென்னப்
பீடஞ்செய் தாமரை யோன்பெற்ற
பிள்ளையை யுள்ளவரைக்
கீடஞ்செய் தென்பிறப் புக்கெடத்
தில்லைநின் றேன்கயிலைக்
கூடஞ்செய் சாரற் கொடிச்சியென்
றேநின்று கூறுவதே” —திருக்கோவையார் 129.

(345) “சுடர்திரி வானிடம் போதா வகைதொல் லுலகில்வந்த
கடவுளர் தாமென யானினைந் தேனெழு காசினிகாத்
தடல்புரி தானை யரிகே சரிவட கொல்லியின்வாய்
மடமக ளாவதை யின்றறிந் தேன்மதி வாணுதலே”
—பாண்டிக்கோவை 74.

(346) “இதற்கொண் டினியாந் தெளிது மேனாள்
மதிக்கோ றுரிஞ்சு மால்வரை வாழ்க்கைக்
கடவு ளாக வல்லது
மடவரன் மாதரை மதித்தன்றே விலமே”
—பொருளியல் 85.

45. குடித்திறங் கூறல் என்பது இவ்வகை சொல்லக் கேட்ட தொழி
எமது தந்தையுந் தாயரும் மலைக் கானவர் ; ஏனல் எங்காவல் ; எனச்
சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(347) “வேய்தந்த வெண்முத்தஞ் சிந்துபைங்
கார்வரை மீன்பரப்பிச்
சேய்தந்த வானக மாணுஞ்
சிலம்பதன் சேவடிக்கே
யாய்தந்த வன்புதந் தாட்கொண்ட
வம்பல வன்²மலையத்
தாய்தந்தை கானவ ரேனலெங்
காவலித் தாழ்வரையே” —திருக்கோவையார் 130.

(348) “வானவர் நாதன் மணிமுடி
மேற்பொன் வளையெறிந்த
கோனவன் ஆரம் புனைந்தவன்
சூழ்பொழிற் கொல்லியின்வாய்

-
1. பொன்னக ரில்லையிம் மாதருக் கென்ன மன்னும்.
 2. மு.ப : இதற்கொண் டினியான் றெளிந்து மேனாண்
மதிக்கோடு துஞ்சு மால்வரை வாழ்க்கைக்
கடவுள ராக வல்லது
மடவரன் மாதரை மதித்தன்று மிலமே.
 3. மலையிற்.

ஏனலெங் ¹காவலாம் யாய்தந்தை
யிந்தப் பெரும்புனத்துக்
கானவ ²ராலிது வென்னீ
யுரைப்பது காவலனே” —பாண்டிக்கோவை 134.

(349) “வரைதல் வேட்டனி³ ராயிற் பதிவயி
⁴னெதிர்கோள் செவ்விய ரெமரே யிவ்வயின்
னறுநுதற் பெருந்தோட் பேதையுஞ்
சிறுகுடிக் கானவன் பெருமட மகளே”
—பொருளியல் 84.

46. இற்செறி வுரைத்தல் என்பது இவ்வகைச் செல்லா நின்ற
காலத்துப் பகற்குறிவந் தொழுகாநின்ற தலைமகற்குக் குறிப்பினூற் றமது
இற்செறி வுரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(350) “ஈவினை யாட ⁵நறவினை
வோர்ந்தெமர் மால்பியற்று
வேய்வினை யாடும்வெற் பாவுற்று
நோக்கியெம் மெல்லியலைப்
போய்வினை யாடலென் றுளன்னை
யம்பலத் தான்புரத்துத்
தீவினை யாடநின் றேவினை
யாடி திருமலைக்கே” —திருக்கோவையார் 133.

(351) “நீர்வண்ண வெண்டிரை மேனின்
வேந்தனெல் வேலியொன்றூர்
போர்வண்ணம் வாட்டிய பூழியன்
பூந்தண் குருந்தொசித்த
கார்வண்ணன் போல்வண்ணன் காவிரி
நாடன்ன காரிகையாள்
ஏர்வண்ணம் நோக்கிநின் றென்னையு
நோக்கின ளெம்மனையே”
—பாண்டிக்கோவை 170.

(352) “நாகைக் குலமுகில் ⁶(மம்மத்தன்
பூவைக்க)ணண் மலர்மேற்
ரோகைக் குரியவன் சோனக்
குரியவன் றுங்கவெற்பா

-
1. காவலர். 2. ரான இதுவென்னீ.
 3. மு. ப: ராதலிற். 4. நெ திர்கோள்.
 5. நறவினை யோர்ந்தெமர்.
 6. மு. ப: மமமத்தன பூவகை கக.

பாகைத் தருசொல்லி மென்முலைப்
பாரமும் பார்த்திடையென்
னாகைக் கிருந்ததென் ருளெம்மை
நோக்கிநின் றம்மனையே”

—பழம்பாட்டு.

- (353) “அன்னை வாழி நெருநன் மாதர்
மென்முலை யரும்பிய ஆகமும்
என்னும் பன்முறை நோக்கினள் ¹இனிதே”

—பொருளியல் 61.

- (354) “அன்னை நெருநல் அணியிழையாள் கொங்கையையும்
என்னையும் நோக்கி யிருவரையும்—புன்னை
வளையாடு கானல்வாய் மானனையீ ரின்று
விளையாடு மென்றாள் விரைந்து” —கிளவித் தெளிவு.

47. சிறைப்புறக்கிளவி என்பது இவ்வகைக் குறிப்பினால் இம்செறி
வுரைத்த தோழி முன்னிலைப் புறமொழியாக வேங்கைக் குரைப்பாளாய்த்
தலைமகள் கேட்பச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (355) “கணியார் கருத்தின்று ²முற்றின்
றியாஞ்சென்றுங் கார்ப்புனமே
மணியார் பொழில்காள் மறத்தீர்கண்
டீர்மன்னு மம்பலத்தோன்
அணியார் கயிலை மயில்காள்
அயில்வே லொருவர்வந்தாற்
றுணியா தனதுணிந் தாரென்னு
நீர்மைகள் சொல்லுமினே”

—திருக்கோவையார் 145.

- (356) * “உலம்புனை தோண்மன்ன ரோடவல்
லத்தட் டவருரிமை
⁴நலம்புனை கோதையர்க் கல்லக்கண்
டான்கொல்லிச் சாரனண்ணி
⁵வலம்புனை வில்லோ டிருவிப்
புனங்கண்டு வாடிநின்றற்
⁶சிலம்புனை நையற்க வென்னுங்கொல்
வேங்கை செறிபொழிலே”

—பாண்டிக்கோவை 177.

1 மு. ப. : பெரிதே. 2. முற்றிற். 3. உலம்புரி.
4. நலம்புரி. 5. வலம்புரி. 6. புலம்புரி.

(357) “திரையார் குருதிப் புனல்மூழ்கச்
 செந்நிலத் தன்றுவென்ற
 வுரையார் பெரும்புகழ்ச் செங்கோ
 லுசிதனெண் பூம்பொதியில்
 வரையார் தினைப்புனங் கால்கொய்ய
 நன்னாள் வரைந்துநின்ற
 விரையார் மலரிள வேங்காய்
 நினக்கு விடையில்லையே”
 —பாண்டிக்கோவை 174-

(358) “பாங்கின ராகித் தீங்குதலைத் ¹தருநரின்
 ஈங்குப் பிரிவு ²சூழ்ந்தன்
 நியாங்கன மொழிகோ வேங்கையது ³வினையே”
 —பொருளியல் 62.

48. வெளிப்பட உரைத்தல் என்பது யாம் இப்புனங்காவேம் ; நீர் பலகால் வாரன்மீன் எனத் தோழி தலைமகன் முன்னின்று சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(359) “வடிவார் வயற்றில்லை யோன்மல
 யத்துநின் றும்⁴ வருந்தேன்
 கடிவார் களிவண்டு நின்றலர்
 தூற்றப் பெருங்கணியார்
 நொடிவார் நமக்கினி நோதக
 யானுமக் கென்னுரைக்கேன்
 றடிவார் தினையெமர் காவேம்
 பெருமவித் தண்புனமே”
 —திருக்கோவையார் 139.

(360) “செயன்மன்னு மாவது சொல்லாய்
 சிலம்பதென் பாழி⁵வன்ற
 கயன்மன்னு வெல்⁶கொடிக் காவலன்
 மாறன் கடிமுனைமேல்
 அயன்மன்னர் போற்கொய்து மாள்கின்ற
 தாலணி வானுரிஞ்சும்
 புயல்மன்னு கோட்ட மணி⁶வளர்
 சாரலெம் பூம்புனமே” —பாண்டிக்கோவை 172.

-
1. மு. ப. : தருநர். 2. மு. ப. : சூழ்ந்தனர், யாங்கன.
 3. மு. ப. : நிலையே. 4. வருந்தேன்.
 5. பொழிக். 6. வரைச்.

(361) “ஊசல் தொழிலிழக்கும் ஒப்பு மயிலிழக்கும்
வாசஞ் சூனையிழக்கும் வள்ளலே—தேச
பொழிலிழக்கும் நானையே பூங்குழலி நீங்க
எழிலிழக்கும் அந்தோ இதண்” —கண்டனலங்காரம்.

(362) “பண்சிலம்ப வண்டாடும் பைந்தார்ச் சனநாதன்
வண்சிலம்பிற் கூடல் வளைந்தாலும்—தண்சிலம்ப
மான்பாயும் வேங்கையிலும் மாறா தலைத்திடுமித்
தேன்பாயும் வேங்கை சிவந்து” —கண்டனலங்காரம்.

49. கணியென உரைத்தல் என்பது வேங்கைபூத்துப் பருவமாகத்
தினை கொய்யக் கண்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது. அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(363) “மாதிடம் கொண்டம் பலத்துநின்
ரூன்வட வான்கயிலைப்
போதிடங் ¹கொண்டபொன் வேங்கைத்
தினைப்புனங் கொய்கவென்று
தாதிடங் கொண்டுபொன் வீசித்தன்
கள்வாய் சொரியநின்று
சோதிடங் கொண்டிதெம் மைக்கெடு
வித்தது தாமொழியே” —திருக்கோவையார் 138.

(364) “மொய்வார் மலர்முடி மன்னவர்
சாய ²முசிறிவென்ற
மெய்வான் வரோதயன் கொல்லியில்
வேங்கை கணிமைசொல்லச்
செய்வாய் வினைந்த செமுங்குரற்
செந்தினைப் போகமெல்லாங்
கொய்வான் ரொடங்கின ரெம்மையர்
தாநிரை கோல்வனையே” —பாண்டிக்கோவை 95.

(365) “இயவன ராசன் கலுபதி
தாமுத லெண்ணவந்தோர்
அயன்மிகு தானையர் அஞ்சவன்
னத்தவ ரஞ்சலென்னைக்
கயவர்கள் வாழ்பதி போலத்
தினைப்புனங் காய்கொய்துபோம்
பயன்வினை வாய்ப்படி பூத்தது
வேங்கை பணிமொழியே” —பல்சந்தமாலை

50. நனைகெடச் செய்திலம் என்பது வேங்கை அரும்பிய காலத்து அரும்பாகக் கொய்திலம் எனத் தோழி சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(366) “கனைகடற் செய்தநஞ் சுண்டுகண்
டார்க்கம் பலத்தமுதாய்
வினைகெடச் செய்தவன் விண்டோய்
கயிலை ¹மயிலனையாய்
நனைகெடச் செய்தன மாயி
னமைக்கெடச் செய்திடுவான்
தினைகெடச் செய்திடு மாறுமுண்
டோவித் திருக்கணியே” —திருக்கோவையார் 141.

(367) “நன்றுசெய் தாமல்ல நன்னுத
லாய்நறை யாற்றுவெம்போர்
நின்றுசெய் ²தாரை வருந்த
நெடுங்கைக் களிற்றுடலாற்
குன்றுசெய் தான்கொல்லி வேங்கையை
மெல்லரும் பாகக்கொய்தல்
அன்றுசெய் தாமெனி னிற்பதன்
³றேநம் மகன்புனமே” —பாண்டிக்கோவை 176.

(368) “கரும்பினைய மென்மொழியாய் கண்ணறைவாய் வேங்கை
யரும்பினைமுன் கொய்தனமே யாகிற்—பெரும்புனத்திற்
செந்தினைநன் போகஞ் சிதைப்பரோ சீர்சிறந்த
சந்தனவண் டோனையர் தாம்” —பழம்பாட்டு.

51. ஏறுவிடுத்த லென்பது எமரும் எம்மையரும் வதுவை சோக்கித் துணிந்து ஏறுவிட்டாரென்று சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(369) “படையார் கருங்கண்ணி வண்ணப்
பயோதரப் பாரமுநுண்
ணிடையார் மெலிவுங்கண் டண்டர்க
ளீர்முல்லை வேலியெம்மூர்
விடையார் மருப்புத் திருத்திவிட்
டார்வியன் றென்புலியூ
ருடையார் கடவி வருவது
போலும் உருவினதே” —திருக்கோவையார் 136.

- (370) “கூற்றென வேவரும் வேந்தரைக்
கோட்டாற் றழித்தவர்மேற்
பாற்றின மேவிடக் கண்டவன்
கூடற் பதியதன்வாய்
ஏற்றிரு கோடு திருத்திவிட்
டாரினி யேறுதமூஉ
மாற்றலி னார்மணஞ் செய்வா
னமைந்தன ரண்டர்களே”

—பாண்டிக்கோவை 178.

- (371) “விடையிரு கோடு திருத்திவிட் டனராற்
பெடைமயி லன்ன பேதை
யிடை(நயந்த வாயர் ஏற்றெழுந் தனரே)”

—(?)

52. ¹ (குளென நினைதல் என்பது ஏறுவிடுத்தலை அறிந்த தலைமகன் இன்னநாள் வரைவல் அத்துணையும் இவளை ஆற்றிக்கொண்டிரு நினைக்கு அடைக்கலம் எனக் கைப்பற்ற அதனைச் குளென நினைந்து தோழி கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (372) “நெய்யொன்று வேல்நெடு மாறன்தென்
னூடன்ன நேரிழையிம்
மையொன்று வாட்கண் மடந்தை
திறத்திட் டறந்திரிந்து
பொய்யொன்று நின்கண் நிகழுமென்
றூற்பின்னைப் பூஞ்சிலம்பா
மெய்யொன்றும் இன்றி ஒழியுங்
கொல்லோவிய் வியலிடமே”

—பாண்டிக்கோவை 181.

- (373) “அம்மென் சாயல் ஆயிழை திறத்துப்
பொய்ம்மை நின்வாய் உளதெனின்.
மெய்ம்மை யாரோ விளம்புநர் பிறரே”

—பொருளியல் 64.

- (374) “வெள்ளி விழுத்தொடி மென்கருப் புலக்கை
வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வயின் நுடங்க
மீன்சினை அன்ன வெண்மணற் குவைஇக்
காஞ்சி நீழல் தமர்வளம் பாடி
ணர்க்குறு மகளிர் குறுவழி இறந்த

1. குளென நினைதல் புனங்கண்டழிதல் என்னுங் கிளவி விளக்கங் களும் 372 முதல் 375 முடியவுள்ள மேற்கோள் பாடல்களும் புதிதாக இணைக்கப் பெற்றன.

1 ஆரல் அருந்திய சிறுசிரல் மருதின்
தாழ்சினை உறங்கும் தண்துறை ஊர
விழையா வுள்ளம் 2 விழைவ தாயினும்
என்றும்,

கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங்
கறனும் பொருளும் வழாஅமை நாடித்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்
பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்தல்
அணைய பெரியோர் ஒழுக்கம் அதனால்
அரிய பெரியோர்த் 3 தேருங் காலை
நும்மோர் அன்னோர் மாட்டும் இன்ன
பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
மெய்யாண் டுளதோஇவ் வுலகத் தானே”

—நெடுந்தொகை 286.

53. புனங்கண்டழிதல் என்பது தலைமகனும் தோழியும் புனங்காவ
லேறிப் போகா நிற்பத் தலைமகன் புனங்கண்டு வருந்துதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(375) “பொதுவினிற் நீர்த்தென்னை யாண்டோன்
புவியூ ரரன்பொருப்பே
இதுவெனி லென்னின் நிருக்கின்ற
வாரெறும் மிரும்பொழிலே
எதுநுமக் கெய்திய தென்னுற்
றனிரறை யீண்டருவி
மதுவினிற் கைப்புவைத் தாலொத்த
வாமற்றிவ் வான்புனமே”

—திருக்கோவையார் 146.

(376) “கள்ளாவி நாறுங் கமழ்கூந்தற் காரிகையென்
உள்ளாவி சென்ற வழியறியேன்—தள்ளாத
மல்லல் அருவி மலைநாடி வாய்திறந்து
சொல்லல் புரியாய் துணிந்து”

(?)

4 பகற்குறி முற்றம்.

1. இரூஅல். 2. விழையு மாயினும். 3. தெரியுங்.

4. மு. ப: அகத்திணைப் பகற்குறி முற்றம்.

இ. இரவுக்குறி

54. இரவிடங் காட்டல் என்பது இவ்வகை வறம்புனங் கண்டு பருந்திய தலைவன் தோழியை யெதிர்ப்பட்டு இரவுக்குறி வேண்டிய விடத்து அவள் இடங் காட்டுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(377) “பனைவளர் கைம்மாப் படாத்தம்
பலத்தரன் பாதம்விண்ணோர்
புனைவளர் சாரற் பொதியின்
மலைப்பொலி ¹சாந்தணிந்து
சுனைவளர் காவிகள் சூடிப்பைந்
தோகை துயில்பயிலும்
சினைவளர் வேங்கைகள் யாங்கணின்
றுடுஞ் செழும்பொழிலே”

—திருக்கோவையார் 154.

(378) ²“வந்தணங் காமன்னர் தேயமுன்
னாள்மழை ³யேறுயர்த்த
கந்தணங் காமத யானைக்
கழல்மன்னன் கார்ப்பொதியிற்
சந்தனஞ் ⁴சேர்ந்துதண் காந்தளம்
பூத்தழல் போல்விரியும்
கொந்தணங் கீரம்பிண்டி ⁵யாங்கணின்
றுடுங் குளிர் பொழிலே” —பாண்டிக்கோவை 183.

(379) “நறைகமழ் சாந்தமெஞ் சாந்தே பூவும்
பொறைமலி காந்தளம் பூவே யாடிடஞ்
சிறைவண் டார்க்குஞ் செயலையம் பொழிலே”
—பொருளியல் 69.

(380) “கள்ளவிழுங் காவி முடித்துக் கமழ்பசுஞ்சாந்
தள்ளி முடிமேல் அழகெழுதிப்—புள்ளறாங்கும்
வேங்கை மரநிழற்கீழ் நிற்பேம் வியன்சிலம்பா
நாங்கள் வினாயாடி நன்கு” —கிளவித்தெளிவு.

55. வரவு உணர்ந்து உரைத்தல் என்பது தலைமகற்குக் குறியிடங் காட்டிய தோழி தலைமகளுழைச் சென்று எய்திய விடத்து அவள் வரவறிந்தமை தோழி சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(381) “முன்னு மொருவர் இரும்பொழில்
மூன்றற்கு முற்றுமிற்றாந்
பின்னு மொருவர்சிற் றம்பலத்
தார்தரும் பேரருள்போற்

1. சந்தணிந்து. 2. வந்தணங். 3. யேஅயர் த்த.
4. சாந்துசெங். 5. யாம்வினா யாடுங்.

றுன்னுமொ ரின்பமென் றேகைதன்
 றேகைக்குச் சொல்லுவபோன்
 மன்னு மரவத்த வாய்த்துயில்
 பேரு மயினினமே”

—திருக்கோவையார் 160.

(382) “அணிநிற ¹மாப்பக ணுந்திவந்
 தார்வல்லத் தன்றவியத்
 துணிநிற வேல்கொண்ட கோன்கொல்லிச்
 சாரலிற் சூழ்பொழில்வாய்
 மணிநிற மாமயி லென்னை கொல்
 பொன்னேர் மலர்ததைந்த
 கணிநிற வேங்கையின் மேற்றுயி
 லாது கலங்கினவே”

—பாண்டிக்கோவை 185.

(383) “பாக்கத் திரவின்கட் பட்டதொன்
 றுண்டுபைங் கானலெங்கும்
 சேக்கைத் துணைத்தலை யோடொன்றுஞ்
 சேர்ந்தில சேர்ந்துசெங்கை
 தாக்கச் சிவந்த தடந்தோள்
 தயாபரன் தஞ்சையன்ராய்
 பூக்கட் கழித்தலைக் கெண்டைமுள்
 ளோடுண்ட புள்ளினமே”

—அரையர் கோவை.

(384) “புள்ளுந் துயிற்புடை பெயர்ந்தன புனலுள்
 வெள்ளிதழ்க் கைதை மணிக்காய் ²வீழும்
 வந்தனன் கொல்லோ தானே
 வெந்திற லண்ண னினைந்தனன் விரைந்தே”

—பொருளியல் 72.

(385) “புட்சிலம்பு கின்றமையால் (தீங்கனிகள்) பூம்புனலி
 னுட்சிலம்ப வீழ்கின்ற ஓசையால்—கட்சிலம்பு
 கொந்தார் நறும்பொழிலி னுள்ள குறியிடத்து
 வந்தான்கொல் கள்வ மகன்”

—கிளவித்தெளிவு.

56. தாய்துயில் அறிதல் என்பது தலைமகள் குறியிடத்து வந்தமை யுணர்ந்த தோழி தாய்துயில் அறிதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(386) “கூடார் அரணெரி கூடக்
 கொடுஞ்சிலை கொண்டவண்டன்
 சேடான் ³மதிமலர் தில்லையன்
 னாய்சிறு கட்பெருவெண்

கோடார் கரிகுரு மாமணி
யூசலைக் கோப்பழித்துத்
தோடார் மதுமலர் நாகத்தை
நூக்குநஞ் சூழ்பொழிற்கே”

—திருக்கோவையார் 161.

(387) “கதஞ்சார் தரும்படைக் கைதவன்
காவிரி நாட்டரசன்
பதம்பாழ் படுத்திய பஞ்சவன்
கூடற் பதியனையாய்
மதம்பாய் கரவொண்கண் மாமலை
யொன்றுநம் வார்புனத்து
ளிதண்கால் பறிந்திறத் தாளா
லுதையு மிரும்பொழிற்கே”

—பாண்டிக்கோவை 141.

(388) “அன்னாய் அன்னாய் காணென் றிருமுறை
தன்யான் எடுப்பவுந் துயின்மடிந் தனளே
இலங்கிலை நெடுவேல் அண்ணலும்
புலம்புதய ரகலக் குறிவந் தோனே”

—பொருளியல் 73.

57. இரவுக்குறி யுய்த்தல் என்பது இவ்வகைத் தாய்துயிலறிந்த
தோழி தலைமகளை யுடன் கொண்டு தாழிக்குவளை மலர்ந்தவேற்
காண்பாம், முல்லை மலர்ந்தவேற் காண்பாம் எனச் சொல்லிக் குறி
யிடத்துச் சேறல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(389) “விண்ணுக்கு மேல்வியன் பாதலக்
கீழ்விரி நீருடுத்த
மண்ணுக்கு நாப்ப ணயந்துதென்
றில்லைநின் றேன்மிடற்றின்
வண்ணக் குவளை மலர்கின்
றனசின வாண்மிளிர்நின்
கண்ணெக்கு மேற்கண்டு காண்வண்டு
வாழுங் கருங்குழலே”

—திருக்கோவையார் 162.

1. மு.ப: அன்னாய் காணென் றிருமுறை தன்னை
யெடுப்பவுந் துயின்மடிந் திலளே.....
இலங்கிலை நெடுவே லண்ணலும்
புலம்புதய ரகலக் கருதிவந் தோனே”

(390) “ஆழிக் ¹கடல்வையந் தாங்கிய
கோனரி கேசரிதென்
பாழிப் பகைவென்ற பஞ்சவன்
²பைம்பூம் புறவணிந்த
பூழிப் ³புனமஞ்ஞை யன்னநல்
லாய்கொள்கம் ⁴போதினியே
தாழிக் குவளைநின் கண்போன்
⁵மலருந் தடமலரே” —பாண்டிக்கோவை 187.

(391) “விளைக்கின்ற பல்புகழ் வேந்தன்
விசாரிதன் விண்டெதிர்ந்து
திளைக்கின்ற மன்னரைச் சேவூ
ரழித்தவன் நீந்தமிழ்போல்
வளைக்கொன்று கைம்மங்கை யாய்சென்று
காண்டுநின் ⁶வாயுவந்து
முளைக்கின்ற வெள்ளெயிற் றேர்கொண்
⁷டலர்ந்தன முல்லைகளே” —பாண்டிக்கோவை. 188.

(392) “களவியற் கோதைநின் கண்போற் குவளைபு
முள்ளெயிற் றரும்பு முல்லையுங்
கொள்குவம் போதுநங் குளிர் பொழி விடத்தே”
—பொருளியல் 74.

58. நீங்குதல் உரைத்தல் என்பது குறியிடத் துய்த்த தலைமகளைத்
தலைமகள் எதிர்ப்படு மென்னும் நிலைமைக்கண் தான் நீங்குதல்.
அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(393) “நந்தீ வரமென்னும் நாரண
னாண்மலர்க் ⁸கண்ணுக்கெஃகந்
தந்தீ வரன்புலி யூரணை
யாய்தடங் கண்கடந்த
இந்தீ வரமவை காணின்
னிருள்சேர் குழற்கெழில்சேர்
சந்தீ வரமுறி யும்வெறி
வீயுந் தருகுவனே” —திருக்கோவையார் 163.

1. கடல்வையந் காக்கின்ற.
2. வஞ்சிப்பைம் பூம்புறவிற்.
3. புறமஞ்ஞை.
4. போதுதியேல்.
5. விரியுந்.
6. வாயுள்வந்து.
7. டரும்பின.
8. கண்ணீற் கெஃகந்.

(394) “ஆய்போ லருளுங் கொடையரி
கேசரி யம்பொதியில்
வேய்போ லியவிரு தோண்ட
வாய்விரைத் தேன்கமழ்நின்
வாய்போன் மலருங் குமுதங்கள்
கொய்து வருமளவும்
நீபோ திவைகொய்து நிற்பது
சால நெறியுடைத்தே” —பாண்டிக்கோவை. 142.

(395) “நின்னினை விழியி னிறம்புரை நீல
மென்னிரு கரங்கொடு கொய்தியான் கொணர்வன்
அன்னிலை மடவாய் நீவர லரிதே” —பழம்பாட்டு.

59. குறியெதிர்ப் படுதல் என்பது இவ்வகைக் குறியிடத்து
கூறுத்தித் தோழி நீங்கிய விடத்துத் தமியளாய் நின்ற தலைமகளைத்
தலைமகன் எதிர்ப்படுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(396) “காமரை வென்றகண் ணேன்றில்லைப்
பல்கதி ரோனடைத்த
தாமரை யில்லின் இதழ்க்கத
வந்திறந் தோதமியே
பாமரை மேகலை பற்றிச்
சிலம்பொதுக் கிப்பையவே
நாமரை யாமத்தென் னேவந்து
வைகி நயந்ததுவே” —திருக்கோவையார் 164.

(397) “வெவ்வினை யார்படை வேந்தர்கள்
வெண்மாத் திடைப்படவென்
றவ்வவர் வாழ்பதி கொண்டவன்
கூடல் அகன்பொழில்வாய்ச்
செவ்விரை நாண்மலர்ப் பாதஞ்
சிவக்கச் சிலம்பொதுக்கி
யிவ்விருள் வாய்வர வென்னீ
நினை ந்தனை யேந்திழையே”
—பாண்டிக்கோவை 148.

(398) “மொய்யிருளில் நீரே முளரி யகந்திறந்து
செய்ய வடியிற் சிலம்பொதுக்கிப்—பையவொரு
மின்வந்த தென்ன வெறுந்தனியே வந்தவா,
வென்வந்து சொல்லீர் எமக்கு” —கிளவித்தெளிவு.

(399) “அருக்கன் வருவதன்முன் அம்புயப்பூங் கோயிற்
றிருக்கதவம் யாரோ திறந்தார்—மருக்கமழ்தார்

வன்னாட னெய்தல்வாய் வல்லியிவ் வல்லிருளில்
என்னாட னீவருவா னீங்கு” —கிளவித்தெளிவு.

60. திங்கட் குரைத்தல் என்பது ¹இவ்வாறெல்லாம் இரவுக்குறி வந்தொழுகா நின்றநாள் அவனாற் செய்யப்படும் குறியன்றி அல்ல குறிப் பட்டு இற்செறிந்த விடத்துத் தோழி அவன்வர வுணர்ந்து அவனறியச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(400) “நாகந் தொழுவெழி லம்பல
நண்ணி நடநவில்வோ
னாகம் மிதுமதி யேமதி
யேநவில் வேற்கையெங்க
னாகம் வரவெதிர் நாங்கொள்ளு
நள்ளிருள் வாய்நறவார்
நாக மலிபொழில் வாயெழில்
வாய்த்தநின் னாயகமே” —திருக்கோவையார் 171.

(401) “தாளிணை யாமலர் சூடா
வரைசரைச் சங்கமங்கை
வாளினத் தால்வென்ற மாறன்
றிருக்குல மாமதியெங்
கேளினர் தாம்வரும் போதின்
எழாதாய்க் குறலியரோ
நாளினு நீகுறை யாதே
விளங்க நலிவின்றியே” —பாண்டிக்கோவை 151.

(402) “வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போதின் எழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போதின் எழாதாய்க் குறலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறேவாழி வெண்டிங்காள்”
—பழம்பாட்டு.

61. அன்னத்தொலி யுரைத்தல் என்பது இவ்வகைத்தாம் அல்ல குறிப்பட்ட படியைத் திங்கண் மேலீட்டுணர்த்தியதோழி அன்னத்தொலி யுரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(403) “மின்னங் கலருஞ் சடைமுடி
யோன்வியன் றில்லையன்னா
யென்னங் கலம்வர லெய்தியதோ
வெழின் முத்தந்தொத்திப்
பொன்னங் கலர்புன்னைச் சேக்கையின்
வாய்ப்புலம் புற்றுமுற்று
மன்னம் புலரு மளவுந்
துயிலா தழுங்கினவே” —திருக்கோவையார் 172.

1. மு. ப; இவையெல்லாம்.

- (404) “அறைவா ¹யதிர்கழல் ²வேந்துக
வல்லத் தமரழித்த
கறைவா யிலங்கிலை வேன்மன்னன்
கன்னியங் ³கானலன்ன
இறைவா யணிவளை யாயென்கொ
லாமிவ் விரவினெல்லாந்
துறைவா யினம்புன்னை மேலன்ன
மொன்றுந் துயின்றிலவே”
—பாண்டிக்கோவை 158.

- (405) “வணர்சுரி யைம்பால் வாணுத லரிவை
⁴அணைதிற மறியலன் யாவதும்
புணர்துயில் மறந்தன புள்ளினம் ⁵பெரிதே”
—பொருளியல் 76

62. கடலொலி உரைத்தல் என்பது இன்று விடிவளவுங் கடலொலி
யடங்கிய தில்லை யெனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (406) “சோத்துன் னடியமென் றேரரைக்
குழுமித்தொல் வானவர்கூழ்ந்
தேத்தும் படிநிற் பவன்றில்லை
யன்னு ளிவடுவள
வார்த்துன் னமுதுந் திருவு
மதியு மிழந்தவநீ
பேர்த்து மிரைப்பொழி யாய்ப்பழி
நோக்காய் பெருங்கடலே”
—திருக்கோவையார் 173.

- (407) “அறம்புரி செங்கோல் அரிகே
சரிதிருத் தாளடையார்
பறந்தலை வாய்ப்பட வென்றவன்
கூடற் பதியனையா
ணிறந்தவ வாட நிறமுந்
திருவு முடனழிந்து
கறங்குவ தென்று மொழியாய்
கழியார் கருங்கடலே” —பாண்டிக்கோவை 143.

- (408) “புன்னை நனைப்பினும் பூஞ்சினை தோயினும்
பின்னிருங் கூந்தலெந் தோழி நடையொக்கு
மன்ன நனையாதி வாழி கடலோதம்” —பழம்பாட்டு.

1. மு. ப: யெதிர்கழல். 2. வேந்திக லாற்றுக் குடியழித்த.
3. கானலின்வாய். 4. மு. ப: யவடிற் மறிகல் யாவது.
5. மு. ப: பெயர்க்கே.

(409) “புன்னை மலர்தாய்ப் புனத்துப் பலிக்கிடந்த
வன்னந் துயிலழித்தார் ஆர்கொலோ—மன்னன்
மதுரா கனதொண்டி மாக்கடலே சொல்லாய்
முதிரா முலைபயந்த மூன்று” —பழம்பாட்டு.

83. இரவுக்குறி கழிதல் என்பது அல்ல குறிப்பட்டு மீண்ட
தலைமகள் வருந்துதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(410) “மாற்றே னெனவந்த காலனை
யோல மிடவடர்த்த
கோற்றேன் குளிர் தில்லைக் கூத்தன்
கொடுங்குன்றி னீள்குடுமி
மேற்றேன் விரும்பு முடவனைப்
போல மெலியுநெஞ்சே
யாற்றே னரிய வரிவைக்கு
நீவைத்த வன்பினுக்கே”

—திருக்கோவையார் 150.

(411) “ஏரார் குழல்மட வாளை
யெளியளென் ¹றெண்ணிவந்து
தீரா விழுமந்தந் தாய்தென்னன்
சேவூர்ச் செருவடர்த்த
காரார் களிற்றுக் கழனெடு
மாறன் கழல்பணிந்து
சேரா வரசரிற் றேய்வா
யளியவென் சிந்தனையே”

—பாண்டிக்கோவை 161.

(412) “இல்லோன் இன்பங் காமுற் றுஅங்
கரிதுவேட் டனையால் நெஞ்சே காதலி
நல்ல ளாகுத லறிந்தாங்
கரிய ளாகுதல் அறியா தோயே”

—குறுந்தொகை 120.

(413) “குணகடற் றிரையது பறைதபு நாரை
²திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி முன்றுறை
யயிரை யாரிரைக் கணவந் தாங்குச்
சேயள் அரியோட் படர்தி
நோயை நெஞ்சே நோய்ப்பா லோயே”

—குறுந்தொகை 128.

- (414) “வரிவளைப் பனைத்தோள் மடந்தையை யுள்ளி
²அரியது நசைஇய நெஞ்சம்
 பெரிது மெவ்வம் பெறற்பா லோயே” —பொருளியல் 77.
- (415) “அன்னநடைப் பேதை அருமை அறியாதே
 யென்னை வருத்துகின்ற தென்கொலோ—துன்னிருட்கண்
 வஞ்சமே யன்ன மலர்விழியால் ஈடழியும்
 நெஞ்சமே கட்டுரையாய் நீ” —கிளவித்தெளிவு.
- (416) “குறியெனப் படுவ திரவினும் பகலினும்
 அறியக் கிடந்த விடமென மொழிப்”
 —இறையனார் அகப்பொருள் 18.

என்னு ²மொழிமாற்றுச் சூத்திரத்துள் இவையெல்லாம் கண்டு கொள்க.

இரவுக்குறி முற்றம்.

ஈ. வரைதல் வேட்கை

44. கழிபடர்களினவி என்பது இவ்வகை வந்து ஒழுகாசின்ற
 தலைமகனைக் காணும் பொழுதிற காணப் பொழுது பெரிதாகலின்
 ஆற்றாளாய தலைமகள் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (417) “மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற
 வில்லிதில் லைநகர்குழ்
 போதுற்ற பூம்பொழில் காள்கழி
 காள்எழிற் புள்ளினங்காள்
 ஏதுற் றமுதியென் னீர்மன்னு
 மீர்ந்துறை வற்கிவளோர்
 தீதுற்ற தென்னுக்கென் னீரிது
 வோநன்மை செப்புமினே”
 —திருக்கோவையார் 174.
- (418) “தாதலர் நீண்முடித் தார்மன்னன்
 மாறன்றண் ணங்குமரிப்
 போதலர் கானற் புணர்குறி
 வாய்த்தாள் புலம்பிநைய

1. மு. ப: யரிதின். 2. மொழிமாற்று விளக்கம் :

“இரவினும் பகலினும் என்றார் ஆயினும் மொழிமாற்றிப் பகலின்
 கண்ணும் இரவின் கண்ணும் எனக் கொள்க. என்னை? பகற்குறி
 சிகழ்ந்த பின்னை இரவுக்குறி சிகழற்பாலதாகலான். அவ்வொழுக்கம்
 சிகழ்ந்த முறையான் நோக்கி மொழிமாற்றுச் சூத்திரமாகப் பொரு
 ளுரைக்கப்படும்.” —இறையனார் அகப்பொருள் 18 உரை.

1 ஏதிலர் நோய்செய்வ தோநின்
பெருமை யெனநெருங்கிக்
காதலர் தம்மைக் கழறியென்
னுணங் கருங்கடலே” —பாண்டிக்கோவை 237.

(419) “மடலே சொரிதொங்கல் வங்கர்
குலோத்தமன் வண்கடந்தை
யடலே புரியு மரும்பனி
வாடையை யஞ்சும்வஞ்சி
யுடலேயு மன்றி யுயிருங்
கிடந்ததென் றூரொருகாற்
கடலே கருங்கழி யேயுரை
யீரெங்கள் காதலர்க்கே” —வங்கர்க்கோவை.

(420) 2 “புள்ளியன்மான் தேராழி போன வழியெல்லாம்
தெள்ளிநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தெள்ளிநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடிங்
குள்ளாரோ டுள்ளா யுணரார்மற் றென்செய்கோ”
—சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி 34.

(421) “ஒண்டுவி நாராய்நின் சேவலு நீயுமாய்
வண்டுதும் கானல் வைகலும் சேறிராற்
பெண்டுது வந்தே மெனவுரைத்துக் காதலரைக்
கண்டீர் கழறியக்காற் காதலர் கடிபவோ”
—பழம்பாட்டு.

65. கையறுகிளவி என்பது தாய் துஞ்சாமை, நாய் துஞ்சாமை,
ஊர் துஞ்சாமை, காவலர் கடுகுதல், நிலவு வெளிப்படுதல் என இவை
முதலாகிய காப்பு மிகுதி சொல்லி வரவு விலக்குதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(422) “இன்றை வார்பொழிற் றில்லை
நகரிறை சீர்விழவிற்
பண்ணிற மாலைத் தொகைபக
லாம்பல் விளக்கிருளின்
துன்றை வுய்க்குமில் லோருந்
துயிலிற் றுறைவர்மிக்க
கொன்னிற வேலொடு வந்திடின்
ஞாளி குரைதருமே” —திருக்கோவையார் 175.

1. ஏதலர். 2. புள்ளிமான் நோர்.

- (423) “வாருந்து பைங்கழற் செங்கோல்
வரோதயன் வஞ்சியன்னாள்
சேருந் திறமென்னை தேந்தண்
சிலம்பனைத் திங்கள் கல்சேர்ந்
தூருந் துயின்றிடங் காவல
ரோடன்னை யுள்ளுறுத்தெல்
லாருந் துயிலினுந் துஞ்சா
ஞமலி யரையிருளே” —பாண்டிக்கோவை 240.
- (424) “ஆயுந் தமிழ்மன்னன் செங்கோ
லரிகே சரிமுனைபோற்
றேயு நினைவொடு துஞ்சா
மடந்தையிச் சேயிழையாள்
தாயுந் துயிலலு ருளின்ன
தாற்றனித் தானெடுத்தேர்க்
காயுங் ¹கதிர்கான் மலைபோய்
மறைந்த கணையிருளே” —பாண்டிக்கோவை 239.
- (425) “மாவுங் களிறு மணிநெடுந்
தேரும்வல் லத்துப்புல்லாக்
கோவுந் துமியவை வேல்கொண்ட
கோனந்தண் ²கூடலென்னப்
பூவும் புகையும் விரையும்
கமழ்ந்துபொன் னாருலகு
மேவும் விழைவொடு துஞ்சா
திரவும் வியனகரே” —பாண்டிக்கோவை 241.
- (426) “நறைக்கண் மலிகொன்றை யோனின்று
நாடக மாடுதில்லைச்
சிறைக்கண் மலிபுனற் சீர்நகர்
காக்குஞ்செவ் வேலினாரூர்
பறைக்கண் படும்படுந் தோறும்
படாமுலைப் பைந்தொடியாள்
கறைக்கண் மலிகதிர் வேற்கண்
படாது கலங்கினவே” —திருக்கோவையார் 258;
- (427) “அடிக்கண் ணாதிருங் கழலரி
கேசரி ³தெவ்வழியக்
கொடிக்கண் ணாடியிரு மேந்திய
கோன்றமிழ்க் ⁴கூடலன்னாய்

1. கதிரோன். 2. கூடலன்னாய். 3. தெவ்வனுங்கக்.
4. கூடலன்னார்.

வடிக்கண் ணிரண்டும் வளநகர்
காக்கும்வை வேலினோரூர்
துடிக்கண் ணிரண்டுங்கங் குற்றலை
யொன்றுந் துயின்றிலவே”

—பாண்டிக்கோவை 242.

(428) “சென்று செருமலைந் தார்செந்நீர்
மூழ்கச் செருநிலத்தை
வென்று களங்கொண்ட கோன்றமிழ்
நாடன்ன மெல்லியலாய்
இன்றிவ் ¹விருள் தா னிடங்கொண்ட
தெவ்விடஞ் சென்றுகொல்லோ
நின்று விசம்பிற் பகல்போல்
விரியு நிலாமதியே”

—பாண்டிக்கோவை 243.

இவையெல்லாம் வந்த செய்யுள் வருமாறு :

(429) “இரும்பிழி ³மகாஅரிவ் வமுங்கல் மூதூர்
விழவின் ருயினும் துஞ்சா தாகும்
மல்லல் ஆவண மறுகுடன் மடியின்
வல்லுரைக் கடுஞ்சொல் அன்னை துஞ்சாள்
பிணிகொ ளருஞ்சிறை யன்னை துஞ்சிற்
றுஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவர்
இலங்குவே லினாயர் துஞ்சின் வையெயிற்று
வலஞ்சரித் தோகை ஞாளி ⁴மகிழும்
அரவவாய் குமலி ⁵குரையாது கடியிற்
பகலுரு வுறமு நிலவுகான்று விசம்பி
னகல்வாய் மண்டில நின்றுவிரி யும்மே
திங்கள் கல்சேர்பு கணையிருள் ⁶மறையி
னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை
கமுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குழறும்
வளைக்கட் சேவல் வளர்துயின் மடியின்
மனைச்செறி கோழி மாண்குர வியம்பும்
எல்லா மடிந்த காலை யொருநாள்
நில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே
அதனால்,
அரிபெய் புட்டி லார்ப்பப் பரிசிறந்

1. வீரவி னிருள்சென்றிடங்கொண்ட தெங்குக் கொல்லோ.
2. மாரி. 3. மருளும். 4. மகிழாது மடியின்.
5. மடியி.

தாதி போகிய பாய்பரி நன்மான்
நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக்
கன்முதிர் புறங்காட் டன்ன
பன்முட் டின்றூற் றேழிநங் களவே”

—நெடுந்தொகை 121.

- (430) “யாயே துயின்மறந் தனளே யாயினு
நாயு மூரு நனிதுஞ் சலவே
¹காவல ரதனினுந் துயிலார் துயிலினு
மாய்கதிர் மதியநின் றலரும்
யாவ தாங்கொல் ஏந்திழை நினைவே”

—பொருளியல் 79.

- (431) “ஊர்துயிலின் நாய்துயிலா வொண்டொடி யூர்காக்கும்
பேர்துயிலு மாறெருகாற் பெற்றாலும்—நேர்துயிலாள்
அன்னை நெடுநிலா அல்லும் பகலாகும்
என்னை வருவதுநீ இங்கு”

—கிளவித்தெளிவு.

66. ஆறு பார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி என்பது தலைமகன் வரும் வழியினுள்ள அச்சத்தைச் சொல்லி வரவு விலக்குதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (432) “தாருறை கொன்றையன் தில்லைச்
சடைமுடி யோன்கயிலை
நீருறை கான்யாற் றளவில
நீந்திவந் தானினது
போருறை வேல்வயப் பொங்குரு
மஞ்சக மஞ்சிவருஞ்
சூருறை சோலையின் வாய்வரற்
பாற்றன்று தூங்கிருளே”

—திருக்கோவையார் 176.

- (433) “பிறவா ரணங்கு ²மணிக்ஞரை
யார்கழல் பேணினரென்
றறைவா ரணங்க ளரற்று
மரங்க ரருளிலர்போன்
மறவா ரணங்கள் மடங்கலுக்
கோடும் வழிபழிவந்
துறவா ரணங்கின் பொருட்டுர
வோய்வர லோங்கிருளே”

—கோயிலந்தாதி.

1. காவ லாள ரதனினுந் துயிலார்.
2. மு. ப. : மணிக்ஞரை.

- (434) “அன்பெதிர்ந் தாலும் வருதல்பொல்
லாதைய வாரமருள்
முன்பெதி ரார்படச் சேவைவென்
ருன்முகி ரேய்பொதியிற்
பொன்பிதிர்ந் தாலன்ன மின்மினி
சூழ்புற்றின் முற்றியசோற்
றின்பிதிர் வாங்கியெண் கேறு
கிளைத்துண்ணு மீண்டிருளே”
—பாண்டிக்கோவை 246.
- (435) “பிறையார் நறுநுதற் பேதைதன் காரணத் தாற்பெரும
மறைநா ளிரவில் வருவது நீயொழி வச்சிரநாட்
டிறையா கியகலு பாமுத லானவர் யானைகணின்
றறைவாரும் விஞ்சத் தடவிகள் சூழு மணிவரையே”
—பல்சந்தமாலை.
- (436) “கரைபொரு காண்யாற்றங் கல்லத
ரெம்முள்ளி வருவிராயின்
அரையிருள் யாமத் தடுபுலி
யேறஞ்சி யகன்றுபோக
நரையுரு மேறுநுங்கை
வேலஞ்ச நும்மை
வரையர மங்கையர் வெளவுத
லஞ்சதும் வாரலையே”
—பழம்பாட்டு.
- (437) “சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே
சூரர மகளிர் ஆரணங் கினரே
வாரல் எனினே யானஞ் சுவனே
சார னுட நீவர லாதே”
—பழம்பாட்டு.
- (438) “வாரா தீமோ சார னுட
வுறுபுலி கொன்ற தறுகண் யானை
யாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம்
ஊறுபெரி துடைய தமியை நீயே”
—¹சிற்றெட்டகம்.
- (439) “நெடுவரை நன் னுட நீள்வேல் துணையாக்
²கடுவிசைப் பாயருவி நீந்தி—நடுவிருளி
னின் னு தரவரலி னென்கோதை மாதரான்
என் னுவ னென்னுமென் னெஞ்சு”
—ஐந்திணை.

1. தமிழ்நெறி விளக்கம் 19. மேற்.

2. மு. ப: கடுவிசைப்பாளாரருவி.

- (440) “கல்லதருங் கான்யாறு நீந்திக் கரடிகளும்
கொல்கரியுஞ் செய்யுங் கொலைபிழைத்து—வல்லிருளிற்
சாரன் மலைநாட தன்னந் தனிவந்து
சேரல் சிறியாள் திறத்து” —கிளவித்தெளிவு.

67. பகல்வரல் என்பது இவ்வகை இரவுக்குறி வந்தொழுஞ்
தலைமகளை இரவினது ஏதங்காட்டிப் பகல்வாவென்று சொல்லுதல்.
அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (441) “கழிகட் டலைமலை வோன்புலி யூர்கரு தாதவர்போற்
குழிகட் களிறு வெரீஇயரி யாளி குழீஇவழங்காக்
கழிகட் டிரவின் வரல்கழல் கைதொழு தேயிரந்தேன்
பொழிகட் புயலின் மயிலிற் றுவளு மிவன்பொருட்டே”
—திருக்கோவையார் 255.

- (442) “அடிமே லகலிட மெல்லாம்
¹வணங்க வமரர்தங்கோன்
முடிமேல் வகையுடைத் தானெடு
மாறன்முன் னாளுயர்த்த
கொடிமே லுருமதிர் கூரிருள்
வாரன்மி னீர்மகிழும்
படிமேற் பகல்வம்மின் வந்தால்
விருப்புமென் பல்வகையே”
—பாண்டிக்கோவை 254

- (443) “நிரைதா ²ரண்ண னெடுங்கழை யுகுத்த
விரிகதிர் நித்திலம் ³பரத்தலின்
இரவும் ⁴பகல்போன் றிலங்குமா லிவணே”
—பொருளியல் 67.

68. இரவு வரலென்பது இவ்வகை இரவுக்குறி விலக்கிப் பகல்வர
வுரைத்த தோழி பகல்வருவானை இரவு வரலுரைத்தல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

- (444) “இறவரை யும்பர்க் கடவுட்
பராய்நின் றெழிலியுன்னிக்
குறவரை யார்க்குங் குளிர்வரை
நாட கொழும்பவள
நிறவரை மேனியன் சிற்றம்
பல ⁵நினை யாதவர்போல்
உறவுரை மேகலை யாட்கல
ராம்பக லுன்னருளே” —திருக்கோவையார் 260.

1. வணக்கிய. 2. மு. ப. : ரன்ன. 3. மு. ப. : விரித்தலின்.
4. மு. ப. : பகல்போ லீலங்குமா. 5. நெஞ் சுருதவர்போல்.

(445) “அஞ்சா தமர்மலைந் தார்¹ அள
நாட்டுடனே²யவிய
நஞ்சா ரிலங்கிலை வேல்கொண்ட
தென்னவ னுடனைய
பஞ்சா ரகல்கு லாட்குப்
பகல்நீ வரிற்பழியா
மஞ்சார் சிலம்ப வரவென்ன
வூன மயங்கிருளே” —பாண்டிக்கோவை 255.

(446) “வரிவளைத்³ தோளி யொருதனி யொழியப்
பிரிது மென்றி யாயிற் பெரிதழிந்து
⁴பரியல் வாழியோ நெஞ்சே
இருளிடை⁵ யேகலு மெய்துமா னமக்கே”
—பொருளியல் 66.

69. இரவும் பகலும் வரவொழி என்பது தலைமகன் வரைவு
விரைதல் காரணமாக இரவின் கண்ணும் பகலின் கண்ணும் வரவொழி
யெனத் தோழி சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(447) “சுழியா வரும்பெரு நீர்சென்னி
வைத்தென்னைத் தன்தொழும்பிற்
சுழியா வகைவைத்த சிற்றம்
பலவன் கரந்தருமான்
விழியா வருள்புரி மென்குழ
லாடிறத் தையமெய்யே
பழியாம் பகல்வரி னீயிர
வேதும் பயனில்லையே” —திருக்கோவையார் 261.

(448) “ஓதங் கடைந்தமு தாக்கி
யமரர்க் குணக்கொடுத்துப்
பூதம் பணிகொண்ட பூழியன்
மாறன் பொதியிலின்வாய்
ஏதம் பழியினோ டெய்துத
லானிர வும்பகலும்
மாதங்³ கடைந்தமென் னோக்கி
திறத்தைய வாரன்மினே”
—பாண்டிக்கோவை 256.

(449) “கறங்கு வெள்ளருவி பிறங்குமலைக் கவாஅற்
றேங்கம ழிணர வேங்கை சூடித்

-
1. மு. ப. : வள. 2. மடிய. 3. மு. ப. : தோழி.
4. மு. ப. : அலமரல் வாழியைய. 5. மு. ப. : யெத்தலு.
6. மு. ப. : களைந்துமென்.

தொண்டகப் பறைச்சீர்ப் பெண்டிரொடு ¹தொகைஇ
மறுகிற் றாங்குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்
தியன்முரு ²கொப்பினை வயநாய் பிற்படப்
பகல்வறிற் கவ்வை யஞ்சுது மிகல்கொள
இரும்பிடி கன்றொடு ³விரைஇக் கயவாய்ப்
பெருங்கை யானே கோட்பிழைத் ⁴தொரீஇ
அடுபுலி வழங்கு மாரிருள் நடுநாள்
தனியை வருதல் அதனினும் அஞ்சுதும்
என்னு குவள்கொல் தானே பன்னாட்
புணர்குறி வாய்த்த ⁵புரவுக்குர லேனற்
கிளிகடி பாடலும் ஒழிந்தனர்
அளியள் ⁶தானேநின் னளியல திலளே”

—நெடுந்தொகை 117.

- (450) “முருகற் செவ்வியொடு பகல்வரி னவ்வழி
யிரவியற் கவ்வை யஞ்சுதும்
இரவரின் அதனினும் பெரிதஞ் சதுமே”

—பொருளியல் 81.

- (451) “வாரல் இருபொழுதும் வந்தால் மலைநாட
வேரல் புனைதிருத்தோள் மெல்லியலாள்—சூரல்
வழியிடையூ றஞ்சு மிரவெலா மன்ன
பழியிடையூ றஞ்சும் பகல்”

—கிளவித்தெளிவு.

70 தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி என்பது தலைமகள் தனது ஆற்றாமையை ‘எம்போல்வார் உளரீரா’ எனத் திங்கள் மேலும் அன்னத் தின்மேலும் கடலின்மேலும் வைத்துச் சொல்லுதல். அவற்றுள் திங்கண்மேல் வைத்துச் சொல்லுதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (452) “விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தர்வண்
டில்லைமெல் லங்கழிகுழ்
கண்டலை யேகரி யாக்கன்னிப்
புண்ணைக் கலந்தகள்வர்
கண்டிலை யேவரக் கங்குலெல்
லாமங்குல் வாய்விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாய்தமி
யேற்கொரு வாசகமே”

—திருக்கோவையார் 177.

1. விரைஇ. 2. மு. பா: கொப்பின். 3. விரைஇய.
4. திரீஇய. 5. புலர்கூரல். 6. தானின்.

அன்னத்தின்மேல் வைத்துச் சொல்லுதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (453) “மின்கண் படாவடி வேனெடு
மாறன்விண் டார்முனைமேல்
மன்கண் படாத மயங்கிரு
ணண்மலி நீர்த்துறைவர்க்
கென்கண் படாத நிலைமைசொல்
¹லாயிளஞ் சேவறழீஇத்
தன்கண் படாநின்ற வன்னத்த
²தேயித் தகவின்மையே” —பாண்டிக்கோவை 238.
- (454) “பறைவா யொலியோதம் பந்த ருகளுந்
துறைசேர் சிறுகுடியார் துஞ்சினும் துஞ்சாய்
இறையின் மருண்மலை யெம்மேபோ னீத்த
துறைவ னுடையையோ நீவாழி நாராய்” —பழம்பாட்டு.

71. கடலொடு கவலல் என்பது முன்னர்த் திங்கள் மேலும் அன்னத்தின் மேலும் வைத்துச் சொல்லினளாய்ப் பின்பு கடன்மேல் வைத்துச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (455) “பூங்கணை வேளைப் பொடியாய்
விழவிழித் தோன்புலியூ
ரோங்கணை மேவிப் புரண்டு
விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந் தோரல்லுந் தேறாய்
கலங்கிச் செறிகடலே
யாங்கணைந் *தோர்நின் னையுமுள
ரோசென் றகன்றவரே” —திருக்கோவையார் 179.
- (456) “தன்போற் சினத்துரு மேந்திய
கோன்கன்னித் *தாதுறையும்
பொன்போன் மலர்புன்னைக் கானலு
நோக்கிப் புலம்புகொண்ட
வென்போ விரவினெல் லாந்துயி
லாதுநின் றேங்குதியால்
அன்போ டொருவற் கறிவழிந்
தாயோ அலைகடலே” —பாண்டிக்கோவை 257.
- (457) “ஆரணங் குற்றனை கடலே பூழியர்
சிறுதலை வெள்ளைத் தோடுபரந் தன்ன
மீனார் குருகின் கானலம் பெருந்துறை

-
1. லாதிளஞ். 2. தேயால்.
3. தார். 4. தாழ்துறைவாய்ப்.

வெள்விரி தாழைக் கைதலை
நள்ளென் கங்குலுங் கேட்குநங் குரலே”

—¹குறுந்தொகை

- (458) “உன்னை யு நீத்தகன்ற ருண்டோ உடல்கருகிப்
புன்னை கமழும் பொருகடலே—யென்னைப்போல்
நெஞ்சா குலம்பெருகி நீயும் இரவெல்லாந்
துஞ்சாத தென்கொலோ சொல்லு” —கிளவித் தெளிவு.

72. ஆற்றாமை கூறல் என்பது தலைமகள் தனது ஆற்றாமை தலைமகற்குச் சொல்லி வரைவு கட்டாதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (459) “வளருங் கறியறி யாமந்தி
தின்றும் மர்ச்சிடமாய்த்
தளருந் தடவரைத் தன்சிலம்
பாதன தங்கமெங்கும்
விளரும் விழுமெழும் விம்மும்
மெலியும்வெண் மாமதிநின்
ரெளிருஞ் சடைமுடி யோன்புலி
யூரன்ன வொண்ணுதலே”

—திருக்கோவையார் 193.

- (460) “ஐய வாழியோ வைவாய் ஏனப்
புன்றலை மடப்பிடி புலியென வெருஉம்
பொன்மருள் வேங்கை யெம்மூர் போல
ஆடவர்ப் பிரிந்தோர்க் கலைக்கும்
வாடையு முளதோநின் பெருங்கன் னுட்டே”

—சிறறெட்டகம்.

- (461) “உள்ளத் தவலம் பெருக வொளிவேலோய்
எள்ளத் துணிந்த விருண்மலை—வெள்ளத்துத்
தண்டா ரகலம் தழுஉப்புணையா நீநல்கி
னுண்டாமென் றோழிக் குயிர்” —வெண்பாமாலை 328.

- (462) “பந்தி இளமிளகு பாராதே தின்றினாய்
மந்தி தளரு மலைநாட—முந்தருவி
சோர வரிநெடுங்கண் சுற்றும் பனிவாடை
யீர மெலிவாள் இவள்” —கிளவித்தெளிவு.

73. வரைவது கிளத்தல் என்பது இரவுக்குறி வந்தொழுக்குத் தலைமகற்குத் தலைமகளுந் தோழியு மாற்றாத் தன்மையராய் வரைவு பயக்கச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. இப்பாடல் குறுந்தொகைப் பதிப்பில் இடம் பெற்றிலது.

(463) “பற்றென்றில் லார்பற்றுந் தில்லைப்
பரன்பரங் குன்றினின்ற
புற்றென் றரவன் புதல்வன்
எனநீ புகுந்துநின்றால்
மற்றுன்று மாமல ரிட்டுன்னை
வாழ்த்திவந் தித்தலன்றி
மற்றென்று சிந்திப்ப ரேல்வல்ல
ளோமங்கை வாழ்வகையே”

—திருக்கோவையார் 178.

(464) “நெய்நின்ற வேனெடு மாறனெங்
கோனந்த னேரியென்னு
மைநின்ற குன்றச் சிறுகுடி
நீரைய வந்துநின்றற்
கைந்நின்று கூப்பி வரையுறை
தெய்வமென் னாகுண்டார்
மெய்ந்நிந் றுணர்வ ரெனினுய்யு
மோ¹மற்றிவ் வேந்திழையே”

—பாண்டிக்கோவை 259.

(465) “கந்தன் எனநீ கதிர்வேல் வலனேந்தி
செந்தினைசூழ் குன்றச் சிறுகுடிவாய்—வந்தருளி
நின்ற லிறவுளர்கள் மெய்யுணரி னேரிழைக்கு
நன்றாத லுண்டோ நவில்”

—பழம்பாட்டு.

74. குறிப்புரை யென்பது இரவுக்குறிக்கட்டலைமகன் சிறைப்புறத் தானாவதுணர்ந்து அன்னை என்னைக் குறித்து நோக்கினான் எனப் படைத்துத், தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(466) “விண்ணுஞ் செலவறி யாவெறி
யார்கழல் வீழ்சடைத்தீ
வண்ணன் சிவன்றில்லை மல்லெழிற்
கான லரையிரவி
லண்ணன் மணிநெடுந் தேர்வந்த
துண்டா மெனச்சிறிது
கண்ணுஞ் சிவந்தனை யென்னையு
நோக்கினன் கார்மயிலே”

—திருக்கோவையார் 256.

(467) “அன்னாய் நெருநல் நிகழ்ந்தது
கேளயல் வேந்திறைஞ்சும்
பொன்னார் கழனெடு மாறன்
குமரியம் பூந்துறைவாய்

1. மற்றிம் மெல்லியலே.

மின்னூர் மணிநெடுந் தேர்கங்குல்
வந்தொன்று மீண்டதுண்டே
லென்னு முகஞ்சிவந் தென்னையு
நோக்கின ளெம்மணையே”

—பாண்டிக்கோவை 260.

75. இல்லதுரைத்தல் என்பது இவ்வகை வந்தொழுகுந் தகை
மகற்குத் தோழி இல்லது மொழிந்து வரைவு கடாதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(468) “வான்றேய் பொழிலெழின் மாங்கனி
மந்தியின் வாய்க்கடுவன்
தேன்றேய்த் தருத்தி மகிழ்வகண்
டாடிரு நீண்முடிமேல்
மீன்றேய் புனற்பெண்ணை வைத்துடை
யானையு மேனிவைத்தான்
வான்றேய் மதிற்றில்லை மாநகர்
போலும் வரிவகையே”

—திருக்கோவையார் 257.

(469) “பண்ணிவர் சொல்லிகண் டாள்¹நென்னற்
பாழிப் பகைதணித்த
மண்ணிவர் சீர்மன்னன் வானொடு
மாறன் மலையமென்னும்
விண்ணிவர் குன்றத் தருவிசென்
ருடியொர் வேங்கையின்கீழ்க்
கண்ணிவர் காதற் பிடியொடு
நின்ற கருங்களிறே”

—பாண்டிக்கோவை 261.

(470) “கழைகெழு சிலம்பி னருவி யாடு
²மழைமதக் களிறெடு பிடிக்கண்
டுழைகெழு நோக்கி யுள்ளினள் பெரிதே”

—பொருளியல் 83.

இவையெல்லாம்,

(471) “காம மிக்க கழிபடர் கிளவியும்
காப்புச் சிறைமிக்க கையறு கிளவியும்
ஆறுபார்த் துற்ற அச்சக் கிளவியும்
இரவினும் பகலினும் நீவரு கென்றலும்
கிழவோன் தன்னை வாரல் என்றலும்
தன்னுட் கையா ரெய்திடு கிளவியும்
அன்ன மரபிற் பிறவுந் தொகைகித்

தன்னை யழிந்த கிளவி யெல்லாம்
வரைதல் வேட்கைப் பொருள வென்ப”

—இறையனார் அகப்பொருள் 30.

என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கண்டுகொள்க.

வரைதல் வேட்கை முடிந்தது.

உ. உடன்போக்கு வலித்தல்

76. அவர் அறிவுறுத்தல் என்பது தலைமகளது ஆற்றுமை அவரா யிறற்றெனத் தோழி உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(472) “அலரா யிரந்தந்து வந்தித்து
மாலா யிரங்கரத்தால்
அலரார் கழல்வழி பாடுசெய்
தாற்கள வில்லொளிகள்
அலரா விருக்கும் படைகொடுத்
தோன்றில்லை யானருள்போன்
றலராய் வினைகின்ற தம்பல்கைம்
மிக்கைய மெய்யருளே” —திருக்கோவையார் 180-

(473) “பலரா வெதிர்சென்று பாழிப்பட்
டார்தங்கள் ¹பையநிணம்
புலரா வசம்புடை வேன்மன்னன்
வேம்பொடு போந்தணிந்த
மலரார் மணிமுடி மான்தேர்
வரோதயன் வஞ்சியன்னுட்
கலராய் வினைகின்ற தாலண்ண
²லார்செய்த வாரருளே” —பாண்டிக்கோவை 189.

(474) “அறிந்தோர் அறணிலர் ³என்றலர் சிறந்த
இன்னுயிர்க் கழியினு நணியின் னுதே
புன்னையங் கானற் புணர்சூறி வாய்த்த
⁴மின்னே ரோதியென் றேழிக் கன்னே
படுமணி யானைப் பசும்பூட் சோழர்
கொடிநுடங்கு மறுகின் ஆர்க்காட் டாங்கட்
கள்ளுடைத் தடவிற் புள்ளொலித் தோவாத்

1. மூ. ப: பைந்நிணம் வாய். 2. னீசெய்த.

3. மூ. ப: என்றல். 4. பின்னரோதி.

தேர்வழங்கு தெருவின் அன்ன
கவ்வை யாகின்ற தையநின் னருளே” —நற்றிணை 227.

(475) “நிலவோ ரன்ன வெண்மணற் பாக்கத்து
மலரேர் கூந்தல் மடந்தைக்
கலரா¹ கின்ற தையநின் னருளே” —பொருளியல் 86.

(476) “அம்பல் பெருகி அலரான தல்லிதொறுந்
தும்பி முரலுஞ் சுரிகூந்தற்—கொம்பனைய
பண்ணரு மென்சொல்லி பால்வந்து பல்காலும்
அண்ணருள் செய்யும் அருள்” —கிளவித்தெளிவு.

77. அயன்மணம் உரைத்தல் என்பது தலைமகற்குத் தோழி
படைத்து மொழிந்து பிறருங் காப்பணியக் கருதுவர் என்னும். அதற்குச்
செய்யுள்:

(477) “மணியக் கணியு மரனஞ்ச
மஞ்சி மறுகிவிண்ணேர்
பணியக் கருணை தரும்பரன்
நில்லையன் னுடிறத்துத்
துணியக் கருதுவ தின்றே
துணிதுறை வாநிறைபொன்
அணியக் கருதுகின் றுர்பலர்
மேன்மேல் அயலவரே” —திருக்கோவையார் 195.

(478) “நீரணி வேலி நெடுங்களத்
தொன்றார் நிணமனைந்த
போரணி வேன்மன்னன் கன்னியன்
னூன்னைப் பொன்னணிவான்
காரணி வார்முர சார்ப்பப்
பிறருங் கருதிவந்தார்
வாரணி பூங்கழல் அண்ணலென்
னேநீ வலிக்கின்றதே” —பாண்டிக்கோவை 191.

(479) “அணிகொணர்ந் தனரே அயலோர் அண்ணல்
துணிவுறு செய்தி யாதுகொல்
மணிபுரை கூந்தல் மடந்தைதன் வயினே”
—பொருளியல் 87.

(480) “பொன்னிதழிற் பைந்தாதும் போதும் புறம்புதைத்த
வின்னறல்போல் ஏழை யிருங்கூந்தல்—பொன்னணியுந்

தேன்குமுந் தார்க்கண்டன் ரெவ்விற றிகைத்தன்ப
யாங்குமு வுண்டோ வினி? —கண்டன் அலங்காரம்.

78. மணமுரசு அறைதல் என்பது இவ்வகை படைத்து மொழிந்த
தோழி நாளை மணமுரசறையுமெனச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

(481) “பாப்பணி ¹வோன்றில்லைப் பல்பூ
மருவுசில் லோதியைநற்
காப்பணிந் தார்பொன் னணிவா
ரினிக்கமழ் பூந்த் றைவ
கோப்பணி வான்ரேய் கொடிமுன்
றினின்றிவை யேர்குமுமி
மாப்பணி லங்கள் முழங்கத்
தழங்கு மணமுரசே” —திருக்கோவையார் 196.

(482) “வேலைத் ²தொலைத்தகண் ணேழை
திறத்தின்று ³விண்ணுரிஞ்சு
சோலைச் சிலம்ப ⁴துணியொன்று
மின்போற் சுடருமுத்த
மாலைக் குடைமன்னன் வாணெடு
மாறன்வண் கூடலின்வாய்க்
காலைத் திருமண முற்றத்
தியம்புங் கடிமுரசே” —பாண்டிக்கோவை 192.

(483) “அணிவர் அயலார்பொன் னங்கதனுக் கீங்குத்
துணிவதனை யின்றே துணிநீ—பணிகொள்
அரவறையு மல்குலாட் கையனே நாளை
முரசறையு நங்கடைவாய் முன்” —பழம்பாட்டு

79. பரிசங்கிளத்தல் என்பது இவ்வகை மொழிந்த பாங்கிக்குத்
தலைமகன் என் செயற்பால தென்னும்; அதற்குத் தோழி சொல்லு
தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(484) “எலும்பா வணியிறை யம்பலத்
தோனெல்லை செல்குறுவோர்
நலம்பா வியமுற்று நல்கினுங்
கல்வரை நாடரம்ம
சிலம்பா வடிக்கண்ணி சிற்றிடைக்
கே⁵ நமர் செப்பவொட்டார்
கலம்பா வியமுலை யின்விலை
யென்னீ கருதுவதே” —திருக்கோவையார் 197.

1. யோன். 2. துளைத்த. 3. விண்ணுரிஞ் சுஞ்.
4. துணியொன்று. 5. விலைசெப்பவொட்டார்.

- (485) “நல்லளந் ¹தானு மமுதளந்
²தானு நகைக்குநல்ல
 வில்லளந் தானுதந் கும்விலை
 கேட்கில் விரிதமிழின்
 சொல்வளந் தானொரு பாவலர்க்
 காய்த்துறை யூர்நறையூர்
 நெல்வளந் தானளந் தானெடு
 நாட்டிற்கு நேர்நிற்குமே” —நறையூர்தாதி.
- (486) “என்னு விதுசெய்கென் றென்சொல்ல
 லாமிகந் பாழிவென்ற
 மின்னா ரயிற்படைச் செங்கோல்
 விசாரிதன் வீங்கொலிநீர்த்
 தென்னு டெனினும்கொள் ளார்விலை
 யாத்தமர் சீர்செய்வண்டு
 முன்னுள் மலரென் றணையுங்க
 ணேழை முகிழ்முலைக்கே”
 —பாண்டிக்கோவை 197.
- (487) “யானெவ னறிகோ அண்ணல் வானொடு
 நானில ³முமுதும் பெறினும்
 பேனா ரம்ம இவள்பூண் முலைக்கே”
 —பொருளியல் 89.
- (488) “பூஞ்சுணங்கின் மென்முலைக்குப் பொன்னுலகோ
 [போதாது
 நாஞ்சில சொல்லி னனியொல்லா—தீஞ்சொற்
 பிறைநுத லுண்ணுட் டமரோ பெரியார்
 குறைவிலதாங் கொள்ளார் பிற” —கிளவிமாலை.
- (489) “கொங்கைக்குந் தூய குவளைசேர் கோகனகச்
 செங்கைக்கு மென்னவிலை செப்புவோம்—மங்கை
 தெரியா மருங்குலுக்குத் தேசம்விலை யென்னத்
 தரியார் மலைவாணர் தாம்” —கிளவித்தெளிவு.

80. உடன் போக்குரைத்தல் என்பது இவ்வகைப் பரிசங்கேட்ட
 தலைமகன் உடன்கொண்டு போவது துணிந்தே னெனினும் நிழலு
 நீருயில்லாத அழல்வெங் கான மாற்றுகில்லாள் கொல்லோ வென்னுந்
 தலைமகற்குத் தோழி சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. மு. ப : தானு. 2. மு. ப : தானு.
3. மு. ப : முமுதும்.

- (490) “பிணையுங் கலையும்வன் பேய்த்தே
 ரினைப்பெரு நீர்நசையால்
 அணையு முரம்பு நிரம்பிய
 அத்தமு மையமெய்யே
 யிணையு மளவுமில் லாவிறை
 யோனுறை தில்லைத்தண்பூம்
 பணையுந் தடமுமன் ¹ரேநின்னோ
 டேகினம் பைந்தொடிக்கே”

—திருக்கோவையார் 202.

- (491) “மால்புரை யானை மணிமுடி
 மாறன்மண் பாய்நிழற்றும்
 பால்புரை வெண்குடைத் தென்னன்
 பறந்தலைக் கோடிவென்ற
 வேல்புரை வெம்மைய கான
 மெனினுமவ் வேந்தன்செய்ய
 கோல்புரை தண்மைய ²வாநின்னோ
 டேகினக் கொம்பினுக்கே”

—பாண்டிக்குவை 198.

- (492) “தீயினும் வெம்மைய என்குவை யாயின்
 யாவதும் இனிய கானம்
 சேய்யர் ³சிலம்ப நின்னொடு செலினே”

—பொருளியல் 90.

- (493) “மன்னெடு வேலினாய் மாழை மடநோக்கி
 நின்னொடு செல்ல நெடுங்கானங்—கொன்னுணைய
 வேலன்ன வெம்மைய வாயினும் வேந்தர்செங்
 கோலன்ன வாகுங் குளிர்ந்து” —கிளவிமாலை.

- (494) “தீய பெருவனமும் செந்தறையும் நந்தறையுந்
 தூய பெருவனமும் சோலையுமா—மாய
 கலம்பா முலைமகட்குக் காமருபூங் கண்ணிச்
 சிலம்பாநின் பின்னர்ச் செலின்” —கிளவித்தெளிவு.

81. செலவுடன் படுத்தல் என்பது இவ்வகை யுடன்போக்கு நயப்
 பித்த தோழி தலைமக னுழைச்சென்றுணர் த்தத் தலைமகன் சொல்லுதல்.
 அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. நேசின்னோ. 2. வாநும்மோ. 3. சிலம்பு.

(495) “மற்பாய் விடையோன் மகிழ்புலி
 யூரென் னெடும்வளர்ந்த
 பொற்பார் திருநாண் பொருப்பர்
 விருப்புப் புகுந்துநந்தக்
 கற்பார் ¹நெடுங்கால் கலக்கிப்
 பறித்தெறி யக்கழிக
 இற்பாற் பிறவற்க வேழையர்
 வாழி யெழுமையுமே”

—திருக்கோவையார் 208-

(496) “ஏணு மிகலு மழிந்துதெவ்
 வேந்தரெல் லாமிறைஞ்சிக்
 காணுங் கழனெடு மாறனெங்
 கோனின்று காக்குமண்மேற்
²சேணுமென் னோடக லாதுட
 னாய்த்திரி வின்றிவந்த
 நாணு ³மளியத் தகுகற்பு
 மேற்பட நைகின்றதே” —பாண்டிக்கோவை 200.

(497) “அளிதோ தானே நானே நம்மொடு
 நனிநீ டேழந்தன்று ⁴மன்னோ வினியே
 வான்பூங் ⁵கொம்பி னோங்குமணற் சிறுசிறை
 தீம்புன னெரிதர ⁶வீய்ந்துக் ⁷காங்குத்
 தாங்கு மளவைத் தாங்கிக்
 காம நெரிதரக் கைநநில் லாதே” —குறுந்தொகை 149.

(498) “சிலரும் பலருங் ⁸கட்க னோக்கி
 மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
 மறுகிற் பெண்டிர் அம்பல் தூற்றச்
 சிறுகோல் ⁹வலத்தள் அன்னை அலைப்ப
 அவந்தனென் வாழி தோழி கானற்
 புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குருஉச்சவற்
¹⁰கடுமா பூண்ட ¹¹கதழ்பரி கடைஇ
 நடுநாள் வருஉ மியல்தேர்க் கொண்கனெடு

1. கடுங்கால்.
2. சேணு மகலா துடனென்னோ டாடித் திரிந்துவந்த.
3. மழியத். 4. மன்னே. 5. கரும்பி.
6. வீழ்ந்துக். 7. காஅங்கு. 8. கடைக்க.
9. வலத்தனள். 10. மு. ப: கடுமான் பரியகழ்.
11. நெடுந்தேர்.

செலவயர்ந் திசினால் யானே
அலர்சமந் தொழிகவிவ் வமுங்க லூரே”

—நற்றிணை 149.

(499) “ஊருஞ் சேரியு மலரெழ யாயுந்
தானே யிருக்க ¹தன்மனை யானே
திருந்துவேல் விடலையொடு கெழீஇ
யருஞ்சுரஞ் சேறல் புரிந்தன னினியே”

—பொருளியல் 92.

82. செலவமுங்குவித்தல் என்பது இவ்வகை யுடன்செலவுற்ற
நிலைமை கண்ட செவித்தாய் முதலாயினோர்க்கு உரைத்ததற் பின் இவர்
நீரிலாரிடைப் போய் வருந்துங் குறையென்னெனத் தோழி தலைமகற்குச்
சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(500) “பாயப் புரவி கடாயன்று
பாழிப் பகைமலைந்தார்
தேயச் சிலை²கொண்ட தென்னவன்
³றன்றென் பொதியிலின்வாய்
வேயொத்த ⁴தோளினை நும்மொடு
சேறல் ⁵விருப்புறுந்தன்
ஆயத் தவரை நினைந்துண்க
ணீர்கொண் டலம்வந்தவே”

—பாண்டிக்கோவை 201.

(501) “விளம்பழங் கமமும் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்தம்
⁶நெய்தேர் இயக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கரந்து தன்கால்
அரியமை சிலம்பு ⁷கழீஇ நன்மாண்
வரிப்புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்
இவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
அளியரோ அளியரென் னாயத் தோரென
நும்மொடு ⁸வரவியா னயரவும்
⁹என்வரைத் தன்றியுங் கலுழ்ந்தன கண்ணே”

—நற்றிணை 12.

1. மு. ப: நன்மனை. 2. தொட்ட 3. நேந்தன்.
4. தோளிநும் மோடு வரவு. 5. விரும்பு வந்தன்.
6. நெய் தெரியியக்கம். 7. கழீஇப் பன்மாண்.
8. வரவுதா. 9. தன்வரைத்.

- (502) “எழினுத னும்முட நேசுதல் விரும்பு
மழிவுறு மாயத் தவர்களை நினைந்து
¹விழைவுறு மெண்ணந் தான்மிகத் தருமே”

—பழம்பாட்டு.

இவையெல்லாம்,

‘அம்பலும் அலருங் களவு’

(கஉசு - சஉ)

என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கண்டு கொள்க.

(உடன்போக்கு வலித்தல் முடிந்தது)

தோழியாலாய கூட்ட முடிந்தது.

¹களவொழுக்க முடிந்தது.

1. மு.ப : விழையினை.

2. களவொழுக்க முடிந்தது என்னுங் குறிப்பால் இப்பகுதிக்குக் களவொழுக்கம் எனப் பெயர்சூட்டப் பெற்றது.

ஈ. கற்பொழுக்கம்

1. வெளிப்படை நிலை

சக. வெளிப்படை முதலா விதும்பல் ஈராக்
களிப்பென உரைப்பது கற்பெனப் படுமே.

என்பது என்னுதலற்றே எனின் அறத்தொடு நிலை முதலாகப்
புணர்ச்சி விதும்பல் ஈராகக் கற்பெனப்படும் என்றவாறு.

(503) “முக்கட் கூட்ட முதலா நான்குந்
தொக்கிய வொழுக்கங் கற்பெனத் தோன்றும்”

—பொருளியல் 21.

என்பது (1) அறத்தொடு நிலையும், (2) உடன் செலவும், (3) இடைப்
பிரிவும், (4) ஆயிடைப் பிரிவும் என வகைப்பட்ட நான்குந் தொக்க
வொழுக்கம் முக்கட் கூட்ட முடைய கற்பென்று சிறப்பிக்கப்
படுமென்று, பொருளியலுடையாரும், ‘அறத்தொடுநிலை கற்புக்கு
முதலென்று சொன்னாரென்க.

சச. அடைவாம் வெளிப்படை யாங்கே
வரையும் பொருட்கேகுத
லுடையா துடனிலைச் செல்வதல்
கல்விப் பிரிவுணர்த்தல்
படையார் விழிக்கண காவலிற்
போதும் படியுணர்த்தல்
நடையார் பகைதணித் தல்லறக்
கற்பி னவிற்பவதே.

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி, பாங்கனாலாய கூட்டம், தோழியாலாய
கூட்டம் ஆகிய மூவழிக் கூட்டம் முக்கட் கூட்டமாம். கண்—கணு—
பிரிவு. “அறத்தொடு நிலையும், உடன்செலவும், சேயிடைப் பிரிவும்,
ஆயிடைப் பிரிவும் எனப்பட்ட நான்கும் தொக்க ஒழுக்கமும் முக்கட்
கூட்டமுடைய கற்பென்று சிறப்பிக்கப்படும்”—பொருளியல் 21.

௪௫. நவில் தரும் வேந்தருக் குற்றழிப்
 போதல் நலம்பயின்ற
 புலியிசை நாமப் பொருள்வயிற்
 போதல் புடைவளநூம்
 குவிமுலை யாயப் பரத்தையிற்
 போதல் எனநாற்குலக்
 கவிஞர்கள் தாமொன் பதுவகை
 யாமெழிற் கற்பென்பரே.

இச்சூத்திர மிரண்டும் என்னுதலிற்றே வெனின், கற்
 பொழுக்கம் ஒன்பது வகைப்படும் என்பதை அறிவித்தலைக்
 கருதிற்று.

என்னை? வெளிப்படடை நிலையும், வரைபொருட் கேசலும்,
 உடனிலைச் செலவும், கல்விப் பிரிவுணர்த்தலும், காவலிற்
 பிரிவுணர்த்தலும், பகைதணி வினைப் பிரிவுணர்த்தலும், வேந்தர்க்
 குற்றுழிப் பிரிவுணர்த்தலும் பொருள் வயிற் பிரிதலும்
 பரத்தையிற் பிரிதலும் என ஒன்பது வகைப்பட்டவாறு கண்டு
 கொள்க. (௪௪ - ௪௫)

(இங்குச்) சொல்லப்பட்ட கற்பொழுக்கம் ஒன்பது வகையி
 னுள்ளும் வெளிப்படடைநிலைபத்தொன்பது வகைப்பட்ட கிளவியாம்.
 அவை வருமாறு :

௪௬. கற்பமர் பூத்தான் தருமப்
 புணர்ச்சியுங் காதலிக்குப்
 பொற்பமர் தண்புனல் தான்தரு
 நீதிப் புணர்ச்சியும்போ
 ரற்புத் மாருங் களிறு
 தருமப் புணர்ச்சியுமாங்
 கிற்பயில் கட்டுவிக் கேட்டல்
 எழிற்கட் ழேகூறலே.

௪௭. கூறப் படும்வெறிதா னங்கேடுத் தல்கூ றுமவ்வெறிக்
 கீறற் றழிதல் அறிவுறக் கூறல் எழிற்றலைவி
 வேறற் றவளுக் கறத்தொடு நின்றல் வெறிவிலக்கல்
 [ஊறற் றயிரோலா முய்க்கு முருகற் குரைகடிதே.

சஅ. கடியார் செவிலித்தாய் நற்றாய்க் கறத்தொடு நின்றலவள்
வெடியார் இயலைக் கறத்தொடு நின்றல் மிகு] வேறலைப்
படிவார் வரைவை மறுத்தல் பரிச மோவேருதல்
வடிவார் வரைவு மலிதல் வரைவை யுடன்படலே.

சக. வரைவார் முரசுக் கிரங்கல்
மணமுர சம்வினுவென்
றரையார் கிளவிகள் ஈரஞ்சொ
டொன்பது மோங்குந்திரைக்
கரையார் கருங்கடல் சூழல
கத்திற் கலைத்தமிழோர்
விரையார் குழலாய் வெளிப்படை
யென்று விளம்பினரே.

இச்சூத்திரம் நான்கும் என்னுதலிற்றேவெனின் முன்
சொன்ன வெளிப்படை நிலை பத்தொன்பது வகைப்பட்ட கிளவியாம்
என்றார். அவை யறிவித்தலைக் கருதிற்று.

என்னை? (1) பூத்தரு புணர்ச்சியும், (2) புனறரு புணர்ச்சி
யும், (3) களிறுதரு புணர்ச்சியும், (4) கட்டுவிக்கேட்டலும்,
(5) கட்டுவி கூறலும், (6) வெறியெடுத்தலும், (7) வெறியினுக்
கழிதலும், (8) அறிவுறக் கிளத்தலும், (9) தலைமகள் தோழிக்
கறத்தொடு நின்றலும், (10) வெறிவிலக்கலும், (11) முருகற்
குரைத்தலும், (12) செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நின்றலும்,
(13) நற்றாய் தன் ஐயன்மார்க் கறத்தொடு நின்றலும், (14) வரைவு
மறுத்தலும், (15) பரிசமொடு வருதலும், (16) வரைவு மலிவுரைத்
தலும், (17) வரைவுடன் படுத்தலும், (18) முரசினுக்கிரங்கலும்,
(19) முரசு வினாத்தலும் எனப்படும் என்றவாறு.

வெளிப்படை எனினும் அறத்தொடு நிலை எனினும்
அமையும்.

1. அவற்றுள், பூத்தரு புணர்ச்சி என்பது என்மகட்கு இவ்
வேறுபாடு எற்றினான் ஆயிற்று என்ற செவிலிக்கு அறத்தொடு
சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(504) “ஆளரிக் கும்மரி தாய்த்தில்லை
யாவருக் கும்மெளிதாந்
தாளரிக் குன்றிற்றன் பாவைக்கு
மேவித் தழல்திகழ்வேற்

கோளரிக் குந்திக ரன்னு
 ரொருவர் குருமலர்த்தார்
 வாளரிக் கண்ணிகொண்ட டாள்வண்ட
 லாயத்தெம் வாணுதலே”

—திருக்கோவையார் 225.

- (505) “கந்தார் களிறு கடாய்ச்செந்
 நிலத்தைக் ¹கறுத்தெதிராய்
 வந்தார் அவியவை வேல்கொண்ட
²கோன்கொல்லி வார்துறைவாய்ப்
 பந்தார் விரலிதன் பாவைக்கு
 வேண்டப்பைம் போதொருவர்
 தந்தார் தரவவை கொண்டணிந்
 தாளித் தடங்கண்ணியே”

—பாண்டிக்கோவை 146.

- (506) “உள்ளஞ்செய் பாவைக்குன் கைப்போ தருளென்னக்
 கொள்ளென் ரொருவன் கொடுத்ததற்பின்—கள்ளுண்டு
 வண்டினந்தாழ் கின்ற மலர்க்குவளைப் போதிரண்டு
 கொண்டணிந்தாள் நீபயந்த கொம்பு” —பழம்பாட்டு.

2. புனல்தரு புணர்ச்சி என்பது நின்றவர்கள் சுனையாடப் புகுந்த
 விடத்து அழுந்துபடக் கண்டு ஒரு தோன்றல் கரையேற்றினான் எனச்
 சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (507) “ஓங்கிய வெண்குடைப் பைங்கழற்
 செங்கோல் உசிதன்வைகை
 வீங்கிய தண்புன லாடி
 வினையாட் டயர்பொழுதிற்
 றேங்கிய தெண்டிரை வாங்க
 வொழுகிநின் சேயிழையாள்
 நீங்கிய போதருள் செய்தனன்
 வந்தோர் நெடுந்தகையே”

—பாண்டிக்கோவை 152.

- (508) “காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள்
 தாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ
 [டொழுகலான்
 நீகை ³நறும்பைந்தார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினான்
 பூகை முறத்தழீஇப் ⁴போதந்தா னகனகலம்

1. கறுத்தெதிர்த்து. 2. கோன்கன்னி.
 3. நறுத்தண்டார். 4. போத்தந்தான்.

வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனால் என்றோழி
அருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே”
—கலித்தொகை 09.

(509) 1[“கயஞ்சால் மறுசுழி யமுந்தின மாக
முயங்கினள் எழுந்த அண்ணலை
வயங்கினர்க் கோதை மறவலள் பெரிதே”
—பொருளியல் 106.

3. களிறு தருபுணர்ச்சி என்பது நீ புனங்காக்கச் சொல்ல யாங்கள்
போய்த் திணைக்கிளி கடியுங்கால் வந்த யானையை அருளுடையான்
ஒருவன் கடிந்து உயிர் தந்து போயினான் எனச் சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(510) “மனக்களி யாய்இன் றியான்மகிழ்
தூங்கத்தன் வார்கழல்கள்
எனக்களி யாநிற்கும் அம்பலத்
தோன்இருந் தண்கயிலைச்
சினக்களி யானை கடிந்தா
ரொருவர்செவ் வாய்ப்பசிய
புனக்கிளி யாங்கடி யும்வரைச்
சாரற் பொருப்பிடத்தே”
—திருக்கோவையார் 293.

(511) “உறுகற் புடைமையின் உள்ளும்பி
பேதை உசிதனென்றார்
மறுகத் திறலும் ஏந்திய
கோன்கொல்லி மால்வரைவாய்த்
துறுகற் புனமும் சிதைத்தெங்கள்
தம்மையும் துன்னவந்த
சிறுகட் களிறு கடிந்திடர்
தீர்த்த சிலம்பனையே” —பாண்டிக்கோவை 149.

(512) “சுள்ளி சுணைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை
யள்ளி யளகத்தின் மேலாய்ந்து—தெள்ளி
யிதனாற் கடியொடுங்கா வீரங்கடா யானை
யுதனாற் கடிந்தா னுள்ளன்”
—திணைமாலை நூற்றைம்பது 2.

1. 509 முதல் 514 முடியவுள்ள மேற்கோள் பாடல்களும், களிறு
தருபுணர்ச்சி, கட்டுவிக் கேட்டல், கட்டுவி கூறல் என்னுங் கிளவி
விளக்கங்களும் இணைத்துக் கொள்ளப் பெற்றன.

4. கட்டுவிக் கேட்டல் என்பது தலைமகள் மெலிவுகண்ட செவிலி இவளுற்ற நோயைத் தெரிய வறிந்து சொல்லுமின் எனக் கட்டுவித்தியிடம் கேட்டல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(513) “சுணங்குற்ற கொங்கைகள் சூதுற்
நிலசொல் தெளிவுற்றில
சுணங்குற்றங் கொள்ளும் பருவமு
ரூள்குறு காவசுரர்
நிணங்குற்ற வேற்சிவன் சிற்றம்
பலநெஞ் சுருதவர்போல்
அணங்குற்ற நோயறி வுற்றுரை
யாடுமின் அன்னையரே” —திருக்கோவையார் 283.

5. கட்டுவி கூறல் என்பது கட்டுவியிடந் தலைவி மெலிவு பற்றிக் கேட்ட விடத்து இவளுக்கு முருகணங் கொழியப் பிற்தொன்றுமில்லை என அவள் கூறுதல்.

(514) “சூயிலிதன் றேயென்ன லாஞ்சொல்லி
கூறன்சிற் றம்பலத்தான்
இயலிதன் றேயென்ன லாகா
இறைவிற் சேய்கடவும்
மயிலிதன் றேகொடி வாரணங்
காண்கவன் சூர்தடிந்த
அயிலிதன் றேயிதன் றேநெல்லிற்
ரேன்று மவன்வடிவே” —திருக்கோவையார் 285.]

(515) “எய்யா வள்ளமொ டிணையல் வாழியெம்
மைதபு கழங்கிற் பட்டது முளதே, யதுதான்
மையில் காட்சியின் வயங்குயிர் மயங்கிய
தெய்வ வாணுரு வாகுதல் தெளிவே” —பொருளியல் 97.

6. வெறியெடுத்தல் என்பது கட்டுவிக் கேட்ட செவிலித்தாய் வெறியெடுப்பித்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(516) “வேலன் புகுந்து வெறியா டுகவெண் மறியறுக்க
காலன் புகுந்தவி யக்கழல் வைத்தெழிற் நிலைநின்ற
மேலன் புகுந்தென்க ணின்றான் இருந்தவெண் காடணைய
பாலன் புகுந்திப் பரிசினி னிற்பித்த பண்பினுக்கே”
—திருக்கோவையார் 286.

1. மு. ப: “மைதபு கழங்கிற் பட்டது முளதே
மையில் காட்சியின் மயங்கி
யையதெ னுரு...வாகுதல் தெளிவே”

(517) “வெறியா டுகதிறல் வேலன் புகுந்து வியந்துவெள்ளை
மறியே யறுக்க மலர்ப்பலி தூவுக வண்டமிழ்நூல்
குறிவா னிகந்தசெங் கோலரி கேசரி கூடலன்ன
சிறியா ளிவடன்னை யிப்படி யாக்கிய தீங்கினுக்கே”
—பாண்டிக்கோவை 154..

(518) “மறியறுத்த செங்குருதி தன்னால் மனைமுன்
வெறியெடுக்க வெண்பலிதூய் வேலன்—வெறியறுத்த
மாண்கொண்ட கண்ணி மதிக்கொண்ட வாணுதலாள்
தாண்கொண்ட விந்நோய் தனக்கு” —பழம்பாட்டு.

7. வெறியினுக்கு அழிதல் என்பது செவிலித்தாய் வெறியெடுப்பக்
கண்டு ஆம்(ராமல் தன்னுள்) தலைமகள் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

(519) “அயர்ந்தும் வெறிமறி யாவி
செகுத்தும் விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்து மொழியா விடினென்னை
பேசுவ பேர்ந்திருவர்
உயர்ந்தும் பணிந்தும் உணரான
தம்பலம் உன்னலரிந்
றுயர்ந்தும் பிறிதி னொழியினென்
னாதுந் துறைவனுக்கே” —திருக்கோவையார் 287..

(520) ¹“(வீயா மரபின் ஒருதிறம் நாடி
ஆவயி னுரைப்பின் எவனோ தோழி
நாம முந்நீர் போலக்
காம வெந்நோய் கையி)கந் தன்றே”
—பொருளியல் 99.

8. ²[அறிவுறக் கிளத்தல் என்பது நாண்துறந்தும் வெறிவிலக்கு
விப்பன் எனத் தலைமகள் தோழியைக் கொண்டு வெறிவிலக்குவிக்க
கினைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(521) “சென்றூர் திருத்திய செல்லல்நின்
றூர்கள் சிதைப்பரென்றால்
நன்றூ வழகிதன் றேயிறை
தில்லை தொழாரின்நைந்தும்

1. மு. ப :

.....

.....கந்தன்றே.

—பொருளியல்.

2. அறிவுறக் கிளத்தல் கிளவி விளக்கமும் மேற்கோளும்
இணக்கப் பெற்றன.

ஒன்றா மிவட்கு மொழிதற்கில்
 லேன்மொழி யாதுசெய்யேன்
 குன்றார் துறைவர்க் குறுவேன்
 உரைப்பனிக் கூர்மறையே”

—திருக்கோவையார் 288.]

9. தலைமகள் அறத்தொடு நின்றல் என்பது யாய்க்கு அறிவிக்க வேண்டுந் தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நின்றல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(522) “வண்டலுற் றேமெங்கண் வந்தொரு
 தோன்றல் வரிவகையீ
 ருண்டலுற் றேமென்று நின்றதொர்
¹போதுடை யான்புலியூர்க்
 கொண்டலுற் றேறுங் கடல்வர
 வெம்முயிர் கொண்டதந்து
 கண்டலுற் றேநின்ற சேரிச்சென்
 ருளோர் கழலவனே”

—திருக்கோவையார் 290.

(523) “சிற்றிலின் வந்தொரு தோன்றல்
 சிறுசோ றிடுமெனநின்
 றுற்றுரை யாடு மளவி
 லுசித னுலகளந்த
 கொற்றவன் மாறன் முசிறியைச்
 சூழ்ந்த குணகடல்வந்
 தெற்றுநல் வாயெம் உயிரளித்
 தேகின னேந்திழையே”

²—பாண்டிக்கோவை. ?

(524) “தோழி வாழி மேனா ளொருவ
 னுழ்கய மருங்கி னமுந்தத்
 தாழ்பெருந் தடக்கையின் வாங்கினன் தகைத்தே”

—பொருளியல் 94.

10. வெறிவிலக்கு என்பது இவ்வகை சொல்லக் கேட்ட தோழி வெறி விலக்குதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(525) “விதியுடை யாருண்க வேரி
 விலக்கல மம்பலத்துப்
 பதியுடை யான்பரங் குன்றினிற்
 பாய்புனல் யாமொழுகக்

1. போழ்திடை, போழ்துடை.

2. இப்பாடல் பாண்டிக்கோவைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிலது.

கதியுடை யான்கதிர்த் தோணிற்க
வேறு கருதினின்னின்
மதியுடை யார்¹தய்வ மேயில்லை

¹வேறினி வையகத்தே” —திருக்கோவையார் 292.

(526) “சேர்ந்தசங் கத்த சிறுநுதற்
காகச்செவ் வேன்முருகற்
கீர்ந்தசங் கத்தையிட் டாலென்
பயன்கட் டிலங்கைச்செந்தீக்
கூர்ந்தசங் கத்துவிற் கோலிய
கொற்றவன் வெற்றிச்செங்கை
யார்ந்தசங் கத்தரங் கன்றிருத்
தார்கொண் டணிமின்களே”

—கோயிலந்தாதி-

(527) “வண்டார் இரும்பொழில் வல்லத்துத்
தென்னற்கு மாறெதிர்த்து
விண்டா ருடலின் மறியறுத்
²தூட்டி வெறியயர்ந்து
தண்டார் முருகற் றருகின்ற
வேலநற் றண்சிலம்பன்
ஒண்டார் அகலமு முண்ணுங்
கொலோநின் னுறுபலியே”

—பாண்டிக்கோவை 155.

(528) ³“தண்ணென் சாயலிவ னுண்ணேய் தணிய
எண்ணினை கொடுத்தி யாயின்
அண்ணல் ஆகமு முண்ணுமோ பலியே”

—பொருளியல் 104.

(529) “நீலக் கருந்தடங்கண் ணித்தில வெண்ணைகைக்குக்
கோலத் தளிர்வண்ணங் கூட்டுமே—வேல
வெறியாருந் தார்க்கண்டன் மேவாரில் வாட
மறியாடு கொல்லும் வழக்கு” —கண்டனலங்காரம்.

(530) “கோல மறியின் குருதியாற் கொய்ம்மலரால்
வேல நாயரும் வெறியாட்டுச்—சால
மடவார் மயின்முருக னன்றியே யண்ணல்
தடமார்பு முண்ணுமோ தான்”

—கிளவித்தெளிவு.

1. கொல்லினி. 2. துண்டி.

3. மு. ப : தண்ணென் சாயல் இவள்ளோய் தணிய
எண்ணின ராயின் மன்னே
அண்ணல் ஆகமு முண்ணுமோ பலியே.

11. முருகர் குரைத்தல் என்பது இவ்வகைப்பட்ட வெறியை விலக்கி வைத்து முருகற்கு உரைப்பாளாய் அயலார் கேட்பச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(531) “பொன்னணங் கீர்ப்புனர் பூலந்தை
யொன்றார் புலால்கைந்த
மின்னணங் கீரிலை ¹வேல்மன்னர்
கோன்விய னுட்டவர்முன்
றன்னணங் கன்மை யறிந்தும்
வெறியின்கட் டாழ்ந்தமையால்
மன்னணங் காயினு மாகவிச்
செவ்வேள் மடவியனே” —பாண்டிக்கோவை 157.

(532) “கடவுட் கற்சனை ²யடையிழந் தவிழ்ந்த
பறியாக் குவளை மலரொடு காந்தட்
குருதி யொண்பூ வுருகெழக் கட்டிப்
பெருவரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மகள்
அருவி இன்னியத் தாடு நாடன்
மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்
நின்னணங் கன்மை யறிந்து மண்ணாந்து
கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட ³வெறியிடை வந்தோய்
கடவு ளாயினு மாக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே” —நற்றிணை 34.

(533) “பேதை வாழிய முருகே யாவது
மேதில னென்பதை யுணர்ந்து
வாராநோய் தணிய வருத லானே” —⁴பொருளியல் (?)

12. செவிலி அறத்தொடு நின்றல் என்பது தோழி அறத்தொடு நின்றல் கேட்ட செவிலி நற்றாய்க்குக் கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(534) “இளையாள் இவளையென் சொல்லிப்
பரவுது மீரெயிறு
முளையா வளவின் முதுக்குறைந்
தாண்முடி சாய்த்திமையோர்

1. வேற்றென்னர். 2. யடையிறந்.

3. வெறிமனை.

4. இப்பாடல் பொருளியற் பதிப்பில் இடம்பெற்றிலது.

வளையா வழுத்தா திவருஞ்ச்
 சிற்றம் பலத்துமன்னன்
 றினையா வருமரு விக்கயி
 லைப்பயில் செல்வியையே”

—திருக்கோவையார் 294.

(535) “முருந்தார் கலிதரு முத்தங்
 கடுக்கு முறுவலிரண்
 டரும்பா வளவி லறிவையுண்
 டாயின ளாங்கரசு
 ரொருங்கா ரணியம் புகச்செற்ற
 தென்ன னுசிதனெங்கோன்
 சுரும்பார் கழனிசுக் குழ்கன்னி
 நாடன்ன காரிகையே” —¹பாண்டிக்கோவை (?)

(536) “முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
 மலையன் ஒள்வேற் கண்ணி
²முலையும் வாராள் முதுக்குறைந் தனளே”

—சிற்றெட்டகம்.

(537) “³முளையெயிறு நிரம்பா இளமைப் பருவத்
 தொளிதிகழ் ஒருவன் நீட்டிய
 தழையவிழ் கண்ணி தாங்கின ளுவந்தே”

—பொருளியல் 105.

(538) “தன்னெயிறு தோன்று தனமு மடிவரையா
 நன்னுதலி (தோற்ற) மறையாத—மின்னனைய
 அல்லாங் குழலாள் அறிவுடைமைக் கண்ணைநா
 மெல்லாந் தொழுவேண்டு மின்று” —கிளவித்தெளிவு.

13. நற்றாய் தன் ஐயன்மார்க்கு அறத்தொடுநீற்றல் என்பது? செவிலி அறத்தொடு நிற்ப, நற்றாய் தந்தை முதலாயினார்க்குக் கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(539) “சான்றோர் வரவும் விடுத்தவர்
 தந்தக வுந்நுமது
 வான்ரோய் குடிமையு நோக்கினல்
 வாற்பொரு ளேகருதித்

1. இப்பாடல் பாண்டிக்கோவைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிலது.

2. முலையினம்.

3. மு. ப: “முளையெயிறு நிரம்பா இளமைப் பருவத்தள்
 அளியன் ஒருவன் தளையவிழ் கண்ணி
 முலையும் வாராள் முதுக்குறைந் தனளே”

தேன்றேய் கமழ்கண்ணிச் செம்பியன்
மாறன்செங் கோன்மணந்த
மீன்றேய் கடலிடந் தானும்
¹விலையன்றெம் மெல்லியற்கே”

—பாண்டிக்கோவை 235.

(540) “சான்றோர் வருந்திய வருத்தமு நுமது
வான்றேய் வன்ன குடிமையு நோக்கித்
திருமணி வரன்றுங் குன்றங் கொண்டிவள்
வருமுலை யாகம் வழங்கினோ நன்றே
யஃதான்று,
அடைபொருள் கருதுவி ராயிற் குடையொடு
கழுமலந் தந்த நற்றேர்ச் செம்பியன்
பங்குனி விழுவின் உறந்தையொ
டுள்ளி விழுவின் வஞ்சியுஞ் சிறிதே” —²நற்றிணை (?)

(541) “கலந்தாங் கிளமுலைக் கற்புடை மடந்தையைக்
குலஞ்சா லொழுக்க நோக்கி
நலஞ்சா லண்ணற்கு நேர்வது நடையே”
—பொருளியல் 111.

14. * [வரைவு மறுத்தல் என்பது தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைவற்கு
வரைவு மறுத்து உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(542) “குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
அணிமயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியைப்
பெருவரை நாடன் வரையு மாயிற்
கொடுத்தன மாயினோ நன்றே
இன்னு மானது நன்னுதல் துயரே”
—ஐங்குறுநூறு 258.

(543) “அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப்
பிரிந்தோர்ப் *புணர்ப்பவர் இருந்தனர் கொல்லோ
தண்டுடைக் கையர் வெண்டலைச் சிதவலர்
நன்றுநன் றென்னுமாக் களொடு
இன்றுபெரி தென்னு மாங்கண தவையே”
—குறுந்தொகை 146.

1. மு. ப. : விலையன்ற மெல்லியற்கே.
2. இப்பாடல் நற்றிணைத் தொகையில் இடம்பெற்றிலது.
3. வரைவு மறுத்தல், பரிசுமொடு வருதல், வரைவு மலிவுரைத்தல் ஆகிய கிளவி விளக்கங்களும் 542 முதல் 548 முடியவுள்ள மேற்கோள் பாடல்களும் இணைக்கப் பெற்றன.
4. புணர்ப்போர்.

(544) “கன்னவில் தோளான் கடிநாள் விலக்குதற்
கென்னை பொருணினைந்தா ரேந்திழாய்—பின்னர்
எமரேற்றுக் கொள்ளுமென் றஞ்சினே னஞ்சார்
நமரேற்றுக் கொள்ளாத ஞான்று” —¹ (?)

(545) “இளையள் அம்ம தானே கிளையும்
வகைபயில் பொருதிரைக் கடல்கண் டனைத்தே
புள்ளும் நாளும் பிறவும்
தெள்ளிதின் உணர்தல் பெரியோர்க்குக் கடனே”
—பொருளியல் 108..

15. பரிசுமொடு வருதல் என்பது தலைமகள் தமர் வேண்டியபடி
சிதியுடன் தலைமகள் தமர் வருதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(546) “என்கடைக் கண்ணினும் யான்பிற
வேத்தா வகையிரங்கித்
தன்கடைக் கண்வைத்த தண்தில்லைச்
சங்கரன் தாழ்கயிலைக்
கொண்கடைக் கண்தரும் யானை
கடிந்தார் கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக் கண்ணிது காண்வந்து
தோன்றும் முழுமதியே”
—திருக்கோவையார் 298..

16. வரைவு மலிவுரைத்தல் என்பது தோழி தமர் வரைவு
எதிர்த்தமை தலைமகட்கு உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(547) “அம்ம வாழி தோழி நம்மொடு
சிறுதினைக் காவலன் ஆகிப் பெரிதுநின்
மென்றேண் ளெகிழவும் திருநுதல் பசப்பவும்
பொன்போல் விறற்கவின் ளெலைத்த
குன்ற நாடற் கயர்வர்நன் மணனே”
—ஐங்குறுநாறு 230..

(548) “இளையடர் தண்குளவி யேய்ந்த பொதும்பிற்
குலையுடைக் காந்தள் இனவண் டிமிரும்
வரையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை
யலையு மலைபோயிற் றின்று” —ஐந்திணை எழுபது 3.]

(549) “(வந்தார் தமரும் வகைவள)ஞ் சொன்னபடி
தந்தார் நமருந் தரவிசைந்தார்—நந்தாத

பண்ணீர் மொழிமடவாய் பார்வருந்த வார்முலைமேற்
கண்ணீர் சொரியல் கலுழ்” —கிளவித்தெளிவு.

17. வரைவுடன் படுத்தல் என்பது தலைமகனது மேம்பாடுக்
தலைமகன் சிறப்புடைமையுந் தோழி யுணர்ந்தல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு:

(550) “குறைவிற்குங் கல்விக்குங் செல்விற்கு
நின்குலத் திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்கு மேதகு நீதிக்கு
மேற்பினல் லானினையின்
இறைவிற்கு லாவரை யேந்திவண்
¹டில்லையின் ஏழ்பொழிலு
முறைவிற்கு லாநுத லாள்விலை
யோமெய்ம்மை ²யோதினர்க்கே”

—திருக்கோவையார் 266.

(551) “விரவும் பெருமைக் குலனுந்
தகவுமிக் கீர்நுமது
வரவு கருதித் தருதுமன்
ரூய்விடின் மண்வணங்கிப்
பரவுங் கழனெடு மாறன்
பகைநறை யாற்றுவென்றான்
உரவுங் கடல்வையந் தானும்
விலையன்றெம் ஒண்ணுதற்கே”

—³பாண்டிக்கோவை ?

(552) “வான்றோய் தொல்குடி மரபு ⁴மவ்வழிச்
⁵சான்றீ ருமது வரவு நோக்கி
நேர்ந்தன மல்லதிவ் வுலக
முன்றுடன் பெறினும் முடிவதோ வன்றே”

—பொருளியல் 112.

(553) “தூய நினதறிவுங் கல்வியுந் தொன்முனிவ
ராய வவர்வரவு மன்றியின்—மேயச்
ரோலார்பூ வட்ட முறையிடவும் போதாது
வேலா முலைக்கு விலை”

—கிளவித்தெளிவு.

18. முரசினுக்கு இரங்கல் என்பது இவ்வகை சொல்லக் கேட்ட
தலைமகன் வினைமுற்றி நிதியொடு நீணகர் புகுந்த பின்னர் முரசறைதல்
கேட்ட தலைமகன் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

1. டில்லையன். 2. யோதுநர்க்கே
3. இப்பாடல் பாண்டிக்கோவைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிலது.
4. மு. ப.: மிவ்வழிச். 5. மு. ப.: சான்றோர் தமது.

- (554) “அடற்களி யாவர்க்கு மன்பர்க்
களிப்பவன் றுன்பவின்பம்
படக்களி யாவண் டறைபொழிற்
றில்லைப் பரமன்வெற்பிற்
கடக்களி யானை ¹கடந்தவர்க்
கோவன்றி நின்றவர்க்கோ
விடக்களி யாகம் விழுநக
ராரக்கும் வியன்முரசே”
—திருக்கோவையார் 297.
- (555) “செம்மையில் லாததெவ் வேந்தரைச்
சேவூர்ச் செருக்கழித்த
வம்மிகு தானை யடலரி
கேசரி யம்பொதியில்
வெம்முக யானை கடிந்தவர்க்
கோவன்றி வேறெவர்க்கோ
நம்மலை வாசலில் நம்முர
சந்தான் நரலுவதே” —²பாண்டிக்கோவை (?)
- (556) “முன்னாள் யானை நம்மை முனிவழித்த
அன்னார் தமக்கோ பிறர்க்கோ
இந்நா ணங்கடை யிரங்கிய முரசே” —பழம்பாட்டு.

19. முரசு வினாது என்பது இவ்வகை சொல்லக்கேட்ட தோழி
தந்தை முதலாயினார் கேட்கச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு:

- (557) “அந்தணர்க் காகி யகத்தியன்
ருனூரை செய்தமும்மைச்
செந்தமிழ்க் காவலன் நென்னம்
பொருப்பிற் செமும்பொழில்சூழ்
பைந்தடத் தாழ்கயந் தாழ்வது
கண்டிப் பணிமொழியை
வந்தெடுத்தார்க்கன்றி யாவருக்
காமிம் மணமுரசே” —³பாண்டிக்கோவை ?
- (558) “செருமலை தானவர் முப்புரந்
தீயெழுத் தேவர்கட்கும்
வருமலை தீர்த்தவன் மாமழ
பாடியில் வந்தெதிர்த்த

1. கடிந்தவர்க். 2, 3. இப்பாடல்கள் பாண்டிக்கோவைச்
தொகுப்பில் இடம் பெற்றில.

கருமலை வீட்டிய செம்மலை
யன்றிக் கறங்குவதும்
மருமலை கூந்தலை யார்கொள்ள
வேண்டி மணமுரசே”

—மழவை யெழுபது.

(559) “தேனை யனைய மொழியாள்மேற் சென்றெதிர்த்த
யானைகடிந் தார்க்கோ வவர்க்கன்றி—யேனையரா
வின்றிங்கு நின்றவர்க்கோ யாவர்க்கோ வென்றி
முன்றின்கண் ஆர்க்கு முரசு”

—பழம்பாட்டு.

இவையெல்லாம்,

(560) “வெளிப்படை தானே விரிக்குங் காலைத்
தந்தை தாயே தன்னை ரென்றாங்
கன்னவ ரறியப் பண்பா கும்மே”

—இறையனார் அகப்பொருள் 26.

என்னுமிலக்கணத்துட் கண்டுகொள்க.

(சச - சக)

வெளிப்படைநிலை முடிந்தது.

2. வரைபொருட் கேகல்

ஊ. விளம்பு மியல்பைப் பழித்தல்
இயற்பட வேலிளம்பல்
உளங்கொள் தணப்பிடர் தன்னை
யொழித்த லெனவுரைக்கும்
வளங்கொள் கிளவிகள் மூன்றும்
வரைபொருட் கேகலெனக்
குளங்கொண்ட நன்மொழிக் கொம்பே
தமிழினுட் கோப்புற்றதே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், வரைபொருட்
ககறல் மூன்று வகைப்பட்ட கிளவியாம் என்ப தறிவித்தலைக்
கருதிற்று. என்னை? இயற்பழித்தல், இயற்படமொழிதல்,
தணப்பிடரொழித்தல் என. அவற்றுள்,

¹ இயற்பழித்தலென்பது இவ்வகை வெளிப்பட்ட பின்றையும்
வரையாது நெட்டிடை கழிந்து பொருள்வயிற் பிரிந்த விடத்து
ஆற்றாளாய தலைகளைக் கண்ட தோழி சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு:

(561) “பொன்னு மணியும் பவழமும்
 போன்று பொலிந்திலங்கி
 மின்னுஞ் சடையோன் புலியூர்
 விரவா தவரினுண்ணே
 யின்னு மறிகில வாலென்னை
 பாவ மிருங்கழிவாய்
 மன்னும் பகலே மகிழ்ந்திரை
 தேரும்வண் டானங்களே”

—திருக்கோவையார் 189.

(562) “இகலே புரிந்தெதிர் நின்றதெவ்
 வேந்தர் இருஞ்சிறைவான்
 புகலே புரியவென் றுன்கன்னி
 யன்னுள் புலம்புறுநோய்
 மிகலே புரிகின் றதுகண்டு
 மின்றிவ வியன்கழிவாய்ப்
 பகலே புரிந்திரை தேர்கின்ற
 நாணுப் பறவைகளே”

—பாண்டிக்கோவை 233.

(563) “வானது நாணக் கொடையால்
 உலகை வளர்த்தருளும்
 சோனகர் வாழும் செழும்பொழில்
¹சூழ்ந்தது பாரணையாள்
 தானணி வாணுதல் கண்டும்
 பகலே தனித்தனியே
 மானமி லாதிரை தேரும்
 பறவைக ²டாமகிழ்ந்தே”

—பல்சந்தமாலே.

2. இயற்பட மொழிதல் என்பது இவ்வகை சொல்லி யியற்பழித்த
 தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிதல். அதற்குச் செய்யுள்
 வருமாறு:

(564) “மின்றா னையை விளங்கொளி
 வேலொடு வெண்டிரைமேல்
 நின்றான் நிலமன்ன நேரியன்
 மாற னிகன்முனைபோற்
 கொன்ற றலைக்குஞ் சுர³மவர்
 நீங்கவென் கோல்வளைகள்
 சென்ற லதுபிறி தாகவீவ்
⁴ஓரவர் சிந்திப்பரே”

—பாண்டிக்கோவை 232.

1. மு. ப: சூழ்ந்து. 2. மு. ப: டாம(ழக)ழிந்தே.

3. மன்பர். 4. மு. ப: ஊர்வரச்.

(565) “தொல்கவின் ¹தொலைந்து தொன்னலஞ் சாஅய்
நல்கார் நீத்தன ராயினு நல்குவர்
நட்டனர் வாழி தோழி குட்டுவன்
அகப்பா வழிய ²நூறி யருமினைப்
பகற்றீ வேட்ட ஞாட்டினு மிகப்பெரி
தலரெழச் சென்றன ராயினு மலர்கவிந்து
மாமட லவிழ்ந்த காந்தளஞ் ³சோலை
⁴யினஞ்செல் வயக்களிறு பாந்தட் பட்டெனத்
துஞ்சாத் துயரத் தஞ்சுபிடிப் பூசல்
நெடுவரை விடரகத் தியம்புங்
கடுமான் ⁵புல்லியங் காடிற்றத் தோரே” —நற்றிணை 14.

(566) “வஞ்சியிடை மடவாய் வல்வினையேன் உண்கண்ணும்
நஞ்சு மகலாது நின்றலால்—செஞ்சரும்பு
பண்ணளிக்குந் தண்டார்ப் பருவரைகூழ் நன்னடைன்
தண்ணளிக்கு முண்டோ தவறு” —கிளவித்தெளிவு.

3. தணப்பிடர் ஒழித்தல் என்பது ஒருவழித் தணத்தற்கு ஆற்றுகளாகிய
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(567) “கானமர் குன்றர் செவியுற
வாங்கு சீணதுணையா
மானமர் நோக்கியர் நோக்கென
மானற் றெடைமடக்கும்
வானமர் வெற்பர்வண் டில்லையின்
மன்னை வணங்கலர்போற்
றேனமர் சொல்லிசெல் லார்செல்லல்
செல்ல நிருநுதலே” —திருக்கோவையார் 274.

(568) “அடுமலை போற்களி யானை
யரிகே சரியுலகின்
வடுமலை யாதசெங் கோல்மன்னன்
வஞ்சியன் னாய்மகிழ்ந்து
படுமலை போல்வண்டு பாடுசெங்
காந்தட்பைந் தேன்பருகு
நெடுமலை நாடனை நீங்குமென்
றேநீ நினைக்கின்றதே” —பாண்டிக்கோவை 234.

1. தொலையத் தோள்நலம்.
2. நூறிச்செம்பியன்.
3. சாரலின்.
4. ஞால்வாய்க் களிறு.
5. புல்லிய.

(569) “குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிகைய
செங்காந்தட் குலைமேற்பாய
அழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தோ
அளியவென் றயல்வாழ் மந்தி
கலும்வனபோல் நெஞ்சகைந்து
கல்லருவி தூவு
நிழல்வரை நன்னாட
னீப்பினோ வல்லன்”

—பழம்பாட்டு.

இவையெல்லாம்,

(570) “பட்ட பின்றை வரையாது கிழவோன்
நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற் பிரிதலும்
பொருள்வயிற் பிரியா தொருவழித் தணத்தலும்
புரைவ தென்ப கற்பா லான”

—இறையனார் அகப்பொருள் 25.

என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கண்டுகொள்க.

(இ0)

வரைபொருட் கேகல் முடிந்தது.

3. உடனிகைச் செலவு

ருக. உற்ற நெறிகை யடைசுரத்
துய்த்தல் சுரத்துழையோர்
பற்றி வீருந்து விலக்கல்
பதியின் அளவுரைத்தல்
சிற்றிடைத் தோழிதன் னைவினா
விச்சே விலியிரங்கல்
நற்றரு வேயனை யாண்மென்மை
கூறனற் றுய்க்குரைப்பே.

ருஉ. நற்றூ யிரங்கனற் செஞ்சுடர்
தன்னைப் பரவனண்ணிப்
பெற்றாள் கருமா மகளுக்
குரைத்தல்பின் சேறல்சுரத்

தூற்று ளிரங்கல் புறவோ
 ரேரத்த லடிச்சுவட்டைச்
 சுற்று லுரைத்தல் சுரத்து
 வினாதல் துடியிடையே.

௫௩. துடியா ரிடையாட்கை யங்களித்
 தல்சேர் விட்டுச்சோல்வதல்
 தோடியார் செவிலியை யாற்றல்
 துடரகந் தான்றணித்தல்
 வடியார் வரவது மூந்துய்ப்
 பேய்ந்த கிளைமகிழ்ச்சி
 யடியான வேலன் றனைவினா
 வீன்றிட் புகழ்வதுவே.

௫௪. வேட்டான் மணங்கண் ரேரத்தலக்
 கற்பு நிலைவிளம்பல்
 வாட்டாழ் விழிதன் மகணிலை
 கூறல் எனவகுத்த
 பாட்டார் கிளவி (இருபத்
 துடனே முனத்தேளிந்தோர்
 தேட்டார் உடனிலை என்னத்
 திறத்தோ ரேரத்தனரே.)

(இச்சூத்திரங்கள் என்னுதலிற்றேவெனின் உடனிலைச் செலவு
 இத்துணைக்) கிளவியாம் என்ப தறிவித்தலைக் கருதிற்று.
 என்னை?

(1) கையடையும், (2) சுரத்துய்த்தலும், (3) விருந்து விலக்
 கலும், (4) பதியள வுரைத்தலும், (5) தோழியை வினாதலும்,
 (6) செவிலி யிரங்கலும், (7) மென்மை கூறலும், (8) நற்றாய்க்
 குரைத்தலும், (9) நற்றாயிரங்கலும், (10) செஞ்சுடர்ப் பரவலும்,
 (11) கருமகட் குரைத்தலும், (12) பின்செல வலித்தலும்,
 (13) சுரத்திரங்கலும், (14) புறவொடுரைத்தலும், (15) அடிச்
 சுவடுரைத்தலும், (16) சுரத்திறம் வினாதலும், (17) ஐயமுரைத்
 தலும், (18) சேர்விட முரைத்தலும், (19) செவிலியை யாற்றலும்,
 (20) துடரகந் தணித்தலும், (21) வரவுமுந் துறுத்தலும்,
 (22) கிளையது மகிழ்ச்சியும், (23) வேலனை வினாதலும், (24)
 ஈன்றிட் புகழ்தலும், (25) மணங்கண்டுரைத்தலும், (26) கற்பு
 நிலை விளம்பலும், (27) மகணிலை கூறலும் என.

1. அவற்றுட் கையடை என்பது உடன்போக விரைந்த பின்பைத் தலைமகளைக் காட்டிக் கொடுத்துத் தோழி தலைமகனுக்கு ஓம்படை சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(571) “பறந்திருந் தும்பர் பதைப்பப்
படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் றில்லையன்
னாடிறத் துச்சிலம்பா
¹வறந்திரி தந்துன் னருளும்
வறிதாய் வருமறையின்
றிறந்திரிந் தார்கலி யும்முற்றும்
வற்றுமிச் சேணிலத்தே”

—திருக்கோவையார் 213.

(572) “மென்முலை வீழினும் கூந்தல்
நரைப்பினும் விண்ணுரிஞ்சு
நன்மலை நாட விகழல்கண்
டாய்நறை ²யாற்றுவென்ற
வின்மலி தானை நெடுந்தேர்
விசாரிதன் வேந்தர்பெம்மான்
கொன்மலி வேனெடுங் கண்ணினைப்
பேதைக் கொடியினையே”

—பாண்டிக்கோவை 203.

2. ³சுரத்துய்த்தல் என்பது [தலைமகளை வழியில் மெல்லெனத் தலைவன் கொண்டு செல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(573) “ஈண்டொல்லை ஆயமும் ஓளவையும்
நீங்கவிவ் வூர்க்கவ்வைதீர்த்
தாண்டொல்லை கண்டிடக் கூடுக
நும்மைளம் மைப்பிடித்தின்
ருண்டெல்லை தீர்இன்பந் தந்தவன்
சிற்றம் பலம்நிலவு
சேண்டில்லை மாநகர் வாய்ச்சென்று
சேர்க திருத்தகவே”

—திருக்கோவையார் 214.

1. வறந்திருந் துன்னரு ளும்பிறி தாயி னருமறையின்.

2. யாற்றில் வென்ற.

3. சுரத்துய்த்தல் என்னும் கிளவி விளக்கமும் 573, 574 ஆம் மேற் கோள் பாடல்களும் இணக்கப் பெற்றன.

(574) “பண்டான் அணையசொல் லாய்ப்பைய
ஏகு பறந்தலைவாய்
விண்டார் படச்செற்ற கோன்வையை
சூழ்வியன் நாட்டகம்போல்
வண்டார் பொழிலும் மணியறல்
யாறும் மருங்கணைந்து
கண்டார் மகிழும் தகைமைய
தியாஞ்செல்லும் கானகமே”

—¹பாண்டிக்கோவை 840 J

(575) “அழிவிலர் முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வம் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்டல் தைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றேயே
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலும்
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்பல் லூரயாஞ் செல்லு மாறே”

—நற்றிணை ௫.

(576) “மெல்ல மெல்லநின் நல்லடி யாற்றி
*வருந்தா தேகுமதி மடவோய்
யிருந்தண் பொழிலயாஞ் செல்லு மாறே”

—பொருளியல் 114.

(577) “அன்ன நடைமடவா யாற்றி யமைவரர்
சொன்ன வரிய சுரங்கடந்தோ—முன்னமரர்
தங்களுநர் போலத் தனியே வடகொங்கிற்
றிங்களுநர் தோன்றுஞ் சிறந்து”

—கிளவித்தெளிவு.

1. இப்பாடல் இறையனார் அகப்பொருளில் விதலையாப்புக்கு மேற்
காளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது. அதிலுள்ள பாடம் வருமாறு :

“பண்தான் அணையசொல் லாய்ப்பரி விட்டுப் பறந்தலைவாய்
விண்டார் படச்செற்ற கோன்கொல்லிப் பாங்கர் விரைமணந்த
வண்டார் கொடிநின் நுடங்கிடை போல வணங்குவன
கண்டாற் கடக்கிற்ப ரோகட வாரன்பர் கானகமே”

2. அழிவில. 3. மு. ப: வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றேயே

3. விருந்து விலக்கு என்பது புணர்ந்துடன் போக்கின்கண் இடைச் சரத்துக் கண்டார் தலைமகனை விலக்குதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(578) “விடலையுற் றூரில்லை வெம்முனை
வேடர் தமிழைமென்பூ
மடலையுற் றூர்குழல் வாடினள்
மன்னுசிற் றம்பலவற்
கடலையுற் றூரி னெறிப்பொழிந்
தாங்கருக் கன்சருக்கிக்
கடலையுற் றூன்கடப் பாரில்லை
யின்றிக் கடுஞ்சுரமே” —திருக்கோவையார் 218.

(579) “அலைமன்னு பைங்கழற் செங்கோ
லரிகே சரியளியார்
இலைமன்னு முத்தக் குடையுடை
யானிகல் வேந்தரைப்போல்
மலைமன்னும் வெய்யோன் மறைந்தனன்
¹மாதரும் வாடிநைந்தாள்
சிலைமன்னு தோளண்ணல் சேந்தனை
செல்லெஞ் சிறுகுடிக்கே”
—பாண்டிக் கோவை 206

(580) “எம்மு ரல்ல தூர்நணி யில்லை
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
சேந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப
இளையள் மெல்லியள் மடந்தை
அரிய சேய பெருங்கல் லாரே” —சிற்பெட்டகம்.

(581) “நல்லோள் மெல்லடி நடையு மாற்றல
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
அணித்தாய்த் தோன்றுவ தெம்மூர்
மணித்தார் மார்ப சேந்தனை சென்மோ”
—²பொருளியல் (?)

(582) “செங்கதிர்ச் செல்வனும் அத்தஞ் சேர்ந்தனன்
கொங்கிவர் ³கோதையோ டிவ்வழித்
தங்கினை சென்மோ தகைவெய் யோனே”
—பொருளியல் 117.

1. மாதுமெய்.

2. இப்பாடல் பொருளியல் பதிப்பில் இடம்பெற்றிலது.

3. குழலோ.

- (583) “எங்களு ரிவ்வூ ரிதுவொழிந்தால் வில்வேடர்
தங்களுர் வேறில்லை தாமுமுர்—திங்களுர்
நானு மொருதுணையா நானைப்போ தும்மிந்த
மானும் நடைமெலிந்தாள் வந்து” —கிளவித்தெளிவு.
- (584) “வெஞ்சரமும் போக்கரிது வெய்யோன் மலைமறைந்தான்
குஞ்சரங்கள் நின்றதிருங் குன்றமது—பஞ்சநெதி
வங்கியே யன்ன மடமாது நீருமினித்
தங்கியே போகை தரம்” —பழம்பாட்டு.
- (585) “நானை வரகுணர்கோ னுங்கையிலே தங்கலாம்
மீளு மமரும் விடிந்துபோ—நீளமுமோர்
அம்பிட் டெயுந்தார மிவ்வூர் அயில்வேல
கொம்புக்குங் காலாறக் கொண்டு” —பழம்பாட்டு.

4. பதியளவுரைத்தல் என்பது இவ்வகைச் சொல்லி விருந்து
விலக்கிய இடைச்சுரத்தார் தலைமகள் ஊரளவு சொல்லுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

- (586) “மின்றங் கிடையொடு நீவியன்
றில்லைச்சிற் றம்பலவர்
குன்றங் கடந்துசென் றுனின்று
தோன்றுங் குருஉக்கமலந்
1 துன்றுங் கிடங்குந் துறைதுறை
வள்ளைவெள் ளைநகையார்
சென்றங் கடைதட மும்புடை
குழ்தரு சேணகரே” —திருக்கோவையார் 221.
- (587) “நீயு மிவளுமின் றேசென்று
சேர்திர்நெல் வேலியொன்றார்
தேயும் படிசெற்ற தென்னவன்
றென்புன் னுட்² டிணையோர்
வாயு முகமு மலர்ந்த
கமல மணித்தடத்துப்
பாயுங் கயலவர் கண்போற்
பிறமும் பழனங்களே” —பாண்டிக்கோவை 208.
- (588) “வில்லார் நுதலியும் நீயுமின்
றேசென்று மேவுதிர்கு
தெல்லா முணர்ந்தவ ரேழ்பெருந்
தாங்கத் தியவனர்க

எல்லா வெனவந்து ¹சந்தியு
நந்தா வகைதொழுஞ்சீர்
நல்லார் பயிலும் பழனங்கள்
குழ்தரு நாட்டகமே”

—பல்சந்தமாலை-

* * * *

5. தோழியை வினாதல் என்பது தலைமகளை ஆடிடத்துக் காணாத்
செவிலித்தாய் வருந்திச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(589) “மயிலெனப் பேர்ந்திள வல்லியின்
ஒல்கிமென் மான்விழித்துக்
குயிலெனப் பேசுமெங் குட்டனெங்
குற்றதென் னெஞ்சுகத்தே
பயிலெனப் பேர்ந்தறி யாதவன்
றில்லைப்பல் பூங்குழலாய்
அயிலெனப் பேருங்கண் ணையென்கொ
லாமின் றயர்கின்றதே” —திருக்கோவையார் 224.

* * * *

(590) “ஒண்முத்த வார்கழற் கைதந்தென்
ணாறு வறுமுலையின்
கண்முத்தங் கொண்டு முயங்கிற்றெல்
லாங்கரு வெங்கழைபோய்
விண்முத்த நீள்சுரஞ் செல்லிய
வோவிழி ஞத்துவென்ற
தண்முத்த வெண்குடை யான்றமிழ்
நாடன்ன தாழ்குழலே” —பாண்டிக்கோவை 209.

(591) “பெயர்த்தெனன் முயங்கயான் வியர்த்தெனன் என்றனள்
இனியறிந் தேனது துனியா குதலே
கழல்தொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியின்
வேங்கையும் காந்தளும் நாறி
ஆம்பல் மலரினும் தான்தண் ணியளே”

—குறுந்தொகை 84.

1. மு. ப: சத்தியு நந தாரவகை.
2. பதியள வுரைத்தற்குரிய எடுத்துக்காட்டுள் ஒன்றே பலவோ
விடுபெற்றுள்.
3. படி இதனோடு முடிகின்றது.
4. இதற்கு மேல்வரும் மேற்கோள்களும் கிளவி விளக்கங்களும்
51 முதல் 54 முடியவுள்ள நூற்பாக்களில் சொல்லப் பெற்ற கிளவிகளை
உட்கொண்டு புதிதாக இணக்கப்பெற்றன.

- (592) “வலியை மன்ற நீயே பொலிவனை
காதற் றேழி கையகன் றெழியவும்
பேதுற லிலையால் உயிரொடும் புணர்ந்தே”

—பொருளியல் 120.

6. செவிலி இரங்கல் என்பது தலைவியின் உடன்போக்கைத் தோழியின் வழியாக அறிந்து கொண்ட செவிலி தலைவியின் கற்பு நிலைக்கு வருந்தியுரைத்தல்.

- (593) “வடுத்தான் வகிர்மலர் கண்ணிக்குத்
தக்கின்று தக்கன்முத்தீக்
கெடுத்தான் கெடலில்தொல் லோன்றில்லைப்
பன்மலர் கேழ்கிளர
மடுத்தான் குடைந்தன் றமுங்க
அமுங்கித் தழீஇமகிழ்வுற்
றெடுத்தாற் கினியன வேயினி
யாவன எம்மனைக்கே” —திருக்கோவையார் 226.

- (594) “வேடகம் சேர்ந்தவெங் கானம்
விடலைபின் மெல்லடிமேற்
பாடகம் தாங்கி நடந்த
தெவ்வாறுகொல் பாழிவென்ற
கோடக நீள்முடிக் கோன்றெடு
மாறன்தென் கூடலின்வாய்
ஆடக மாடங் கடந்தறி
யாதவென் ஆரணங்கே” —பாண்டிக்கோவை 210.

- (595) “அத்த நீளிடை அவனொடு போகிய
முத்தேர் வெண்பல் முகிழ்நகை மடவரல்
தாய ரென்னும் பெயரே வல்லா
றெடுத்தேன் மன்ற யானே
கொடுத்தோர் மன்றவவ ளாயத் தோரே”
—ஐங்குறுநூறு 380.

- (596) “வண்டார் கோதை வரிவளைத் தோளியைப்
பண்டா டிடங்களுட் காண தின்னும்
நில்லா வுடம்பொடு கெழீஇ
நின்றனை கொல்லோ வாழிய நெஞ்சே”
—பொருளியல் 119.

7. மென்மை கூறல் என்பது தலைவியின் மெல்லியற் றன்மையைக் கூறிச் சுரஞ் சென்றமைக்குச் செவிலி வருந்துதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

(597) “தாமே தமக்கொப்பு மற்றில்
லவர்தில்லைத் தண்ணனிச்சப்
பூமேல் மிதிக்கிற் பதைத்தடி
பொங்குநங் காய்ளரியுந்
தீமேல் அயில்போற் செறிபரற்
கானிற் சிலம்படிபாய்
ஆமே நடக்க அருவினை
யேன்பெற்ற அம்மனைக்கே”

—திருக்கோவையார் 228.

(598) “நளிமுத்த வெண்மணல் மேலும்
பனிப்பன நண்பன்பின்போய்
முளியுற்ற கானம் இறந்தன
போல்மொய்ந் நிறந்திகழும்
ஒளிமுத்த வெண்குடைச் செங்கோல்
உசிதன் உறந்தையன்ன
தெளிமுத்த வாண்முறு வற்சிறி
யாள்தன் சிலம்படியே” —பாண்டிக்கோவை 211.

8. நற்றாய்க் குரைத்தல் என்பது மென்மை நினைந்திரங்கிய செவிலி தலைவி உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்கு உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(599) “தழுவின கையிறை சோரின
தமியமென் றேதளர்வுற்
றமுவினை செய்யுநை யாவஞ்சொற்
பேதை யறிவுவிண்ணோர்
குமுவினை உய்யநஞ் சுண்டம்
பலத்துக் குனிக்கும்பிரான்
செழுவின தாள்பணி யார்பிணி
யாலுற்றுத் தேய்வித்ததே”

—திருக்கோவையார் 229.

(600) “பறைபடப் பணில மார்ப்ப விறைகொள்பு
தொன்மூ தாலத்துப் பொதியிற் றோன்றிய
¹நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி போல
வாயா கின்றே தோழி ஆய்கழற்
சேயிலை வெள்வேல் விடையொடு

²தொகுவினை முன்கை மடந்தையொடு நட்பே”

—குறுந்தொகை 15.

9. நற்றாய் இரங்கல் என்பது செவிவி வழியாகத் தலைவி உடன் போக்கழிந்த நற்றாய் வருந்தி யுரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(601) “யாழியன் மென்மொழி வன்மனப்
பேதையோ ரேதிலன்பின்
தோழியை நீத்தென்னை முன்னே
துறந்துதுன் னோர்கண்முன்னே
வாழியிம் மூதூர் மறுகச்சென்
ருளன்று மால்வணங்க
ஆழிதந் தானம் பலம்பணி
யாரின் அருஞ்சுரமே” —திருக்கோவையார் 230.

(602) “தன்னம ராயமொடு நன்மண நுகர்ச்சியின்
இனிதாங் கொல்லோ தனக்கே பனிவரை
யினக்களிறு வழங்குஞ் சோலை
வயக்குறு வெள்வே லவற்புணர்ந்து செலவே”
—ஐங்குறுநூறு 379.

(603) “ஒருமக ளுடையேன் மன்னே யவளுஞ்
செருமிகு மொயம்பிற் கூர்வேற் காசையொடு
பெருமலை அருஞ்சுரம் நெருநற் சென்றனள்
இனியே,
தாங்குநின் னவலம் என்றீர் அதுமற்
றியாங்ஙன மொல்லுமோ அறிவுடை யீரே
உள்ளின் உள்ளம் வேமே உண்கண்
மணிவாழ் பாவை நடைகற் றன்னவென்
அணியியற் குறுமகள் ஆடிய
மணியேர் நொச்சியுந் தெற்றியுங் கண்டே”
—நற்றிணை 184.

(604) “சூன்முதிர் கொண்மூ மின்னுபு பொழியக்
கானங் கடுமை நீங்குக
மானுண் கண்ணி போகிய சுரனே”
—பொருளியல் 121.

10. செஞ்சுடர்ப் பரவல் என்பது தலைவியை நிக்னந்து வருந்திய நற்றாய் நின் கதிர்களான் வாட்டாது தாமரை மலர்போல் மலர்த்து வாயாக எனச் செங்கதிரை இரந்து கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(605) “பெற்றே னெடுங்கிள்ளை வாட
முதுக்குறை பெற்றிமிக்கு
நற்றேன் மொழியழற் கான்நடந்
தாள்முகம் நானணுகப்

பெற்றேன் பிறவி பெருமற்செய்
தோன்றில்லைத் தேன்பிறங்கு
மற்றேன் மலரின் மலர்த்திரந்
தேன்குடர் வானவனே” —திருக்கோவையார் 232.

11. கருமகட் குரைத்தல் என்பது செஞ்சுடர்ப் பரவிய நற்றாய் இளம்பருவம் நீங்காத் தலைவியை நினைந்து வருந்தியுரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(606) “வைம்மலர் வாட்படை யூரற்குச்
செய்யுங்குற் றேவல்மற்றென்
மைம்மலர் வாட்கண்ணி வல்லன்கொல்
லாந்தில்லை யான்மலைவாய்
மொய்ம்மலர்க் காந்தகைப் பாந்தளென்
றெண்ணித்துண் ணென்றொளித்துக்
கைம்மல ராற்கண் புதைத்துப்
பதைக்குமெங் கார்மயிலே”

—திருக்கோவையார் 233.

(607) “பல்லூழ் நினைப்பினு நல்லென் றூழ்
மீளி முன்பிற் காளை காப்ப
முடியகம் புகாஅக் கூந்தலள்
கடுவனு மறியாக் காடிநற் தோளே”

—ஐங்குறுநூறு 374.

(608) “கேளாய் வாழியோ மகளைநின் றோழி
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப அவனொடு
பெருமலை இறந்தது ¹நோவ வேவல்
கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி
முடங்குதா னுகைத்த ²பொலங்கெழு பூழி
பெரும்புலர் விடியல் விரிந்துவெயி லெறிப்பக்
கருந்தார் மிடற்ற செம்பூழ்ச் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு குடையு மாங்கண்
அஞ்சுவரத் தகுந கானம் நீந்திக்
கன்றுகா னுதுபுன் கண்ணசெவி சாய்த்து
மன்றுறிறை பைதல் கூரப் பலவுடன்
கறவை தந்த ³கடுங்கண் மறவர்
கல்லென் சீறார் ⁴எல்லியின் அசைஇ
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை
மடமயி லன்னவென் ⁵னடைமெலி பேதை

1. நோவே. 2. புலங்கெழு. 3. கடுங்கால்.
4. எல்லீனசைஇ. 5. நடைமலி.

தோட்டுணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சாள்
வேட்டக் கள்வர் விசியுறு கடுங்கட்
சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை
கேட்குநள் கொல்லெனக் கலுமுமென் நெஞ்சே”

—நெடுந்தொகை 63.

12. பின்செல வலித்தல் என்பது தலைமகளின் இளமை நினைந்து வருந்திய தாய்க்கு நீ கவன்று மெலிய வேண்டா. யான் அவள் புக்க வீடம் புக்குத் தேடுவேன் எனச் செவிலி பின் செல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(609) “வேயின தோளி மெலியல்விண்
ணோர்தக்கன் வேள்வியின்வாய்ப்
பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத்
தானைப் பழித்துமும்மைத்
தீயின தாற்றல் சிரங்கண்
ணிழந்து திசைதிசைதாம்
போயின எல்லையெல் லாம்புக்கு
நாடுவன் பொன்னிணையே”

—திருக்கோவையார் 234.

(610) “நிலந்தொட்டுப் புகாஅர் வானம் ஏரூர்
இலங்கிரு முந்நீர் காலிற் செல்லார்
நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்
குடிமுறை குடிமுறை தெரியிற்
கெடுநரு முளரோ நங்காத லோரே”

—குறுந்தொகை 130.

13. சுரத்து இரங்கல் என்பது தலைமகள் சென்ற சுரத்திற் கண்ட பொருள்களுடன் வருந்திக் கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(611) “பாயும் விடையோன் புலியூ
ரனையவென் பாவைமுன்னே
காயுங் கடத்திடை யாடிக்
கடப்பவுங் கண்டுநின்று
வாயுந் திறவாய் குழையெழில்
வீசவண் டோலுறுத்த
நீயும்நின் பாவையும் நின்று
நிலாவிடும் நீன்குரவே” —திருக்கோவையார் 241.

(612) “மழைகெழு கார்வண்கை வானவன்
மாறன்வண் கூடலன்ன
இழைகெழு கொங்கையென் பேதையொர்
ஏதில னோடியைந்திக்

கழைகெழு குன்றங் கடப்பவும்
நீகண்டு நின்றனையே
தழைகெழு பாவை பலவும்
வளர்க்கின்ற தண்குரவே”

—பாண்டிக்கோவை 212.

(613) “வெய்யோன் சாபத் தெய்கனை குளிப்ப
வீழ்ந்தது மன்றவிக் களிநே தாழ்ந்த
இடுமுத் தணிவடஞ் சுடரத்
தொடியோள் ஒதுங்கிய சூழன்மன் னிதுவே”

—பொருளியல் 122.

(614) “காய்ந்திலை மறவை மன்றோ வேந்திழை
அழல்கெழு வெஞ்சுரஞ் செலவும்
எழில்கெழு பாவை ஏந்திய குரவே”

—பொருளியல் 123.

(615) “தான்றாயாக் கோங்கம் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப
வீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே—யீன்றான்
மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளெயிற்றள் சென்ற
வழிகாட்டாய் ஈதென்று வந்து”

—திணைமாலை நூற்றைம்பது 65.

14. புறவொடுரைத்தல் என்பது தலைவியைத் தேடிச் செல்லும் செவிலி ஆங்குக் கண்ட புருவினிடம் ஆற்றாமை உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(616) “புயலன் றலர்சடை ஏற்றவன்
தில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் றனைப்பணி யாதவர்
போல்மிகு பாவஞ்செய்தேற்
கயலன் தமியன்அஞ் சொற்றுனை
வெஞ்சுரம் மாதர்சென்றால்
இயலன் றெனக்கிற் றிலைமற்று
வாழி எழிற்புறவே”

—திருக்கோவையார் 240.

15. அடிச்சுவடு உரைத்தல் என்பது குரவையும், புறவையும் கண்டு வருந்திச் செல்லும் செவிலி தலைவியின் அடிச்சுவடு நிலத்திற் பதிந்திருக்கக் கண்டு வருந்திக் கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(617) “தெள்வன் புனற்சென்னி யோன்அம்
பலஞ்சிந்தி யாரினஞ்சேர்
முள்வன் பரல்முரம் பத்தின்முன்
செய்வினை யேனெடுத்த

ஒள்வன் படைக்கண்ணி சீறடி
யிங்கிவை யுங்குவையக்
கள்வன் பகட்டுர வோனடி
யென்று கருதுவனே”

- (18) “பாலொத்த சிற்றம் பலவன்
கழல்பணி யார்பிணிவாய்க்
கோலத் தவிசின் மிதிக்கிற்
பதைத்தடி கொப்புள்கொள்ளும்
வேலொத்த வெம்பரற் கானத்தின்
இன்றொர் விடலைப்பின்போங்
காலொத் தனவினை யேன்பெற்ற
மாணிழை கால்மலரே”

—திருக்கோவையார் 237, 238.

16. சுரத்திறம் விதைல் என்பது சுரத்தின்கண் வருவாரிடம் வினாவுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (619) “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி
கட்டங்கஞ் சூழ்சடைவெண்
பொத்திய கோலத்தி னீர்புலி
பூரம் பலவர்க்குற்ற
பத்தியர் போலப் பணைத்திறு
மாந்த பயோதரத்தோர்
பித்திதற் பின்வர முன்வரு
மோவொர் பெருந்தகையே”

—திருக்கோவையார் 242.

- (620) “நிழலார் குடையொடு தண்ணீர்க்
கரகம் நெறிப்படக்கொண்
டழலார் அருஞ்சுரத் தூடு
வருகின்ற அந்தணிற்காள்
கழலான் ஒருவன்பின் செங்கோற்
கலிமத னன்பகைபோற்
குழலான் ஒருத்திசென் றுளோ
உரைமின் இக் குன்றிடத்தே”

—பாண்டிக்கோவை 216.

17. ஐயம் உரைத்தல் என்பது சுரத்திடைச் செல்லுந் தலைமகனையும் தலைமகளையும் கண்டு எதிர் வருகின்றார் ‘யார்கொல் இவ்வாறு போந்தார்’ என ஐயுற்றுரைத்தது. அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(621) “வில்லான் விறலடி மேலன
பொற்கழல் வெண்முத்தன்ன
பல்லாள் இணையடி மேலன
பாடகம் பஞ்சவற்கு
தெல்லார் கழனி நெடுங்களத்
தன்று நிகர்மலைந்த
புல்லா தவரென யார்கொல்
அருஞ்சரம் போந்தவரே”
—பாண்டிக்கோவை 215.

(622) “வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி ¹மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொல் அளியர் தாமே ஆரியர்
கயிறுடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேப்பயில் ²அழுவம் முன்னி யோரே”
—குறுந்தொகை 7.

18. சேர்விட முரைத்தல் என்பது கண்டோரிடை வினாவிய செவிலிக்குத் தலைவன் தலைவியர் போய்ச் சேர்ந்த இடத்தை அவர் உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(623) “மீள்வது செல்வதன் றன்னையிவ்
வெங்கடத் தக்கடமாக்
கீள்வது செய்த கிழவோ
னொடுங்கிளர் கெண்டையன்ன
நீள்வது செய்தகண் ணாளிந்
நெடுஞ்சரம் நீந்தியெம்மை
ஆள்வது செய்தவன் தில்லையி
னெல்லை பணுகுவரே” —திருக்கோவையார் 247.

(624) “ஆனையுஞ் சீறுங் களிற்றரி
கேசரி தெவ்வரைப்போல்
கானையுங் காரிகை யுங்கடஞ்
சென்றின்று காண்பர்வெங்கேழ்
வானையுஞ் செங்கண் வராலும்
மடலிளந் தெங்குகுத்த
பானையுந் தேறல் பருகிக்
களிக்கும் பழனங்களே” —பாண்டிக்கோவை 220.

- (625) “நகுவா யனபல பேய்துள்ள
¹நட்டாற் றருவரைபோன்
 நுகுவாய் மதக்களி றுந்திவென்
 ருன்மனம் போன்றுயர்ந்த
 தொகுவா யனசுனை சேர்குன்றம்
 நீங்கலும் துன்னுவர்போய்ப்
 பகுவா யனபல வாளைகள்
 பாயும் பழனங்களே” —பாண்டிக்கோவை 221

19. செவிலியை ஆற்றல் என்பது வழியிடைக் கண்டோர் ஆற்றது
 செல்லும் செவிலியை ஆற்றதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (626) “சுரும்பிவர் சந்தும் தொடுகடல்
 முத்தும்வெண் சங்குமெங்கும்
 விரும்பினர் பாற்சென்று மெய்க்கணி
 யாம்வியன் கங்கையென்னும்
 பெரும்புனல் குடும் பிரான்சிவன்
 சிற்றம் பலமனைய
 கரும்பன மென்மொழி யாருமந்
 நீர்மையர் காணுநர்க்கே”
 —திருக்கோவையார் 248.

- (627) “கடவரை காதல னோடு
 கடந்த கயல்நெடுங்கண்
 படவர வல்குலும் பாவைக்
 கிரங்கன்மின் பண்டுகெண்டை
 வடவரை மேல்வைத்த வானவன்
 மாறன் மலயமென்னுந்
 தடவரை தானே அணிந்தறி
 யாதுதண் சந்தனமே”

- (628) “வெந்நீர் அருஞ்சரம் காளைபின்
 சென்றநும் மெல்லியன்மாட்டு
 இந்நீர் மையினிரங் கன்மின்
 நறையாற் றிகலரசர்
 தந்நீர் அழிவித்த சத்ரு
 துரந்தரன் தண்குமரி
 முந்நீர் பயந்தார் அணிவார்
 பிறரென்ப முத்தங்களே”

- (629) “நெருங்கடல் வேல்நெடு மாறன்
நெடுங்களத் தன்றுவென்றான்
பெருங்கடல் ஞாலத்துப் பெண்பிறந்
தார்தம்பெற் றுர்க்குதவார்
இருங்கடல் போல்துயர் எய்தன்மின்
ஈன்றன வென்றுமுந்நீர்க்
கருங்கடல் வெண்சங் கணிந்தறி
யாதண் கதிர்முத்தமே”

—பாண்டிக்கோவை 622, 223, 224.

- (630) “மடவரல் மாதர்க்கு வருந்தா தீமோ
கடல்வயிறு பயந்த நித்திலம்
உடையோர்க் காதல் உலகியல் வழக்கே”

—பொருளியல் 125.

20. துடரகந் தணித்தல் என்பது ஆற்றவும் ஆற்றாது நின்ற
செவிலியைத் தலைவன் தலைவியர் சேரிடம் உரைத்து மீட்டுக்கொண்டு
போதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

- (631) “ஆண்டில் எடுத்தவ ராமிவர்
தாமவர் அல்குவர்போய்த்
தீண்டி லெடுத்தவர் தீவினை
தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய்த்
தூண்டி லெடுத்தவ ரால்தெங்கொ
டெற்றப் பழம்விழுந்து
பாண்டி லெடுத்தபஃ ருமரை
கீழும் பழனங்களே”

—திருக்கோவையார் 249.

- (632) “என்னுமுள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையொ
¹டமுங்கன் முதூர் அலரெழுச்
செழும்பல் குன்றம் இறந்தவென் மகளே”

—ஐங்குறுநூறு 372.

21. வரவு முந்துறுத்தல் என்பது தமரால் பெயர்ந்து வாராநின்ற
தலைவி சுரத்திடை முன்னுறச் செல்வாரை என் ஆயத்தார்க்கு எம்
வரவினைச் சொல்லுபின் என்று சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

- (633) “செம்மைத் தனிக்கோல் திறல்மன்னன்
சேவூர்ச் செருமலைந்தார்
தம்மைப் புறங்கண்ட சத்ரு
துரந்தரன் தன்முனைபோல்

1. டமுங்கின்.

வெம்மைச் சுரம்வரு கின்றனள்
என்று விரைந்துசெல்வீர்
அம்மைத் தடங்கணென் னுயத்
தவருக் கறிமின்களே” —பாண்டிக்கோவை 225.

(634) “கோடரில் நீள்மதிற் கோட்டாற்
றரண்விட்டுக் குன்றகஞ்சேர்
காடரில் வேந்தர் செலச்செற்ற
மன்னன்கை வேலின்வெய்ய
வேடரில் வெஞ்சுரம் மீண்டனள்
என்று விரைந்துசெல்வீர்
ஓடரி வாட்கணென் ஆயத்
தவருக் குரைமின்களே” —பாண்டிக்கோவை 226.

(635) “கவிழ்மயிர் எருத்திற் செந்நாய் ஏற்றை
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியும்
சுரநனி வாரார் நின்றனள் என்பது
¹முன்னுற விரைந்தனிர் உரைமின்
இன்னகை முறுவலென் ஆயத் தோர்க்கே”
—ஐங்குறுநூறு 397.

(636) “வளங்கெழு கானம் வருகுவ ரின்றென
விளம்புமின் விரைந்தனிர் செலினே
உளங்கெழு காதல் உயிரன் னோர்க்கே”
—பொருளியல் 131.

22. கிளையது மகிழ்ச்சி என்பது தலைமகள் பெயர்ந்து வருதலை முன்னர் அறிந்த கிளைகள் அடைந்த மகிழ்ச்சியைச் சொல்லுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(637) “மானதர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி
அஞ்சினள் அஞ்சினள் ஒதுங்கிப்
பஞ்சி மெல்லடி பரல்வடுக் கொளவே”
—பொருளியல் 132.

23. வேலனை வினாதல் என்பது மகள் வருகின்றாள் எனக்கேட்டதாய், நம் நெடு நகர்க்கே கொண்டு வருமோ தன் கடிமனைக்கே கொண்டு போமோ என அவன் குறிப்பறிதற்கு வேலனை வினாவுதல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

1. முன்னுறச் செல்வீர்.

(638) “அங்கண் மலர்த்தார் அரிகே
சரிதென்னர் கோனயில்¹வேல்
வெங்கண் நெடுஞ்சரம் மீண்ட
விடலை கெடலருஞ்சீர்
நங்கள் மனைக்கே வரநல்கு
மோசொல்லு வேலநல்கு
தங்கள் மனைக்கே செலவுக்கு
மோமற்றென் தையலையே”

(639) “உருமினை நீள்கொடி மேற்கொண்ட
செங்கோல் உசிதனெங்கோன்
செருமுனை போற்சர மீண்ட
விடலையெந் தீதில்செல்வத்
²தருமனைக் கேவர நல்குங்கொல்
அன்றாய் விடிற்றமர்கள்
பெருமனைக் கேயுக்கு மோவுரை
யாய்மற்றென் பேதையையே”

—பாண்டிக்கோவை 227, 228.

(640) “முதுவாய் வேல மொழிந்திசின் எமக்கே
மதுவார் கூந்தல் மடந்தையைக்
கதிர்வே லண்ணல் கருதிய திறனே”

—பொருளியல் 133.

(641) “வேறாக நின்னை வினவுவேன் தெய்வத்தாற்
கூறியோ கூறும் குணத்தினனாய்—வேறாக
என்மனைக் கேறக் கொணருமோ வெள்வளையைத்
தன்மனைக்கே யுய்க்குமோ தான்”

—திணைமாலை நூற்றைம்பது 90.

24. ஈன்றாட் புகழ்தல் என்பது ஈன்றதாயின் பேரன்புத்திறங்
கூறிச் செவிலி புகழ்தல். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

(642) “துறந்ததற் கொண்டுந் துயரடச் சாஅய்
அறம்புலந்து பழிக்கும் ³அருநவை யாட்டி
எவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன னோநின் மகளே
வெந்திறல் வென்வேல் விடலைமுந் துறவே”

—ஐங்குறுநூறு 393.

25. மணங் கண்டுரைத்தல் என்பது தலைவன் தன்மனைக்கண்
வரைந்து கொண்டான் என்பதறிந்து நன்றாய் கூறுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(பா - ம.) 1. போல். 2. திருமனைக்கே நல்குங் கொல்லோ
வதுவை செய்ததனது. திருமனைக்கே வர நல்குங் கொலன்றாய் விடிற்
றனது. 3. அங்கண்டி.

(643) “தானே வணங்கா தவர்படச் சங்கமங் கைத்தனது
வானே வலங்கொண்ட மாறனில் வையத் தவர்மகிழ்
நானே நம் இல்லுள் வதுவை அயர்தர நல்குங்கொல்லோ
கானையை ஈன்ற கடனறி நன்னெஞ்சிற் காரிகையே”

(644) “புல்லா வயமன்னர் பூலந்தை
வான்புகப் பூட்டழித்த
வில்லான் விசாரிதன் கூடல்
விழவினைப் போலுமில்லுள்
நல்லார் மகிழ்வெய்த நானே
மணஞ்செய்ய நல்குங்கொல்லோ
கல்லார் திரள்தோள் விடையை
ஈன்ற கணங்குழையே”

—பாண்டிக்கோவை 229, 230.

(645) “நும்மனைச் சிலம்பு கழிஇ யயரினும்
எம்மனை வதுவை நன்மனை¹ கழிகெனச்
சொல்லின் எவனோ மற்றே வென்வேல்
மையற² விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் கானையை ஈன்ற தாய்க்கே”

—ஐங்குறுநூறு 399.

26. கற்புநிலை விளம்பல் என்பது தலைமகள் கடிமனை சென்று
ரீண்ட செவிலி அவர்கள் கற்பு நிலையை நற்றாய்க்குக் கூறுதல். அதற்குச்
செய்யுள் வருமாறு :

(646) “தெய்வம் பணிகழ லோன்றில்லைச்
சிற்றம் பலமனையாள்
தெய்வம் பணிந்தறி யாளென்று
நின்று திறைவழங்காத்
தெய்வம் பணியச் சென்றலுமன்
வந்தன்றிச் சேர்ந்தறியான்
பெளவம் பணிமணி யன்றார்
பரிசின்ன பான்மைகளே”

—திருக்கோவையார் 304.

(647) “திருநெடுங் கோதையுந் தெய்வந்
தொழாள் தெவ்வர் மேற்செலினும்
பெருநெடுந் தோளண்ணல் பேர்த்தன்றித்
தங்கான் பிறழ்விற்கெங்கோல்

1. கழிக, என்று நாம் சொல்லின் எவனோ தோழி.

2. விளங்குங்.

அருநெடுந் தானே அரிகே
சரியந்தண் கூடலன்ன
கருநெடுங் கண்மட வாயன்ன
தாலவர் காதன்மையே” —பாண்டிக்கோவை 334.

(648) ¹“கானங் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
ஒண்பொறி யெருத்திற் றண்சிதர் உறைப்பப்
புதனீர் வாரும் பூநாறு புறவிற்
சீறா ரோளே மடந்தை வேறூர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு செலினுஞ்
²சேந்துவர லறியாது செம்மல் தேரே”

—குறுந்தொகை 242.

27. மகன்நிலை கூறல் என்பது இருவர் கற்பு நிலையையும் கூறிய
செவிலி தலைமகள் வாழ்வுநிலையை உரைத்தல். அதற்குச் செய்யுள்
வருமாறு :

(649) “தொண்டின மேவுஞ் சுடர்க்குழ
லோன்தில்லைத் தொன்னகரிற்
கண்டின மேவுமில் நீயவள்
நின்கொழு நன்செழுமென்
தண்டின மேவுதிண் தோளவன்
யானவள் தற்பணிவோள்
வண்டின மேவுங் குழலா
ளயல்மன்னும் இவ்வயலே”

—திருக்கோவையார் 302.

(650) “முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅ துடஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை ³கமழத்
தான்துழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மசிழ்ந்தன் றெண்ணுதல் முகனே”

—குறுந்தொகை 167.

⁴உடனிலைச் செலவு முடிந்தது. (௫௧-௫௪)

1. கானக். 2. சேர்ந்துவர. 3. கழுமத்.

4. கற்பொழுக்கத்தின் பிரிவுகளாகிய அறத்தொடுநிலை, உடனிலைச்
செலவு ஆகிய இரண்டற்கும் ஆசிரியர் வகுத்துள்ள கிளவிகள் இன்னவை
என அறியக் கிடத்தலால் அவற்றுக்கு விளக்கமும் மேற்கோளும்
இணைக்கப் பெற்றன. எஞ்சிய இடைப்பிரிவு ஆயிடைப் பிரிவுகட்கு
வகுத்த கிளவிகள் அழிந்தமையான் கிளவி விளக்கமும் மேற்கோளும்
இணைக்கப் பெற்றில.

நூற்பா அகரவரிசை

[எண் : நூற்பாவெண்]

அடைவாம்	சச	தெய்வப் புணர்ச்சி	உக
ஆக்கிய சீருந்	உச	தேறும் பொழில்	உச
இடையா நயப்	உடு	நயந்து குறை	கூ
இயற்றுஞ் செழுந்	உக	நவில் தரும்	சடு
உடன்படுதோழி	கூ	நற்றூயிரங்க	கூ
உற்ற நெறிகை	கூ	மறுத்தாள்	கூ
உறவா யிருவ	கூ.உ	வரைவார் முரசு	சக
கடியார் செவி	சஅ	விளம்பு மியல்பை	கூ
கற்பமர்	சக	வினவுந் தகைமை	உஎ
காட்சி யொடையம்	உச	வெளிப்படை	சக
கூறப்படும் வெறி	சஎ	வேட்டான்மணங்	கூ
துடியா ரிடை	கூ		

மேற்கோள் செய்யுள் அகரவரிசை

[எண் : பாடல் எண்]

அ		அழிவிலர்	575
அங்கண் மலர்	638	அழிவுபடர்	30
அஞ்சாதமர்	445	அளிதோதானே	447
அஞ்சிறைவான்	314	அளிநீடகை	319
அடற்களி	554	அனையார் அரவு	68
அடிக்கண்	427	அறம்புரி	407
அடிமேலகலீட	442	அறிந்தோர்	474
அடியுறு	192	அறவாய்திர் -	404
அடிவண்ணம்	96	அன்புருவம்	72
அடுத்திறல்	271	அன்பெதிர்ந்து	434
அடும்பின்	332	அன்னந் துணை	277
அணங்கென்ன	28	அன்னநடைப் பேதை	415
அணிகொணர்ந்	476	அன்னநடை மட...	577
அணிநிறமால்	382	அன்னம் புரை	389
அணிவர் அய	483	அன்றாய் அன்றாய்	388
அதுவேதானே	63	அன்றாய் ஒரு	285
அத்தநீளிடை	595	அன்றாய் நெருநல்	467
அந்தழை	154	அன்னை நெருநல்	554
அந்தணர்க்காகி	557	அன்னை வாழி	353
அந்தியின்	220		
அம்பல்பெருகி	476	ஆ	
அம்புமுகம்	170	ஆங்கனம்	153
அம்மென்சாயல்	373	ஆடுஞ்சுனை	190
அம்ம் பவள்ள்	100	ஆண்டில்	631
அம்மவாழி...கேளிர்	82	ஆயுந்தமிழ்	424
அம்மவாழி தோழி	543	ஆய்கதிர்	338
அம்மவாழி...நம்	547	ஆய்கின்ற	74
அம்மவாழி...வெம்	198	ஆய்தளிர்	120
அயர்ந்தும்	519	ஆய்போலருள்	394
அருக்கண்	399	ஆரணங்குற்றனை	457
அரும்புடைத்	137	ஆவா இருவர்	199
அருமலை	568	ஆழிக்கடல்	390
அருவியார்க்கும்	162	ஆளரிக்கும்	504
அரையார் கழல்	161	ஆளையுஞ் சீறும்	624
அலராயிரம்	472	இ	
அலவன் ஆட்டலும்	229	இகலே புரி	562
அலைமன்னு	579	இடிக்குந் கேளிர்	83
		இதற்கொண்	346

இயவனராசன்	365	எயிற்குலம்	124
இரதமுடைய	176	எய்யாவுள்ள	515
இரந்துகுறற	179	எலும்பாவணி	483
இடுங்கனி	164	எலுவசிரூ அ	71
இருநிலனும்	49	எவாட்ட	111
இருநெடுந்தோள்	114	எவ்விடத்தென்	333
இரும்பிழி	429	எழில்வாய்	241
இலையடர்	548	எழினுதனும்	502
இல்லோன்	412	எளித்தாவம்ம	262
இவளே காவல்	234	எற்பாடு	8
இனையள் அம்ம	545	என்கடைக்கண்	546
இனையாள் இவளை	534	என்றுமுள்ளி	632
இறவரையும்	444	என்னுலிது	486
இனையல் வாழ்பிரி	38	என்னுயிர்	56
இனையல் வாழியெம்	44		
இன்னகை	99	ஏ	
இன்னறவார்	422	ஏணுமிகலு	496
இன்னுயிர்	53	ஏர்ப்பின்னை	328
		ஏரார் குழல்	411
		ஏனல் காவல்	204
		ஏனலுங் காத்து	311
ஈ			
ஈண்டொல்லை	573		
ஈரிருதிங்கள்	15		
ஈவினையாட	350	ஈ	
		ஈயவாழியோ	460
உ			
உடனிலைப்பாலை	17	ஊ	
உடையை வாழி	62	ஊண்டேவி	421
உம்பரோ	93	ஊழுத்த	590
உயிரொன்	58	ஊடுங்கிரோதி	148
உரிப்பொருள்	13	ஊத்த மயிற்	95
உருமினை	639	ஊரு மகளுடை	603
உரைமின் நீர்	175		
உலம்புரிதோள்	356	ஊ	
உளமாம் வகை	73	ஊங்கிய	507
உள்ளஞ்செய்	506	ஊங்கும் பெரும்	267
உள்ளத்தவலம்	461	ஊடி யொளித்து	193
உள்ளத்துணர்ச்சி	286	ஊதங்கடைந்	448
உள்ளபடி	35		
உறுகற்புடை	511	க	
உன்னையு நீத்	458	கடவரை காதலி	627
		கடவுட் கற்சுனை	532
		கடி கமழ்	219
		கணிநிற	288
ஊ		கணியார்	355
ஊசல் தொழில்	361	கண்டுநிலை	141
ஊர்க்கு	306	கண்ணிதகை	158
ஊர் துயிலின்	431	கண்ணிரைந்	185
ஊருஞ் சேரியும்	499	கண்ணிரை	57
		கண்ணுஞ் செவ்	183
எ		கண்ணு முகமும்	116
எங்குநர்	583		
எம்பூரல்ல	580		

மேற்கோள் செய்யுள் அகரவரிசை

ககசு

	ச	செருமலை	588
சங்கந்தரு	287	செழுநீர்	322
சத்திய மொக்கு	619	செறிந்தார்	212
	சா	சென்றார்	521
சான்றோர் வர	539	சென்றுசெரு	428
சான்றோர் வருத்	540		
	சி	சேணிற்பொலி	78
சின்தாமணி	36	சேயன	152
சிலம்பணி	173	சேயேயென	221
சிலம்பில்	294	சேர்க்கு	301
சிலரும் பலரும்	498	சேரிவலை	237
சிலைமாண	169		
சிலைபிசை	298	சொல்விற்கொல்	139
சிலையொன்று	239		
சிறுவள்ளரவின்	70	சோத்துன்	406
சிறைவான்	64		
சிற்பிலின்	523		
சினமுமழிந்து	109	...டபைந்தடமு	112
	சீ	தண்டா தலர்	108
சிதமணமு	214	தண்ணென்	528
சிதவிரை	167	தத்திச்சிலை	172
	சு	தந்துநீ	300
சுடர் திரி	345	தந்தோன்	295
சுணங்குற்ற	513	தலைப்புணை	268
சுரும்பிவர்	626	தவளத்த	292
சுரும்பின்பூம்	19	தழுவினகை	579
சுழியாவரும்	447	தழைகெழு	307
சுள்ளிசுனை	512	தனிமைநெஞ்	128
	சூ	தன்போற்	456
சூரல் பம்பிய	437	தன்னமராய	602
சூன்முதிர்	604	தன்னுட்குறிப்	303
	செ	தன்னும்புரை	177
செங்கதி	582	தன்னெயிறு	538
செங்கையில்	299		
செந்நிற	187	தாதலர்நீண்	418
செம்மல்	278	தாதுவிரி	308
செம்முக	166	தாமேதமக்	597
செம்மைத்தனி	613	தாருறை	432
செம்மையில்லா	555	தாரென்ன	160
செயல்மன்னு	360	தாழச்செய்	135
செய்ய	122	தாளிணையா	401
செய்ய மலரிற்	134	தானாவணங்கா	643
செய்யவாய்	163	தான்தாயா	613
செய்தவம்பே	136		
		திருந்தா	236
		திருநுதல்	26

கள஠

களவியற் காரிகை

திருநெடுங்	647	நடுவண்	2
திருமாமுகம்	97	நடுவுநிலைத்	9
திருமால்	195	நடைமன்னு	233
திருவளர்	20	நண்ணிய	262
திரையார்	357	நண்ணுத	216
		நந்தீவரம்	393
		நயனின்மை	264
தீயபெரு	494	நயனுநன்று	84
தீயினும்	492	நரல்வேயின	313
		நல்லளந்தானு	485
துடியாரிடை	245	நல்லோன்	581
துறத்தற்	642	நளிமுத்த	598
துனிதானகல	127	நறும்புங்	327
		நறைக்கண்	426
		நறைகமழ்	379
துயநின	553	நறைபரந்த	171
துய்மைசான்ற	227	நன்றுசெய்	367
தெ		நா	
தெங்கின்பழம்	232	நாகந்தொழ	400
தெய்வம்பணி	646	நாகைக்குல	352
தெய்வமாக	133	நாட்டம்புதை	138
தெய்வமுணு	11	நாமேயிடை	144
தெள்வன்	617	நானைவரகுணர்	585
தே		நி	
தேந்தண்	145	நிணங்கொள்	81
தேமென்	155	நிருத்தம்	180
தேயுமருங்குல்	77	நிரைதார்	443
தேர்ந்தசங்	526	நிலந்தொட்டு	610
தேர்மன்னு	138	நிலவன	43
தேனகுமுல்லை	76	நிலவோரன்	475
தேனையனைய	559	நிலையிருங்	235
		நிழலார் குடை	620
தொ		நின்னிணைவிழி	39
தொடலைக்குறு	265	நின்னிற்பிரி	40
தொடிவானர	24	நின்னுடைய	46
தொண்டின	649	நின்னுடைநீர்	89
தொல்கவின்	565		
		நீ	
தொ		நீகண்டனை	279
தொகைமயிலை	106	நீங்கரும்	146
தொலாக்கரி	269	நீடியபூந்	65
தொழிவாழி	524	நீயுழிவனும்	587
		நீரணியேலி	478
ந		நீர்வண்ண	351
நகுதாமரை	157	நீலக்கருங்	529
நகுவாயன	625		
நடந்ததெங்கு	318	நும்மனைச்	645
நடனும்	256		

மேற்கோள் செய்யுள் அகரவரிசை

களக

நெ		பாப்பணி	481
நெடுவரை	439	பாய்ப்புரவி	500
நெடுவேறுடக்கி	45	பாயும்விடையரன்	23
நேய்நின்ற	464	பாயும்விடையோன்	611
நெய்யொன்று	372	பாலொத்த	618
நெருங்கடல்	629	பாவடி	25
நெருநலிங்	281	பாவணையுந்	42
நெருநலு	231		
நெறிநீருங்	228	பிணையுமில்லை	490
		பிறவாரணங்க	433
நே		பிறையார்நறு	435
நேயத்ததாய்	52	பின்பணி	10
நோ			
நோக்கினும்	59		
நோதக	115	புட்சிலம்பு	385
		புப்புலம்பும்	230
ப		புணர் தல்	12
பகலோன்	334	புணர்ந்த	159
பங்கயநான்	317	புணர்ப்போன்	48
படமாசுணம்	316	புதலைறுங்	238
படலேறிய	250	புயல்வளர்	310
படையார்	369	புயலன்றவர்	616
பட்டபின்றை	570	புலந்துறை	88
பணந்தாழரவு	117	புலனன்றென்ப	54
பண்சிலம்ப	362	புல்லாவய	644
பண்டான்	574	புல்லாவயவர்	215
பண்டாலியலு	217	புள்ளியன்மான்	420
பண்டிப்புனத்து	201	புள்ளுந்துயில்	380
பண்ணிவர்சொல்	469	புனையிழை	182
பந்தியிள	462	புண்ணை	408
பருவரனெஞ்	284	புண்ணைமலர்	409
பலமன்னு	257		
பலராவெதிர்	473		
பல்லியனாகப்	207	பூங்கனை	455
பல்லூழ்	607	பூஞ்சுணங்கின்	488
பறந்திருள்	571	பூஞ்சுனை	60
பறைபடப்	600	பூண்டகுழை	206
பறைவாயொலி	454	பூத்தவேங்கை	205
பற்றென்றில்	463	பூமருகண்	21
பனியெதிர்	6	பூவார்கணி	323
பனைவளர்	377		
பன்னியதின்	293	பெயர்ந்தனன்	591
		பெருமலர்	151
பா		பெற்றேறனெடுங்	605
பாக்கத்	383		
பாங்கினராகி	358		
பாசத்தனை	297	பேதுறல்வாழி	321
பாடுஞ்சிறை	280	பேதைவாழிய	537

		மாதிடங்கொண்ட	363
	பை	மாதூற்ற	417
பைந்நாணர	266	மாநிலத்தியலு	22
பைம்மருள்	606	மாமலைச்சிலம்ப	246
பையுள்மலை	189	மாயோன்மேய	3
	பொ	மாலேமணந்து	341
பொதியிலம்	124	மால்புரை	491
பொதுவிளிற்	375	மாவுங்களிறு	425
பொய்யயுடைர்	149	மாவென	251
பொருந்தா	75	மாற்றேனென	410
பொருநெடுந்	255	மானதர்மயங்	637
பொருமாமணி	329		
பொழுதுகண்	337		
பொறிகெழு	224	மின்கண்டா	453
பொன்னங்களை	105	மின்றங்கிடை	586
பொன்னலார்	531	மின்றானையை	564
பொன்னனை	325	மின்னங்	409
பொன்னிதழிற்	480	மின்னிற்பொவி	57
பொன்னியல்	222	மின்னோர்	118
பொன்னுமணியும்	339, 561	மின்னை	218
	போ		
போகக்கடவன	336	மீளாதுசெல்	623
	ம		
மங்கையர்தம்	253	முக்கட்கூட்டம்	503
மடலேசொரி	419	முதலெனப்	1
மடவரல்	630	முதுக்குறைந்	586
மணிநீர்ப்	324	முதுவாய்	640
மணியக்கணியு	477	முருக்கின்	130
மண்கொண்டு	79	முருகற்செவ்வி	450
மண்டலம்	119	முருந்தார்	535
மண்டான்நிறை	197	முல்லைமலர்	315
மண்ணகங்	156	முனிதயிர்	650
மதிமரபாம்	186	முனையெயிறு	537
மயிலென	589	முறிமேனி	103
மருள்போல்	805	முனிதரு	214
மழைகெழுகார்	612	முன்னுள்	556
மழையும்புரை	208	முன்னனை	66
மறியறுத்த	518	முன்னுந்	196
மற்பாய்விடை	495	முன்னுமொரு	381
மனக்களியாய்	510	முன்னுற	248
மனவேரல்குன்	51		
மன்னன்	226	மெய்யே	202
மன்னுந்திரு	342	மெல்ல	576
		மென்முலை	574
	மா		
மாடஞ்செய்	344		
மாணெழிலண்ணல்	243	மேவியொன்	132

மை		வா	
மைவார் கருங்	194	வாங்கிருஞ்	225
		வாடத்தகுமோ	296
மொ		வாரல்	451
		வாராதீமோ	438
மொய்யிருளில்	398	வாருந்து	423
மொய்வார் மலர்	364	வாழ்வது	92
		வாள்வரி	402
யா		வானது	563
		வானவர்	348
யாயே துயில்	430	வானுழை	304
யாழார்	244	வான்றேறும் தொல்	552
யாழியன்	601	வான்றேறும் பொழில்	468
யாமுமெழுதி	244		
யானெவனறிகோ	487	வி	
வ		விடலையுற்	578
		விடையிரு	371
வங்கமும்	291	விண்டலங்	80
வஞ்சியிடை	566	விண்டலை	452
வடிக்கண்	107	விண்ணிறந்	223
வடிவார்	359	விண்ணுக்கு	389
வடுத்தான்	593	விண்ணுஞ்	466
வட்டமுலை	302	விதியுடையா	525
வணர்சுரி	405	விந்தாசனி	178
வண்டலுற்றே	522	விரவும்	557
வண்டழை	312	விரையாடிய	203
வண்டார்	527	விலங்கலை	86
வண்டார் கோதை	596	வில்லார்	588
வண்டுளர்	275	வில்லான்	621
வண்டேறிய	125	வில்லோன்	622
வந்தணங்கா	378	வில்வளர்	326
வந்தார்	549	வில்வேறு	210
வந்தென்னுட	142	விழியாற்	94
வரிசேர்	272	விளம்பழம்	501
வரிவளைத்	446	விளைக்கின்ற	391
வரிவளைப்	414	விற்குன்	261
வருங்குன்ற	41		
வருமால்	165	வீ	
வருவது	330		
வரைதல்	349	வீயாமரபின்	520
வரையா	343		
வலியை	592	வெ	
வல்லிச்சிறு	90	வெஞ்சுரமும்	584
வளங்கெழு	636	வெதததன	191
வளருங்கறி	459	வெந்நீர்	628
வளையணி	283	வெய்யவன்	335
வளையார்	69	வெய்யோன்	614
வந்தாட்	87	வெல்லுந்	174

வெவ்வீணை	397	வேயனதோளி	609
வெளிப்படை	560	வேய்தந்த	347
வெள்ளாங் குருகு	258	வேலன் புகுந்து	516
வெள்ளியலர்	290	வேலைத் தொலைத்த	482
வெள்ளிவிழுத்	374	வேழம் வினவி	240
வெறியாடுக	517	வேறாக மின்னை	641
		வேறும்மென	32
வே			
வேகை நீண்ட	242	வை	
வேங்கை	110	வைகுறு	7
வேடகம்	594		

களவியற் காரிகையில் அமைந்துள்ள

மேற்கோள் நூல்களும் பாடல் எண்களும்

1. அகத்திணை 3.

45, 55, 252,

2. அரையர் கோவை 1.

383.

3. இறையனார் அகப்பொருள் 12.

63, 153, 159, 179, 247, 248, 286, 303, 418, 471, 560, 570.

4. இன்னிசை மாலை 2.

76, 91.

5. ஐங்குறுநூறு 13.

98, 263, 283, 330, 542, 547, 595, 602, 607, 632, 635, 642,
145.

6. ஐந்திணை 1.

439.

7. ஐந்திணை எழுபது 1.

548.

8. கண்டனலங்காரம் 12.

102, 121, 129, 141, 167, 192, 206, 309, 361, 362, 460, 529.

9. கலித்தொகை 1.

508.

10. காரிகைச் செய்யுள் 1.

99.

11. கிளவித் தெளிவு 46.

28, 35, 40, 46, 57, 72, 77, 93, 101, 116, 122, 130, 134,
142, 163, 184, 210, 253, 278, 291, 296, 302, 308, 315, 333, 354,
380, 385, 398, 399, 415, 431, 440, 451, 458, 462, 476, 489, 494,
530, 538, 549, 553, 566, 577, 583.

12. கிளவிமாலை 4.

34, 290, 488, 493.

13. கிளவி விளக்கம் 2.

56, 301.

14. குறுந்தொகை 20.

33, 39, 70, 71, 83, 148, 150, 251, 268, 306, 412, 413, 497,
543, 591, 600, 610, 622, 648, 650.

15. கோயில் அந்தாதி 4.

95, 136, 433, 526.

16. சிலப்பதிகாரம் 6.

69, 81, 275, 276, 277, 420.

17. சிற்றெட்டகம் 7.

111, 181, 235, 438, 460, 536, 580.

18. திணைமாலை நூற்றைம்பது 3

512, 613, 641,

19. திணைமொழி 1.

171.

20. திருக்குறள் 3

103, 185, 265.

21. திருக்கோவையார் 145.

20, 23, 31, 36, 41, 48, 52, 58, 60, 64, 67, 73, 78, 86, 89, 94,
104, 107, 113, 117, 123, 126, 131, 135, 143, 146, 149, 155, 160,
164, 168, 173, 176, 180, 187, 194, 199, 202, 207, 211, 214, 217,
220, 223, 232, 239, 241, 244, 249, 254, 256, 260, 266, 269, 272,
279, 287, 292, 297, 304, 310, 313, 316, 319, 322, 325, 328, 334,
339, 342, 344, 347, 350, 355, 359, 363, 366, 369, 375, 377, 381,

336, 339, 393, 396, 400, 403, 406, 410, 417, 422, 426, 432, 441, 444, 447, 452, 455, 459, 463, 466, 468, 472, 477, 481, 484, 490, 493, 504, 510, 513, 514, 516, 519, 521, 522, 525, 534, 546, 550, 554, 561, 567, 571, 573, 578, 586, 589, 593, 597, 599, 601, 605, 606, 609, 611, 616, 617, 618, 619, 623, 626, 631, 646, 649.

22. திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை 1.

144.

23. தில்லை அந்தாதி 1.

24.

24. திவாகரம் 1.

14.

25. தொல்காப்பியம் 13.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13.

26. நந்திக் கலம்பகம் 1.

337.

27. நற்றிணை 14.

84, 139, 162, 234, 264, 294, 331, 474, 498, 501, 532, 565, 575, 603.

28. நறையூர் அந்தாதி 1.

485.

29. நெடுந்தொகை 6.

82, 189, 374, 429, 449, 608.

30. பல்சந்தமாலை 8.

50, 138, 157, 166, 365, 435, 563, 588.

31. பழம்பாட்டு 35.

27, 100, 106, 119, 125, 152, 172, 213, 228, 240, 274, 312, 318, 323, 336, 352, 368, 395, 402, 408, 409, 421, 436, 437, 454, 465, 483, 502, 508, 518, 556, 559, 569, 584, 585.

32. பாண்டிக்கோவை 154.

21, 25, 32, 37, 42, 49, 53, 61, 65, 68, 74, 79, 80, 87, 90, 96, 97, 105, 108, 109, 114, 118, 124, 127, 132, 137, 145, 147,

156, 161, 165, 169, 174, 177, 181, 186, 188, 195, 197, 200, 203,
 208, 212, 215, 218, 221, 224, 226, 230, 233, 242, 245, 250, 255,
 257, 261, 267, 270, 273, 280, 282, 288, 293, 298, 305, 311, 314,
 317, 320, 326, 329, 335, 340, 343, 345, 348, 351, 356, 357, 360,
 364, 367, 370, 372, 378, 382, 387, 390, 391, 394, 397, 401, 404,
 407, 411, 418, 423, 424, 425, 427, 428, 434, 442, 445, 448, 453,
 456, 464, 467, 469, 473, 478, 482, 486, 491, 493, 500, 505, 507,
 511, 517, 523, 527, 531, 535, 539, 551, 555, 557, 562, 564, 568,
 572, 574, 579, 587, 590, 594, 598, 612, 620, 621, 624, 625, 627,
 628, 629, 633, 634, 638, 639, 643, 644, 647.

33. பொருளியல் 91.

38, 43, 44, 51, 54, 59, 62, 66, 75, 85, 88, 92, 110, 115,
 120, 128, 133, 140, 151, 158, 170, 175, 182, 205, 209, 216, 219,
 222, 225, 227, 229, 236, 243, 246, 259, 262, 271, 281, 285, 289,
 295, 300, 307, 321, 324, 327, 332, 338, 341, 346, 349, 353, 358,
 373, 379, 384, 388, 392, 405, 414, 430, 443, 446, 450, 470, 475,
 479, 487, 492, 499, 503, 509, 515, 520, 524, 528, 537, 541, 545,
 552, 576, 582, 592, 596, 604, 614, 615, 630, 636, 637, 640.

34. மழவை எழுபது 1.

558.

35. மூலம் விளங்காதன 25.

15, 16, 17, 18, 29, 112, 190, 191, 193, 196, 198, 201, 204,
 231, 237, 238, 258, 284, 371, 376, 457, 533, 540, 544, 581.

36. வங்கர் கோவை 3.

178, 299, 419.

37. வெண்பாமாலை (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை)

19, 22, 26, 30, 47, 154, 461.

*மேற்கோள் நூற்குறிப்பு

1. அகத்திணை

அகப்பொருள் பற்றிக் கூறும் நூல்களுள் இஃதொன்று. இதன் மூன்று பாடல்கள் களவியற் காரிகையில் மேற்கோளாக ஆளப்பெற்றுள். அவற்றுள் “நெடுவேல் துடக்கிய” என்னும் பாடல் (45) நம்பியகப் பொருளிலும் மேற்கோளாக ஆளப்பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் அகப்பொருள் பற்றிய பொது இலக்கணங்களைக் கூறும் அகத்திணை இயலுள்ளது. அவ்வகப்பொருளை விரித்தும் சுருக்கியும் செய்யப்பெற்ற நூல் அகத்திணைப்பாலும். ஒவ்வொரு பொருள் பற்றியும் தனித்தனி நூல் யாத்தல் வேண்டும் என்னும் நாட்டத்தால் பல நூல்கள் தோன்றின. அவற்றுள் அகத்திணையும் ஒன்றாகலாம்.

களவியற் காரிகையால் அகத்திணையில் இருந்து அறிந்து கொண்ட பாடல்கள் மூன்றும் வெண்பாக்களாக இருத்தலால் வெண்பாவால் அமைந்த நூலாகலாம். அவ்வகையில் எழுந்த நூல் புறப்பொருள் வெண்பாடால் யாதல் அறிக. இனி, அகத்திணை என்னும் இலக்கண நூலுக்கு மேற்கோளாக ஆளப்பெற்ற இலக்கிய வெண்பாக்களாகவும் இவை இருத்தல் கூடும்.

2. அரையர் கோவை

களவியற் காரிகையால் அறியப்பெறும் கோவை நூல்களுள் அரையர் கோவை என்பதுவும் ஒன்று. இக் கோவையில் இருந்து வரவுணர்ந்துரைத்தல் என்னும் கிளவிக்கு மேற்கோளாகக் கட்டளைக்கவித்துறைப் பாடல் ஒன்றைக் காட்டியுள்ளார்.

இப் பாடலில் தயாபரன் என்றோர் அரசன் குறிக்கப்பெறுகின்றான். அவனுக்குரியதாகத் தஞ்சை குறிக்கப்பெறுகின்றது. தஞ்சை வாணன் கோவையின் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய வாணன் பாண்டி நாட்டுத் தஞ்சாக்கூர் இப் பாடலால் குறிக்கப்பெறுகின்றதா? சோண்டித் தஞ்சை குறிக்கப்பெறுகின்றதா? என்பது அறியக்கூடவில்லை.

அரையர் என்பது அரசர் என்பதாம். முத்தரையர் என்பார் வள்ளல்களாய்த் திகழ்ந்தனர் என்பதை நாலடியார் நவில்கின்றது. அரையர் என ஒரு குடியினர் இருந்தனர்போலும். அவருள் வந்து ஆட்சிபுரிந்த ஒருவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டெழுந்த நூல் அரையர் கோவை யாதல் வேண்டும்.

* இக் குறிப்பில் மறைந்துபோன நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புகளே இடம் பெற்றுள்.

3. இன்னிசை மாலை

அகப்பொருள் பற்றி வெண்பா யாப்பில் அமைந்த ஒரு நூல் இவ்வின்னிசை மாலையாகும். குறிஞ்சி நாட்டு வேந்தன் ஒருவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுந்த நூல் இது. இந் நூலில் இருந்து 'கழறல்', 'இடம் வினாத்தல்' என்னும் இரண்டு துறைகட்கும் இரண்டு வெண்பாக்கள் காட்டப்பெற்றுள்ளன. (76, 91) அவற்றுள் இரண்டாம் பாடல் சிதைவடைந்துள்ளது.

"இஃது இசைத்தமிழ் பற்றிய நூலோ என்ற ஐயம் உண்டாகும். ஆனால் இஃது இசைத்தமிழ் நூல் அன்று. அகப்பொருள் கூறும் நூல். இன்னிசை என்பதற்கு ஈண்டு இனிய புகழ் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். கொடை, வீரம் முதலியவற்றில் இசைபெற்ற ஒருவன்மீது அகப்பொருள் துறைகள் அமையப் பாடப்பெற்ற நூல் இது என்பது தெரிகிறது. செட்டியார்களின் புகழைக் கூறும் நூல் ஒன்று இருந்தது. அதனை இயற்றியவர் செயங்கொண்டார் என்னும் புலவர். செட்டியார்களின் புகழைக் கூறும் அந் நூலுக்கு இசையாயிரம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. அதுபோன்று இன்னிசை மாலை என்னும் நூலும் ஒருவருடைய புகழைக் கூறுவதாக இருத்தல் வேண்டும்" என்று அறிஞர் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். (மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள்)

இனி, இன்னிசை என்பது வெண்பா யாப்பினுள் ஒன்று என்பது எவரும் அறிந்ததே. இன்னிசை வெண்பா யாப்பான் அமைந்த நூல் இன்னிசை மாலை யெனப் பெயர் பெற்றது என்றமாம்.

பெரும் புலவர் அரசஞ் சண்முகனார் இன்னிசை வெண்பாவால் யாத்த ஒரு நூல் 'இன்னிசை இருநூறு' ஆகும். அவர் யாத்த மற்றொரு நூல் 'வள்ளுவர் நேரிசை' என்பதாகும். அது நேரிசை வெண்பாவான் அமைந்தது. இவ்வாறே இன்னிசை வெண்பாவால் யாக்கப்பெற்ற நூலாக இருக்கக்கூடும் என்னும் எண்ணத்தைக் கிடைத்துள்ள இரண்டு வெண்பாக்களும் குறிப்பால் அறியச் செய்கின்றன.

4. ஐந்திணை

குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலையாகிய ஐந்திணை ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு நூல் ஐந்திணை ஆகும்.

ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணை மாலை நூற்றைம்பது என்பன போன்றதொரு நூலாகலாம். இவ்வைந்திணை நூல்களைப் போலவே இந்நூலும் வெண்பாவான் இயன்ற தென்பது கிடைத்துள்ள ஒரு பாடலும் வெண்பாவாக இருத்தல் கொண்டு அறியலாம்.

கிடைத்துள்ள வெண்பா 'ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவிக் கு' எனடுத்துக்காட்டாம். (489)

5. கண்டன் அலங்காரம்

கண்டனலங்காரம் என்னும் நூலில் இருந்து களவியற் காரிகையால் 12 பாடல்கள் அறியக் கிடைக்கின்றன. அவை வெண்பா, கட்டளைக் கவித்துறை ஆகிய பாவகையால் அமைந்தவை.

அலங்காரம் என்னும் பெயர்கொண்டு, அணி இலக்கணம் கூறிய நூலோடுவென ஐயுறுதற்கு இல்லை. இதுவும் அகப்பொருள் பற்றிய கொரு நூலே. இதன் பாட்டுடைத் தலைவன் கண்டன் என்பது நூற்பெயராலும், பாடல்களாலும் நன்கணம் அறியக் கிடக்கின்றது.

இக்கண்டன் குடைவேந்தன் என்பதும் (102) கொல்லிக்கு உரியவன் என்பதும் (121) பகை வென்றவன் என்பதும் (129) வரைமேல் புவி பொறித்தான் புகார்க்கு உரியவன் என்பதும் (141, 206) அரசருள் சிறந்தோன் என்பதும் (167) புனல் நாடன் என்பதும் (309) தியாகக் கொடியுடையவன் என்பதும் (*336) சிரிய தார் அணிந்தவன் என்பதும் (480, 529) சனநாதன் என்னும் பட்டம் உடையவன் என்பதும் (362) இப்பாடல்களால் அறிய வருகின்றன.

ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் புறத்திணை இயலில் (91)

“அறநீர்மை தாங்கி அளப்பரிதாய் வானப்
புறநீர்போன் முற்றும் பொதியும்—பிறரொவ்வா
முவேந்த ருள்ளும் முதல்வேந்தன் முத்தமிழ்க்குக்
கோவேந்தன் கண்டன் குடை”

என்னும் பாடலொன்றை மேற்கோள் காட்டுகின்றார். அது கண்டன் அலங்காரத்தைச் சேர்ந்த தாகலாம். இக் கண்டன் மூவேந்தருள் ஒருவன் என்பதும், அவருள் முதல்வன் என்பதும் இப்பாடலால் அறியப் பெறும் செய்தியாம்.

மூவேந்தருள் ஒருவராகிய சோழருள் இராசராசன், வீரராசேந் திரன் என்னும் இருவரும் கண்டன் என்னும் பெயருடன் விளங்கினர் என்பது இராசராச சோழன் உலாவாலும், தக்கயாகப் பரணியாலும், வீரசோழிய உரையாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

“கண்ணன் கனகபவன் கண்டன் கதிரோனும்
தண்ணென் கவிகைச் சனநாதன்” (38)

“புகார்மாத் திருக்குலத்துக் கண்டன்” (257)

“வயிரா கரமெறிந்த மானதன் கண்டன்” (260)

“ஒருமகன் கண்டன்” (317)

“கண்டனை மேதினியாள் காந்தனை” (359)

என்று இராச ராசனை உலா பாராட்டுகின்றது. “மலைகொன்று பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன் வர ராச ராசன்” எனப் புகழ் கின்றது தக்கயாகப் பரணி. அதன் உரை, “கண்டன் என்பது சிறப்புப் பெயர். இதனை இயற்பெயர் என்று மயங்காது ஒழிக. இராசராசன் என்பது இயற்பெயர்” என்று குறிக்கின்றது (549). கண்டனைப் பற்றி ஓட்டக்கூத்தர் பாடியனவாகச் சில மேற்கோள் பாடல்களை இதன் குறிப்

*இது பழம்பாடல் எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

புரையில் டாக்டர் ஐயரவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். யாப்பருங்கல விருத்தியுள்ளும் (22) வீரசோழியத்துள்ளும் (119) கண்டனைப் பற்றிய மேற்கோட்பாடல்கள் உள. இவற்றைத் தொகுத்துக் காணுங்கீரல் இக்கண்டன் இராசராசன் என்ற முடிவுக்கே வருதல் கூடும். வீரசோழியத்தினைப் பற்றிக் கண்டன் என்று கூறும் வழக்கு அத்துணை வலுவாக இல்லை. மேலும் உலாவில் இராசராசன் 'சனநாதன்' என்று கூறப்பெறுவது போலவே கண்டனங்காரத்திலும் கூறப்பெற்றுள்ளமை மேலும் வலுவூட்டுகின்றது.

களவியற் காரிகையில் "போகக் கடவன புள்ளென் றிருந்திலம்" (336) எனவரும் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல் கண்டனலங்காரப் பாடல் ஆகலாம். ஆனால், காரிகை 'பழம்பாட்டு' என்று குறிக்கின்றது.

இவ்விராச ராசன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் மைந்தனாகிய இரண்டாம் இராசராசன் ஆவான். இவன் அரியணை ஏறியது கி. பி. 1146 ஆதலால் இந்நூற் காலம் பன்விரண்டாம் நூற்றாண்டாம்.

6. கிளவித் தெளிவு

'கிளவி' என்பது 'சொல்' என்னும் பொருள் தருவதொரு சொல். எனினும், அஃது அகப்பொருள் துறை என்பதையும் குறிக்கும். அகப்பொருள் தலைவர் பாட்டுடைத் தலைவர் என்றும், கிளவித் தலைவர் என்றும் இருவகைப் படுவர். அவருள் கிளவித் தலைவராவார் துறைத் தலைவர். ஆகலின், கிளவி என்பது அகத்துறையைக் குறிக்கும் என்பது தெளிவாம்.

இவ்வகையில் அகத்துறையைத் தெள்ளிதின் விளக்கும் ஓர் இலக்கிய நூல் கிளவித் தெளிவு என்க. இந்நூலில் இருந்து நார்பத்தைந்து பாடல்களைக் களவியற் காரிகை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றது. அனைத்தும் நேரிசை வெண்பாக்களே.

"இது பெரிதும் வெண்பாவினாலும் ஆசிரியப்பாவினாலும் அமைந்த நூல்" என்று மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள் என்னும் நூல் கூறுகின்றது. ஆனால், கிளவித் தெளிவினைச் சேர்ந்ததாகக் களவியற் காரிகை காட்டும் பாடல்களுள் ஒன்றும் அகவற் பாவாக இல்லை. தமிழ்நெய் விளக்கப் பொருளியற் பாக்களையும் கிளவித் தெளிவுவெனக் காட்டியுள்ளமையால் ஆசிரியப்பாவினையும் சுட்ட வேண்டிய தாயிற்று என்க.

கிளவித் தெளிவு தெளிந்த நடையும், இனிய பொருளமைதியும் ஒருங்கே அமைந்த நூல் என்பதை மேற்போக்காக நோக்குவாரும் உணரக் கூடும். அதன்கண் 'தில்லை நகர்' ஒரு பாடலில் '315 குறிக்கப் பெறுகின்றது. திங்களுர் இரண்டு பாடல்களில் (577 583) குறிக்கப் பெறுகின்றது. திங்களுர் வடகொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது (577).

கிளவித் தலைவனே தலைவனாக அமைந்த நூல் இஃது என்பது வெளிப்படுகின்றது.

7. கிளவி மாலை

கிளவித் தெளிவு போன்றதொரு நூலே கிளவி மாலையுமாம். இதுவும் கிளவித் தலைவனே தலைவனாக அமைந்த நூலாகலாம். களவியற் காரிகை இந்நூற்பாக்களாக நான்கினைக் காட்டுகின்றது. நான்கும் நேரிசை வெண்பாக்களே.

நான்கு இடங்களிலும் கிளவித் தெளிவுப் பாடலுடன் இணைந்தே வந்துள. கிளவி மாலைக்கு முன்மை தந்தே உரையாசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

“மன்னெடு வேலினும் மாழை மடநோக்கி
நின்னெடு செல்ல நெடுங்கானம் கொன்னுணைய
வேலன்ன வெம்மைய வாயினும் வேந்தர்செங்
கோலென்ன வாகும் குளிர்ந்து”

என்னும் கிளவிமாலை வெண்பா,

“வேலினும் வெய்ய கானமவன்
கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே” (300-1)

என்னும் பட்டினப் பாலைகினை நினைவூட்டுதல் அறிக.

8. கிளவி விளக்கம்

இதுவும் கிளவித் தெளிவு, கிளவிமாலை போன்றதொரு நூலாகும். களவியற் காரிகையால் இந்நூலின் மூன்று பாடல்கள் அறியப் பெறுகின்றன. அவையனைத்தும் நேரிசை வெண்பாக்களே யாம்.

இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் வன்னாடன் என்பான்; அவன் ஊர் நெய்தல் வாய் என்பது. அவன் நாட்டின் பெயர் வன்னாடு. இக்குறிப்புகள் மூன்று பாடல்களிலுமே இடம் பெற்றுள்ளன. வன்னாடன் பெருங் கொடையாளன் என்பது,

“கார்க் கொடையால், வன்னைக்
கவிதடந்த வன்னாடன்”

என்பதனால் புலப்படுகின்றது. (301)

9. கோயில் அந்தாதி

சைவ உலகில் கோயில் என்பது சிதம்பரத்தையும், வைணவ உலகில் கோயில் என்பது திருவரங்கத்தையும் குறிக்கும். இவற்றுள் திருவரங்கத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய அரங்கநாதர் மேல் அகப்பொருள் துறைகள் அமையப் பாடப்பெற்ற அந்தாதி நூல் கோயில் அந்தாதி ஆகும். இது கட்டளைக் கலித்தரையான் அமைந்ததாகலாம் என்பது கிடைத்துள்ள நான்கு செய்யுள்களாலும் புலப்படுகின்றது. களவியற் காரிகை உரையாசிரியர் திருக்கோவையார் பாடல்களை அடுத்துக்

கோயிலந்தாதிப் பாடல்களை நான்கு இடங்களிலும் அடைவு செய்துள்ளார்.

தலைவியின் கண்ணை, வாலியின் மாப்பையும் மராமரத்தைப்பீழ் துளைத்த இராமன் அம்புக்கு ஒப்பாக ஒரு பாடல் (136) கூறுகின்றது. இராமன் இலங்கையை அழித்த செய்தியை ஒரு பாடல் (526) கூறுகின்றது.

10. சிற்றெட்டகம்

இப் பெயருடையதொரு நூல் களவியற் காரிகையிற் குறிக்கப் பெறுகின்றது. இதன் பாடல்கள் எட்டனைக் காட்டிச் சிற்றெட்டகம் என்றே அது குறிக்கின்றது. இதையனார் அகப்பொருள் உரை, இளம்பூரணர் உரை, நச்சினூர்க்கினியர் உரை, யாப்பருங்கலக் காரிகை உரை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, நம்பியகப் பொருள் உரை, தமிழ் நெறி விளக்கவுரை ஆகியவற்றிலும் இந்நூற் பாடல்கள் மேற்கோளாக ஆளப் பெற்றுள்ளன. ஆங்கெல்லாம் சிற்றெட்டகம் என்றே குறிக்கப் பெறுகின்றது. சிற்றெட்டகம் என்றும் பாடவேறுபாடு உண்டு. நூற் பெயரையும் பிறவற்றையும் மேலும் ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டியதாகவே உள. களவியற் காரிகை முதற் பதிப்பாசிரியர் திரு. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் உரைக்கும் இந்நூற் செய்திகள், மேலும் ஆராய் வாரக்குத் துணையாம் எனக் கருதிப் பொறிக்கப் பெறுகின்றது:

“இவ்வரிய உரையுள் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்களுள் ஒன்று இதுகாறும் மயக்கத்திற்கு ஏதுவாய்க் கிடந்த நூற் பெயரென்றினைத் தெளிய உணர்த்துகின்றது. ‘சிற்றெட்டகம்’ என்ற நூலின் பெயரைச் ‘சிற்றெட்டகம்’ எனவும் ‘சிற்றெட்டகம்’ எனவும் பலவாறாகக் கொண்டு தமிழறிஞர் எழுதி வருகின்றனர். உதாரணமாக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்றும் வெளியிட்டுள்ள நம்பியகப் பொருள் விளக்கவுரையில் (அகத்திணையியல், சூத்திரம் 6) ‘பத்துப் பாட்டும் கவித்தொகையும் ஐங்குறுநூறும் கீழ்க்கணக்கும் சிற்றெட்டகமும் முதலாகிய சான்றோர் செய்யுள்களெல்லாம் வேண்டிய முறையானே வைத்தலானும்’ எனக் காணப்படுகின்றது. இதனடிக்குறிப்பில் ‘சிற்றெட்டகம்’ என்று பிரதிபேதமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. களவியற் காரிகை ‘சிற்றெட்டகம்’ எனவே நூற்பெயரை யாண்டும் வழங்குகின்றது. இதுவே நூற் பெயராதல் வேண்டுமென்பது பெயரை நோக்கிய அளவானே உணர்தல் கூடும். ஐந்திணைகளுள் ஒவ்வொரு திணைக்கும் எட்டுச் செய்யுள்களாக நூற்பது செய்யுள்கள் கொண்ட சிறியதொரு நூலென்று இதனைக் கோடல் தகும். மேலே காட்டிய அகப்பொருள் விளக்கத்தின் உரை வாக்கியம் கொண்டும், அந்நூலின் ஒழியியலில் (சூத்திரம் 251) ‘சிற்றெட்டகத்தப் பாலைப் பாட்டு’ என்று வரும் குறிப்புகள் கொண்டும் இந்நூல் ஐந்திணையையும் குறித்தவொரு முறையை மேற்கொண்டு விளக்குவதென்பது பெறப்படுமா. ‘ஐங்குறுநூற்றின் அச்சப் பிரதி இறுதியிற் காணப்படுகின்ற 6 செய்யுள்களும் சிற்றெட்டகத்தைச் சார்ந்தவை’ என்று அதன் பதிப்பாசிரியராகிய ஸ்ரீ ஐயரவர்கள் ஒரு முறை எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவ்வாறனுள் ஒன்றாய் ‘எம்மு ரல்ல தூர்நணித் தில்லை’ என்று வருவதனைச் சிற்றெட்டகச் செய்யுளாகவே களவியற் காரிகை யுரையுங் காட்டியிருப்பது கண்டு மகிழ்த்தக்கது.

இந்நூலின் செய்யுள்கள் பல தொல்காப்பிய உரைகளிற் பலவிடத்தும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன”.

• சிற்றெட்டகச் செய்யுள்கள் ‘அகவல்’ என்றே கிடைத்துள்ள வற்றால் அறுதியிடலாம். நிலைமண்டிலம், நேரிசை ஆகிய இருவகை அகவற் பாக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைமகள் புருவத்தைப் ‘பூட்டு வில்லுக்கு’ ஒப்பிடுகின்றது ஒரு பாட்டு (235). தலைவியின் கண்ணை மலையன் ஒள்வேலுக்கு ஒப்பாக உரைக்கின்றது மற்றொரு பாட்டு (596).

பிற நூல்களில் காட்டப் பெற்றுள்ள சிற்றெட்டகப் பாடல்களுள் ஒன்றில்,

“இலவம் ஏறிய மஞ்சை
எரிபுகு மகளிர் ஏய்க்கும்” —தொல். பொருள். 111. நச்.

என்றும்,

மற்றொன்றில்,

“ஈயல், கோல்பிடி குருடர் ஏய்க்கும்”
—தொல். பொருள். 111 நச்.

என்றும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

“இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையால் புகழ்”

என ஒரு பாட்டுக் கூறுகின்றது.

(தொல். அகத். 24 இளம்; நம்பி. ஒழிபு. 42)

11. தில்லை அந்தாதி

தில்லையம் பெருமானைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுந்த அந்தாதி நூல் இது. களவியற் காரிகை உரையாசிரியர் இந்நூற் பாடலொன்றைத் தெளிதல் என்னும் கிளவிக்கு மேற்கோளாக எடுத்தானுள்ளார் (24). அப்பாடல்,

“அயன் தலையைத் தடிவான்; அரன்;
தாழ் சடையோன்; தில்லை”

எனத் தில்லை நகரைக் குறித்துள்ளது.

12. நறையூர் அந்தாதி

இது துறையூரைச் சேர்ந்த நறையூரில் வாழ்ந்த ஒரு வள்ளல்மீது அந்தாதி யாப்பில் பாடப் பெற்ற ஒரு நூலாகும். இந்நூலில் இருந்து ஒரு செய்யுளைக் களவியற் காரிகை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றது (485).

“விரிதமிழின், சொல் அளந்தான்
ஒரு பாவலர்க் காய்த் துறையூர் நறையூர்
நெல் அளந்தான் அளந்தான் நெடுநாடு”

எனப் பாட்டுடைத் தலைவனை நயமுறப் பாடுகின்றது. கொடைச் சிறப்பால் ‘அளந்தான்’ எனப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் பெற்றான் போலும்!

13. பல்சந்த மாலை

“சொன்ன கலம்பக உறுப்பு வகை நீக்கி
மன்னிய பத்து முதல் நூ றளவா
வந்த மரபின் வருஉஞ் செய்யுள் முதலா
வந்தது பல்சந்த மாலை யாகும்”

எனப் பன்னிரு பாட்டியலும்,

“பத்து முதலாப் பப்பத் தீரு
வைத்த வண்ண வகைபத் தாகப்
பல்சந்த மாலை பகரப் படுமே”

என இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலும் பல்சந்த மாலையின் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றன. பேரைக் கூறுமாற்றினே பலவகை வண்ணங்களை (சந்தங்களை) உடையதொரு நூல் என்பது போதரும். எனினும், இந்நூலில் இருந்து எட்டுச் செய்யுள்களே கிட்டியுள்ளமையாலும், அவையனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறையாகவே இருத்தலானும் பல வகை வண்ணங்களால் இந்நூல் அமைந்ததென்பதை அறுதியிட்டுரைக்க வாய்ப்பு இல்லாது போயிற்று.

இந்நூல் வச்சிரநாட்டு வகுதாபுரியில் அரசு செய்துவந்த அஞ்ச வன்னம் என்னும் மரபைச் சேர்ந்த ஒரு முகமதிய மன்னனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுந்த நூல் என்பது நன்கு புலப்படுகின்றது.

கலுழ்பா வழிவரும் தலைமையர் (50) என்றும், வின்னன் என்னும் பெயரினன் (138) என்றும், வச்சிரநாட்டு வகுதாபுரியினர் (157) என்றும், ‘செம்முகமானதர்’ (166) என்றும், இயவனர் (365, 588) என்றும், சோனகர் (563) என்றும், அஞ்ச வன்னத்தவர் (355) என்றும், வீஞ்சத்து அடவி வரை அவர் நாடிருந்தது (435) என்றும், கலுபா கலுபதி (365, 435) என்று அழைக்கப் பெற்றனர் என்றும் பல்சந்த மாலைப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

“அல்லா வெனவந்து தொழுஞ்சீர் நல்லார்” என்றும் ஒருபாடல் (588) குறிக்கின்றது. “வகுதாபுரிக்கு ‘அந்து பார்’ என ஒரு பெயரும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது ஒரு செய்யுளால் புலப்படுகின்றது” என்று முதற் பதிப்பாசிரியர் குறித்துள்ளார்.

வகுதாபுரி இந்நாளில் காயற்பட்டினம் என்று வழங்கப் பெறுகிறது.

14. பழம்பாட்டு

* களவியற் காரிகை சில பாடல்களைப் பழம்பாட்டு என்று குறிக்கின்றது. அவற்றுள் பலவும் பல்வேறு உரைகளிலும் ஆளப் பெற்றுள். அப் பாடல்களுள் வரகுணன் என்னும் வேந்தனையும் அவனது தொண்டி, ஆங்கை என்னும் ஊர்களையும் இரண்டு பாடல்கள் (119, 587) குறிக்கின்றன.

சீவலன் என்னும் வேந்தனையும் அவனது களவழி நன்னாட்டையும் ஒரு பாட்டு (318)க் குறிக்கின்றது. கண்டன் என்னும் வேந்தனையும் அவன் புகாரையும் ஒரு பாட்டு (336)க் குறிக்கின்றது. மன்னன் மதுராகனன் என்பவனையும் அவனது தொண்டிமாக்கடலையும் ஒரு பாட்டு (409)க் குறிக்கின்றது.

நாகைவள்ளல் ஒருவனை ஒரு பாட்டு (352)ச் சுட்டுகின்றது. தலைவனைச் செம்பூட்சேய்க்கு ஒப்பிட்டு ஒரு பாடல் பாடுகின்றது (274) 'பஞ்சநெடு' ஒரு பாடலில் சுட்டப் பெறுகின்றது (584). 240ஆம் பாடல் எள்ளற்சுவை மிக்கு விளங்குகின்றது.

பழம்பாட்டு எனக் காட்டப்பெற்றவை வெண்பா, அகவல், கட்டளைக் கலித்துறை முதலிய பல்வேறு பாவகைகளைச் சேர்ந்தவை.

15. மழவை எழுபது

மழவையாவது மழபாடி. மழபாடியில் கோயில் கொண்ட சில பெருமான் மேல் அகப்பொருட்டுறை யமைந்த எழுபது பாடல்களால் ஆகிய நூல் மழவை எழுபது என்பது பெயரால் வெளிப்படுகின்றது.

களவியற் காரிகை, மழவை எழுபதில் இருந்து ஒரு பாடலை முரசுவினாகல் என்னும் துறைக்கு மேற்காளாகக் காட்டியுள்ளது. அப் பாடல் மழவையை, 'மாமழபாடி' என்று கூறுகின்றது. சொற்சுவை, பொருட்சுவை கெழும் அமைந்த நூல் மழவை எழுபது என்பது கிடைத்துள்ள ஒரு பாடலாலும் நன்கு விளங்குகின்றது.

16. மூலம் விளங்காதன

களவியற் காரிகை உரை ஆசிரியரால் பழம்பாட்டு என்று குறிக்கப் பெற்றவை ஒழிய மூலம் விளங்காத பாடல்கள் சில மேற்கோளாக வந்துள்ளன.

அவற்றுள் 190, 191ஆம் பாடல்கள் குடந்தையைக் குறிக்கின்றன. 196ஆம் பாடல் கிள்ளியைக் குறிக்கின்றது. 201ஆம் பாடல் பழைய னாரைக் குறிக்கின்றது. 238ஆம் பாடல் அதியன் சலைக்குலத்தையும், 457ஆம் பாடல் பூழியாரையும் குறிக்கின்றன. 533ஆம் பாடல் கழுமலம் தந்த செம்பியன் பங்குனி விழாவையும், உறந்தை உள்ளி விழாவையும் குறிக்கின்றது.

மூலம் விளங்காதவற்றுள் இலக்கண மேற்கோள்களும், இலக்கிய மேற்கோள்களும் உள. பல்வேறு பாவகைகளும் உள.

17. வங்கர் கோவை

களவியற் காரிகை மேற்கோள் காட்டும் கோவை நூல்களுள் வங்கர் கோவை என்பதுவும் ஒன்றாகும். இந்நூல் வங்கர் குலம் என்னும் ஒரு குலத்து வந்த வேந்தன் ஒருவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இயற்றப்பெற்ற நூல். இப் பாட்டுடைத் தலைவன்,

“விந்தாசனி கொண்கன்; வேந்தரில் ஆண்பிள்ளை” (178)

என்றும்,

“குமரித்துறையும் கங்கையும் ஆடும்
கடகளிற்றான் வங்கர் காவலவன்” (299)

என்றும்,

“வங்கர் குலோத்தமன்” (419)

என்றும் பாராட்டப் பெறுகின்றான்.

இவன் ஊர் ‘கடந்தை’ என்பது (419). இதனைத் ‘தடந்தை’ என்றும் ஒரு பாடல் (299) குறிக்கின்றது.

இந்நூலில் கிடைத்துள்ள மூன்று பாடல்களும் கட்டளைக் கலித்துறைகளே.

களவியற் காரிகையில் சிதைவடைந்துள்ள முற்பகுதி

உரிய வேணுவ னத்தேநெல் வேலியி
 னூடு தோன்றி யுலகமெ லாம்போற்றுங்
 கரிய மாணிக்க மல்லாத வேய்முத்தாங்
 கையி னாலும் தொடோமுறு கண்ணதாய்
 விரியு மோட்டுமுத் தென்குற மான்முலை
 விலைக்கு ளரொரு மொரணப னேவிடை.
 வரிய ராகலின் மடிக்கீழ்க் கிடந்தபொன்
 மாணிக் கந்தரில் வாங்குவ ரானையே.

11.

.....மறத்திய ரந்நில மக்கடம்பேர்
 துணிவன வீங்கிவை யாவும் கருவென்று சொல்லினவே.

இச் சூ.....வெனின், பாலைக்குக் கரு வறிவித்தலைக் கருதிற்று. வரலாறு: தெய்வம் பகவதியும் ஆதித்தனும்; மா வலியழிந்த செந்நாயும் வலியழிந்த யானையும்; மரம் இருப்பையும் ஓமை.....பருந்தும் புறாவும்; பறை பூசற் பறையும் ஊரெறி பறையும்; செய்கை நிரைகோடலும்... ..ம்; யாழ் பாலையாழ்; பண் பஞ்சுரம்; தலைமகன் பேர் மீளி விடலை காளை; தலைமகன்.....ம் பாதிரிப் பூவும்; நீர் அறுநீர்க்கூவலும் அறு நீர்ச் சீனையும்; அந்நிலத்து மக்கட் பேர்.....கரு. (கக)

12. சொல்லான் மிகும்பரற் பாலைக் குறிப்பொருள் சொல்லின்மினி
 நீ.....
 எல்லா முணர்ந்தவர் தாமுரைத் தார்க ளினையவரைக்
 கொல்லா வகைமுலைக் கச்.....

.....விறீறே வெனின் பாலைக்குரிப் பொருள் அறிவித்தலைக் கருதிற்று. என்னை? பிரிதலும் பிரிதனிமித்.....என்னை?

“வெம்பர லத்தம் வேனில் பின்பனிச்
 செம்பகற கருப்பணஞ் சேணிடைப் பிரிதல்
 மி.....மி
 ரெயின ரெறிபறை யணி(ர) கோள் கொல்குறு[ம்]
 பறுநீர் நெல்லியம் பசுங்காய் உரமில்

செந்தெககு கொற்றொடி பஞ்சுரம் பிறவும்
 திருந்திய பாலைத் திணையது வகையே”
 நடுவு[நிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொ]டு
 முடிவுசிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே —தொல். அகத். 11.

பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப —தொல். அகத். 12.
 (௧௨)

13.

எ.....கரு மயங்கியும் வரப்பெறும். என்னை?
 உரிப்பேருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே
 —தொல். அகத். 15. (௧௩)

14. எ...[காரே கூதிர்] முன்பனி பின்பனி
 சீரிள வேனில் வேனி லென்றங்
 கிருமு வகைய பருவ மென்ப[ப]
 [அவைதாம், ஆவணி முதலா விரண்டிரண் டாக
 மேவிய திங்கள் எண்ணினர் கொளலே.
 —திவாகரம்.

என்னு மிலக்கணத்தால், ஆவணியும் புரட்டாசியும் [கார்]; [ஐப்பசி] யுங் கார்த்திகையும் கூதிர்; மார்கழியுந் தையும் முன்பனி; மாசியும் பங்குனியும் பின்பனி; சி[த்திரையும் வைகாசியும்] இளவேனில்; ஆனியும் ஆடியும் வேனில் என்று அறுவகைப்பட்டவாறுங் கண்டு கொள்க. இனி மூவகைப்ப.....நான்கு திங்கட் கூடியதொரு பருவமாக வென்றவாறு. என்னை?

‘ஈரிரு திங்கட் பருவ மொன்றாக
 மூவகையி.....யரே’

என்றாகலின்.

அவை வருமாறு: ஆவணியும் புரட்டாசியும் அற்பசியும் கார்த்திகையும் கொண்டது கார்; மார்கழியும் தையும் மாசியும் பங்குனியும் கொண்டது பனி; சித்திரையும் வைகாசியும் ஆவணியும் (? ஆனியும் ஆடியும்) [கொண்டது வேனில்]. (௧௪)

15.

இன்னு முன் சொன்ன நிலங்களைக் குறிஞ்சியும் நெய்தலுங் களவென்றும் இவையிருதி...பாருமுளர். என்னை?

‘குடவரை குறிஞ்சியுங் குணகடல் நெய்தலுங்
 கடவத... ..
 துதம்மி

களவியற் காரிகையில் சிதைவடைந்துள்ள முற்பகுதி ககச

லொருதனி கசுகாத லொழிந்தன வியல்பே'
நன்னிலை மருதமுந் தென்னிலை முல்லையுந்
... .. துறந்தே'
'உடனிலைப் பாலை யிருவீற்று முர்த்தே'

என்றூராகலின். மற்றும் வரும் வழிக் கண்டு... (கக)

16.

.....தறும் என்ப தென்னுதலிற்றே வெனின் எட்டு மணமு
மவற்றிற் குதாரணமு மறிவித்தலைக் கருதிற்று [பிர] சாபத்தியம்,
ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பசாசம் என்ற
வாறு. (கக)

17. இருப.....ண் டெழிற்பிர மங்காத்தவற்
கொருபதின் மேலிரண் டாண்டின டன்னை யுவந்தளித்
தருள்வ தறநிலைய.....யதனைப்
பெருமறை யோன்கொலை யொன்றோடொப் பாமென்று பேசி
[னரே

என்ப தென்னுதலிற்றே... .. (கக)

18.

19.

20.

21.

22.

— — — — — கூடிய கூட்ட

மாகலானும் 'கூட்டக் கூடல் களவிற் கில்லை' யென்னு மிலக்கணத்
தாலும் 'உளமாண் பொத்த கிழ.....தகமாப் புணர்ச்சி' யென்னு
மிலக்கணத்தாலும் களவெனப் படாது. களவெனப் படாதாதலா
லவ்வியல் பென்னுஞ்.....கில்லை யென்ற அருத்தாபத்தியாற்
களவாகாதோ வென்றற்கு அற்றன்று. இக் கூட்டங்கள் கற்புக்
கெண்ணப்பட்ட கூட்டங்கள் ஆதலால் கற்பெனவும் படாது. அன்றியும்
'களவுங் கற்புங் கைகோளாக வளவி லன்பி எனமெனப் படுமே'
என்னு மிலக்கணத்தாற்.....என்றமையா லிக்களவுக்குக் குற்ற
மற்றிருப்பதோ ருறுப்பின்மையால் அகமெனவும் படாது. அகப்புற
மெனில், அகமாகிய கற்பு அகப்புறமாகிய களவு பின்னுமாகக் களவுமென்
றெண்ணுமையி லகப்புற மெனவும் படாது. என்னை ?

'மூற்படப் புணர[ராத சொல்லி] ன்மையிற்
கற்பெனப் படுவது களவின் வழித்தே'

—இறை. 15-

எனவும்,

'ஐந்திணை தழுவி யத்த (? யக) மெனப் படுவது
கந்திருவ முறைமையிற் களவொடு கற்பே'

என்றாகலின். என்றமையாலி.....ப் பாற்படுமோ என்பது கடா-
அதற்கு விடை பொருளதிகாரத்திற் கண்டு கொள்க. (உஉ)

சிறப்புப் பெயர் அகரவரிசை

[எண் - மேற்கோள் பாடலெண், நூ - நூற்பா எண்]

	அ		ஆயர்	871
அகத்திணைப் புறன்	29	ஆயுந்தமிழ்	424	
அகத்தியன்	557	ஆரம்புணர்தவன்	348	
அகப்பா	565	ஆய்தீர்தமிழ்	74	
அகப்புறம்-நூ.	24	ஆவணமறுகு	429	
அஞ்சுவன்னத்தர்	365	ஆவணவீதி	42	
அடுபோர்ச் செழியன்		ஆற்றுக்குடி	161	
அண்டர்	370			இ
அதிகள் தலைக்குலம்	238	இடிக்கொடி	442	
அதிசெய பாண்டியன்	186	இயல்பும் களவும்	16, 17	
அத்தன்	292	இயற்கைப்புணர்ச்சி	18	
அந்தணர்	620	இயற்கைப்புணர்ச்சி - கிளவி-		
அமரர்கோன்	442	நூ.	25	
அமரர்	448	இயவனர்	588	
அம்பலத்துக் குனிக்கும்பரன்	599	இயவனராசன்	385	
அயன்தலைதடிவான்	24	இரந்து குறையுறுதல்	159	
அரங்கன்	433, 526	இரவுக்குறி	416	
அரன் அம்பலம்	52	இருவயின் ஓத்தல்	63	
அரன்குன்று	304	இருவர் உணரான்	199, 519	
அரிகேசரி 61, 65, 74, 186, 345,		இலங்கை	320, 526	
390, 394, 427, 555, 568, 579,		இலஞ்சி	84	
624, 638, 647		இலைவளர் பாலன்	217	
அரிகேசரி கூடல்	137, 517	இறவுளர்	465	
அருப்பம்	175			உ
அலைவாய்	189	உசிதன் 267, 357, 507, 511, 523,		
அல்லா	588	595, 598, 639		
அலிரொளி அம்பலம்	241	உடனிலைச் செலவு-நூ.	51-54	
அளகாடு	445	உரிப்பொருள்	12	
அறம்புரை செங்கோல்	407	உருமேந்தியகோன்	427, 456, 639	
அறுவகைச் சமயம்	14	உலகளந்த கொற்றவன்	523	
		உள்ளிவிழா	540	
		உறந்தை	230, 429, 540, 598	
ஆ				எ
ஆ-ஆய்	591	எண்வகை மணம்-நூ.	16-21	
ஆங்கை	585			
ஆடகமாடம்	594			
ஆண்டின்கை	178			

	ஏ	கன்னிநாடு	535
ஏழிசைச் சூழல்	64	கன்னியங்கானல்	404
ஏழ்பொழில்	244, 550	கா	•
	ஈ	காகத்திருகண்	211
ஈங்கணை	156, 157	காட்சி	18, 19
ஈந்திணைமுறை	3	காமன்கணை	155
ஈம்பால்	84	கார்வண்ணன்	351
ஈயம்	18	காலன்	516
	ஊ	காலனைக் கடந்தோன்	410
ஊருதலைக் காமம்-நூ.	24	காவிநாடு	158, 351, 387
	஋	கிளவிதோன்றூ இடம்	248
஋தங்கடைந்தோன்	448	கு	
	க	குட்டுவன்	565
கங்கை	287, 299, 626	குணகடல்	523
கங்கை மங்கை	311	குமார்க்கருங்கழி	340
கஞ்சகம்	41	குமரித்துறை	299, 467
கடந்தை	419	குமரிமூநீர்	329, 628
கடல் தில்லை	319	குமரியங்கானல்	227
கடையல்	59, 61, 147	குருந்தொசித்தான்	351
கணிமை	364	குழல் வாய்மொழி	241
கண்டன்	102, 121, 127, 192,	குறிஞ்சிக்குப் பொழுது	5, 6
	206, 236, 309, 480, 529	குறந்துறை	234
கண்டன் கொல்லி	102, 121	குற்றலம்	241
கண்டன் சிலம்பு	192	கூ	
கண்டன்புகார்	127, 206, 236	கூடல்	54, 127, 370, 387, 397,
கண்டன்புனாடு	309		425, 612, 647, 649
கண்ணறைவாய்	368	கூடல்விழா	649
கந்தன்	465	கூடற்பதி	370, 387, 407
கயல்கொடி	360	கூடற்பொழில்	397
கயிலை	73, 78, 104, 160	கூத்தன்	58, 104
கருப்பொருள் வகை	11	கெ	
கருமால் வரை	165	கெண்டை வரைமேல் வைத்தவன்	224, 627
கலுபதி	365	கை	
கலுள்பா	50	கைக்கிளை	18
கழித்தலை	383	கைதவன்	326, 387
கழுக்குன்று	223	கையில் ஊமன்	83
கழுமலம்	540	கொ	
களத்தூர்	200, 245	கொடிமுன்றில்	481
களவொழுக்கம்-நூ.	21	கொல்லி	53, 74, 90, 97, 104,
கறைமிடற்றம்பலவன்	160		109, 174, 177, 197, 203, 212,
கற்பு-நூ.	43		233, 242, 245, 348, 364, 367,
கற்பொழுக்க வகை-நூ.	44, 45		505, 511
கன்னி	25, 97, 118, 161, 224,		
	404, 478, 535, 562		
கன்னித்துறை	25, 118		

கொல்லிச்சாரல்	174, 212, 233,		
245, 356, 382		ஞ	423, 429
கொல்லிச்சுனை	197	ஞாலி	
கொல்லித்துறை	505	ஞா	422, 429
கொல்லிப்புளம்	109	ஞாழி	
கொல்லிப்பொழில்	177	த	
கொல்லிவரை	203, 242, 511,	தக்கன்	593
கொற்கை முன்றுறை	82	தக்கன் வேள்வி	609
கொன்றையோன்	426	தஞ்சை	382
கோ		தண்டமிழ்ப் பொருட்பா-நா.	29
கோகனகம்	489	தண்ணங்குமரி	418
கோடக நீண்முடி	594	தமிழ்க்கூடல்	427
கோட்டாறு	97, 273, 370, 634	தமிழ்நர்ப்பெருமான்	195
கோட்டுமா	264	தமிழ்நாடு	428
கோம்பி	67	தமிழ் நெறி விளக்கம்-நா.	23
கோலின் தன்மை	491, 493	தமிழின் நுழைபொருள்	300
ச		தயாபரன்	383
சங்கம்	526	தலைப் பெயன் மரபு	153
சங்கமங்கை	401, 643	தாமரையோன்	344
சடைமுடியோன்	459	தாழ்வடம்	125
சத்துருதுரந்தரன்	628, 633	தி	
சனநாதன்	362	திங்கட்குலம்	257
சி		திங்களுர்	577, 583
சிந்தாமணி	36	திண்டிக்குத்திரன்	201
சிலம்புகழிவிழா	645	திண்டேர்ப்பொறையன்	413
சிவன் சிற்றம்பலம்	513	தித்தன்	429
சிவன் றில்லை	466	தியாகக்கொடி	336
சிறியோன் பொருள்	301	திருந்தா வாழ்க்கை	236
சிறுகுடி	162, 174	திருமால்	227
சீ		திருமுடித் தென்னவன்	132
சீவலவன்	318	திருவரங்கன்	136
சு		திரைமேனின்ற வேந்தன்	351
சுடர்க்கொற்றவன்	215	தில்லை 168 297, 315, 417, 422,	
செ		429, 468, 490, 546, 573, 623	
செந்நிலம்	169, 188, 261, 357.	தில்லைச் சங்கரன்	546
	505	தில்லைச்சீர் விழா	422
செம்பியன்	540	தில்லைப் பூம்பனை	490
செம்பியன் மாறன்	539	தில்லைப்பொழில்	168, 334
செம்பூட்சேய்	274	தில்லை மாநகர்	315, 417, 468
செம்பொன்வரை	87, 298	தில்லை மூவாயிரவர்	573
சே		தில்லையம்பலம்	199
சேய்	221	தில்லையின் எல்லை	297
சேலூர்	147, 391, 411, 434, 555,	தீ	
	633	தீந்தமிழ்த்துறை	64
சேவைவென்றுள்	434	தீந்தமிழ்ப்போல் மங்கை	391
		தீவண்ணன்	646

	து	நாலூர்க்கோசர்	600
துத்தி	84	நான்முகன்	256
துறையூர்	485	நி	•
	தூ	நிரம்பா வாழ்க்கை	235
தூங்கணங்குரீஇ	258	நீ	
	தெ	நீர்வளநாடு	238
தெளிதல்	18, 22	நு	
தென்குடந்தை	190	நுண்ணிய பனுவல்	66
தென்கூடல்	200, 261, 594	நூ	
தென்பாழி	360	நூல்வரம்பு கண்டான்	337
தென்புலியூர்	249, 269	நெ	
தென்பொதியில்	500	நெடுங்களம்	257, 478, 621, 629
தென்னம்பொருப்பு	559	நெடுமால்	316
தென்னர்க்குமாறு	527	நெடுமாறன்	181, 200, 224, 225, 329, 340, 372, 411, 442, 453, 467, 469, 496, 551, 594, 629
தென்னன்	97, 105, 500, 535, 587	நெடுமாறன் கூடல்	482
தென்னன் செந்நிலம்	212, 221	நெய்தற்குப் பொழுது	8
தென்னன் திருமால்	340	நெல்லளந்தான்	485
தென்னன் நாடு	316, 405	நெல்வேலி	65, 343, 351, 587
தென்னன் பறந்தலை	491	நெல்வேலி வென்றான்	224
தென்னன் பொதியில்	188	நெற்றிக்கண் ஒருவன்	80
தென்னாடு	372	நெ	
	தே	நேரிமலை	464
தேன்விரும்பு முடவன்	411	நேரியன்	257, 564
	தை	நேரியன் கொல்லி	147
தையல்வளர்மேனி	310	நேரியன் மாறன்	564
	தொ	நொ	
தொண்டி	119	நொச்சிவேலி	429
தொண்டித் தண்கயம்	198	ப	
தொண்டிமாக்கடல்	409	பகற்குறி	416
தொண்டி முன்றுறை	413	பங்குனி விழா	540
	ந	பஞ்சநெதி	584
நஞ்சுண்டகண்டன்	366	பஞ்சவர்	621
நட்டாறு	283, 625	பஞ்சவன்	387, 390
நரந்தங் கண்ணி	204	பஞ்சவன் பாழி	127, 250
நலம் பாராட்டல்	30	படிச்சந்தம்	107
நவகண்டம்	138	பந்தார் விரலி	505
நறையாறு	49, 367, 551, 572, 625	பரங்குன்று	232, 463, 525
நறையூர்	485	பரஞ்சோதி	342
	நா	பரதவர்	234
நாகை	552	பராங்குசன்	25, 42, 96, 293
நாரணன்	393		

சிறப்புப் பெயர் ஆகரவரிசை

ககௌ

பழையன்	201	பொ	
பளிக்கறை	104	பொதியில்	32, 105, 208, 221,
பறைதபுநாரை	413		270, 288, 357, 377, 378, 591
பனிவரை	96	பொய்தல்	275
		பொருள்திகாரம்	8
பா		பொருளியல்-நூ	23
பாங்கற் கூட்டம்-நூ	26-28	பொன்னகர்	344
பாடகம்	55	பொன்னுலகு	425, 488
பாதலம்	389		
பாலைத்திணை	2	ம	
பாலைப்பொழுது	9, 10	மணற்றி	108, 118
பாழி	25, 42, 233, 293, 314	மணிகண்டன்	265
		மணிமுடிமாறன்	491
		மணிவாழ்ப்பாவை	603
பாழிப்பகை	469, 500	மண்ணளந்தமால்	156, 165
பாழிவெற்றி	486	மதன் சக்கரம்-நூ	29
		மதிக்கண்ணி	322
பி		மதிதரன்	300
பிணையல்	84	மதிமரபு	186
பின்னை	328	மதியுடம்பாடு-நூ	30
		மதில் மூன்று	250
		மந்தாரம்	197
		மருதத்திற்குப் பொழுது	7
		மருத வனம்	144
		மலையம்	46, 347, 359, 469
		மலையன்	586
		மலைவாணர்	489
		மல்லையங் கானல்	387
		மழபாடி	558
		மழைதரு பெருமை	508
		மா	
		மாரிப் பித்திகம்	268
		மால்	256, 269, 472
		மாறன்	186, 257, 360, 523
		மாறன்குமரி	395
		மாறன் கூடல்	68
		மாறன் திருக்குலம்	401
		மாறன் பொதியில்	305, 448
		மாறன் மலையம்	627
		மாறை	132
		மானதர்	166
		மி	
		மினவன்	311
		மு	
		முக்கட் கூட்டம்	503
		முசிறி	364, 523
பெ			
பென் தாது	421		
பெரியோர் ஒழுக்கம்	374		
பெருங்கணி	359		
பே			
பேய்கண்டணயது	279		

முதலும் கருவும் மயங்கல்	13	வலைஞர் திறை	237
முதற்பொருள்	1	வழுத்தூர்	62, 300
முந்நீர்	86	வழுதி	320
முப்புரம்	58, 553	வளை எறிந்தவன்	348
முரசறை கடைவாய்	483	வன்னாடன்	56, 301, 397
முருகன்	189, 590	வா	
முருகு	532, 533	வாலி	136
முல்லைக்குப் பொழுது	4	வானவர் நாதன்	348
முல்லை வேலி	369	வானவன் மாறன்	208, 612
முன்னுறு புணர்ச்சி	303	வான்கழி	226, 287
மு		வி	
முதலத்துப் பொதியில்	600	விசாரி	145, 203, 391, 486, 572, 644
முவகைப் பருவம்	15	விஞ்சத் தடவி	435
முவா மருந்து	323	விடையோன்	495
முவலகம்	552	விந்தாசனி கொண்கன்	178
மொ		வியன் தில்லை	403
மொழி மாற்று	416	வியனாடு	531
யா		விழினும்	37, 174, 218
யாழார் மொழிமங்கை	244	வின்னன்	138
வ		வே	
வகுதாபுரி	157	வேண்காடு	516
வங்கர் காவலன்	299	வேண்மா	132, 397
வங்கர் குலோத்தமன்	419	வேள்ளாங் குருகு	258
வச்சிரநாடு	50, 57, 435	வேள்ளாமறி	517
வஞ்சி	37, 42, 165, 540	வேளிப்படைநிலை-நூ	46-49
வடகொங்கு	577	வே	
வடகொல்லி	345	வேட்டக்கிளை	235
வடவான் கயிலை	363	வேடகம்	594
வண்டு வினாவல்	34, 35	வேணாடு	79, 326
வதுவை மணம்	645	வேம்பொடு போந்தை	473
வரகுணர் கோன்	585	வேல்முருகன்	526
வரகுணன்	119	வேல்கண்டன்	167
வருடை	294	வேல்புரை வெம்மை	491
வரைதல் வேட்கை	471	வேலன்	516, 517, 518
வரைபொருட் ககறல்-நூ	50	வை	
வரைமேல் புலிவைத்தல்	141	வையை	21, 267, 283
வரோதயன்	80, 97, 165, 227, 283, 298, 364, 473	வையையநாடு	574
வல்லி	429		
வல்லம்	87, 114, 227, 242, 288, 382, 404, 425, 524		

மூலநூல் அகப்படாத பாடல்களுக்குச் குறிப்புரை

அகத்திணை
அரையர் கோவை
இன்னிசைமாலை
ஐந்திணை
கண்டனலங்காரம்
காரிகைச் செய்யுள்
கிளவித் தெளிவு
கிளவிமாலை
கிளவி விளக்கம்

கோயில் அந்தாதி
சிற்பெட்டகம்
தில்லையந்தாதி
நறையூர் அந்தாதி
பல்சந்தமாலை
பழம்பாட்டு
மழவை எழுபது
மூலம் விளங்காதன
வங்கர் கோவை

அகத்திணை (3)

45. காதல் வடிவேல் துடக்கிய நீர், நெடுவேறு உடக்கிய நீர்
நீக்குமதி - காதல் என்னும் கூரிய வேலால் எம்மைப் பிணைத்த
நீவிர் நெடுந்துயர்ப்படுதலை நீங்குவீராக. வேய்க்கணம் -
மூங்கிற்காடு. குவடு - மலை. சாரல் மணம் நும்வரைமேல்
நாறும் என இடமணித் துரைத்தவாறு.
55. கொல் - பெருமை. கலை - மேகலை. பைமலைத்த - பாம்பின்
படத்தை வென்ற. பின்னிரண்டடிகள் தெளிதற்குரியன.
252. குண்டுநீர் - ஆழந்தநீர். வேலை - கடல். குவலயம் - உலகம்.
கணம் - தொகுதி. கருவண்டுத் தொகுதிபோன்ற கூந்தல்
என்க. காதல் நிறைவேறுவிடின் காந்தள்மலர் கைக்
கொள்ளார்; எருக்குக் கொள்வர் என்பது உட்கிடையாம்.

அரையர்கோவை (1)

388. பாக்கம் - நெய்தல் நிலத்தூர்; மருதநிலத்தூருமாம். பட்டது -
நிகழ்ந்தது. கானல் - கடற்கரைப்பகுதி. சேக்கை - கூடு;
தயாபரன் - அருளாளன். பூக்கட் கழித்தலை; பூக்கள் நிரம்பிய
கழிவாய் இடத்து. புள்ளினம் சேர்ந்தில என்க. பூக்கட்
கழித்தலை என்றதால் தலைவன் வந்து நின்று இடங்
குறித்தாளாம்.

இன்னிசைமாலை (2)

76. தேனகு முல்லை - தேன் வழியும் முல்லை மலர். மீனகு வாண்
மதி - விண்மீன்களை ஒளியால் இகழும் ஒளிமிக்க மதியம்.

முல்லையிடையே கூதாள மலர்விரிதல் விண்மீன் இடையே மதியொளிவிடல் போன்றதாம். கடன் - முறைமை. இணையும் எனல் - வருந்தும் என்பது. இணையு மெனல் கடனோ என்க. கூதாளம் - ஒருவகைச் செடி;

91. அரங்குவித்த - அழித்த. இரங்குவித்த - வருந்தச் செய்த. பாடலின் முன்னிரண்டடிகளும் சிதைவுற்றன.

ஐந்திணை (1)

439. அருவி நீந்துங்கால் அல்லல் ஏதேனும் நினக்கு நீகழ்ந்து விடுமாயின் என்கோதை என்னாவாள் என்பதாம். நெஞ்சு என்னாவள் என்னும் என்பது பேசாதன பேசுவது போலக் கூறும் கூற்று. வழியின் அச்சங் கூறி வரைதலை வலியுறுத்தியது.

கண்டனலங்காரம் (12)

102. திங்கள் குளிரும் - திங்களைப்போல் தண்மைசெய்யும். தரளக்குடை - முத்துக்குடை. தலைவியைப் பூங்கொடியாக உரைத்தது.
121. அல்லித் திருமங்கை - செந்தாமரை மலர்மேல் அமர்ந்த திருமகள். மன்னனை மாலாகச் சொல்வது மரபாகலின் கூறினார்.
129. குழைமுகம், கொங்கை, மருங்கு, நாட்டம் (பார்வை) ஆயவற்றான் நல்லாளாம் என்க. புல்லார் - பகைவர்; அவராவார் பொருந்தாதவர்.
141. புண்டரீகம் - புலி. வண்டின் கிளையலம்புதல் - தேனுண்டு ஒலித்தல். கார்நீழல் - கூந்தல். கெண்டை, கண்கள். செந்தாமரை, முகம்.
167. விரை - மணம். மாது - திருமகள். கருதார் - பகைவர்; கண்டன்வீரங் கருதாதார் போன்ற களிறு வந்ததோ? அடியுறு - நடையிடும்.
192. குடைதும் - நீராடுதும். படிமுனை - போர்க்களம். சேந்த - சிவந்த. கண் + தன் + எழில் - கண்டன் எழில். கண்டன் பனிச்சுனைநீர் கண் தன் எழில் ஈந்தவேல் யாமுங் குடைதும்.
206. குழை - குழையணிந்த தலைவி; போலாள் - போல்வாளல்லள். பாண் - இசை. புள் - தேனீ, வண்டு. வண்டுகள் இசை பாடிக் கொண்டு (ஒலித்துக்கொண்டு) வரும் தாரை அணிந்தவன் கண்டன். அதனை ஓட்டுவான் என்றது வேறு பகையிலன் என்றவாறு. 'பண்ணிலம்ப வண்டாடும் பைந்தார்' என்றார் பின்னரும். (362)

309. குருகு - அன்னம். பெடை - அன்னப்பெட்டை. கோலப் பணிவம் - அழகிய சங்கு, முருகு - மணம். புனனாடு - சோனாடு. தண்டா - அகலாமல். செல்வ, யாம் வாழியிடம் பூங்காவிறற்கும்.
361. இதன் - பரண்; திணை காத்தற்குக் கட்டி வைக்கப்பெற்றது. காவற்கடமை சிறைந்ததை உரைத்தலால் வரைவு கடாயது. தேச - ஒளி.
362. சிலம்புதல் - ஒலித்தல். சனநாதன் - மக்கள் தலைவன். தலைவன் வருகையை அறியக் கண்களை மூடிக்கொண்டு மணலில் விரலால் கோடிடுதல் கூடலிழைத்தல் எனப்பெறும். வட்டம் இணைந்தால் தலைவன் வருவான் என்று கொள்வர். மான் பாயும் வேங்கையிலும் - மான்மேல் பாயும் வேங்கைப் புலியினும். அலைத்திடும் - துன்புறுத்தும். தேன் பாயும் வேங்கை - தேன் ஒழுகும் மலர்களைக் கொண்ட வேங்கைமரம். வேங்கைபூத்தலால் காவல் ஒழிந்து துயருறுவேம் என்றது.
480. கூந்தல், இதழ் தாது போது புதைத்த அறல் போன்ற தென்க. தேன் - வண்டு. தெவ்வில் - பகைவரைப்போல். சூழ - சிலையின்றிச் சமூல, பலவற்றை எண்ண. வேற்றுவரைவு நேரும் என்றது.
529. நித்திலம் - முத்து. நகை - பல். ஏலவெறி - ஏலத்தின் நறுமணம். மேவார் - பகைவர். மறியாடு கொல்லல் வெறியெடுத்தற்கு. வெறியெடுத்தலால் இவள்நிலை மாறாது என்பதாம். இதனால் வெறிவீலக்கு ஆயிற்று.

காரிகைச் செய்யுள் (1)

99. நகை - பல். துவர் - பழம். ஆர் அணங்கே - மிகத்துயரூட்டுவதே. சுணங்கு - தேமல். ஆடமை - வளைந்தாடும் மூங்கில். அரி - செவ்வரி. மழைக்கண் - தண்ணிய கண். தலைவியின் உறுப்புக்கள் அனைத்துமே உறுதுயர் ஊட்டுவன என்றது.

கிளவித் தெளிவு (46)

28. குழை - காதணி. பிணங்கி - மாறுகொண்டு. இவளை அணங்கென்னலாமோ என்பது தெளிவு. அடி மண்ணில் படலும், கண்ணிமைத்தலும், மலர்வாடலும் மகளேயாம் என்பதைத் தெளிவுறுத்தும்.
35. நறவம் - தேன். வெள்ளவயல் - நீர்ப்பெருக்குடைய வயல். தாமரை முகத்திற்கும் கயல் கண்ணிற்கும் உவமை. மையெழுதும் கயல் என்றது இல்பொருள் உவமை.
40. 'மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா' என்னும் குறளின் கருத்தை உள்ளடக்கியது இவ்வெண்பா. மானமா - மானம் மிக்க கவரி

- மான். உயிர் - தலைவி; உடல் - தலைவன். உயிரைப் பிரிந்து உடலிராது என்க.
46. கூந்தலின் கருமை ஊரை இருளாக்கும்; பல்லின் ஒளி மலையை ஒளியாக்கும் என்றது அணிமை கூறியவாறு. உயர்வு நவீற்சியணி.
57. தலைவியைத் தன் உயிர் என்றமையால், கண்ணால் காணற் கியலாதது எனக் கூறும் உயிரைக் கண்டேன் என்றான். கண்ணினால் மான்; சாயலால் மயில்; மொழியால் தேன்.
72. அரி - செவ்வரி. கொன் பயிலும் வேல் - அச்சந் தங்கிய வேல், கொற்றிறமை வாய்ந்த வேலுமாம். மைக்கொண்ட காவி - மை தீட்டப்பெற்ற காவி (குவளை). மையெழுதுஞ் செய்ய கயல் என்றார் முன்னரும் (35). இளமான் கன்று (இளமான் குட்டி) என்றது தலைவியை.
77. மருங்குல் - இடை. சேல் - கெண்டை மீன். நீயும் என்றது அறிவறிந்த நீயும் என்றவாறு. ஆய்தல் அறிவுக்கும் குணம் செறிவுக்கும் அமைந்த செவ்விய அடைமொழிகள்.
93. உம்பர் - வானம். இம்பர் - இவ்வுலகம். இடமும் வடிவும் உரைத்தவாறு.
101. காதுங், கயலும் போதும் கொண்ட மயில் வரிப்பந்து கொண்டு ஆட நான் கண்டேன் என்க. வரிப்பந்து, 'நூலால் வரிதலை யுடைய பந்து'—பெரும்பாண். 333 நச்.
116. கண்டக்கால் எண்ணந்தவறார் எவரோ? இவன் எவ்வண்ணம் தளராது ஆற்றினான் எனத் தலைவன் வன்மையை வியந்தது.
122. அளி விளங்கு வல்லி என்றது வண்டுகள் திகழும் பூங்கொடியாகக் கருதிக் கூறியது.
130. தலைவியைப் பொழிலுடன் ஒப்பிட்டுரைத்தது. குருக்கொடி - ஒளியுடைய கொடி; மின்னற் கொடி.
134. விரை - மணம். போனால் வராது உயிர். உயிர் போகாதிருக்க உரையாடுக என்றானும்.
142. வான் - ஒளி. சந்தம் - மணம். வனம் - அழகு. புதைத்தல் - மூடுகல்; கையால் பொத்துதல். நின் கண்களை மூடுதலால் பயனில்லை; என் கண்ணை நின் கையால் மூடுக என்றானும்.
163. அமை - மூங்கில். பை அரவு - பாம்பின் படம். பனை - திரட்சி. துவர் - பவழம்.
184. இன் தாது - இனிய தேன். வல்லி - கொடி. எற்றினால் - எதனால்.

210. வில் வேறுபடுதல் - வில்லில் இருந்து வெளிப்படும் கணை நேரிது ஆயினும் செயலால் கொடிது போலாதல்.
 “கணை கொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன விளைபடு பாலால் கொளல்”
 என்னுங் குறளின் கருத்தை அறிக. மல் வேறு தோள் - மல்லில் வெற்றியின்றி வேறறியாத தோள்.
253. துங்க எருக்கு - உயர்ந்த எருக்கு. குடுதற்கு ஆகாமை கருந் ‘உயர்ந்த’ என்று கூறினார். இனி, இறைவன் குடுதலாலும் ஆம் மடல் - பனை மடலால் செய்யப்பட்ட ‘மடல்மா’.
278. மம்மர் - மயக்கம். புனம் - திணைக்கொல்லை.
291. வங்கம் - மிதவை. மீனெறிமாக்கள் - பரதவர். வங்கம், தேர்; மாக்கள், காலாள்; மீன்சுரு, களிற்று; திரை, பரி; கடல், களம் என இயைக்க. நிரல் நிறையணி.
296. சுரும்பு - வண்டில் ஓரினம். வண்டுஞ் சுரும்பும் பிறவும் கூடக் கட்டித் தருகின்றேன். தழை வாடத் தகுமோ? பூட்டுவிற்பொருள் கோள்.
302. “நீ தந்த தழை பட்ட படியைப் பகர்வதோ” என இயைக்க. மட்டு - தேன்.
308. புண்டரிகம் - தாமரை. கழுநீர் - குவளை. குருகு - நாரை.
315. ஒல்லை - விரைந்து. பொருப்பு - மலை. பொருப்பன் தில்லை நகர் - சிவபெருமான் கோவில் கொண்ட தில்லை நகர். சூர் அணங்கு செய்யும் - தெய்வப் பெண் துன்புறுத்தும்.
333. என்னுழை - என்னிடத்து. இன்னலே கூர் - துன்பம் மிக. நென்னல் - நேற்று. நெஞ்சு எவ்விடத்து என்செய்ததென்றறியேன் என இயைக்க.
354. வளை - சங்கு. இன்று விளையாடும் என்றமையால் நாளை விளையாட்டில்லை என்று இம்செறிவுரைத்தாள்.
380. கள் - தேன். காலி - செங்குவளை. புள் - வண்டு; பறன்வயு; மாம். வியன் - அகன்ற.
385. சிலம்புதல் - ஒலித்தல். கட்சிலம்பு கொந்தார் - தேன் ஒழுகும் பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த.
398. மொய்யிருள் - கப்பிக்கொண்டுள்ள இருள். முளரி - தாமரை. சிலம்பு ஒதுக்குதல் ஒலியிடாமைப் பொருட்டு.
399. அருக்கன் - கதிரோன். அம்புயம் - தாமரை. மரு - மணம். வன்னாடன் - வன்னாடு என்னும் நாட்டின் தலைவன். வல்லி - கொடி.

415. துன்னிருள் - செறிந்த இருள். அருமை - வருதலருமை. வஞ்சமே யன்ன துன்னிருட்கண் என இயைக்க. ஈடு அழியும்-வலிமையழியும்.
431. ஊர் காக்கும் பேர் - ஊர் காவலர். ஊர், நாய், காவலர், அன்னை துயிலாமை ஒன்றின் ஒன்று தடையில் உயர்நிலையாம். மேலும் தடை, நிலா இரவைப் பகலாக்கல் என்க.
440. அதர் - வழி. சேரல் - சேராதே.
451. வாரல் - வாராதே. வேரல் - மூங்கில். குரல் - பிரம்பு, நாணல். இரவில் வரின் வழி யச்சம்; பகலில் வரின் பழியச்சம்.
458. பொருகடல் - அலைமோதும் கடல். ஆகுலம் - கவலை.
462. பந்தி - ஒழுங்கு, வரிசை. மந்தி அறியாது செய்த தவற்றால் தளருதல் உன் நாட்டின் இயல்பு எனல் தலைவி நிலைக்குக் குறிப்பு.
476. “அம்பல் என்பது சொல் நிகழாதே முகிழ்முகிழ்த்துச் சொல்லுவதாயிற்று. இன்னதன் கண்ணது என்பது அறியலாகாதது என்பது. அலர் என்பது இன்னானோடு இன்னானிடையே இதுபோலும் பட்டதென விளங்கச் சொல்லி நிற்பது”—இறைய. 22. தும்பி - வண்டு. பண்ணுரு - பண்ணிசையின் நீங்காத.
489. கோகனகம் - செந்தாமரை. மருங்குல் - இடை. தேயமே மருங்குலுக்கு விளையாகத் தரினும் மலைவாணர் ஏற்க மாட்டார் என்க. தூயகுலவளை - உயர்ந்த தூய வெண்ணிறச் சங்கு வளையல்.
494. நின் பின்னர்ச் செலின் தீய பெருவனமும்...சோலையுமாம் என்க. செந்தறை - நிறலற்ற பாறை. நந்தறை - துன்புறுத்தும் முரம்பு. ஆய கலம் பா - ஆராய்ந்த அணிகலங்கள் நிரம்பிய.
530. கோலம் - அழகு. மறி - ஆட்டுக் குட்டி. அயரும் - செய்யும், மேற்கொள்ளும். சாலமடவார் - மிக அறிவிலார்; வெறியெடுப்பாரை யுரைத்தது. அண்ணல் தடமாப்பு உண்ணாது என்பதால் வெறிவிலக்கினாள்.
538. மடிவரையா - மடிந்து வீழா. மின் நொடியளவில் மறைதலால் 'மறையாத மின்' என்றாள். அல் - இருள்.
549. தமர் - தலைவன் உறவினர். நமர் - நம் உறவினர். நந்தாத - குறையாத. பண்ணீர் மொழி - பண்ணின் தன்மையமைந்த சொல். கலும் கண்ணீர் சொரியல் என இயைக்க.

553. முனிவர் - துறவோர். ஒல் ஆர் பூவட்டம் - ஆரவாரம் - அமைந்த உலகம். முறை இடவும் - ஈடாகத் தரவும். 'விலைபோதாது' என்க.
566. வஞ்சி - கொடி. உண்கண் - ஒளியுடைய கண்; மையுண்ட கண்ணுமாம்; கண்டாரை உண்ணுங் கண் என்பதுவுமாம். தண்ணளி - அருள்.
577. அமைவரர் - அமைந்தோர், சான்றோர். சுரம் - பாலைவழி - அமரர் தங்களுநர் போன்ற திங்களுநர் என்க. கொங்கு - கொங்கு நாடு.
583. தாமுமூர் - தம்முடைய ஊர். 'நடை மெலிந்தாள் நாளைப் போதும்' என்க.

கிளவிமாலை (4)

34. கமுநீர் - குவளை. காமர் - அழகிய. தொண்டை - கொவ்வை. முழுநீர முத்தம் - நன்கு முதிர்வடைந்த முத்து. எழுநீர் - வளருந்தன்மை. "வண்டே வேறுஎழில் கமலமுண்டேல் கூறு."
290. வள்ளம் - கிண்ணம். விரைச் சுண்ணம் - மணப் பொடி. உள்ளகத்தின் - உள்ளிடத்தே. ஆங்கு - உலமை உருபு. பானல் - கருங்குவளை.
488. பூஞ்சுணங்கு - அழகிய தேமல். ஒல்லா - தகா. தமரோ பெரியர்; குறைவிலர்; ஆதலால் பிற கொள்ளார்.
493. மன்றெடு வேல் - புகழ்மிக்க நெடிய வேல். மாழை - அழகு. இளமை. கொன்னுணைய வேல் - கொல்லுலையில் கூராக்கப் பெற்ற வேல்.

"வேலினும் வெய்ய கானமவன் கோலினும்
தண்ணிய தடமென் தோளே" பட்டினப். (௩௦௦ - க)

கிளவி விளக்கம் (2)

56. வேய் - மூங்கில். மன்னி - நிலைபெற்று. வயங்குதல் - விளங்குதல். ஆயம் - தோழியர் கூட்டம். என்னுயிர் ஆயத்திடை இயங்குகின்றதென இயைக்க.
301. சிறியோர் பெரும் பொருள் பெறின் வியப்பால் பல்கால் பார்த்தலும், அச்சத்தால் மறைத்தலும் உண்மையால் "சிறியோர்... பலகாலும்" என்றார். கார்க் கொடை - மழை போன்ற கொடை. வறுமை கொடுமையான தாகவின் "வன்கைக் கவி" என்றார். "தழை வாங்கிப் பார்க்கும் மறைக்கும்" என இயைக்க.

கோயில் அந்தாதி (4)

95. வாணகை - ஒளியுடைய பல். இயல் பார்க்கில் மயில் குலம். பாடல் சிதைந்துளது.
136. கொல்லத் திருவரங்கர் - அழகிய சிற்பமாக வடிக்கத்தக்க எழில் வாய்ந்த திருவரங்கர். கைத வம்பே செய்ய-வெறுக்கத் தக்க சிறுமை செய்ய. காய்ந்த - சினந்தழித்த. கதிரோன் மகன் - சக்கிரீவன். வைது அவம் பேசிய வாலியும் பெரிய மரா மரபும் உருவித் துளைக்க எய்த அம்பு போன்ற கண் என்க.
433. அணங்கு மணிக்கிரையார் கழல் - அழகிய மணிகள் இடப் பெற்ற ஒலிக்கும் கழல். கழல் பேணினார் பிறவார். அறை வாரணங்கள் - ஒலி முழக்கும் கடல்கள். மற வாரணங்கள் - வலிய யானைகள்; கொடிய யானைகளுமாம். மடங்கல்-அரிமா. 'பழிவந்து உற ஆர் அணங்கின் பொருட்டு வாரணங்கள் மடங்கலுக்கு ஓடும் வழி வாரல்' என்றியைக்க.
526. சங்கத்த - அழகுடைய. சிறுநுதல் - சிறிய நெற்றியை யுடையாள். சர்ந்த சங்கம் - அறுத்த சங்கு வளையல். தீக்கூர்ந்த - தீப்பற்றி எரிந்த. செங்கை ஆர்ந்த சங்கம் - சிவந்த கைகளை யுடைய கூட்டத்தார். தார கொண்டணியின்; சர்ந்த சங்கத்தை இட்டால் என்பயன் என்க.

சிற்பறட்டகம் (7)

111. இப்பாடல் உருக்காண வொண்ண வண்ணம் சிதைந்துளது. வயின் - இடம். வயின் என்பது வையின் என வந்துள்ளது.
183. பரந்தன்று - பரந்தது. வியர் பொறித்தல் - வியர்வை பொடித்து சிற்றல். வாங்கமை மென்தோள் - வளையும் மூங்கில் போன்ற மெல்லிய தோள்.
235. நிலையிருங் குட்டம் - நிலைத்த பெரிய கடல். திமில் - மிதவை. வாடுமீன் உணங்கல் - உலர்ந்த மீன் ஆகிய கருவாடு. நிரம்பா வாழ்க்கை - நாளும் நாளும் தேடி அதனால் வாழும் வாழ்க்கை, இனி நிரம்பிய வாழ்க்கையுமாம். புரையும் - போன்ற. இறைவனை - பூட்டுவாய் அமைந்த வளையல். பனை - மூங்கில்.
- "வினவுதிர் எனினே எய்தலோ அரிதே"
438. வாரா தீமோ - வாரா திருக்க. தறுகண் - அஞ்சாமை. ஆறு கடி கொள்ளும் - வழியைக் காவல் கொள்ளும். சுரம் - காட்டு வழி. ஊறு - இடைபூறு, தமியை தனியை. சுரம் ஊறு பெரிதுடைமையின் தமியை வாராதீமோ.
460. வைவாய் - கூரிய வாய். ஏனம் - பன்றி. புன்றலை மடப்பிடி - மெல்லிய தலையை யுடைய இனைய பெண்பன்றி. வெருஉம் - அஞ்சும். வேங்கை மரங் கண்டு, புலியென வெருஉம்.

அலைக்கும் - துன்புறுத்தும்; அலைக்கழிக்கும். கன்னாடு - மலை நாடு. நின்னாட்டுளதாயின் அறியக் கூடுமே என்று ஆற்றுமை கூறியது.

536. முதக்குறைவு - சிறு பருவத்திலேயே பேரறிவுடைமை. முலையும் வாராள் என்றது இளமைக் குறிப்பு. 'சிறுமுதுக்குறைவி' என்று கண்ணகியைக் குறித்தார் இளங்கோவடிகள்.

580. நணியில்லை - அருகில் இல்லை. 'நணித்தில்லை' என்பதும் பாடம். வெம்முரட் செல்வன் - கதிரோன்; கொடிய வெம்மையால் வருத்துவோன். கதிரும் ஊழ்த்தனன் - கதிர்களை விரித்தனன். ஊழ்த்தல் - விரித்தல். 'இணர் ஊழ்த்தும் நாறு மலர்' என்றார் திருவள்ளுவர். சேந்தனை - தங்கி. இவளோ இளையன், மெல்லியன்; ஆறோ, அரிய, சேய்; ஆகலின் தங்கினை சென்மோ என்க.

தில்லை யந்தாதி (1)

24. தொடி - வளையல். வான் அர மங்கை - தெய்வப் பெண். கண்ணிமைத்தல், அடி நிலந் தோய்தல் மலர் வாடல் ஆயவற்றால் அரமகள் அல்லன் மாரிடமகள் என்று தெளிந்தானும். அயன் நான்முகன். தடித்தல் - அறுத்தல். வானரம் வல்லிக்கொடி ஊசல் எனப் புரியும் தில்லைப் பொழில் என்க. கோல் - அழகு; திரட்சியுமாம்.

நறையூ ரந்தாதி (1)

485. நல் - நன்மை. நகைத்தல் - நோக்கி மகிழ்தல். நுதல் - நெற்றி. வில் இவண் புருவத்தைக் குறித்தது. சொல் அளந்தான் - சொல்லை ஆய்ந்து கணக்கிட்டுத் தெளிந்தவன். துறையூர் நறையூர் - துறையூரை அடுத்த நறையூர். சொல்லளந்தானுக்கு நெல்லளந்தான் நறையூர் என்க. நுதற்கு விலை நறையூர் நாட்டிற்கு நேர் சிற்கும் என இயைக்க. நல்லளந்தான், அமுதளந்தான் என்பன உமையையும் திருமகனையும் சுட்டுவது போலும்.

பல்சந்த மாலை (8)

50. கலைமதி - கலைகள் அனைத்தும் நிரம்பிய முழுமதி. கலைமதியன்ன வாய்மை. தேரங்கமும் - தேர் முதலிய அரசு உறுப்புக்களும். அந்நீதமுறு - வானத்தொடு பொருந்திய, மேகந்தமுறிய. வான் நுதல் - ஒளியமைந்த நெற்றியை யுடையான். முன்னுவன் - நினைப்பேன்.

138. நாட்டம் - கண். நவகண்டம் மேல் ஈட்டு அம்புகழ் - ஒன்பது கண்டங்களிலும் திரண்ட சிறந்த புகழாளன். ஒன்பது கண்டமாவன: கீழ் விதேகம், மேல் விதேகம், வட விதேகம், தென் விதேகம், வட விரேபதம், தென்னிரேபதம், வடபரதம்,

தென்பரதம் மத்திம கண்டம். (சூடாமணி நிகண்டு 12 : 99)
வின்னன் - பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர். மேவார் - பகைவர் -
ஆகம் - உடல். வேட்டம் - வேட்டை. பிகை செய்தல் -
ஆற்றாமைக்கு ஆளாக்கல்.

157. நகு தாமரை - மலர்ந்த தாமரை ; பொலிவுடைய தாமரை ;
வகுதாபுரி - பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர். நான்மலர் - புது
மலர் ; அன்று மலர்ந்த மலர். மதுவந்தொகு - வலிமை
யினைத்தும் திரண்டுள்ள. காமன் ஐங்களை - தாமரை, மாம்பூ,
அசோகம், முல்லை, நீலோற்பலம் (கருங்குவளை). ஆவி துவக்
குண்ணல் - உயிர் கட்டுண்ணல். அல்தாவது உயிர்
ஒடுங்குதல்.
166. மானதர் - மனிதர். குங்குமப் புயர் - மணக்கலவை பூசிய
தோளையுடையவர். பாட்டுடைத் தலைவரைக் குறித்தவாறு -
மைம்மலி - மேகம் தழுவி நிற்கும். மும்மத மாரி - மும்மதம்
ஆகிய மழை. மும்மதம் - யானையின் கன்னமதம், கைம்மதம்,
கோசமதம். கைம்மலை - யானை. கடி - காவல்.
365. இயவனராசன், கலுபதி முதலிய வேந்தர் அயனாட்டினர்.
அவர்கள் அஞ்சவன்னத்தவர் ; அடைக்கலம் என்னாதவர்
வாழ்பதி அழிவு திணைப்புனங் கொய்துபட்டது போல்வ
தென்க. வேங்கைபூத்தல் கணிபோல்வதாயிற்று. கணி,
நானுங்கோளுங் கணித்து நடக்க இருப்பதைக் குறிப்பவன்.
495. மறை நாள் - மதியம் மறைந்த இருள் நாள். விஞ்சத்தடவி -
விந்தியமலைக் காடு. வச்சிர நாட்டு இறையாகிய கலுபா -
பாட்டுடைத் தலைவன் நாடும் பெயரும்.
563. வான் - மழை. மழைநாணக் கொடுத்தல், அதனினும் மிகக்
கொடுத்தல். சோனகர் - யவனர். இவண் துருக்கரைக்
குறித்தது. இரைதேரும் - இரைதேடி யுண்ணும்.
- “நுதல்கண்டும் மானயிலாது பறவை இரைகவரும்”
588. இயவனர் - ஓரசர். இயவனராசன் என்றார் முன்னரும்
(365). இவர்கள் ஏழு பெரும் பிரிவினராக இருந்தனர்போலும்.
ஏழ்பெருந் தாங்கத்து இயவனர் என்றார். சந்தியும் என்ற
உம்மையால் அந்தியும் கொள்க. நந்தாவகை - குறையாவகை.
பழனம் - சோலை, வயல்.

பழம்பாட்டு (35)

27. கருவினை - கருங்குவளை. எயிறு - பல். பொறி கணங்கு -
புள்ளியா யமைந்த தேமல், அழகிய தேமலுமாம். போழ்வாய் -
இருகூறாய் அமைந்த வாய். நுழை மருங்குல் - நுண்ணிய
இடை. “பிறர்மகள் அல்லள் மானிடமகளை” என்க.

மூலநூல் அகப்படாத பாடல்களுக்குக் குறிப்புரை உரக்

100. நெடுங்கண் அம்பு; மருங்குல் வஞ்சி; முலை கோங்கு; சொல் கரும்பு. ஒக்குமே என்பதை முன்னிரண்டிடத்தும் கூட்டுக.
106. சுரும்பு - வண்டு. ஓகை - மகிழ்ச்சி, உவகை. துடியிடை - துடி (உடுக்கை) போலும் இடையுடையாள்.
119. மண்டலம் - மண். மண்ணுண்ட கண்ணை உட்கொண்டு மன்னனை மாலாகக் கூறியது. கண்டல் - தாழை. மகரக் குண்டலம் - மீன் வடிவில் செய்யப்பெற்ற குண்டலம். தொண்டை - கொவ்வை. கெண்டை, கண். தொண்டை, இதழ்; திங்கள் மண்டலம், முகம். கொண்டல், கூந்தல். மெல்லொலி இசை மேதக வியைந்துள்ளது.
125. வாளைபாய் வள்ளை என்றது வாளைமீன் பாய்ந்து செல்லுவது போன்ற வடிவில் செய்யப்பெற்ற காதணி பூண்ட வளை போன்ற காது. தாழ்வடம் - ஓர் அணிவடம். வேய் நிகர் இரும் தோள் - மூங்கில் போன்ற சிறந்த தோள்.
152. சேய் - முருகன். அருள் தருமேல் பொழிவிடம் இன்னுங் குறுகுவன். குறுகுதல் - வருதல்.
172. சிலைத்து - முழக்கமிட்டு. தார்குருதி - இடையீடின்றி ஒழுகும் குருதி. தித்தித்தேன் போந்தனைய - இனிய தேனே வந்தாற் போன்ற. போந்ததே - வந்ததோ?
213. மணமும் மலரும் சேர்ந்ததுபோல் வில்லியும் தொடியும் இணைந்தனர். ஆதலால் ஒன்றே உயிர் என்க.
228. நெறிநீர் - பெருகி நிற்கும் நீர். பொறி - புள்ளி. அலவன் - நண்டு. 'அலவன் ஆட்டல்' ஒரு விளையாட்டு. எறிநீர் - அலை வீசும் நீர். சேர்ப்பன் - நெய்தல் நிலத் தலைவன். செல்கோ - செல்வேனோ.
240. வெருவரல் - அஞ்சுதல்; வீழும் - விரும்பும், வீடுவித்தல் - கொல்லல். கேழல் - பன்றி. அம்பினோடும் போந்தது என்றமையால் வீழ்த்த வியலாமை கூறி நகைத்தது. யானையை வீழ்த்துவார் உளராகக் கேழலையும் வீழ்த்த முடியாமையால் "நீர்பிடித்த வில்சால விசையுடைத்து" என்றார்.
274. வண்டுளர் - வண்டு கோதுதல். செம்பூட் சேய் - ஒரு வேந்தன். பிண்டி - அசோகு. மா வினவி - தன்னால் தாக்குண்டு வரப் பெற்ற விலங்கை வினவி. தணந்தோன் - கூட்டத்தின் நீங்கித் தனித்து வந்தோன். பாங்குபட - கருத்துக்கு ஏற்ப. படர்ந்தோன் - சென்றோன்.
312. துவலை - துளி. வாள் அருவி - ஒளியுடைய அருவி. மாந்தளிர்நீன் சீர்மலைந்த - மென்மையால் மாந்தளிர்நீன் தன்மையைப் போட்டியிட்டு வென்ற. சிறடி - சிறிய அடி.

318. இன நடப்பது - இன்னும் நடப்பது. வாசகம் - மொழி. சீவலன் - சீவலமாறன், பாண்டிவேந்தன். மடவீர் நடந்த தெங்கு? எங்கனம் நடப்பது?

323. மூவாமருந்து - அமுது. பாற்கடல் கடைந்த காலையில் கிடைத்தனவாகக் கூறப்பெறும் கதையை யுள்ளடக்கியது
“பூவார்.....பிறந்து” என்பது.

ஓவாது - இடையீடு இன்றி, ஒழியாது. அவர்கள் - தேவர்கள்.

336. புள் - பறவை. பறவையேனும் துணையாம் என இருந்தேம். தியாகக் கொடி கொண்ட - கொடையையே கொடியாகக் கொண்ட. சேக்கை - கூடு. கண்டனலங்காரத்தைச் சேர்ந்த செய்புளாக இலிதிருக்கலாம்.

352. நான்மலர் - புதுமலர். நாகை - நாகப்பட்டினம். துங்க வெற்பா - சிறந்த மலைநாடனே.

“அம்மனை முலைப்பாரம் பார்த்து
இடை என்னுகைக்கு”

என்றாள்.

368. கண்ணறைவாய் வேங்கை - வன் கொடுமையைத் தன்னகத்துக் கொண்ட வேங்கை மரம். அது பூத்த காலையில் திணைகாவல் நின்று விடுதலால் தலைவனைக் காண இயலாமையால் தம் துயரை ஏற்றிக் கூறினாள். ஐயர் - தம் தந்தை, உடன் பிறந்தார் முதலியோர்.

395. புரை - போன்ற. அல் + நிலை - அன்னிலை. இரவில் அந்நீர் நிலைக்கு நீ வருதல் அரிது என நிறுத்தினாள்.

402. வாள்வரி வேங்கை - கொடிய வரிகளையுடைய புலி. கேள் - உறவு (தலைவன்). எழால் - எழாதே (வெளிப்படாதே). எழாதாய்க்கு - எழாத உனக்கு. நாகத்து எயிறு உரூலியரோ - பாம்பின் பல் உரூது இருப்பதாக. பாம்பு நிலவைப் பற்றுதல் என்னும் செய்தியை உள்ளிட்டிக் கூறியது.

408. ஓதம் - அலைப்பெருக்கு. “கடல் ஓதம் நீ புன்னையை நனைத் தாலும், பூங்கிளைகளை நனைத்தாலும் அன்னத்தை நனையாதே.”

409. பலிக்கிடந்த - நோன்பு கிடந்த. இறுதியடி ஆராய்த்தக்கது.

421. தூவி - இறகு. வைகலும் - நாள்தோறும். கடிபவோ - விலக்குவரோ.

436. கல்லதர் - கல் பரவிக் கிடக்கும் வழி. அடுபுலி ஏறு அஞ்சி - கொல்லும் புலியின் முழக்கத்திற்கு அஞ்சி. நரையுரும் ஏறு - வெண்ணிறமுடைய காளை. வரையர மங்கையர் - காட்டு வழியில் வருவாரை வருத்தும் தெய்வ மகளிர்.

437. சூரல் பம்பிய - நாணல் செறிந்த. சூர் அர மகள் - அஞ்சச் செய்யும் தெய்வப் பெண். ஆரணங்கினர் - அரிதில் வாட்டுவர். வாரல் எனில் - வரவில்லை என்றால். ஆறு - வழி.
454. சிறுகுடி கடலையண்மிய தென்பதை 'ஓதம் பந்தர் உகனும்' என்றார். ஓதம் - கடற்பெருக்கு நீர். இறை - சிறுகுடி. மருள் - மயக்கம். "நாராய், சிறு குடியார் துஞ்சினும் துஞ்சாய், எம்மேபோல் நீத்தார் உடையையோ".
465. வலன் ஏந்தி - வலக்கையில் ஏந்தி; வெற்றியோடேந்தி என்றுமாம். இறவுளர் - குறிஞ்சி நில மக்கள்.
483. பணி - பாம்பு. அர வறையு - அரவெனச் சொல்லும். துணி - எண்ணி முடிவு செய். "நாளை மூரசறையும்; இன்றே துணி".
502. எழினுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய தலைவி. அழிவுறும் - மனம் வருந்தும். விழைவுறும் - விரும்பும்.
506. உள்ளஞ் செய்பாவை - தன் உள்ளத்துக் கருதியவாறு செய்யப் பெற்ற பாவை. தாழ்தல் - மொய்த்தல். கொம்பு - பூங்கொடி போல்வார்.
518. எண்பலி தூய் - உயர்ந்த படையற் பொருள்களை வைத்து. "கண்ணி நோய்க்கு வேலன் வெறியெடுக்க". மறி - ஆடு, மான்.
556. யாளை முனிவு - யாளை கொண்ட சிற்றம்.
 "இந்நாள் நம் கடை(வாயில்) இரங்கிய மூரசு
 யாளை முனிவழித்த அவர்க்கோ பிறர்க்கோ?"
 என்க. இரங்குதல் - ஓலித்தல்.
559. "முன்றின்கண் ஆர்க்கும் மூரசு, யாளை கடிந்தார்க்கோ, ஏனையராய் நின்றவார்க்கோ?"
569. கோழிலைய - வளமான இலைகளையுடைய. கலுவன - கண்ணீர் வழிப்பன. அகைந்து - வருந்தி. காந்தன்மேல் வண்டு பாய எரியில் மூழ்கியதாக எண்ணி மந்தி வருந்தியதென்க.
 "வழகிதழ்க் காந்தன்மேல் வண்டிருப்ப ஓண்தி
 முழுகியதென் றஞ்சிமுது மந்தி—பழகி
 எழுந்தெழுந்து கைநெரிக்கும் ஈங்கோயே திங்கட்
 கொழுந்தெழுந்த செஞ்சடையான் குன்று"
 என்னும் ஈங்கோய் எழுபதின் பாடல் கருதத் தக்கது.

584. போக்கரிது - போதல் அரிது. வெய்யோன் - கதிரோன். குஞ்சரம் - யானை. பஞ்சநெதி, நதி, நெதியாக எழுதப் பெற்றது போலும்; திருவையாறு. வங்கி - வேலி. தரம் - தக்க செயல்.
585. ஆங்கை - ஓர் ஊர். ஆங்கூர் என்றோர் ஊர் இரட்டையர் வாக்கில் இடம் பெற்றுளது. "ஆங்கூர்ச் சிவனே" என்பது அது. கூப்பிடுதாரம் என்பது போல் அம்பு போகும் தூரம் என்பதும் வழக்கென்க. அயில்வேல - கூரிய வேலையுடைய தலைவனே.

மழவை எழுபது (1)

588. செருமலை தானவர் - போரிட்ட அசுரர். முப்புரம் - தங்கம் வெள்ளி இரும்பு என்னும் பெயருடைய மூன்று ஊர்கள். வரும் அலை தீர்த்தவன் - வந்த துயரை நீக்கியவன். மாமழ பாடி - திருமழ பாடி; அதன் மருஉ மழவை என்பது. கருமலை - யானை. வீட்டிய - அழித்த. செம்மலை - சிவந்த மலைபோன்ற சிவபெருமான். கறங்குவது - ஒலிப்பது. மரு மலை கூந்தல் - மணம் கெழுமிய கூந்தலை யுடைய தலைவி.

மூலம் விளங்காதன

15. ஈரிருதிங்கள் பருவ மொன்றாக மூவகை - நான்கு திங்கள் ஒரு பருவமாக மூன்று பருவம்.
16. குடவரை - மேற்கு மலை. குணகடல் - கீழ்கடல்.
17. உடனிலைப் பாலை - உடன் போக்கு எனப்பெறும் பாலை. இரு வீற்றும் - களவு, இயல்பு என்னும் இரு பகுதியினவும்.
18. கலவி - புணர்ச்சி. ஒருதலை - ஒருபால். கேட்போர் இல்லாக்கிளவி - கேட்போர் இல்லாமல் தானே கூறும் சொல்.
19. அகத்திணைப் புறம் - அகப்புறம். அகத்தொடும் சேராதது; புறத்தொடும் பொருந்தாதது.
112. தலைவி வின்ற இடம் 'பனித்தடம்' என்னும் இப்பாடல் சிதைவடைந்துள்ளது. கொந்து - கொத்து.
190. யாதான் - யாதுதான். "குடந்தைச் சுணைநீர் குளிர்ந்திருக்கும்; யாதான் ஆடினீர்"
191. குடந்தை = திருக்குடந்தை; கும்பகோணம்.
193. பாடல் சிதைந்து போயிற்று.
196. பொருகளிமால் யானை - போர் வல்லதும் களிப்புடையதும் பெரியதும் ஆகிய யானை. கிள்ளி - சோழன்.

198. அலமரும் - துயரால் சுழலும். சிறை - சிறகு. மாயிரும் சிலம்பு - மிகப்பெரிய மலை. மதுவழிந்த - தேன் வழிகின்ற. கூழை - கூந்தல்.
201. கதிரன் பாட்டுடைத் தலைவன் போலும். அவனார் பழைய னார் என்க. 'பழையனார்க் காரி' என்பது ஔவையார் வாக்கு. கோடு - யானைத் தந்தம்.
204. நரந்தம் - கத்தாரி; நரந்தம் ஒருவகைப் புல்லுமாம். 'நரந்தம் நாரும் தன்கையால்' என அதியமானப் பாடினார் ஔவையார். "மது மறைந்து உண்டோர் மகிழ்ச்சி போல இவரும் தம்முள் மகிழ்ப்பு; கண்ணால் சொல்லும் ஆடுபு"
231. எல்லை - அளவை. ஒரு சிறை - ஒரு பக்கம். எற்குறை யுறுதிர் - என்னிடம் குறையுற்று நிற்கின்றீர். சொற்குறை எம்பதம் - சொற்குறை யுடைய என் அளவில்.
237. திறை - அரசிறை. தலைவன் ஆகலின் வலைஞர் திறையாகத் தந்த உணங்கல் என்க. மூரி-வலிய. உணங்குமுன்றில்! - காய வைத்த முற்றம். சேர்ப்பார் - கடற்கரைத் தலைவர். "சேரப் புலால் சேருமோ?" என இயைக்க.
238. முண்டகம் - கடல் முள்ளி. அதிகன் குலம் என்றது மேம்பட்ட அரசர் குலம் எனக் குறித்தது. குவளை முடிப்பார், கடல் முள்ளிப் பூவை முடியார் என்றமையால் தம் குலத் தாழ்வை உரைத்தாளாம்.
258. குருகு - நாரை. வெள்ளாங்குருகு என்பது நாரையுள் ஒரு வகை. வெள்ளாங் குருகுப் பத்து (ஐங்குறு : 16). பெண்ணை - பனை. மீமிசை - ஒருபொருட் பன்மொழி. குரீஇ - குருவி. சினை - முட்டை. அருளுண்மையால் இவையனைத்தும் சிதைத் தமிழ்ச் செய்து மடலைக் கொய்து மாவேளார் என்க.
284. பருவரல் - துன்பம். உதியன் - சேரன். கலாம் - போர் - கடி - காவல். பிரசம் - தேன். வயவு - சூல்நோவு. செவ்வி - பருவம், காலம். ருமலி - நாய். "செவ்வீனோக்கி ஒருகினை கினைந்து நிற்பன்"
371. விடை - காளை. கோடு - கொம்பு. திருத்திவிடல் - கூரிதாகச் சீவிவிடல். ஆயர் கொல்லேறு தழுவுதற்கு எழுந்தனர். ஏறு தழுவினாற்கே இவள் உரியள் என்று தமர் உறுதி கொண்டமை கூறி வரைவு கடாவினார்.
376. உழி - இடம். மல்லல் - வளமை. தள்ளாத - குறையாத. ஆவி என்றது தலைவியை. சொல்லல் புரியாய் - சொல்லாய்.
457. பூழியர் - பாண்டியர். வெள்ளைத்தோடு - வெள்ளையாட்டின் தொகுதி. மீனார் - மீன் அருந்தும். கைதலை - இடம். கங்குல் - இரவு.

538. ஏதிலன் - அயலான். யாவதும் ஏதிலன் - யாதும் அறியான். "வாரா நோய் தணிய வருதலால் பேதை" என்றாள்.
540. வானோரும் வன்ன - மிக உயர்ந்த. வரன்றும் - வாரும். அரிக்கும். அஃதான்று - அவ்வாறு வழங்குதலன்றி. கழுமலம் - ஒரு போர்க்களம்; களவழி நாற்பது குறிக்கும் போர்க்களம். உறந்தையின் பங்குனி விழாவும், வஞ்சியின் உள்ளி விழாவும் சிறப்புடையன. அவ்விழாக்கள் மல்கிய ஊர்களைத் தரினும் இவட்குச் சிறிதே.
544. கல்நவில் - கல்லென்று உரைக்குமாறு அமைந்த. கடிநாள் - மணநாள். ஞான்று - பொழுது. பிறர் வரவைத் தமர் ஏற்று விடுவரோ என அஞ்சினம் என்பதால் தமர் வரையை முடுக்கினளாம்.
581. ஒப்பு நோக்குக. பாடல் : 580.

வங்கர் கோவை (3)

178. கொண்கன் - கணவன்.
"வழிசொன்னால் வாய் முத்தம் உதிராது"
299. தடந்தை - பாட்டுடைத் தலைவன் இடம். குமரியும் கங்கையும் ஆடும் என்றது அவன் ஆணை செலுத்தும் இடம் குறித்தது.
419. கடந்தை என்பதும் வங்கர் காவலன் இடம்போலும். தடந்தையைக் குறித்தார் முன்னரும். அடல் - போரிட்டு அழித்தல். பனிவாடைத் தூயர் குறித்தது.

புலவர் இளங்குமரன் அவர்கள் ஆய்ந்து பதிப்பித்த நூல்கள்

புறத்திரட்டு

தமிழில் உள்ள புறப்பாடல்களுள் சிறந்தன பலவும் இதன்கண் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. ஆனை வர்க்கும் பயன்படத்தக்க அரிய தொகுப்பு நூல்.

விலை ரூ. 15-00.

யாப்பருங்கல விருத்தி

அமிதசாகரர் இயற்றிய இவ் வரிய யாப்பிலக்கண நூல் புதிய முறையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆராச்சியாளர்க்குப் பயன்படத்தக்க அரிய நூல்.

விலை ரூ. 18-00.

பெருந்தேவனார் பாரத வெண்பா

பெருந்தேவனாரால் — வெண்பா யாப்பால் — இயற்றப்பட்டதும் உரைநடை இடையிட்டதுமான இப்பாரத வெண்பாவில் உத்தியோக-வீடும-துரோண பருவங்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. பழைய அரிய நூல்.

விலை ரூ. 10-00.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-1.

கிளை நிலையங்கள் :

திருநெல்வேலி-6. மதுரை-1. கோயமுத்தூர்-1.
கும்பகோணம்-1.

கழக வெளியீடு: கௌரவ

பதிப்பாளர்:

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிட்.,

தலைமை நிலையம்:

1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-1.

கிளை நிலையங்கள்:

திருநெல்வேலி-6.
மதுரை-1. கோயமுத்தூர்-1. கும்பகோணம்.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1